

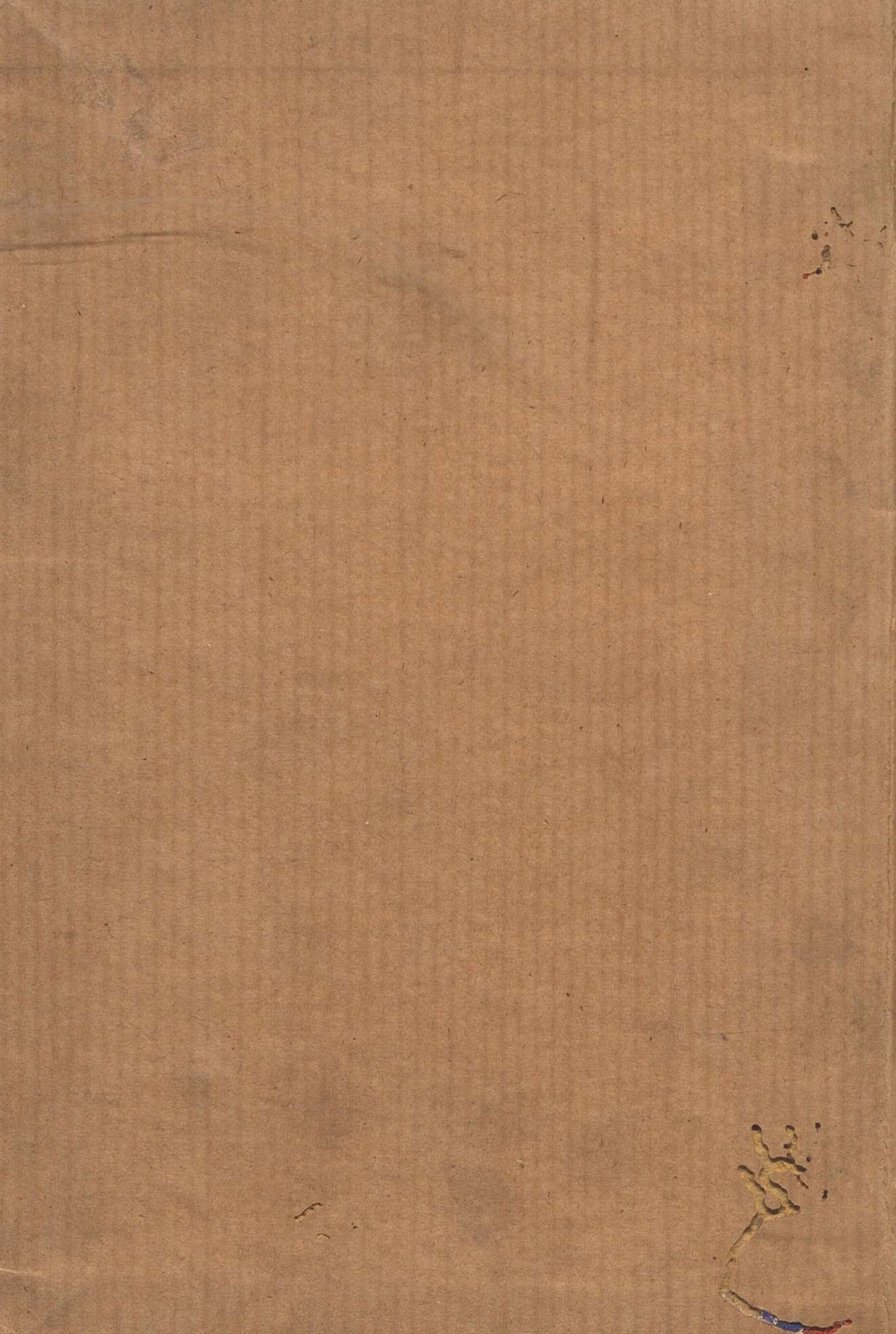

സന്മാർഗ്ഗ
പ്രവേശനം

By ഇമാംഗസാഫി (റ)

വിപരീതകൻ:

കെ. മുഹമ്മദ് ആറ്റിൻ

1001

A

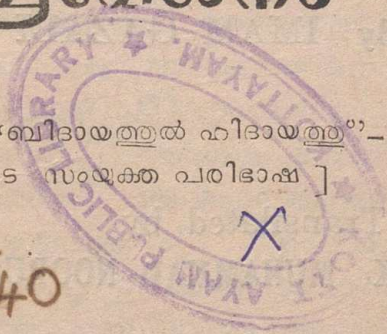
二
十

一
十

സമാർഗ്ഗപ്രവേശനം

“പുലാസത്തുത്തസാനീഹ്, ‘ബിദായത്തുൽ ഹിദായത്തു’—
എന്നീ അറബിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംയുക്ത പരിഭാഷ]

R
3240

മൂലഗ്രന്ഥകാരൻ:

ഉജ്ജത്തുൽ ഇസ്‌ലാം
അബൂഹാമിദിൽ ഗസാലിയ്യൂ (ഃ)

X

വിവർത്തകൻ:

കെ. മുഹമ്മദ് നൂറുദ്ദീൻ

EDITED BY
RAJA RAMMOHUN ROY
LIBRARY FOUNDATION
110, JOBBIPUR PARK
CALCUTTA-700068

വില: രൂപ 6—00

(Malayalam)

SANMARGA PRAVESANAM

By IMAM GAZALI

m 297

Transilated by
K. MUHAMMAD NOORUDEEN

First Published in September 1977

Published by
Thanveer Publications, Quilon-6

Copy Right: K. Muhammad Nooruddeen

Printed at the S. B. Press, Quilon.

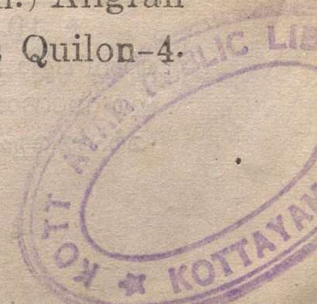
Price Rs. 6

അ ന മോ ദ നം

“ആഴമേറിയ വിജ്ഞാന സാഗരം” എന്ന അപരനാമം നേടിയ ഹജ്ജത്തുൽ ഇസ്ലാം അബൂഹാമിദിൽ ഗസാലി (റ:) യുഗപ്രഭാവനായിരുന്നു. എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ആ വിശ്വമഹാതത്വചിന്തകനെ ഭൗതിക പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയ പാശ്ചാത്യലോകം പോലും അംഗീകരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. “ഇഹ്യാ ഉൽ ഉലൂം” പോലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബൃഹത്തായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് ഗ്രഹിക്കുവാൻ തരപ്പെടാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തൻവീരിന്റെ “സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശനം” ഒരു മഹാ അനുഗ്രഹമാകുന്നു. “സന്മാർഗ്ഗ പ്രവേശനം” “ഇഹ്യാ ഉലൂമിദ്ദീനി”ന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത രൂപമത്രെ. ഇത്തരം ഹൃദയം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു തൻവീർ പബ്ളികേഷൻസ്സിന് എല്ലാവിധ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സഹൃദയ ലോകത്തിന്റെ സവിശേഷമായ പ്രോത്സാഹനവും അനുമോദനവും തൻവീർ പബ്ളികേഷൻസ്സ് തികച്ചും അർഹിക്കുന്നു. മഹത്തായ വിജ്ഞാന വിതരണാത്മം, തൻവീർ പബ്ളികേഷൻസ്സ് നിർവ്വഹിക്കുന്ന ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനങ്ങൾക്കു് സർവ്വ ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

A. SIRAJU B com (Hom:) Aligrah
K. A. KARIM & Sons Quilon-4.

Quilon
11-6-77

ഹാജജി ടി. കെ. അബ്ദുല്ലാ മൗലവി
 മെമ്പർ-കേരളാസ്റ്റേറ്റ് ഹജ്ജ് കമ്മിറ്റി,
 " കേരളാ വെബ്ബ് ബോർഡ്.
 ചെയർമാൻ-S K. I. M, V. എക്സ: ബോർഡ്.
 പരപ്പനങ്ങാടി, 10-5-'77

* സന്ദേശം

മാനവലോകം സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ബഹുദൂരം വ്യതിചലിച്ചു് അസാമാർഗ്ഗിക പാതയിലേയ്ക്കു് വഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാപല്യരമായ യുഗത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നു. അഖില സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും അതിന്നനുക്രമങ്ങളും പ്രേരകങ്ങളുമാണുതാനും. ഹിദായത്തിലേക്കു് വഴികാട്ടുന്നവരും അതിനു് പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്നവരുമാകട്ടെ വിരളവും. അഥവാ അതിനു് മിനക്കെടുന്ന സഹൃദയർ ആധുനികരുടെ പക്കൽ പഴഞ്ചന്മാരും യാഥാസ്ഥിതികരും ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുത്താത്തവരുമത്രെ.

കലങ്ങിമറിഞ്ഞ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അസാമാർഗ്ഗിക രൂപത്തിന്റെകൂരിരുട്ടിൽനിന്നു് സന്മാർഗ്ഗമാകുന്നപ്രകാശത്തിലേയ്ക്കു് നയിക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തും യുവപണ്ഡിതനും സാഹിത്യകാരനും ഒട്ടധികം മഹൽകൃതികളുടെ കർതാവുമായ അൽഹാജ്ജ് റുദ്രീൻ മൗലവിയുടെ "സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശനം" എന്ന കൃതി ഏറെ സഹായകമായ ഒരു ദീപമായി പ്രശോഭിക്കയും ഗ്രന്ഥകാരനും വായനക്കാക്കും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സൗഭാഗ്യലബ്ധിയിക്കുള്ള ഒരു കൈപ്പാലമായി പരിലസിക്കയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് സർവ്വ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

വിനീതൻ ടി. കെ.

* 19-9-'77ൽ നിര്യാതനായ അൽഹാജ്ജ് ടി. കെ. അബ്ദുല്ലാ മൗലവി നാലുമാസംമുമ്പു് അയച്ചുതന്നതാണ് ഈ സന്ദേശം. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു് 'മഗ്ഫിറത്തു്' 'മർഹമത്തു്' പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ!

അവതാരിക

[ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം "അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗം" എന്നപേരിൽ മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആയതിലേക്ക് അൽ ഉസ്താദ് മൗലാനാ എം. ശിഹാബുദ്ദീൻ മൗലവി അവർകൾ എഴുതിയ അവതാരിക.]

പരമകാരണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

സർവ്വസ്തുതികളും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. ലോകം നശിച്ചിരുന്ന മുഹമ്മദ്ദിനെയെ അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരണവും സമാധാനവും സർവ്വദാ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ!

വിശ്വവിശ്രുതമഹാചിന്തകനും തത്വജ്ഞാനിയും വിജ്ഞാന നഭോമണ്ഡലത്തിലെ സമുച്ചലതാരവുമായ ഇമാംഗസാലി (റ) ഒരു ശിഷ്യൻ അയച്ചുകൊടുത്ത വിശ്വോത്തരമായ ഒരു സന്ദേശത്തിന്റെ വിവർത്തനമാണ് ഈ പുസ്തകം. ഹാരിസീദാഷയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം സന്ദേശം അയച്ചിരുന്നത്. ശൈഖ് മുഹമ്മദ് അമീൻ എന്ന മഹാൻ അത് അറബിഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആ അറബി വിവർത്തനമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവലംബം. പേജുകളുടെ എണ്ണമല്ല, ആശയങ്ങളുടെ വീർപ്പും ഗാഢീർപ്പുമാണ് ഇതിനെ വിശ്വോത്തരമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളത്.

“ഘോരസത്തുത്തസാനീഹി-ഹിത്തസവൃ.ഹി,
ലിൽഗസാലിയു” എന്നാണ് ഇതിന്റെ അറബിതജ്ജ
മയുടെ പൂർണ്ണമായ പേര്. “ആത്മശുദ്ധീകരണവിഷ
യത്തിൽ, ഇമാംഗസാലി (റ) രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്തു” എന്നാണ് അതിന്റെ സാരം.

വായനക്കാർ ഈ പുസ്തകം ഒരു പ്രാവശ്യം വായിച്ചിട്ട്, വലിച്ചുതീർന്ന ബീഡിത്തുണ്ടുപോലെ വലിച്ചെറിയരുത്. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വായിക്കണം; ദിവസവും വായിക്കണം; ഏകാന്തതയോടും ഏകാഗ്രതയോടുംകൂടി വായിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, സത്യമാർഗ്ഗാനുഷ്ഠികളും അനുഗൃഹീതബുദ്ധികളുമായ അനുവാചകർക്ക് ഇത് പ്രയോജനപ്പെടും; അവരുടെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു സഹായകമായിത്തീരും. സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു അതിന് നമുക്ക് “തരഹീഖു” ചെയ്യട്ടെ! എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം സഹൃദയസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഹാജി എം. ശിഹാബുദ്ദീൻ മതലവി
എം. എഫ്. ബി.
പ്രസിഡൻറ്,
ഒ: കേ: ജമ്മുത്തുൽ ഉലമാ

കൊല്ലം,
20-6-'66.

* രണ്ടാംഭാഗത്തിന്റെ

അവതാരിക

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

സർവ്വസ്തുതികളും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. ലോകാനുഗ്രഹിയായ മുഹമ്മദുനബിയിലും, അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും സമാധാനവും സദാ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ!

ഹിജ്റ: 450-ൽ ജനിക്കുകയും, 505-ൽ മരണമടയുകയും ചെയ്ത ഇമാം അബൂഹാമിദിൽ ഗസാലീ (റ:) അവർകളുടെ “ബിദായത്തുൽഹിദായ:” എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥമാണ് ഈ പരിഭാഷയുടെ മൂലം. “ബിദായത്തുൽ ഹിദായ:”, മനുഷ്യവൃദയത്തിന് യഥാർത്ഥമായ സംസ്കാരം സിദ്ധിക്കുന്നതിനും, തദാദരാ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനുമുള്ള പദ്ധതികൾ സമഗ്രമായി ക്രോഡീകരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. ഉറക്കശയ്യയിൽനിന്ന് എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു മുതൽ, വീണ്ടും ശയ്യയെ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ മനുഷ്യൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കൃത്യനിഷ്ഠകൾ, അനുക്രമമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാകുന്നു.

ഇമാം അവർകൾ കലാപരമായ വിജ്ഞാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും, അത് ജനങ്ങൾക്ക് പഠി

* ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം “ഇസ്ലാമിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം, ആത്മാവി
 ന്റെ ശാശ്വതമായ രക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ വിജ്ഞാ
 നം ഏതാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഒരു വലിയ
 അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ അന്വേഷണം
 ത്ഥം, അദ്ദേഹം പല രാജ്യങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുകയും,
 പല വിദ്യാലയങ്ങളിലും സമീപിക്കുകയും, അവരുടെ
 യെല്ലാം അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
 ഇതരമതസ്ഥന്മാരായ വിദ്യാലയങ്ങളിലും സന്യാസിക
 ളെയും തപസ്വികളെയും സമീപിച്ചു, അവരുടെ
 അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുവാനും അദ്ദേഹം മടിച്ചിര
 ന്നില്ല. അവസാനമായി അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി
 ക്ക് പശ്ചാത്തപ്യമായ വിജ്ഞാനം, "ഇൽമുത്തസുഖ്" (ആത്മശുദ്ധീകരണശാസ്ത്രം) ആണെന്നും, അതിൽ
 കൂടി ആത്മീയപരിശീലനം നേടുകയെന്നുള്ളതാണ്
 മോക്ഷപ്രാപ്തിയുടെ മാർഗ്ഗമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്
 ബോദ്ധ്യമായി. അതുമുതൽ, ആ വിഷയത്തിൽ
 അഹോരാത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും, ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി
 യുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പടിയായ 'ഖുഫ്ബി'ന്റെ
 സ്ഥാനം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്
 ഇമാദ് അവർകളെ സംബന്ധിച്ച അനിതരസാധാ
 രണമായ ഒരു ചരിത്രമാകുന്നു. ഇമാം അവർകൾക്ക്
 മുമ്പും പിമ്പും അനവധി ഇമാമുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെ
 കിലും, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഇമാദ്
 കാണപ്പെടുകയെന്നുള്ളത് വളരെ ദുർല്ലഭമാണ്.

ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ, അദ്ദേ
 ഹം വരുത്തിയിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും, ആവക വിഷ
 യങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ പ്രതി
 പാദനരീതികളും ലോകത്തിന് ഒരു വലിയ മന്ദ്രക

യാണു്. വിജ്ഞാനനവീകരണവിഷയത്തിൽ, പ്രബ
 ലരായ പല ശതകളും അദ്ദേഹത്തിനണ്ടായിരുന്നു.
 അവരോടൊന്നും അദ്ദേഹം വാദപ്രതിവാദം നടത്തി.
 കായ്ത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അവർക്കു മനസ്സിലാക്കി
 കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പണ്ഡിതലോകത്തിന്റെ പ്രശംസ
 യ്ക്കു് പാത്രീഭൂതനാകുകയും, “ഹജ്ജത്തുൽഇസ്ലാം” (ഇ
 സ്ലാമിന്റെ പ്രമാണം) എന്ന അപരനാമം സമാജി
 ക്കുകയും, വിശ്വവിശ്രുതനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.
 ഈ മഹാനഭാവന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കവാറും, ഇന്നു
 നിലവിലുള്ള എല്ലാ ജീവൽഭാഷകളിലും വിവർത്ത
 നം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇനിയും നമ്മുടെ മലയാള
 ഭാഷയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരിഭാ
 ഷകൾ വേണ്ടുവോളം കാണപ്പെടുന്നില്ല എന്നുള്ളതു്
 മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ വിശിഷ്ടാ മുസ്ലിംസമു
 ദായത്തിന്റെ ഒരു കുറവായി സ്ഥിതിചെയ്യുകയാണു്.
 ഈ കുറവു് പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ചുരുക്കം ചിലർ
 ഇക്കാലത്തു് മുന്യോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് എത്രയും
 ശ്ലാഘനീയമാണു്. ആ കൂട്ടത്തിൽ, ഈ ഗ്രന്ഥ
 ത്തിന്റെ വിവർത്തകനായ കെ. മുഹമ്മദു റാദ്ദീൻ
 തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹനാണു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തി
 ന്റെ പരിഭാഷ, ഇതിന്റെ വിവർത്തകൻതന്നെ
 ദക്ഷിണകേരള ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലമായുടെ മുഖപ്പത്ര
 മായ അന്നസീം മാസികയിൽ ഖണ്ഡശഃയായി
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്. അതിൽ വേണ്ടത്ര
 തിരുത്തലുകളും പരിഷ്കാരങ്ങളും നടത്തിയാണു്
 ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു്.
 ആശയങ്ങൾക്കു് കോട്ടംസംഭവിക്കാത്ത വിധത്തിലാ
 ണു് പരിഭാഷ ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഇമാംഗ
 സാലി അവർകളുടെ “ഘുലാസത്തുത്തസാനീഫ്”

എന്ന ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥവും, ഇതിന്റെ പരിഭാഷകൻ “അല്ലാഹുവിന്റെ മാക്തൂം” എന്ന പേരിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉദ്യമം സമുദായത്തിന് ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹനവും സഹകരണവും അർഹമാംവിധം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽനിന്ന് ഇനിയും പല പരിഭാഷകളും പുറത്തിറങ്ങുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിന് അല്ലാഹു സഹായിക്കട്ടെ! അല്ലാഹുവേ, ഈ മഹൽ കൃത്യത്തിനു വേണ്ട ശേഷിയും ശേമുഷിയും നല്കി, അദ്ദേഹത്തെ നീ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്നു നമുക്ക് സർവ്വാത്മനാ പ്രാർത്ഥിക്കാം.

പരിഭാഷകന് വിജയം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും, മേലിലും ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് തരഫീഖ് ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മഹൽ ഗ്രന്ഥത്തെ ഭക്തിപൂർവ്വം ഞാൻ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്,

എം. ഉമർകട്ടി മൗലവി

ജനറൽസെക്രട്ടറി,

ദ: കേ: ജംഇയ്യത്തുൽ ഉലമാ

കായംകുളം,
25-1-'66.

* മൂന്നാംഭാഗത്തിന്റെ

അവതാരിക

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

സർവ്വസ്തുതികളും, സർവ്വലോകങ്ങളേയും സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. പ്രവാചകശിരോമണിയായ മുഹമ്മദുമുസ്തഫഃ (സ: അ:) യിലും, അവിടുത്തെ കുടുംബക്കാരിലും, അനുചരന്മാരിലും സർവ്വശക്തന്റെ കരുണയും രക്ഷയും സഭാ ചൊരിയുമാറാകട്ടെ!

കെ. മുഹമ്മദുന്തറുദ്ദീൻ മഴലവി അവർകൾ ഭാഷാന്തരംചെയ്ത “പാപവർജ്ജനവും സഹകരണച്ചിട്ടുകളും” എന്ന പുസ്തകത്തിന് ഒരു അവതാരിക എഴുതണമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയും, ഞാൻ അതു് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചു് പ്രസ്തുത പരിഭാഷ ആദ്യത്തെ വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ മൂലം, വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും അപാരപാണ്ഡിത്യം നേടിയ മഹാനും, ഹിജ്റ: അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിലെ ‘മുജദ്ദിദ്’ ‘ഖു.മു’ബുസ്തമാനും ‘തൗഹീദീ’നു വിരുദ്ധമായ എല്ലാ

* ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നാംഭാഗം, “പാപവർജ്ജനവും സഹകരണച്ചിട്ടുകളും” എന്ന പേരിൽ മുമ്പു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വിധി വാദഗതികളുടെയും ധ്വംസകനുമായിരുന്ന ഹജ്ജത്തുൽ ഇസ്ലാം ഇമാം അബൂഹാമിദിൽ ഗസാലി (റ:) അവർകളുടെ “ബിദായത്തുൽ ഹിദായ:” ആണെന്നു മനസ്സിലായി. അതിനു ഞാനെഴുതുന്ന അവതാരിക “പൊന്നിനു പൊട്ടെന്ന്” മട്ടിലേ ആവുകയുള്ളവെങ്കിലും, അവതാരിക എന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സഹായകമായിത്തീരമെങ്കിൽ, അതൊരു ഇസ്ലാമിക സേവനമായിത്തീരമല്ലോ എന്നു കരുതി കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു മുതിരുകയാണ്. സർവ്വശക്തനായ റബ്ബു എനിക്കും, ഇതിന്റെ പരിഭാഷകനും, ഈ സഭ്യമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നവർക്കും, എല്ലാ വായനക്കാർക്കും, ഹരൂ എല്ലാ ‘മുഅ്മിനു’കൾക്കും ഇതിനെ ഒരു ‘സാലിഹായ’ ‘അമലും’ പ്രയോജനകരമായ ‘ഇൽമു’ ആക്കിത്തീർക്കുമാറാകട്ടെ!

മുഖഗ്രന്ഥമായ “ബിദായത്തുൽ ഹിദായ:” വലിപ്പത്തിൽ ചെറുതാണെങ്കിലും, അർത്ഥത്തിലും ഫലത്തിലും സമൂന്നതമാണ്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം മനുഷ്യന്റെ സാംസ്കാരികമായ വികസനത്തിനു വളരെയേറെ പ്രയോജനകരമായ ഒന്നാണെന്നതിൽ സംശയം ലേശംപോലുമില്ല. പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭോഷം വരെ എന്നല്ല, നിദ്രവരെയും — ഉറക്കശയ്യയിൽ പോലും—അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഇസ്ലാമികച്ചിട്ടുകളും, ഔദ്യോഗികവ്യവഹാരങ്ങളും അതിൽ ഉടനീളം സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ പ്രതാനുഷ്ഠാനംവരെയുള്ള ഇസ്ലാമിക കർമ്മപദ്ധതികൾ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാ

ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഒന്നാംഭാഗം, ഇതിന്റെ വിവർത്തനം, “ഇസ്‌ലാമിലെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ ഇതിനകം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് പാപവർജ്ജനം, സഹകരണച്ചിട്ടകൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മനുഷ്യാവയവങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ണു്, ചെവി, നാക്കു്, ഉദരം, തൃഹ്യസ്ഥാനം, കൈയ്, കാൽ-എന്നിവയെ ഭുഷ്ഠപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു് കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ട വിധങ്ങളേയും, അവകൊണ്ടു് നിർവ്വഹിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളേയും പഠനാർഹമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. കൂടാതെ മാനസികമായ നീചത്വങ്ങൾ, അവയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യേണ്ട രീതികൾ, തൽസ്ഥാനത്തു് പകരം സൂക്ഷിക്കേണ്ട സദ്ഗുണങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയപരമായ ദോഷങ്ങളിൽ പെട്ട കാപട്യം, അസൂയ, അഹംഭാവം, അഹങ്കാരം, ജനബോദ്ധ്യത, ഭ്രൂതികൃത്യം ആദിയായ മഹാവ്യാധികളേയും, അവയുടെ ചികിത്സയേയും കുറിച്ചുള്ള വിശകലനങ്ങളും ചർച്ചകളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാവിധ ഭർഗ്ഗങ്ങളേയും നീചത്വങ്ങളേയും ദൂരീകരിച്ചു്, തൽസ്ഥാനത്തു് സദ്ഗുണങ്ങളേയും സൽസ്വഭാവങ്ങളേയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു്, മനുഷ്യാഹ്വദയങ്ങളെ സംസ്കാരമൂല്യങ്ങളുടെ ഉറവിടങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണതു്. ഇതിലെല്ലാമുപരിയായി മനുഷ്യൻ സ്രഷ്ടാവിനോടും, സൃഷ്ടിയോടും സഹകരിക്കുകയും, ജനങ്ങളുമായി സൗഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യേണ്ട വിധങ്ങളും

വിശദമായി പഠിപ്പിച്ചുതരുന്നു. അങ്ങനെ, മനുഷ്യൻ സംസ്കാരസമ്പന്നനായി ജീവിച്ച് സർവ്വശക്തന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചുതരുന്ന ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥമാണ് “ബിദായത്തുൽ ഹിദായത്തു”.

മുഖഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾക്ക് യാതൊരു വിധ വൈകല്യവും കുറവും സംഭവിക്കാത്ത തരത്തിൽ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ മലയാളീകരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ പരിഭാഷ, കൈരളിക്ക് ഒരു വിലയേറിയ സംഭാവനയും, ബഹുജനങ്ങൾക്ക് ഒരു മഹാ അനുഗ്രഹവുമാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഇതു വായിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും സമ്മതിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല. സമുദായത്തിൽ ഇസ്‌ലാമികബോധം വളർന്നതിന് ഇതുപോലെയുള്ള ഒട്ടധികം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഇനിയും ആവശ്യമായിരിക്കുകയാണ്. ഇതുപോലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾവഴി, ജനങ്ങൾക്ക് ആത്മീയോന്മേഷനവും, മതബോധവും ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരവും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈദൃശ പ്രവർത്തനങ്ങളെ, അല്ലാഹു യഥാർത്ഥമായ ഇസ്‌ലാമിക സേവനങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ അനുക്രമസാഹചര്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ഇതിനെ അദ്ദേഹത്തിനും പൊതു മുസ്‌ലിംകൾക്കും ഇഹ-പരലോകങ്ങളിൽ ഒരു ‘നാഹിആ’യ ‘ഇൽമു’ ‘സാലിഹാ’യ ‘അമല്യം’ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ. പരിഭാഷകന്റെ ദീർഘായു

സ്ഥിരം, തുലികശക്തിക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ഭാവിഭാവുകങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഭക്തപുരസ്കാരം ചെയ്യാനുള്ള സമയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

എം. അലവികുഞ്ഞുമലവി

ചെയർമാൻ,

ഒ: കേ: ഇസ്ലാം മത വിദ്യാഭ്യാസ

ബോർഡ്.

കണ്ണപുഴ,

9-10-'66.

നോട്ടീസ് നമ്പർ 100

(1) തുലികശക്തിക്കും വേണ്ടി

പ്രാർത്ഥന

ഇസ്ലാം മത വിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡ്

കണ്ണപുഴ, തൃശ്ശൂർ ജില്ല

സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശനം

ഭാഗം ഒന്നു

ഘോഷാസനത്തുതെസാനീഹിഹിത്തസ്യു. ഹി-
ലിൽ ഗസാലിയു (0)

അഥവാ

കുമാരം ഗസാലിയു (0) രചിച്ച
ഔദ്യോഗിക ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം

സമാർഗ്ഗപ്രവേശനം

ആമുഖം

[മുഖഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറബി പരിഭാഷകനായ ശൈഖ് മുഹമ്മദ് അമീൻ (റ) ഇപ്രകാരം ആരംഭിക്കുന്നു]

“സർവ്വസ്തുതികളും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. ദൈവിക വിജ്ഞാനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു അച്ചുർറത്നംകൊണ്ട് അവൻ എന്നെ കാക്ഷിച്ചു. ചേമ്പ്യൻ ഭാഷയുടെ കൈയ് വിരുതുകൊണ്ട് മോടിപിടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണത്. ആകയാൽ, അത് ചേമ്പ്യൻ ഭാഷയിൽ പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും

മഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു. മഹാപണ്ഡിതനും, വിജ്ഞാനസമുദ്രവും, 'കിത്താബുൽ ഇഹ്യാ'യുടെ രചയിതാവുമായ ഹുജ്ജത്തുൽ ഇസ്ലാം മഹമ്മദിബ്നു മുഹമ്മദിൽ ഗസാലി (ച: സി:) അവർകളുടെ ഏറ്റവും വിലയേറിയ ഒരു കൃതിയാണിത്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞു പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. തന്റെ നന്മയെ മുസ്ലിംകളുടെമേൽ അദ്ദേഹം ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്തുത കൃതി, മുസ്ലിംകൾക്ക് ഒരു സഭപദേശവുംദീനീസേവനവുമാകമാറ്, 'ഹാരിസിയ്യിൽ നിന്ന് അറബിയീലേയ്ക്ക്' വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പണ്ഡിതന്മാർക്കും സാധാരണക്കാർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തേക്കുവണ്ണം ലഘുവും ലളിതവും അത്ഥസംപുഷ്ടവുമായ വാചകങ്ങളാണ് വിവർത്തനത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.

'സമാധാനഭവന'ത്തിന്റെ വിജയലബ്ധിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മെ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ"

ഒരു കത്തും അതിന്റെ മറുപടിയും

ഇമാംഗസാലി(റ) അവർകളുടെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പെട്ട ഒരാൾ, വളരെക്കാലംവരെ വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിൽനിന്നും അനല്പമായ അംശങ്ങൾ അദ്ദേഹം നേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരുദിവസം ഇപ്രകാരം ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായി: "പ്രസ്തുത വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ഞാൻ ദീർഘകാലം

പ്രയത്നിച്ചു. എന്നാൽ, അവയിൽ ഏതു വിജ്ഞാനമാണ് എനിക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതെന്ന്, - എന്റെ സാമ്പാർഗ്ഗികത്വത്തിന് നീദാനമായിത്തീരുകയും എന്നെ അന്ത്യദിനത്തിൽ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുപോലെതന്നെ, “പ്രയോജനപ്പെടാത്ത വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷതേടുന്നു” എന്നു നബി(സ: അ:) പറഞ്ഞതുപ്രകാരം അതിൽനിന്ന് ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചും അകന്നും നില്ക്കുമാറ്, ആ നിഷ്പ്രയോജനമായ വിജ്ഞാനമേതാണെന്നും എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ ചിന്താഗതി അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ഈ കഥാവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇതര പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു വിധിതീരുമാനം ആവശ്യപ്പെടുകൊണ്ടും, അതോടൊപ്പം തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും തനിക്കു സദുപദേശം നല്കുവാനും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ ഗുരുനാഥനിലേക്ക് ഒരു കത്തെഴുതുവാൻ ഈ ചിന്താഗതി അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിതനാക്കിത്തീർന്നു. ആ കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:

“അല്ലയോ എന്റെ യജമാനരേ; “ഇഹ്യാ ഉൽഉല്യൂം”, “കീമിയാഉസ്സുആദ:”, “ജവാഹിറുൽഖുർആൻ”, “മീസാനുൽ അമൽ”, “അൽഖിസ്മാസുൽ മുസ്തഖിം”, “മിഅ്റാജുൽ ഖുദ്ദുസ്”, “മിൻ ഹാജുൽ ആബിദീൻ”—ആദിയായ അങ്ങയുടെ എണ്ണപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ഗ്രന്ഥം വഴിയായിട്ടാണ് അങ്ങ് എനിക്ക് മറുപടി തരുന്നതെങ്കിൽ, അതു് വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അങ്ങയുടെ ഈ ഭൂതൃപ്ൻ

അശക്തനാണ്; ദുർബ്ബലബുദ്ധിയാണ്. ആകയാൽ, എന്റെ നേതാവും ഗുരുനാഥനുമായ അങ്ങയിൽനിന്നും ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണം ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതു ഞാൻ അനദിനം പാരായണം ചെയ്യുകയും, അതിൽ പറയുന്നത് ഞാൻ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രസ്തുത കത്തിന് ഇമാംഗസാലി(റ) നല്ലീയ മറുപടിയാണ് മുവാടെ ചേർന്നത്:

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞേ, ആത്മാർത്ഥ സ്നേഹിതാ, അല്ലാഹുത്തആലാം അവൻ വഴിപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, നിനക്ക് ദീർഘായുസ്സ് പ്രദാനം ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ഇഷ്ടജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ!

എന്നാൽ, പ്രാചീനരുടേയും അറാചീനരുടേയും മായ് മുഴുവൻ സഭപദേശങ്ങളും പ്രവാചകപ്രഭു(സ:അ) വിന്റെ തിരുവചനങ്ങളിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവിടുന്ന് മുഴുവൻ പ്രബോധനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടവരാണ്. അപ്പോൾ ഏതൊരു ഉപദേശാവും—അയാൾ ഉപദേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും—നബി(സ:അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളാകുന്ന തീൻമേശകളിന്മേൽ ചാപല്യം കാട്ടുന്ന ഒരു ശിശുവായിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, നബി(സ:അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ലതും നിനക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നിനക്ക് ആവശ്യമില്ല. അവയിൽനിന്ന് ഒന്നുതന്നെ നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെന്താണ് നീ വ്യഥാ ചെലവ

ശിശു നിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിൽനിന്നു നേടിയെടുത്ത വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം എനോടു നീ പറയുക!

അല്ലയോ എന്റെ കുഞ്ഞേ, പ്രാർത്ഥനയുടെയും അർപ്പാചീനതയുടെയും സദാചാരങ്ങൾ മുഴുവനും പ്രവാചകപ്രഭുവിന്റെ തിരുവചനങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ തിരുവചനങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ലിഖിതപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവയിൽ ഓരോന്നും ഫലപുണ്ണങ്ങളാണ്. അവയിൽ പെട്ടതാണ് താഴെപ്പറയുന്നതേറീസ്: "തിരുവചനങ്ങളിൽ

"ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ എപ്പോഴും എന്നതാണ് അവനോടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വൈമുഖ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണം. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണോ, അതല്ലാത്തതിലേക്ക് അവന്റെ ആയുസിൽനിന്നും ഒരു നാഴികപോലും ഹായ്യായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അതിന്റെ പേരിൽ അപാരമായ സഹതാപം അനുഭവിക്കുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ്. നാല്പതുവയസ്സ് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരുവന്റെ നന്മ, തന്റെ തിന്മയെക്കാൾ അധികരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അവൻ നരകത്തിലേക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ!" ഈ ഉപദേശവും ഉദ്ബോധനവും ഭൗതികതാപ്രേമികൾക്കു മതിയാകുന്നതാണ്.

അറിയും കമ്മവും

എന്റെ കുഞ്ഞേ, സദാചാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ എളുപ്പമാണ്. അതു സ്വീകരിച്ച് അതിനു വഴിപ്പെടു

ന്നതിലാണ് പ്രയാസമുള്ളത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശരീരരേഖകളുടെ ദാസന്മാരുടെ വായിൽ, സദുപദേശത്തിന്റെ രസം കയ്യായിരിക്കും. നിരോധനങ്ങൾ പൊതുവേ അവർക്ക് പ്രിയംകരമായിരിക്കും. ഭൗതികമായ മഹത്വവും ശ്രേഷ്ഠതയും സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെയും, ബിരുദത്തിന്റെയും, വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെയും മറ്റും വിദ്യകൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിനായി തങ്ങളുടെ തന്റേടം ചെലവിടുന്നവരുടെ പക്കൽ വിശേഷിച്ചും. ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർന്നു ന്നതിനല്ല, ഇന്നവൻ 'വിദ്യാനാ'ണെന്നും, "അൽ-ആലിമുൽഹാസിത്" ആണെന്നും പറയപ്പെടുന്നതിലേക്കുള്ള കേവലവിജ്ഞാനമാണ് വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലൂടെ അവർ കരുതുന്നത്. ഒരു ഭൂഷിച്ച മനോവൃത്തിയാണിത്. ഭൗതികരായ അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ അഭീഷ്ടത്തിന്റെ പരിധിയിലുള്ളതാണ് ഈ നിലവാരം. അല്ലാത്ത നമ്മെ രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ! പ്രവർത്തനത്തിലേക്കും അനുഷ്ഠാനത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞുനോട്ടമില്ലാതെ, കേവലം വിജ്ഞാനസമ്പാദനമാണ് അവരുടെ പരമോദ്ദേശ്യം. ഈ വിജ്ഞാനം അവർക്കിടയിൽ ഒരു തികഞ്ഞ പ്രമാണമായിത്തീരുന്നമെന്നുള്ള വസ്തുത അവർ അറിയുന്നില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന നബിവാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ വിസ്മൃതിയിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. "തന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പേരിൽ അല്ലാത്ത ഫലം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത പണ്ഡിതനാണ് ഖിയ്യാമത്തിന്റെ ദിവസം ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷിതൻ." ഇമാം അഹ്മദ്ദും ബൈഹഖിയും, മൻസൂറിബ്നു സാദാനിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു: "തീർച്ചയായും, പണ്ഡിതൻ തന്റെ വിജ്ഞാനത്തെ ഫലപ്പെടുത്തി

യിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നരകവാസികൾ അവന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധം കാരണം ഗർജ്ജിക്കുന്നതാണ്: “എടാ, നീയാ! ഏതൊരു മഹാപാപമാണ് നീ ചെയ്തപ്പോന്നിരുന്നത്? തീർച്ചയായും ഈ ദുർഗ്ഗന്ധത്തിലൂടെ ഞങ്ങളെ വീ ശല്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിനക്ക് ഞങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു ശിക്ഷ പോരായിരുന്നോ? അപ്പോൾ അവരോടു് അയാൾ പറയും: “ഞാൻ ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ, എന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെ ഞാൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല.”

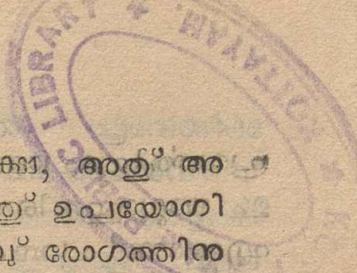
താഴെ പറയുംപ്രകാരം ഒരു സംഭവം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “മഹാനായ ജൂനൈദ്” (റ) മരണപ്പെട്ടശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമുഖ ശിഷ്യന്മാരിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ, അദ്ദേഹത്തെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി. “അല്ലാഹ് അങ്ങയോടു് എന്തുചെയ്തു?” എന്ന് ആ ശിഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ആ അത്മസ്തുചനകളെല്ലാം തെറ്റിപ്പോയി; ആ വിവരണങ്ങളെല്ലാം കൺമറഞ്ഞു; ആ വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം നാശമടഞ്ഞു; ആ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളെല്ലാം ഭ്രവിച്ചുപോയി. നാം അർദ്ധരാത്രിയിൽ നിറുത്തിച്ചുപോന്ന ഏതാനും ചില നമസ്കാരങ്ങളെല്ലാതെ യാതൊന്നും നമുക്ക് ഫലപ്പെട്ടില്ല!”

അല്ലയോ, എന്റെ കുഞ്ഞേ! ആകയാൽ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിഷയത്തിൽ നീ ഭരിദ്രനാകാതിരിക്കട്ടെ! സൽചിന്തകളിലും, ഉൽകൃഷ്ടവും ഉന്നതവുമായ ആശ

യങ്ങളിലുംനിന്നു നീ ഒഴിവാവാനും ആകാതിരിക്കട്ടെ!

കേവലവിജ്ഞാനം അന്ത്യദിനത്തിൽ നിന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു നീ ദ്രവ്യമായി അറിയുക. ഒരു ഉദാഹരണവഴി ഇതു നിനക്കു വ്യക്തമാക്കുവാനുള്ള യുദ്ധപാടവമുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ! ഏറ്റവും ഉയർന്ന തരത്തിൽപ്പെട്ട പത്തു ഇൻഡ്യൻ വാളുകളും വെട്ടികളും അമ്പുകളും അവന്റെ കൂടെയുണ്ടാകും അവ അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു മരുഭൂമിയിലൂടെ അയാൾ നടക്കുകയാണ്! അപ്പോൾ, പൊട്ടുന്നനവേ ഒരു ഭീകരസിംഹം അവന്റെ മുമ്പിൽ ചാടിവീണു. എന്നാൽ, ഈ ആയുധങ്ങൾ സ്വയമായി, സിംഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു അവനെ പ്രതിരോധിക്കുമോ? ഈ ആയുധങ്ങൾ, അവയുടെ ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യത്തിൽ വിനിയോഗിക്കാതിടത്തോളവും അവനു യാതൊരു തുണയും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു നിനക്കു ദ്രവ്യം പൂർണ്ണമായ ബോദ്ധ്യമുണ്ടു. അപ്പോൾ, അതുപോലെ ഒരു മനുഷ്യൻ നൂറായിരം നിയമപ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ചു; പക്ഷേ, ഒന്നുംതന്നെ അവൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അവന്റെ ഈ ചാഞ്ചിത്യം അവനു യാതൊരു ഫലവും ചെയ്തയില്ലെന്നു നിനക്കറിയാം. മറ്റൊരു ഉദാഹരണമേകട്ടെ നിനക്കു നാം വിവരിച്ചതരാം. ഉണ്ണും, പിത്തം എന്നീ രോഗങ്ങളാൽ അവശതയനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ! *സക്കൻജബീൻ* ഉപയോഗിച്ചാൽ തന്റെ രോഗം സുഖപ്പെടുമെന്നു അയാൾ

* യുവാസി വൈദ്യരാസുപകാരമുള്ള ഒരു ലോഹം.

സംശയമെന്യെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അത് അ
 യാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത് ഉപയോഗി
 ക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ ഈ അറിവ് രോഗത്തിന്
 ശമനവരുത്തുകയോ, രോഗത്തിൽനിന്നും അയാളെ
 പ്രതിരോധിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ഒരു കവി
 പറയുന്നു: “ഒരു രണ്ടായിരം രാത്രികൾ മദ്യം, നീ
 തുക്കിയൊഴിച്ചുവെച്ചിരുന്നാലും അത് പാനംചെയ്യാ
 ത്തിടത്തോളവും നീ ലഹരിബാധിതനാവുകയില്ല.”
 അപ്പോൾ, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിന്റെ ആധിക്യ
 വം ഗ്രന്ഥശേഖരവുമൊക്കെ അനുഷ്ഠാനം കൂടാതെ
 നിനക്ക് ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്ന് നീ അറിയുക.

R 3240

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യ
 ത്തിന് അഹ്നാകുംവിധം നീ സല്ലാഹ്മങ്ങൾ അണി
 ഞ്ഞൊരുങ്ങാതിരുന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരു
 ണ്യം നിനക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല. ഒരു ചുർആനിക
 രേഖ നീ കാണുക: “മനുഷ്യന് അവൻ പ്രവ
 ത്തിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ യാതൊന്നുമില്ലതന്നെ.” എ
 ന്റെ കണ്ടെത്തൽ; ഈ ചുർആൻവാക്യം കാലഹ
 രണപ്പെട്ടതാണെന്നാണ് നീ വിചാരിക്കുന്നതെ
 ങ്കിൽ, ഇതര ചുർആൻ വാക്യങ്ങളിലൂടെയുള്ള
 അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്
 നീ എന്താണു പറയുക? അതായത് “എന്തൊരാൾ
 തന്റെ രക്ഷിതാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നതിന്
 ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അവൻ സല്ലാഹ്മം അനുഷ്ഠിച്ചു
 കൊള്ളട്ടെ!” എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ
 സംബന്ധിച്ച് നീ എന്താണു പറയുക? “അവർ

പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമായി” എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ചു നീ എന്താണ് പറയുക? തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സല്ലഭങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, സർഗ്ഗത്തോപ്പകൾ അവർക്ക് വാസസ്ഥലമായിരിക്കുന്നു. അവിടെ സുസ്ഥിരമായ നിലയിൽ” എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ചു നീ എന്താണ് പറയുക? “പിശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സല്ലഭം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ” എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ചു നീ എന്താണ് പറയുക? “തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധനമില്ലെന്നും, മുഹമ്മദുനബി അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരാണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, നമസ്കാരത്തെ നിലനിറത്തുക, സക്കാരതു് കൊടുക്കുക, രമസാൻമാസത്തിൽ പ്രതമനുഷ്ഠിക്കുക, സാമ്പത്തിക കഴിവും, ശരീരസുഖവും, യാത്രാസൗകര്യമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തെക്കുറിച്ച് ‘ഹജ്ജ്’ ചെയ്യുക—എന്നീ അഞ്ചുകാര്യങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തതും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള ‘ഹദീസി’നെ സംബന്ധിച്ചു നീ എന്താണ് പറയുക? നാവുകൊണ്ടു് സമ്മതിക്കലും, ഹൃദയംകൊണ്ടു് അംഗീകരിക്കലും, അവയവങ്ങൾകൊണ്ടു് അനുഷ്ഠിക്കലുമാണു് ‘ഇബ്രാഹീം’ എന്നുള്ള ‘ഹദീസി’നെ സംബന്ധിച്ചു നീ എന്താണ് പറയുക? ഇങ്ങനെ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനമൂലമാണു് മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നു് അറിയിക്കുന്ന രേഖകൾ ധാരാളമുണ്ടു്. അവ എണ്ണിത്തിട്ടുണ്ടെന്നുവാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭക്തന്മാരും കാര്യബുദ്ധന്മാരും, തന്റെ കർമ്മാനുഷ്ഠാന ഫലമാ

യിട്ടാണ്. മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കു
 ന്നതു് എന്നു് എന്റെ വചനം വാചകത്തിൽനിന്നു്
 നിനക്കു് തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ വാചകം
 നീ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. തീർച്ചയായും ഞാൻ
 അല്ലാഹുവിന്റെ ദൈവവും കാരുണ്യവുമുപമാണം
 മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നെ
 യാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ അല്ലാ
 ഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനുവേണ്ടി സജ്ജീകൃതനും
 അതിനു് അർഹനുമായിത്തീരുവാഴ്ചല്ലാതെ, അവനു്
 അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം എന്തു് കയില്ല. ആജ്ഞ
 കൾ അനുഷ്ഠിക്കാതെയും, നിരോധനങ്ങൾ വർജ്ജി
 ക്കാതെയും, ആരാധനകളിലും, സല്കർമ്മങ്ങളിലും
 നിരതനാകാതെയും, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ആത്മാ
 ത്വമുള്ളൊരാകാതെയും മനുഷ്യൻ അർഹനായിത്തീ
 രുകയില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരു
 ണ്യം സൂക്തന്മാരോടു വളരെ അടുത്തതാകുന്നു. എന്നു
 കൂടാ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം അതാണ് സൂചിപ്പി
 ക്കുന്നതു്. അതായതു്, "അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ
 സാമീപ്യം സൂക്തന്മാരോടാണെന്നാണ് അല്ലാഹു
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. നബി(സ:അ) ഇപ്രകാരം
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "അല്ലാഹുവിന്റെ നീക്കം അങ്ങന
 എന്നതു് ചേർന്നുവെന്ന് അവനു് "ഇബാദത്തു് ചെയ്യുന്നതാ
 ണു് സൂക്തന്മാരും സൂക്തന്മാർല്ലാത്തവരോടുള്ള അല്ലാ
 ഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ വിഭിന്നതയെയാണ്
 അതു് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ മേൽപറ
 യപ്പെട്ടവിധം അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനുവേ
 ങ്ങി നീ സജ്ജീകൃതനായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവ
 ന്റെ കാരുണ്യം നിനക്കു് എന്തു് കയില്ല. അവന്റെ

കാരുണ്യം നിനക്കു എത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ, വെറും 'ഇരമാൻ'കൊണ്ടു മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ, നാം പറയുന്നു: അതേ; പക്ഷേ, സല്പൂർമ്മങ്ങളല്ലാതെ ഒന്നുംതന്നെ എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കാത്ത ചില ഘട്ടങ്ങളുടെ ദുർഘടതയെ അവൻ ആസ്വദിക്കുവോളവും.....എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, 'സിറാമി'(പാലം)വിട്ടുകടക്കാതെ മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുകയില്ല. ഐഹികജീവിതമാകുന്ന 'സിറാമി'ലുള്ള നമ്മുടെ ഗതിക്കു അനുസൃതമായിട്ടായിരിക്കും പരലോകത്തുള്ള 'സിറാമി'ലൂടെ നാം നടക്കുന്നത്. അതായതു അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെടുന്നതിൽ, ജനങ്ങൾ ഇവിടെവെച്ചു കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധ കൃത്തിന്റേയും പിന്നോക്കത്തിന്റേയും വൈവിധ്യമനുസരിച്ചായിരിക്കും, അവർ അവിടെവെച്ചു വേഗതയിലും പിന്നോക്കത്തിലും വിവിധതരത്തിലാകുന്നത്. ഇവിടെ ആരു സൂക്ഷിച്ചുനില്ക്കുന്നുവോ, അവർ അവിടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടും; ഇവിടെ ആരു പിന്നോക്കമാകുന്നുവോ, അവരുടെ പാദങ്ങൾ അവിടെ ഇടറുന്നതാണ്. പവിത്രമായ "ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തി"ൽനിന്നു നാം കരസ്ഥമാക്കുന്ന വിഹിതങ്ങളുടെതോതനുസരിച്ചായിരിക്കും നബി(സ:അ)യുടെ പരിശുദ്ധ തടാകത്തിൽനിന്നു നാം പാനംചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും ശൈലിയിൽനിന്നും നീ അഹ്നം, സജ്ജീകൃതനമാകുമാൻ, സല്പൂർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനു നിനക്കു 'തൗഹീദ്' ചെയ്തതരിക എന്നതാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ ശൈലിയിൽത്താലാണ് സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനമുണ്ടാകുന്നത് എന്നു

നന്നിന്റെ അത്മം. അങ്ങനെ അവൻ നീയെ സ്വർഗ്ഗ
ത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിന്നെ നന്നെ
പറ്റാൻ ഹൃദയം.

ദാസനും ദാസവൃത്തിയും

ദൈവന എന്റെ കണ്ണെ; നീ കർമ്മാനുഷാനം നിവൃത്തി
ച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയി
ല്ലെന്ന് നീ ദുഃഖമായി അറിയുക. ഇസ്രായേൽ സന്ത
തികളിൽ പെട്ട ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്ര
കാരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹം വിള
രെക്കാലംവരെ ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിന്
'ഇബാദത്തു' ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ആത്മാ
ർത്ഥതയെ മലക്കുകൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കു
വാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചു. അങ്ങനെ, "എത്രത്തോ
ളും കാലമായി ഈ യത്നങ്ങൾ നീ തുടരുകയും, ഇബാ
ദത്തി'ലൂടെ നിന്റെ ദേഹിക്ക് നീ നിയന്ത്രണയേ
പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്നാൽ, നീ നരകവാസിക
ളിൽ പെട്ടവനാണ്താനും! എന്ന് അല്ലാഹുത്തആലാ
പ പറയുന്നു" എന്നൊരു വാക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അറിയി
ക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിലേക്കു
അല്ലാഹു അയച്ചു. അതസരിച്ചു മലക്കു ആ വാക്ക്
അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, അതിനു മേ
പടിയായി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ
അവന്റെ ഒരു ദാസനാണ്". ദാസവൃത്തി ചെയ്യുക
എന്നതാണ് ദാസനാരുടെ ധർമ്മം. അവൻ ആരാ
ധ്യനാണ്. ആരാധ്യനായിരിക്കുക എന്നതിന്റെ
ഉദ്ദേശ്യം അവിനല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്നു അറിയുകയി
ല്ല!" അങ്ങനെ ആ മലക്കു രക്ഷിതാവിലേക്കു മട
ങ്ങിച്ചെന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഇലാഹീ! ഞാൻ

സ്വയം അതിനേക്കാൾ പരോക്ഷമായതും അറിയുന്നവനാണ് നീ. എന്താണ് നീന്റെ ആ ഭാസൻ പറഞ്ഞതെന്നും നിനക്കറിയാം.” അപ്പോൾ അല്ലാഹുത്തആലാ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “എന്റെ ഈ ഭാസൻ, അവന്റെ ദുർബ്ബലതയോടുകൂടെ നമ്മിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, നാം നമ്മുടെ ഉദാരതയോടുകൂടെ അവനിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എന്റെ മലക്കുകളേ! നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുക! തീർച്ചയായും അവൻ ഞാൻ പൊറ്റത്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.”

എന്റെ കണ്ടേ; എന്താണ് നബി(സ:അ) പറയുന്നതെന്ന് നീ ശ്രവിക്കുക: “നിങ്ങൾ വിചാരണചെയ്യപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് ആത്മപരിശോധന നടത്തുക; നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ തുക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അവ നിങ്ങൾ തുക്കിനോക്കുക.” ‘അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ’ അലിയ്യൂ(റ) പറയുന്നു: “പരിശ്രമം നടത്താതെ, സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവനാരോ, അവൻ ദുർമ്മോഹിയാണ്; പരിശ്രമം നടത്തി സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവനാരോ, അവൻ കടാക്ഷമുള്ളവനാണ്.” “കർമ്മാനുഷ്ഠാനം നിർവ്വഹിക്കാതെയുള്ള സ്വർഗ്ഗാരോപണം പാപങ്ങളിൽ പെടുമെന്നു ഹസൻബസ്രി(റ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു ‘ഖുദ്സിയ്യം’യ ‘ഹദീസിൽ’ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “കർമ്മാനുഷ്ഠാനം നിർവ്വഹിക്കാതെ എന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്ക് ലജ്ജയില്ലാത്തതെന്താണ്? (!) എന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പിശുക്കുകാണിക്കുന്നവർക്ക് ഞാൻ എങ്ങനെ എന്റെ കാരു

ബുധൻ പ്രദാനം ചെയ്യും?" കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ല, കർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചതിലുള്ള അഭിമാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. മോക്ഷപ്രാപ്തിയെന്ന് ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരിലും, സമുൽകൃഷ്ടവും ശ്രേഷ്ഠവും പ്രസ്തുതവുമാണ്. താഴെപ്പറയുന്ന നമ്പിവാചനം. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: "ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയും, മരണാനന്തരജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ബുദ്ധിമാൻ; തന്റെ ദാഹത്തോടും അതിന്റെ ഇച്ഛയോടും പിന്തുടരുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ദുർമ്മാഹങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ഭോഷൻ!"

വിജ്ഞാനസമ്പാദനം എന്തിന്?

എന്റെ കണ്ണെ; പാഠങ്ങൾ ഉരുവിട്ടും, പാരായണം ചെയ്തും രാത്രികാലങ്ങളെ നീ കൂടുതൽ സജീവമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, എന്താണ് അതിനുള്ള നിന്റെ പ്രേരകം എന്ന് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭൗതികം — അതായത് — ഭൗതികവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടുകയും, നിന്റെ സമന്മാരുടെയും സമകാലികരുടെയും മേൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയുമാണ് നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, ഹാ! നിനക്കു മഹാനാശം!! മഹാനാശം!!! 'ശരീരത്തി'നെയും മുഹമ്മദിയ്യമാർഗ്ഗത്തെയും ഉദ്ധരിക്കലും സ്വഭാവത്തെ സംസ്കരിക്കലുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ നിനക്കു മംഗളം! മംഗളം!! ഒരു കവി പറയുന്നു: "നിന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) തൃപ്തി സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ലാതെ കണ്ണുകൾ ഉറക്കമില്ലാത്ത വ്യത്ഥമത്രെ. നിന്റെ തൃപ്തിരാഹിത്യത്തിന്റെ പേ

രിലല്ലാത്ത അവയുടെ കരച്ചിൽ അസായുവത്രെ!”

നബി(അ) ചെയ്യുന്നു: “നീ ഇറ്റിക്കുന്നവിധം നീക്ക ജീവിതം ആയിക്കുക; തീർച്ചയായും നീ മരണപ്പെടുന്നവനാണ്. നീ ഇറ്റിക്കുന്നതെന്തോ, അതിനെ നീ സ്നേഹിക്കുക; തീർച്ചയായും അതിനെ നീ വേർപെടുന്നവനാണ്. നീ എന്തു ഇറ്റിക്കുന്നുവോ അത് നീ വ്രതിപ്പെടുക; തീർച്ചയായും അതിന്റെ ഫലം നീ അനുഭവിക്കുന്നവനാണ്.”

അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും, ശ്രേഷ്ഠതയേയും, ശക്തിയേയും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് നിന്റെ ആയുസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർക്കെ, യക്തിവാദം, തർക്കശാസ്ത്രം, വൈദ്യം, കാവ്യം, ജ്യോത്സ്യം, വൈയാകരണം ആദിയായ വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതിൽ നിനക്ക് എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ഇസ്മായീൽ(അ) യുടെ ‘ഇൻജീലി’ൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം വായിക്കുകയുണ്ടായി: “മനുഷ്യൻ മരണപ്പെടുകയും അവന്റെ ‘ഖബ്റി’ൽ അടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, നാല്പതു ചോദ്യങ്ങൾ അവനോടു അല്ലാഹുത്തആലാ നേരിടുന്ന ചോദ്യങ്ങളാണവ. അവയിൽ ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തെ ഇപ്രകാരമാണ്: “എന്റെ ദാസാ! ജനങ്ങളുടെ നോട്ടസ്ഥാനം നീ വെച്ചിട്ടുള്ളോളം ശുദ്ധീകരിച്ചു. എന്റെ നോട്ടസ്ഥാനത്തെ നാഴികപോലും നീ ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

എന്റെ കണ്ണെ; എല്ലാ ദിവസവും നീ കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്രകാരത്തിൽ ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്: “എന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ നീ പൊതിയപ്പെട്ടവനായിരിക്കവേ, എന്താണ് നീ നിനക്കു എനിക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്?”

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; അനുഷ്ഠാനമില്ലാത്ത അറിവ് വിഭ്രാന്തമാണ്; അറിവുകൂടാതെയുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനം ഭ്രഷ്ടമാണ്. ഇന്ന്, വിജ്ഞാനം നിന്നെ ദോഷങ്ങളിൽനിന്ന് ഭ്രൂകരിക്കുകയും, അനുസരണാശീലനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നാളെ അത് നിന്നെ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നും ഭ്രൂകരിക്കുകയില്ലതന്നെ. ഇന്ന് നീ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞകാല ദിനങ്ങളിൽ നിനക്ക് വിനശ്യമായതിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നാളെ—ചിയാമത്തിന്റെ ദിവസം—നിനക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. “ഭുന്ധ്യാവിലേക്ക് ഞങ്ങളെ മടക്കേണമേ! എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ സല്പ്ലമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണ്” എന്ന് അന്ന് നീ പറയും. അപ്പോൾ നിന്നോടു ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും: “ഹേ! വിഡ്ഢി! നീ അവിടെനിന്നല്ലയോ വന്നത്? ഇനി എങ്ങനെയാണ് നിന്നെ അവിടുത്തേക്ക് മടക്കപ്പെടുക?”

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; മരണമൂലം നിന്റെ ആത്മാവ് ശരീരത്തുനിന്ന് വിശോധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, നിന്റെ ആത്മാവിനെ നീ ആത്മാനുവർത്തനങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക എന്നതാണ് സമുന്നതമായ തന്ത്രം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശൂശാനത്ത് ചെന്നെത്തുന്നതുവരെയുള്ള നിന്റെ താവളസ്ഥലമാണ് ഭുന്ധ്യാവ്. ശൂശാനങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ആ ജനത, നീ അവരിൽ ചെന്നുചേരുന്നതുവരെ എല്ലാ നിമിഷവും നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിയുകയാണ്. തത്സമയം യാത്രാക്ഷേണവുമായിട്ടല്ലാതെ അങ്ങോട്ട് പോകാൻ നീ ഭയപ്പെടുക! ഭയപ്പെടുക!! സിദ്ദീഖുൽ മുഹ്ബദ് (റ)

പറയുന്നു: “പക്ഷികളുടെ കൂടുകളോ, മൃഗങ്ങളുടെ തൊഴിത്തിലുകളോ ആണ് മനുഷ്യശരീരങ്ങൾ.” എന്നാൽ, അവയിൽ ഏതിലാണ് നീ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് നീ സ്വയം ചിന്തിക്കുക. നീ കൂടുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന പക്ഷികളുടെ ഗണത്തിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, “തൃപ്തിപ്പെട്ട നിലയിലും തൃപ്തി വരിക്കപ്പെട്ട നിലയിലും നിന്റെ രക്ഷിതാവിലേക്ക് നീ മടങ്ങുക” എന്ന ആഹ്വാനം നീ കേൾക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെ, അത്യുന്നതസ്ഥാനത്തു് ചെന്നിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നീ പറക്കുക! നീ മൃഗങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, “കാലികളെപ്പോലെയാണവർ, പക്ഷേ—അവയെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവരാണവർ” എന്ന് ആരെ സംബന്ധിച്ചാണോ അല്ലാഹുത്തആലാ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, നീ അവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഈ താവളസ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു കോണിരുന്നിന്ന് നരകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കാണ് നീ നീങ്ങുന്നതെന്ന് ദൃഢമായി അറിയുക.

ഒരിക്കൽ ഹസൻബസരിയ്യു്(റ) ഉണ്ണാധിക്യംനിമിത്തം ദാഹപരവശനായിത്തീരുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരുപാത്രം ശീതജലം നല്കപ്പെട്ടു. ആ ജലത്തിന്റെ തണുപ്പു് തൊട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശക്തിയായി അട്ടഹസിക്കുകയും, മോഹാലസ്യപ്പെട്ട വീഴുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു് ബോധം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ “നിങ്ങൾക്കു് എന്തുസംഭവിച്ചു?” എന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: പരലോകത്തുവെച്ചു്, സ്വർഗ്ഗവാസികളോടായി നരകവാസികൾ വിളിച്ചു

കേഴുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചുർ
ആൻവാക്യം ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചു. “നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
മേൽ വെള്ളം ചൊരിഞ്ഞുതന്നാലും!” എന്ന് നരക
വാസികൾ അന്ന് സ്വർഗ്ഗവാസികളോടായി വിളി
ച്ചുകേഴുന്നതാണ്.

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; നിന്റെ വിജ്ഞാനസമ്പത്തു്
നിനക്കു സ്വയംപര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, അതായതു്
അവയുടെ അനുഷ്ഠാനം നിനക്കു് ആവശ്യമില്ലെ
ങ്കിൽ, “പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാരെങ്കിലുമുണ്ടോ?” പാപ
മോചനത്തിനു് അർത്ഥിക്കുന്നവരാരെങ്കിലുമുണ്ടോ?”
എന്ന ആഹ്വാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നീ എന്താണു
പറയുക? അർദ്ധരാത്രി കഴിയുകയും ജനങ്ങൾ ഉറക്ക
ത്തിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, “പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാ
രെങ്കിലുമുണ്ടോ, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരാരെങ്കിലുമു
ണ്ടോ?” എന്നു അല്ലാഹു(സു.ത.) നേരിട്ടുചോദിക്കുന്ന
താണെന്നു് ‘സഹീഹായ് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്.
ആകയാൽ രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിലുള്ള ‘ഇസ്തി
ഗ് ഘാരും’ നമസ്കാരവും മതവിധികളാകുന്നു. അല്ലാ
ഹുത്തആലാം പറയുന്നു: “അവർ രാത്രിയിൽ കുറ
ഞ്ഞൊരു സമയംമാത്രം ഉറങ്ങുന്നവരും, രാത്രിയുടെ
അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ പാപമോചനത്തിനു് അർത്ഥിക്ക
ുന്നവരുമായിരിക്കുന്നു.”

ഒരിക്കൽ ഒരുസംഘം സഹാബാക്കൾ നബി
(സ:അ:)യുടെ സമക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.
ആ അവസരത്തിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ(റ)
വിനെയെടുത്തു്, “അദ്ദേഹം വളരെ ഉത്തമനാണെ”
ന്നു് ഒരാൾ പ്രകീർത്തിച്ചു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

അപ്പോൾ, നബി(സ:അ:) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്; അദ്ദേഹം രാത്രിയിൽ (തഹജ്ജുദ്) നമസ്കരിക്കുമെങ്കിൽ!” മറെറാരിക്കൽ ഒരു സഹാബിയോടു നബി(സ:അ:) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “രാത്രിയിൽ നീ കൂടുതൽ ഉറങ്ങരുത്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രാത്രിയിലുള്ള ഉറക്കത്തിന്റെ ആധിക്യം ഖിയാമത്തിന്റെ ദിവസം നിന്നെ ‘ഫഖീറ’ക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്.”

എന്റെ ക്ഷേത്രം; “നിനക്ക് സുന്നത്തായിരിക്കുന്ന നിലയിൽ രാത്രിയിൽ അല്ലനേരം നീ ‘തഹജ്ജുദ്’ നമസ്കരിക്കുക” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം അവന്റെ ആജ്ഞയാണ്; “രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ അവർ പാപമോചനത്തിന് അർത്ഥിക്കുന്നതാണ്” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം അവന്റെ കൃതജ്ഞതയാണ്; രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ പാപമോചനത്തിന് അർത്ഥിക്കുന്നവർ” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം അവന്റെ അനുസ്മരണമാണ്. നബി(സ:അ) പറയുന്നു:—“മൂന്നു ശബ്ദങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. (1) പൂവൻ കോഴിയുടെ ശബ്ദം. (2) ഖുർആൻപാരായണം ചെയ്യുന്നവരുടെ ശബ്ദം. (3) രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ പാപമോചനത്തിന് അർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ ശബ്ദം.” സുഹ്യാനുസ്സരിയ്ക്ക്(റ)പറയുന്നു:—“തീർച്ചയായും രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ ചുറ്റിവിട്ടുനടക്കുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. അത് ‘ദിക്റ’കളെയും ‘ഇസ്തിഗ്ഫാറ’കളെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട്, സർവ്വലോകഭരണാധിപനും അധീശാധികാരിയുമായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതാണ്.” അദ്ദേഹം

വീണ്ടും പറയുന്നു:—രാത്രിയുടെ ആദ്യയാമമായാൽ, 'അർശി'ന്റെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നും, "അഹോ! ആരാധകന്മാർ എഴുന്നേൽക്കട്ടെ" എന്ന് ഒരാൾ വിളിച്ചുപറയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, അവർ എഴുന്നേൽക്കുകയും, അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചിടത്തോളം നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അനന്തരം അർഭരാത്രിയിൽ, "അഹോ! ഭക്തന്മാർ എഴുന്നേൽക്കട്ടെ!" എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവർ എഴുന്നേൽക്കുകയും, രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമംവരെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമമായാൽ, "അഹോ! പാപമോചനത്തിന് അർത്ഥിക്കുന്നവർ എഴുന്നേൽക്കട്ടെ!" എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവർ എഴുന്നേൽക്കുകയും പാപമോചനത്തിന് അർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ 'സുബ്ഹ്' സമയമായാൽ, "അഹോ! അശ്രദ്ധന്മാർ എഴുന്നേൽക്കട്ടെ!" എന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവർ മരണപ്പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ 'ഖബർ' കളിൽനിന്നും ഉയിർപ്പെടുമ്പോൾ നമസ്കരിക്കുന്നതുപോലെ, തങ്ങളുടെ കിടക്കകളിൽനിന്നും എഴുന്നേൽക്കുന്നതാണ്.

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; 'ലുഖ്'മാനൽഹക്കീം' തന്റെ മകനോടുചെയ്ത ഉപദേശങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:—"എന്റെ മകനേ; പൂവൻകോഴി നിന്നെക്കാൾ ബുദ്ധിയുള്ളതാകാതിരിക്കട്ടെ! അതു രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ കൂവിവിളിക്കുന്നതാണ്. നീ അപ്പോൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവനാണുതാനും!"

ഒരു കവി പറയുന്നു:—"പ്രാവ് രാത്രികാലങ്ങളിൽ മരക്കൊമ്പുകളിലിറങ്ങുകൊണ്ടു്, —അതു് എത്ര

ഭർത്തൃലയായിരുന്നിട്ടും—കറോ, കറോ എന്നു ശബ്ദി
കുന്നു. ഞാനാണെങ്കിൽ, ഉറങ്ങുന്നവനാണുതാനും!”
“ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാണെന്നു
പറയുന്നതു് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനത്തിനാണെന്നു
അസത്യമാണു്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കു
ന്നവനായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ പ്രാവുകൾ രോദനത്തിൽ
എന്നെ മുൻകടക്കുമായിരുന്നില്ല.” “എന്റെ നാഥ
നെ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിക്കുന്നവനാണെന്നാ
ണു് ഞാൻ ജ്ഞിക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടു് അവനുവേണ്ടി
ഞാൻ കരയുന്നില്ല! ആ പറവകൾ കരയുന്നു!”

എന്താണു് ഇബാദത്തു്?

‘ഇബാദത്തി’ന്റെയും ആജ്ഞാനുവർത്തനത്തി
ന്റെയും യാഥാർത്ഥ്യം നീ അറിയുക എന്നതാണു്
നമ്മുടെ ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ ആകെത്തുക.
എന്താണു് ഇബാദത്തു്? വിധിവിചക്ഷകളിൽ നബി
(സ.അ)യെ പിൻപറുന്നതിനാണു് ‘ഇബാദത്തു്’
എന്നു പറയുന്നതു്. അപ്പോൾ, നീ ഒരു പ്രവൃത്തി
ചെയ്യു; എന്നാൽ, അതു് കല്പിക്കപ്പെട്ടതാകാത്തപ
ക്ഷം,—അതു് ‘ഇബാദത്തി’ന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാ
യിരുന്നാലും—അതു് ‘ഇബാദത്താ’കുന്നതല്ല. എന്ന
ല്ല,—ആ പ്രവൃത്തി പ്രതാനുഷ്ഠാനമാകട്ടെ, നമസ്കാ
രപാകട്ടെ!—ചിലപ്പോൾ തന്നിമിത്തം നീ കുറവാ
ളിയായിത്തീരുന്നതുമാണു്. പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങ
ളിലോ, *‘തശ്ശീഖി’ന്റെ ദിനങ്ങളിലോ ഒരാൾ

* വലിയ പെരുന്നാളിനെ തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ.

വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നപക്ഷം,—ആ പ്രവൃത്തി 'ഇബാദത്തി'ന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും—അയാൾ കുറവാളിയായിത്തീരുന്നത് നീ കാണുന്നില്ലയോ? അത് അവനോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ലെന്നതാണ് അതിനു കാരണം. അതുപോലെതന്നെ 'കറാഹത്താ' ക്കപ്പെട്ട സമയങ്ങളിലോ, കവന്റെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലോ ഒരാൾ നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം, തന്നിമിത്തം അയാൾ കുറവാളിയായിത്തീരുന്നതാണ്. ബന്ധുക്കളുമായി ഒരാൾ ലോഹ്യംപറഞ്ഞാൽ, അത് തമാശരൂപേണയായിരുന്നാലും—അതൊരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്ന് നീ അറിയുക. കാരണം, അത് കല്പിക്കപ്പെട്ടതാണെല്ലോ. അപ്പോൾ "കല്പനയ്ക്കു വഴിപ്പെടുക"യാണ് യഥാർത്ഥമായ 'ഇബാദത്തു്'. കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നോമ്പും നമസ്കാരവും 'ഇബാദത്താ'വുകയില്ല. അതിനാൽ, നോമ്പും നമസ്കാരവും സ്വയമായി 'ഇബാദത്ത'ല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

എന്റെ ക്ഷേത്രം; അതുകൊണ്ട് നിന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും സംസാരങ്ങളും മതചിന്തിക്കുവിയേയവും 'ശരീഅത്തി'ന് അനുയോജ്യവുമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നബി (സ:അ) യുടെ വിധിപ്രസ്താവനയ്ക്ക് വിധേയമാകാത്ത വിജ്ഞാനവും കർമ്മവും ദുർമാഗ്ഗമാണ്. അതിനാൽ, കല്പിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു വാക്യംകൊണ്ടും നിന്റെ നാവ് അനക്കരുത്. തീർച്ചയായും നിന്നോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലൂടെയല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ല എന്ന് നീ പൂണ്ണബോധ്യമുള്ള ചന്ദാകുക. അതുപോലെതന്നെ പ്രാസനങ്ങളിലൂടെയും, കപടസ്ത്യാസികളുടെ അ

ടിസ്ഥാനരഹിതമായ ധ്യാനങ്ങളിലൂടെയും നീ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിക്കുകയില്ല. പടവാർകൊണ്ട് ദുർമ്മോഹങ്ങളെയും, വ്യാമോഹങ്ങളെയും, ഭൗതികതൃപ്തിയേയും വിച്ഛേദിച്ചുകളയാതെ ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നെത്തുകയില്ലതന്നെ. നിന്റെ ഹൃദയം ശരീരേകകളാൽ ബന്ധിതവും വിസ്മൃതവുമായിരിക്കവേ, നീ സ്വയം വഞ്ചിതനായിക്കൊണ്ട്, നിന്നിൽ നിന്നും സംജാതമാകുന്ന വിനയസംസാരം, അനശ്ചലസാഹചര്യം, സരളഭാഷണം ആദിയായവയിലൂടെ ചെന്നെത്താമെന്നു നീ വ്യാമോഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഭൗട്ടാഗൃത്തിന്റെയും ദുസ്സമാപ്തിയുടെയും ലക്ഷണമാണ്. ദുരാത്മാവിനോടും ദുർമ്മോഹത്തോടും സമരംചെയ്ത്, അവയെ അടിച്ചമർത്തുകയും, അവയെ 'ശല്'ന' അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഹൃദയം 'മഅ്രിഹത്തി'ന്റെ പ്രകാശത്താൽ സചേതനമായിത്തീരുന്നതല്ല.

എന്റെ കണ്ണെ; നീ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവയിൽ ചിലത് വായ്മൊഴിയിലൂടെയും വരമൊഴിയിലൂടെയും നിറുപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണത്. അനുഭവിച്ചറിയേണ്ട ഏതൊന്നും വായ്മൊഴിയിലൂടെയും വരമൊഴിയിലൂടെയും നിർവ്വചിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. നീ അതിലേക്കു ചെന്നുചേരാതെ അത് അറിയുവാൻ നിനക്കു് ഒക്കുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ, നീ ഇക്കാര്യത്തിൽ മധുരരസമോ, കടുരസമോ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാത്തവരെപ്പോലെയാണ്. കട്ടോ മധുരമോ എന്താണെന്ന് അവൻ അറിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, കേവലം

വായ്മൊഴിയിലൂടെയും വരമൊഴിയിലൂടെയും അതു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ.

എന്റെ കണ്ണെ; ധാതുശേഷി ഇല്ലാത്ത ഒരാൾ ഭോഗരസത്തെ സംബന്ധിച്ച്, അത് അറിയാവുന്ന ഒരാളോടു് എഴുതിച്ചോദിച്ചപ്പോൾ, അതിന് അയാൾ ഇപ്രകാരം മറുപടി എഴുതുകയുണ്ടായി:—“തീർച്ചയായും ഇത് അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അതിലേയ്ക്കു ചെന്നുചേരാതെ അത് അറിയുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. വായ്മൊഴിയിലൂടെയും വരമൊഴിയിലൂടെയും അത് എങ്ങനെയാണു് വിവരിക്കുക സാധ്യമല്ല.” എന്റെ കണ്ണെ; നിന്റെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഈ ഗണത്തിൽ പെട്ടതാണു്. എന്നാൽ, വായ്മൊഴിയിലൂടെയും വരമൊഴിയിലൂടെയും നിർവ്വചിക്കുവാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളവും നമ്മുടെ ‘ഇഹ’യാ ഉല്യമിദ്ദീനി’ ലും മറ്റും ഞാൻ അതു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ, അവിടെനിന്നും അതു നീ തേടിക്കൊൾക. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ സൂചനാരൂപേണയാണു് നാം പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

സമാർത്ഥപ്രവേശകരുടെ നിബന്ധനകൾ

1) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ് നിർബ്ബന്ധമാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ നീ എന്നോടു് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും *ബിദ്അത്തു് കളിലുംനിന്നു് വിമുക്തമായ സത്യവിശ്വാ

* നബി(സ)യിലും, സഹാബത്തിലും മാതൃക കാണാതെ-നവി നാമാനുങ്ങൾക്കും നബിന് പ്രവൃത്തശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും ‘ബിദ്അത്തു്’ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

സമാൺ അവൻ നിർബന്ധമാകുന്നവയിൽ ഒന്നാമത്തേതെന്ന് നീ അറിയുക.

2) പാപകർമ്മങ്ങളിലേക്ക് ഒരിക്കലും മടങ്ങുകയില്ല എന്ന ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി സ്വീകാർത്ഥം യോഗ്യമായ 'തത്വം' (പശ്ചാത്താപം) ചെയ്യുക.

3) അവന്റെമേൽ, ഒരു മനുഷ്യനും യാതൊരു ബാല്യതയും ശേഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ, എല്ലാ ഇടപാടുകാരെയും തർക്കകക്ഷികളെയും സംതുപ്തരാക്കുക.

4) അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും, അവന്റെ നിരോധനങ്ങളിൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ചുനില്ക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ തോടിൽ 'ഇൽമുസ്റ്റരീഅത്തു' (നിയമവിജ്ഞാനം) സംഭരിക്കുക. 'ഇൽമുസ്റ്റരീഅത്തു' അരിലുപരി സംഭരിക്കൽ അവൻ നിർബന്ധമില്ല.

'ഇൽമുസ്റ്റരീഅത്തു' അല്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ, തന്റെ ഭദ്രതയുടെയും സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും ആവശ്യകതയുടെ തോതനുസരിച്ച് പഠിച്ചാൽ മതിയാകും. ഗുരുനാഥന്മാരിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ഒരു കഥാകഥനത്തോടെ, ഈ സംഗതി നിനക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ശിബ്ലിയു(റ) ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:—“ഞാൻ നാന്റു 'ഉസ്താദ്'മാക്ക് ഭൃത്യവൃത്തി അനുഷ്ഠിക്കുകയും, നാലായിരം 'റുദീസു'കൾ അവരുടെ സമക്ഷത്തിൽ പാഠം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവയിൽനിന്നും ഒരേ ഒരു 'റുദീസു' ഞാൻ തിരിഞ്ഞെടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച്

പ്രവർത്തിക്കുകയും മറുഭാവ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു. ആ ഒരു ഹദീസിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്തപ്പോൾ, അതിൽ എന്റെ സുരക്ഷിതത്വവും ഭദ്രതയും ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. പ്രാചീനരുടെയും അർച്ചാചീനരുടെയും വിജ്ഞാനം അതിൽ അന്തർഹിതമായിരിക്കുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു. താഴെപ്പറയുന്ന നബി വചനമാണത്:—“നിന്റെ ഭൗതികജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെയുള്ള നിന്റെ നിലനില്പിന്റെ തോതനുസരിച്ച് നീ പ്രവർത്തിക്കുക; നിന്റെ പാരത്രികജീവിതത്തിനുവേണ്ടി, അവിടെയുള്ള നിന്റെ അനശ്വരതയുടെ തോതനുസരിച്ച് നീ പ്രവർത്തിക്കുക; അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി, അവകലേയ്യുള്ള നിന്റെ ആവശ്യകതയുടെ തോതനുസരിച്ച് നീ പ്രവർത്തിക്കുക.”

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; നീ കൂടുതൽ വിജ്ഞാനത്തെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാൻ, ഈ ‘ഹദീസി’ൽനിന്നും നിനക്കു് അറിവു ലഭിക്കുന്നതാണ്. വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നധികവും, വൈയക്തിക കടമകളിൽനിന്നല്ല, സാമൂഹിക കടമകളിൽനിന്നാണ് അഭ്യസിക്കേണ്ടതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണബോധവാനാകുന്നതിനുവേണ്ടി, നീ താഴെ വിവരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണിയിൽ പരിചിന്തനം ചെയ്യുക: ‘ശഖീഖുൽ ബൽഖിയ്യു’ (റ) യുടെ ശിഷ്യഗണത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ദേഹമാണ് ‘ഹാത്തിമുൽ അസ്വമു’ (റ). ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തോടു ശഖീഖുൽബൽഖിയ്യു (റ) ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി:—“അല്ലയോ ഹാത്തിമേ! നീ എന്തേതു സഹകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് എത്ര വഷമായി?”

“മുപ്പത്തിമൂന്നു വഷമായി” അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്നിട്ട് എന്തെല്ലാം വിജ്ഞാനങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ ചോദിച്ചു? എത്ര തുണപാഠങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ കരഗതമാക്കി?”

“അങ്ങയുടെ സമക്ഷത്തിൽനിന്നും എട്ട് തുണ പാഠങ്ങൾ ഞാൻ കരഗതമാക്കി.”

“ഇന്നാലില്ലാഹി വഹന്നാഇലൈഹി രാജി ഉൽ; ഹേ, ഹാത്തിമേ! നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിന്നോടുകൂടെ എന്റെ ആയുസ്സ് ഞാൻ ചെലവഴിച്ചു. എന്നിട്ടു എട്ട് തുണപാഠങ്ങളല്ലാതെ മറെറാന്നും നീ സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ? (!)”

“അല്ലയോ തുരുനാഥരേ; അങ്ങു എന്നിൽനിന്നും സത്യാവസ്ഥ അന്വേഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ പഠനത്തെല്ലാതെ യാതൊന്നും ഞാൻ കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ല. അതിൽ കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും കരസ്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുമില്ല. ഈ എട്ട് തുണപാഠങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ, എനിക്കു് ഇരുലോകത്തും ഭദ്രതയും സുരക്ഷിതത്വവും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും, അവയോടൊപ്പം മറെറാന്നും വേണ്ടിവരികയില്ലെന്നും എനിക്കു ഉറപ്പുണ്ടു്.”

“ശരി, ആ എട്ട് തുണപാഠങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണു്? എന്നോടു നീ പറയുക!”

അപ്പോൾ ‘ഹാത്തിമു’ (റ) ആ എട്ട് തുണപാഠങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങി:

I) “ഞാൻ ജനങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി-
കാരോരുത്തരും കാരോ സ്നേഹിതനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. തന്റെ സ്നേഹിതനോടു്

ചിലർ മരണരോഗംവരെ സഹകരിക്കുന്നു; ചിലർ ശവകുടീരത്തിന്റെ അരികുവരെ സഹകരിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവനോടു വിടവാങ്ങി മടങ്ങുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിതനോടൊപ്പം, അവൻ ആ ശവകുടീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല. ഇത്തരഗണത്തിൽ, എന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ എന്റെ സഹയാത്രികനും ഉല്ലാസകനുമായിത്തീരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെ തിരഞ്ഞുപിടിക്കുവാൻ ഞാൻ യത്നിച്ചു. എന്നാൽ, സപ്തമത്തെയല്ലാതെ യാതൊന്നിനെയും അതിന് ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായില്ല. ആകയാൽ, എന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ എന്റെ സഹയാത്രികനും ഉല്ലാസകനും ആയിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി, ഞാൻ സപ്തമത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അതിനെ എന്റെ സ്നേഹിതനായി ഞാൻ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.”

“യാത്തിമേ! നീ ഉത്തമനായിത്തീർന്നു” ശവീഖ് (റ) മറുപടി പറഞ്ഞു.

II) “ഞാൻ ജനങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി. എന്നിട്ട് തങ്ങളുടെ ദുരാത്മാവിന്റെയും ദുർമ്മോഹത്തിന്റെയും തടവുകാരായിട്ടാണ് ഓരോരുത്തരേയും ഞാൻ കണ്ടത്. ഇത്തരഗണത്തിൽ, “അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷത്തെ ഭയപ്പെടുകയും, ദുർമ്മോഹത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗം (അവരുടെ) സങ്കേതമാകുന്നു” എന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്തു. തീർച്ചയായും ഖുർആൻ സത്യസന്ധമാണെന്നു എനിക്കു ദൃഢമായി അറിയാം. ആകയാൽ, ദുർബോധകയായ ദുരാത്മാവിന്റെ അനുശാസനങ്ങളെ ഞാൻ അതിലംഘിക്കുകയും, അതി

നോട്ട് സമരം നടത്തുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ 'അരപ്പട്ട' കെട്ടി മുറുകുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾക്ക് അധീനപ്പെട്ട് അവനെ അനുസരിക്കുവോളവും, അത് (ഭരതമാവ്) ഇഷ്ടപ്പെടുകയും മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സംഗതികൾ അതിന് ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടില്ല."

"അല്ലാഹു നിന്നെ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ!" എന്നു ശഖീഖ് (റ) ഇതിനു മറുപടിയിായി പറഞ്ഞു.

III) "ഞാൻ ജനങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി. ഭൗതികവിഭവങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഓരോരുത്തരും അലോചനിക്കുകയും കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായും, തങ്ങളുടെ ഭൗതികസമ്പത്തുകളെ അവർ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുകയും, അതിൽ അവർ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരമുണ്ടാകാതെ, "നിങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളതെല്ലാം നശിക്കുന്നതാണ്"; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളതെല്ലാം അനുഗ്രഹമത്രെ" എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനംചെയ്തു. അങ്ങനെ ഞാൻ, വെള്ളങ്ങളോളമായി കരഗതമാക്കുകയും സംഭരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമ്പത്തുകൾ മുഴുവനും സാധുക്കൾക്കു ഭാഗംചെയ്യുകയും, തലോരാ അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷത്തിൽ അനുഗ്രഹവും, പരലോകത്തേക്ക് കരുതിവയ്ക്കപ്പെട്ട യാത്രാഭക്ഷണവുമായിത്തീരുമാറ്; അതിനെ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള ഒരു നിക്ഷേപമാക്കി മാറുകയും ചെയ്തു."

"നീ ഉത്തമനായിരിക്കുന്നു" -- ശഖീഖ് (റ) പറഞ്ഞു.

IV) “ഞാൻ ഈ ലോകത്തു് ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി. സിൽബന്ധികളുടെയും കൂട്ടുകടംബാദികളുടെയും ആധിക്യത്തിലാണു് ശ്രേഷ്ഠതയും മഹത്വവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു ധരിക്കുകയും, അതിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവിഭാഗംജനതയെഞാൻ കണ്ടു. സന്താനങ്ങളുടെയും ഭൗതികസ്വത്തുകളുടെയും ആധിക്യത്തിലാണു് മഹത്വവും മാഹാത്മ്യവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു ധരിക്കുകയും, അവയിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗംജനതയേയും ഞാൻ കണ്ടു. ഭോഷിക്കുക, അസഭ്യം പറയുക, ആക്രമിക്കുക, രക്തംചിന്തുക—ആദിയായവയിലാണു് അന്തസ്സും മഹത്വവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു ധരിക്കുകയും, അത്തരം ദുഷ്പ്രവണതകളിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റു ചിലരേയും ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരണത്തിൽ, “അല്ലാഹുവിങ്കൽ, നിങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും മാന്യൻ, നിങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ‘തഖ് വാ’ (ഭയഭക്തി) ചെയ്യുന്നവനത്രെ” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനംചെയ്തു. തീർച്ചയായും ഖുർആൻ സത്യസന്ധമാണെന്നും, ജനങ്ങളുടെ ആ ധാരണകളെല്ലാം കേവലം മിഥ്യയാണെന്നും എനിക്കറിയാം. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള മാന്യന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ‘തഖ് വാ’യെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.”

“നീ ഉത്തമനായിരിക്കണം”—ശഖീഖു് (റ) പറഞ്ഞു.

V) “ഞാൻ ജനങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി, കറേപ്പേർ ഭൗതികമുസ്ലിമുകളുടെയും ഭൗതികമുസ്ലിമുകളുടെയും മേൽനിന്നും മേലിൽ പുറസ്വര ആസ്വരപ്പെടുകയും, കല

ഹിക്ഷകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരണത്തിൽ, “ഐഹികജീവിതത്തിലുള്ള അവരുടെ ഉപജീവനത്തെ നാം വിഹിതിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്തു. തീർച്ചയായും ഈ വിഹിതങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനാദിയായ നിശ്ചയപ്രകാരം സ്ഥിരപ്പെട്ടതാണെന്നും, മറ്റൊരുതരം അതിൽ സ്വാധീനവും ഇല്ലാത്തതായതുമില്ലെന്നും എനിക്കറിയാം. ആകയാൽ, അവരിനുശേഷം ഞാൻ ആരോടും അസൂയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അല്ലാഹു എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വിഹിതത്തിൽ ഞാൻ സംതൃപ്തിയടയുകയും, ജനങ്ങളുമായി രമ്യതയിൽ കഴിയുകയും ചെയ്തു.”

“നീ ഉത്തമനായിരിക്കുന്നു”—ശഖീഖ് (റ) പറഞ്ഞു.

VI) “ഞാൻ ഈ ലോകത്ത് നിരീക്ഷണം നടത്തി. ദുർമ്മോഹങ്ങളും, പൈശാചിക ദുർബോധനങ്ങളും മൂലം ഒരുവിഭാഗം ജനങ്ങൾ പരസ്പരം ശബ്ദകൂട്ടുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരണത്തിൽ, തീർച്ചയായും പിശാച് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാകുന്നു. ആകയാൽ, അവനെ നിങ്ങൾ ശത്രുവാക്കി മാറുക” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്തു. തീർച്ചയായും മുൻപ്രകാരം സത്യസന്ധമാണെന്നും ‘ശൈഥാൻ’ ഒഴികെയുള്ളവരും, അവരുടെ അനുയായികളും ശത്രുക്കളായില്ലെന്നും എനിക്കറിയാം. ആകയാൽ, ‘ശൈഥാനെ’ ഞാൻ എന്റെ ശത്രുവാക്കി മാറ്റി. അവന്റെ യാതൊരു ആജ്ഞയും ഞാൻ അനുസരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ മഹത്വത്തിൽ

നിരീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും ഒരുത്തരുമായും ഞാൻ ശൗകൃതിയിട്ടു മില്ല. താഴെപ്പറയുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യമാണ് തീർച്ചയായും നേരായ മാർഗ്ഗമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—“അല്ലയോ, ആദമിന്റെ സന്തതികളേ! നിങ്ങൾ ‘ശൈഥാനെ’ ആരാധിക്കരുതെന്നു നിങ്ങളോടു് ഞാൻ കരാർ ചെയ്തിട്ടില്ലയോ? തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ശത്രുവാണവൻ. നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നും (നിങ്ങളോടു് ഞാൻ കരാർ ചെയ്തിട്ടില്ലയോ?)—ഇതത്രേ നേരായ മാർഗ്ഗം.”

“നീ ഉത്തമനായിരിക്കുന്നു” എന്നു ശഖീഖ് (ഓ) പറഞ്ഞു.

VII) ഞാൻ ഈ ലോകത്തു് നിരീക്ഷണം നടത്തി. ഭക്ഷണ സംഭരണത്തിനുവേണ്ടി, ഓരോരുത്തരും അത്യുദ്ധാനം ചെയ്യുകയും, കഷ്ടപ്പെടുകയും അതിനുവേണ്ടി അവർ ‘ഹറാമി’ലും ‘ശൂബ് ഹത്തി’ലും ചെന്ന് അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരമുണ്ടാകാതെ, “ഭൂമിയിൽ ഒരു ജീവിയുമില്ല, അതിന്റെ ഭക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടായിട്ടല്ലാതെ” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിലും, “മനുഷ്യനു് അവൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ യാതൊന്നും ഇല്ലതന്നെ” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിലും ഞാൻ നിരീക്ഷണം നടത്തി. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഭൂമുഖജീവികളിൽ ഒന്നാണെന്നും, എന്റെ ഭക്ഷണപ്രശ്നം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നും, ഞാൻ പാരത്രികജീവിതത്തിലേക്കുള്ള

ഭക്ഷണസംഭരണത്തിനുവേണ്ടി അലോചിക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. ആകയാൽ, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടു.”

“നീ ഉത്തമനായിരിക്കുന്നു”—ശചീഖ് (റ) പറഞ്ഞു.

VIII) “ഞാൻ ഈ ജനങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി. ജീവിതരംഗത്ത് ചിലർ തങ്ങളുടെ ധനത്തേയും അധീശാധികാരത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്നതായും, ചിലർ തങ്ങളുടെ കൃഷിയേയും വ്യവസായത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്നതായും, മറ്റ് ചിലർ ഇതര ജനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടു. ഇത്തരത്തിൽ, “ഏതൊരാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേല്ക്കുന്നുവോ, അവന് അല്ലാഹു മതിയാകുന്നതാണ്” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തിൽ ഞാൻ പരിചിന്തനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഞാൻ (എന്റെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേല്ക്കി. എനിക്ക് അവൻ മതി. അവൻ കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നവനാകുന്നു.” ഇതിന് മറുപടിയായി ശചീഖ് (റ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:

“അല്ലയോ ഹാത്തിമേ! നീ ഉത്തമനായിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ! ഞാൻ ‘തൗറാത്തി’ലും, ‘ഇൻജീലി’ലും, ‘സബൂറി’ലും, ‘ഹുർഖാനി’ലും നിരീക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്റാല്യ് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ എട്ട് ഗുണപാഠങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ എട്ട് ഗുണപാഠങ്ങൾ

പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നവർ, നാല്പതു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കത്തെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നവരെപ്പോലെ തന്നെയാണ്. ഇതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വിജ്ഞാനം നിനക്കു് ആവശ്യമില്ലെന്നു് ഈ വിവരണത്തിലൂടെ എനിക്കു് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

“സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശകരുടെ നിബന്ധനകൾ”

ഉടരുന്ന:

5) അവനു് (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവനു്) തന്നെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് ആനയിക്കുകയും, തന്റെ ഭൃത്യപദാവങ്ങൾ അകറ്റി തദ്സ്ഥാനത്തു് സൽസ്വഭാവങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയും പരിരക്ഷകനും ഉണ്ടായിരിക്കുക. പരിരക്ഷകൻ ഒരു കൃഷിക്കാരനെന്നപോലെ അനുവർത്തിക്കുക എന്നതാണു് പരിരക്ഷണത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു കൃഷിക്കാരൻ, തന്റെ കൃഷി മറ്റുള്ളവരുടെതിനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം അതിനെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതാണു്. അയാൾ കൃഷിക്കു ഭൃത്യമായ കല്ലുകളും പുല്ലുകളും കണ്ടാൽ, അവയെ എടുത്തു പുറത്തുകളയുകയും, കൃഷി വളരുവോളം കൂടെക്കൂടെ അതിനു് വെള്ളമൊഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. അങ്ങനെ കൃഷി ഒരു പരിരക്ഷകനിലേക്കു് ആശ്രിതമാണെന്നു് അറിയുമ്പോൾ, കണിശമായും സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശകനു് പരിരക്ഷകനായ ഒരു മാർഗ്ഗദർശി അനിവാര്യമാണെന്നു് നിനക്കു് ബോദ്ധ്യമാവുന്നതാണു്. ആകയാൽ, അല്ലാഹുത്തതാലാ ജനങ്ങളിലേക്കു്, അവർക്കു് വഴികാട്ടുന്നതിനും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു് അവരെ ആനയിക്കുന്നതിനും

മായി 'മുൻസല്യ'കളെ (തിരുദൂതന്മാരെ) അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ത്യപ്രവാചകൻ (സ:അ:) പരലോകത്തേയ്ക്ക് നാടുനീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ആനയിക്കുന്നതിന് അവിടുത്തെ പ്രതിനിധികളായി സന്മാർഗ്ഗചാരികളായ 'ഖലീഫ:'മാരെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്ത്യദിനംവരെ അപ്രകാരം തുടരുന്നതാണ്. ആകയാൽ, കണിശമായും ഒരു സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശകന് ഒരു മാർഗ്ഗദർശി കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല.

മാർഗ്ഗദർശിയുടെ നിബന്ധന താൻ ഒരു 'ആലിമു' (മതപണ്ഡിതൻ) ആയിരിക്കണമെന്നതാണ്. എല്ലാ 'ആലിമു'കളും മാർഗ്ഗദർശിത്വത്തിന് പാറുകയില്ല. എന്നാൽ, മാർഗ്ഗദർശിത്വത്തിന് അർഹതയുള്ള ഏതൊരു 'ആലിമി'നും മാർഗ്ഗദർശനയത്നം അനുഭവിക്കണമെന്നതാണ്.

ഇങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗദർശികൾക്ക് പല ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. മേമതികളെല്ലാം മാർഗ്ഗദർശിത്വത്തെ വാദിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, അവയിൽനിന്ന് അവർക്ക് അനുഭവിക്കണമെന്നതായ ചിലതു് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം: മാർഗ്ഗദർശി, ധനത്തോടും സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുമുള്ള മോഹം തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയവനായിരിക്കും; തന്റെ പരിരക്ഷണസൗധം തന്നെപ്പോലുള്ള മറ്റൊരു മാർഗ്ഗദർശിയുടെ കരത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കും; അങ്ങനെ ആ ശ്രംഖല പരമ്പരാഗതമായി നബി (സ:അ:)യിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആഹാരം, സംസാരം, ഉറക്കം എന്നിവ പരിമിതീകരിക്കുക; നമസ്കാരം, ദാനം, വ്രതാനുഷ്ഠാനം എന്നിവ വർദ്ധിപ്പിക്കുക തുട

ങ്ങിയ വിവിധ പരിശീലനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആസ്വദിക്കുകയും, മുഹമ്മദുനബി(സ:അ:)യുടെ പ്രഭാകിരണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശത്തെ കൊള്ളത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. സഹനം, കൃതജ്ഞത, അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുക, വിശ്വാസദാർഢ്യത, അച്ചടക്കം, ദാനധർമ്മം, സംതൃപ്തി, വിശ്വാസ്യത, ക്ഷമ, ലളിതഭാവം, ജ്ഞാനം, സത്യസന്ധത, മാനുഷത, ലജ്ജ, പകാതൃടങ്ങിയ വിശിഷ്ടസ്വഭാവങ്ങൾ, സച്ചരിതം എന്നിവയാൽ സുപ്രശസ്തനും, അഹംഭാവം, വിഭ്രാന്തി തൃടങ്ങിയ ദുഃസ്വഭാവങ്ങളിൽനിന്ന് സംതൃലനമായിരിക്കുന്നതാണ്. ദുശ്ശാഘ്യരുടെ പക്ഷപാതനയത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം സുരക്ഷിതനായിരിക്കും. ജനനീർമ്മിതവിജ്ഞാനങ്ങളെ വിട്ടിട്ട്, നബി(സ:അ:)യിൽനിന്നു വിതറപ്പെട്ട വിജ്ഞാനശകലങ്ങളാൽ സ്വയം പര്യാപ്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയെ പിൻപറുക എന്നത് ശരിയായ മാർഗ്ഗംതന്നെയാണ്. ഒരു അപൂർവ്വവിജയവുമാണത്. ഇക്കാലത്ത് പ്രത്യേകിച്ചും മാർഗ്ഗദർശിത്വവാദികൾ ഇക്കാലത്തു സുലഭമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ നേരംപോക്കിലേക്കും വിനോദങ്ങളിലേക്കുമാണ് അവർ ക്ഷണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ആ വഴിപിഴച്ച മാർഗ്ഗദർശികളിൽ വളരെപ്പേർ 'ശരീഅത്തി'ന് വിരുദ്ധമായ മാർഗ്ഗേണയാണ് മാർഗ്ഗദർശിത്വത്തെ ഖാദിക്കുന്നത്. അത്തരം ദുർവ്യാദികളുടെ ആധിക്യത്താൽ യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗദർശികൾ ഒഴിഞ്ഞ കോണുകളിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

മേൽ വിവരണത്തിലൂടെ യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗദർശികളുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ

ലക്ഷണങ്ങളാൽ സവിശേഷിതനായ ഒരാളെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അയാൾ മാർഗ്ഗദർശികളിൽ പെട്ടവനാണെന്നും, ആ ലക്ഷണങ്ങളാൽ സവിശേഷിതനാകാത്തവൻ കേവലം മാർഗ്ഗദർശിത്വവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെന്നും അറിയേണ്ടതാണ്.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയെ ഒരാൾക്കു കിട്ടുകയും, ആ മാർഗ്ഗദർശി തന്നെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അദ്ദേഹത്തെ ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ആദരിക്കൽ അയാൾക്കു നിർബ്ബന്ധമാണ്.

അദ്ദേഹത്തോടു തർക്കിക്കാതിരിക്കുക, വെറുപ്പുകാട്ടാതിരിക്കുക, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലുമൊരു 'മസ്'അല:'യിൽ (നിയമപ്രശ്നത്തിൽ) അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി രേഖകൾ സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കുക, 'ഇമാമാ'യി നമസ്കരിക്കുമ്പോഴൊഴികെ, നമസ്കാരപ്പായ് വിരിക്കുമ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ പിന്നിലാക്കാതിരിക്കുക, നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചാൽ, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി നമസ്കാരപ്പായിൽനിന്നു വിട്ടുമാറുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ കല്പനകളും കഴിയുന്നിടത്തോളം പ്രാവർത്തികമാക്കുക, അദ്ദേഹത്തിനും ഇതരർക്കും സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യാതിരിക്കുക—അതു കഛ്ഠാണ്—, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞ ബാഹ്യമായി പാപരൂപത്തിലുള്ളതായിരുന്നാലും, അതു അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുക—എന്നിവ ബാഹ്യമായ ആദരവുകളിൽ പെട്ടതാണ്. ആന്തരികമായ ആദരവാണെങ്കിൽ, അതു പുറമേ അദ്ദേഹത്തോടു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊരു കാര്യത്തെ സം

ബന്ധിച്ചും അകമെ വെറുപ്പ് വച്ചുപുലർത്താതിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവൻ കപടനായിത്തീരുന്നതാണ്. അതു് അവൻ ഭൂസ്സാധമായിത്തീർന്നാൽ, തനിക്കു് മാനസാന്തരമുണ്ടാകുകയും, ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും അദ്ദേഹത്തോടു് യോജിക്കുകയും ചെയ്യുവോളം അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സഹവാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. വെറുപ്പോടുക്രൂരീയ സഹവാസത്തിൽ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നല്ല, അതു് അവൻ്റെ നാശഹേതുവായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

6) സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തെ അതിലംഘിക്കുക. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും ജീനവർഗ്ഗത്തിലും ചെട്ട പിശാചുക്കളുടെ വിനിമയകരം തന്നിലേയ്ക്കു് നീളാതിരിക്കുകയും, പൈശാചികബന്ധനങ്ങൾ തന്നിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുമാറു്, ഭൂമുഖപടിക്കാരെ കൈയ് വെടിയാതെ ഇതു് സുസാധമാകുകയില്ല.

7) ദരിദ്രജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മുഴുവനും തനിക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഭൗതികതൃപ്തിയിൽനിന്നു് മനസ്സു് വിരമിക്കുക എന്നതാണ് ഈ മാർഗ്ഗത്തിൻ്റെ അടിത്തറ. അപ്പോൾ, ദരിദ്രജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മുഴുവനും നീ തിരഞ്ഞെടുക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, ഭൗതികത്വനിദാനങ്ങളെ നിൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. തന്നിമിത്തം ഭൗതികതൃപ്തിയിൽനിന്നുള്ള സുരക്ഷിതത്വം ഭൂഷ്ണരമായി ഭവിക്കും. ഭൗതികത്വനിദാനങ്ങളുടെ വജ്ജനം വഴിയാണ് ഹൃദയം ഭൗതികതൃപ്തിയിൽനിന്നു് വിരമിക്കുന്നതു്. ദരിദ്രജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ

മുഴുവനും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലൂടെയല്ലാതെ ഭൗതിക ത്വാനിദാനങ്ങളുടെ വർജ്ജനം സുസാധമാകുകയില്ല.

ഈ ഏഴുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്.

എന്താണ് സൂഫിസം?

കൂടാതെ, സൂഫിസമെന്നാലെന്തെന്ന് എന്നോട് നീ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു് സത്യസന്ധത പാലിക്കുക, സൃഷ്ടികളോടു് നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറുക എന്നീ രണ്ടു സംഗതികളാണ് സൂഫിസമെന്ന് അറിയുക. അല്ലാഹുവിനോടു് സത്യസന്ധത പാലിക്കുകയും, ജനങ്ങളോടു് നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും 'സൂഫിയ്യാ'കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടു് സത്യസന്ധത പാലിക്കുക എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയ്ക്കു വഴിപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി, (സ്വന്തം) സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾ വെടിയുകയാണ്. ജനങ്ങളോടുള്ള സൽപെരുമാറ്റമെന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ 'ശർ'ഇ'ന് അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം, തന്റെ അഭിലാഷങ്ങൾക്ക് അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠത കല്പിക്കാതിരിക്കുകയാണ്. 'ശർ'ഇ'ന് വിരുദ്ധമായി ജീവിക്കുകയോ, 'ശർ'ഇ'ന് വിരുദ്ധമായ ജീവിതത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന യാതൊരാളുംതന്നെ 'സൂഫിയ്യാ'യിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ, താൻ 'സൂഫിയ്യാ'ണെന്നു വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അസത്യവാദിയാകുന്നു.

ഭാസവൃത്തിയെന്നാലെന്തെന്ന് നീ എന്നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. മററാതം അറിയാതെ, എന്നല്ല-അല്ലാഹു ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള വിസ്മൃതിയോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസമക്ഷത്തിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽ നിരതനാകുന്നതിനാണ് ഭാസവൃത്തി എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ കൂടാതെ അത് സുസാധമല്ല. (1) 'ശൗ'ന്റെ (ഇസ്ലാമിക നിയമസംഹിതയുടെ) കല്പനയ്ക്കു വഴിപ്പെടുന്നതിൽ ജാഗരൂകനായിരിക്കുക. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലും, കല്പനയിലും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച ഓഹരിയിലും തൃപ്തിപ്പെടുക. (3) നിന്റെ മനസ്സിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ തേടാതിരിക്കുകയും, നിനക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ സത്തുഷ്ടനാവുകയും ചെയ്യുക.

'തവക്കൽ' (അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുക) എന്നാലെന്തെന്ന് നീ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്തോ, അതിൽ ദ്രവ്യവിശ്വാസമുപ്പിക്കുക എന്നതാണ് 'തവക്കൽ' എന്ന് അറിയുക. വിപത്തുകൾ എത്രകണ്ട് വർദ്ധിക്കുകയും ഭീകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്താലും, അവയൊന്നും തന്നെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്താത്ത തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം ആ ദ്രവ്യവിശ്വാസം. അതായത്, അല്ലാഹു നിനക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഓഹരിയെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി ലോകത്തുള്ളവരെല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചുകൂടിയായാലും, നിനക്ക് അതു ലാഭ്യമാകുമെന്നും, ലോകത്തുള്ളവരെല്ലാംകൂടി നിന്നെ സഹായിച്ചാലും അല്ലാഹു വിഹിതിക്കുത്തത് നിനക്കു ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള പരിപൂർണ്ണബോധ്യം നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

അതുപോലെതന്നെ 'ഇഫ്ലാസു' (നിഷ്കൃത) എന്നാലെന്തെന്ന് നീ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതായിരിക്കുക എന്നതാണ് 'ഇഫ്ലാസു' എന്ന് അറിയുക. കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ ലക്ഷണമായ പ്രഭു മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനേയും, നെററിത്തടത്തിൽ 'സുജുദി'ന്റെ അടയാളം പതിയുന്നതിനേയും അഭിലഷിക്കുംപോലെ, സൃഷ്ടിക്കളിലേക്കുള്ള യാതൊരുവിധ തിരിഞ്ഞുനോട്ടവും കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോഴും അതിനുശേഷവും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകാതിരിക്കണം. ജനങ്ങൾ നിന്നെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ നീ സന്തുഷ്ടനാകാതെയും, നിന്നെ അവർ അധികേച്ഛപിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ നീ സന്തപ്തനാകാതെയും, അവരണ്ടും നിന്റെ അടുക്കൽ ഒരുപോലെയായിരിക്കുക എന്നതു് നിന്റെ 'ഇഫ്ലാസു'ന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.

ജനങ്ങൾക്കു നീ മഹത്വം കല്പിക്കുന്നതിനാലാണ് 'രീയാഅു' (ജനബോദ്ധ്യത്തേപ്പറ്റി) ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു്. നിനക്കു് എന്തെങ്കിലും ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ അവർ അശക്തരാണ്. ആകയാൽ, ഇപ്പോഴുകതീയും പ്രവർത്തനശേഷിയുമില്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെന്നപോലെ ജനങ്ങളെ വീക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖുദു'ത്തിനു (ശക്തിക്കു) കീഴ്പ്പെട്ടവരായി അവരെ കരുതുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അതിന്റെ ചികിത്സ. അപ്രകാരം ചെയ്താൽ, ഈ രോഗത്തിൽനിന്നും നീ വിമുക്തനായിത്തീരുന്നതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം, ജനങ്ങൾ

ശക്തരും ഇല്ലാലുള്ളമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവന്മാരിരിക്കും നീ. 'രിയാഅ' നിന്നിൽനിന്നു വിട്ടുമാറുകയുമില്ല.

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; നിന്റെ മറ്റു ചോദ്യങ്ങളാണെങ്കിൽ, എന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവ ആലേഖിതമാണ്. അവയെനിന്നും അപേക്ഷിച്ച് നീ തേടിക്കൊൾക. അവയിൽ ചിലതു എഴുതത്തക്കതല്ല. നീ അറിഞ്ഞതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ; അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം നിനക്കു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്. ഇതിനുശേഷം വല്ല സംശയവും നിനക്കുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ, സ്ഥിതിഗതിയുടെ നാവിലൂടെയല്ലാതെ എനോടു നീ ചോദിക്കരുതു്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "നീ അവരിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുവോളവും അവർ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ; അതാണ് അവർക്കു ഏറ്റവും ഉത്തമമായിത്തീരുന്നതു്." അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്താൽ സൂചിതമായ 'ഖസു'റ'നബി(അ:)യുടെ ഉപദേശം നീ സ്വീകരിക്കുക: "എന്റെ ദ്രവ്യാനങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പിറകേ കാണിച്ചുതന്നതാണ്. നിങ്ങൾ എനോടു ധൃതിപ്പെടരുതു്."

സഞ്ചരിക്കാതിരുന്നാൽ, "ഒരിക്കലും നീ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുകയില്ല; കണ്ടെത്തുകയുമില്ല" എന്ന് ദ്രവ്യമായി അറിയുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "അവർ നോക്കിക്കാണുന്നതിനുവേണ്ടി, ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലയോ?" എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; വേഗത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, നീ അൽഭുതങ്ങൾ കാണുന്നതാണ്.

എന്റെ കണ്ടെത്തൽ; കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തോടൊപ്പം; മോക്ഷപ്രാപിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ആത്മാവിനെ

ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കാതെ നിനക്കു രക്ഷയില്ല. 'ഭൂനൂനിൽ മിസ്'റിയ്യൂ'(റ) തന്റെ ഒരു ശിഷ്യനോടു് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: "ആത്മാവിനെ ഭാനംചെയ്വാൻ നിനക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ നിനക്കു സ്വാഗതം! അതു് നിനക്കു കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ, സൂഫിസ്റ്റുകളുടെ പ്രഹസനങ്ങളിലും വാദഗതികളിലും നീ ഏല്പുടരുതു്."

വർജ്ജിക്കേണ്ട നാലു് കാര്യങ്ങൾ

എന്റെ കണ്ണേ; നിന്റെ വിജ്ഞാനം 'ചിയാ മത്തി'ന്റെ ദിവസം നിന്റെ പ്രതിയോഗിയായി മാറാതെയും, നിനക്കെതിരായ പ്രമാണമായിത്തീരാതെയുമിരിക്കുന്നതിനായി എട്ടു് സദുപദേശത്തെ ഞാൻ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. അവയിൽ നാലെണ്ണം വർജ്ജിക്കേണ്ടതും, നാലെണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

(1) കഴിയുന്നിടത്തോളം വിവാദത്തിലേർപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ഏതെങ്കിലും 'മസ്'അല:' പറയുന്ന വക്കുല്ലാം എതിരായി രേഖകൾ സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതിന്റെ വിപത്തുകൾ അസംഖ്യമാണു്; അതിന്റെ ദോഷം അതിന്റെ ഗുണത്തേക്കാൾ വളരെയധികമാണു്. 'രിയാഅ' (ജനമാന്യതേച്ഛ), വൈരാഗ്യം, അഹന്ത, ശത്രുത, ഡംഭു് തുടങ്ങിയ എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങളുടെയും ഉറവിടമാണതു്.

ഇനി നിന്റെയും മറെറാരാളിന്റെയും മദ്ധ്യേ ഒരു 'മസ്'അല:' (നിയമപ്രശ്നം) ഉണ്ടാകുകയും, വിവാദത്തിലൂടെ സത്യം വെളിപ്പെടുമെന്നു് നീ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ പ്രശ്നത്തിൽ ഈ

ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചർച്ച നടത്താൻ നിനക്കു് അനുവാദമുണ്ടു്. എന്നാൽ, ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയ്ക്കു് രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടു്. സത്യം നിന്റെ നാവില്യുടെ വെളിപ്പെടുന്നതും, നിന്റെ പ്രതിയോഗിയുടെ നാവില്യുടെ വെളിപ്പെടുന്നതും തമ്മിൽ നീ വ്യത്യാസം കാണാതിരിക്കുക എന്നതാണു് ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം. എന്നല്ല, യാഥാർത്ഥ്യം നിന്റെ പ്രതിയോഗിയിൽ നിന്നുതന്നെ വെളിപ്പെടാൻ നീ അഭിലഷിക്കണം. അതു് നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പു് അവനു് സ്വീകാര്യയോഗ്യവു് സ്വീകാര്യതയ്ക്കു് ബന്ധപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. ചർച്ച നടത്തുന്നതു് ജനമദ്ധ്യേ വെച്ചുകൊണ്ടു്, ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു വെച്ചായിരിക്കുന്നതിനെ നീ ഇഷ്ടപ്പെടുക എന്നതാണു് രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം. എന്നാൽ സത്യം നിലകൊള്ളുന്നതു് നിന്റെ പക്കലാണെന്നുള്ള ഉത്തമബോധ്യത്തോടെ, നീ ഒരാളിനോടു് ഒരു 'മസ'അല:' പറയുകയും, എന്നിട്ടു് അയാൾ അതിനെ പരിഹസിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്താൽ, അവന്റെ മുമ്പിൽ രേഖകൾ സ്ഥാപിക്കാതെ നീ അകന്നുനില്ക്കുകയും, തൽസംബന്ധമായുള്ള സംസാരത്തെ നീ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതു ശത്രുതയിലേയ്ക്കു് വഴിതെളിക്കുന്നതാണു്. യാതൊരു ഫലവും അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.

ഒരു ഗുണപാഠം ഇത്തരങ്ങത്തിൽ നിനക്കു് ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. സംശയാസ്സദമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു് ചോദിക്കുന്നതു് ഒരു രോഗി ഭിഷഗ്വരന്റെ മുമ്പിൽ തന്റെ രോഗം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു പോലെയും, ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി നല്കുന്നതു്

ഭിഷഗ്വരൻ ആ രോഗിയുടെ ശമനത്തിന് ചികിത്സിക്കുന്നതുപോലെയുമാണെന്ന് നീ അറിയുക. അപ്പോൾ അജ്ഞന്മാർ രോഗികളാണ്. പണ്ഡിതന്മാർ അവരുടെ ഭിഷഗ്വരന്മാരുമാണ്. ഒരു അപൂർണ്ണ പണ്ഡിതൻ ഭിഷഗ്വരനാകാൻ പാറുകയില്ല. പരിപൂർണ്ണ പണ്ഡിതനായിരിക്കണം രോഗികളെ ചികിത്സിക്കേണ്ടത്. അയാൾ രോഗത്തിന്റെ മൂലകാരണം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. രോഗം ചിലപ്പോൾ, ചികിത്സയ്ക്കു പാറാത്തവിധം സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കും. അപ്പോൾ അതിന്റെ ചികിത്സയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നതിലായിരിക്കും ഭിഷഗ്വരൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

അജ്ഞതയാകുന്ന ഈ രോഗം നാലുതരമുണ്ടെന്ന് നീ അറിയുക. അവയിൽ മൂന്നെണ്ണത്തിന് ചികിത്സയേ ഇല്ല. ഒരേണ്ണം മാത്രമാണ് ചികിത്സയ്ക്കു പാറുന്നത്.

1. ചോദ്യമോ, സംശയമോ അന്യയയിൽനിന്നു നിർദ്ദളിച്ചതായിരിക്കുക. ചികിത്സയില്ലാത്ത ഒരു രോഗമാണ് അന്യയ. അവന്റെ ചോദ്യത്തിന് എത്ര സുന്ദരവും സുവ്യക്തവുമായ മറുപടി നീ നൽകിയാലും, അത് അവന്റെ അന്യയയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ യാതൊരു ഫലവും ചെയ്യയില്ല. അങ്ങനെ അന്യയ വർദ്ധിക്കുന്നതോടും അവന്റെ അഹന്തയും വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, അവനു മറുപടി നൽകുന്നതിലേറ്റെടുത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു കവി പറയുന്നു: “ഏതൊരു ശത്രുതയും നീങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് ആശിക്കാം. അന്യയമൂലം നിന്നോടു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ശത്രുത ഒഴികെ.”

“നമ്മെ കാമ്യീകരണത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു വന്നു നീ വെടിയുക. ഭൗതികജീവിതത്തെയല്ലാതെ അവൻ അഭിലഷിച്ചിട്ടില്ല” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യത്തെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ടു്, അവനിൽനിന്നു നീ പിന്തിരിയുകയും, അവന്റെ രോഗത്തോടു കൂടെ അവനെ നീ വെടിയുകയുമാണു് അവനെ സംബന്ധിച്ചു കൈയ്ക്കൊള്ളേണ്ട നയം.

ഇനി അവനെ നീ നേരിടുകയും, അവനെ ചികിത്സിക്കുന്നതിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവന്റെ അസുയാഗിയെ നീ ആളിക്കത്തിക്കുന്നതാണു്. സല്കർമ്മങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണതു്. അഗ്നി വിറകിനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ, അസുയ സല്കർമ്മങ്ങളെ തിന്നുന്നതാണെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്.

II. രോഗം പട്ടവിഡ്ഢിത്വത്തിൽനിന്നുള്ളതായിരിക്കുക. ഇതും ചികിത്സിക്കാൻ പറ്റാത്ത രോഗമാണു്. ഇസ്മായീൽ(അ.) പറയുന്നു: “മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയാതെ വന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ, വിഡ്ഢികളെ നന്നാക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല.”

ഇവൻ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായ വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അവൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടുമില്ല. അതോടുകൂടെ അവൻ വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ ആയുഷ്കാലം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെ വിമർശിക്കുന്നതാണു്. ഒരു

ചെറിയ വിദ്യാർത്ഥി ഒരു മഹാപണ്ഡിതന്റെ നേരേ നടത്തുന്ന വിമർശനത്തിന്റെ ഉറവിടം വിവരക്കേടും അജ്ഞതയുമാണെന്ന് അവൻ അറിയുന്നില്ല. തന്റെ വിവരക്കേടും വിഡ്ഢിത്വവുമൂലം, അവന്റെ തൂക്കവും ആ പണ്ഡിതന്റെ തൂക്കവും അവൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആകയാൽ, അവന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നല്ലൊരു അവനെവിട്ട് തിരിഞ്ഞുകുളയേണ്ടതാണ്.

III. ചോദ്യകർത്താവ് തന്റെ ഗ്രഹണശക്തിയുടെ അപൂർണ്ണതനിമിത്തം മഹാനായുടെ സൂക്ഷ്മ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അർഹതയില്ലാത്ത സന്മാർഗ്ഗാന്വേഷകനായിരിക്കുക. നിഗൂഢമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ച്, അവയെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നവിധത്തിൽ അവൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ, ആ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ അവൻ അപ്രാപ്തനാണെന്നും തന്റെ ഗ്രഹണശക്തി അപൂർണ്ണമാണെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കുകയുമില്ല. ആകയാൽ, അവന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നല്ലുന്ന്തിലും നീ ഏർപ്പെടരുത്. നബി(സ:അ:) പറയുന്നു: “ഞങ്ങൾ-പ്രവാചകസമൂഹം-ജനങ്ങളോടു് അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തിയുടെ തോതനുസരിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

IV. ചോദ്യകർത്താവ് ബുദ്ധിമാനം പ്രതിഭാശാലിയും വിവേകിയുമായ സന്മാർഗ്ഗാന്വേഷകനായിരിക്കുക. അതോടുകൂടി അവൻ കാമം, കോപം, അസൂയ, പണത്തോടും പ്രതാപത്തോടുമുള്ള തൃഷ്ണ എന്നിവയ്ക്കു് അധീനനുമല്ല. അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ ചോദിച്ചു് സത്യമാർഗ്ഗത്തെ തേടുന്നതാണ്. ഇങ്ങ

നെയ്യുള്ള രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നല്ല, ഇവർക്ക് മരപടി നല്ലേണ്ടതു് അവശ്യം ആവശ്യമാണു്; നിർബ്ബന്ധമാണു്.

വർജ്ജിക്കേണ്ട നാലു് കാര്യങ്ങൾ തുടരുന്നു

2) സദുപദേശപ്രസംഗം നടത്തുന്നതിനുമുമ്പു്, അതു് നിന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പകർത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു് ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തണം. നീ ഉപദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ നീതന്നെയായിരിക്കണം. നീ പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യം, നീ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഉത്തമബോദ്ധ്യം ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം അതു് ഉപദേശിക്കരുതു്. ഇശസാൻബി(അ)യോടു് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “മർയമിന്റെ മകനേ; (ആദ്യമായി) നീ നിന്നോടു ഉപദേശിക്കുക. അതു് അനുഷ്ഠിച്ചശേഷം ജനങ്ങളോടു് ഉപദേശിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം എന്റെ മുമ്പിൽ നീ ലജ്ജിക്കുക!”

നീ അപ്രകാരം ചെയ്താൽ, സദുപദേശ പ്രസംഗംവഴി അല്ലാഹു നിന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണു്. ആകയാൽ, രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു് നീ സൂക്ഷിച്ചു നില്ക്കണം. പ്രസംഗത്തിൽ ആംഗ്യവും ചാട്ടവും ഗാനവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാതെയും, വാചകക്കുസർതു കൾ നടത്താതെയും സൂക്ഷിക്കുക എന്നതാണു് ഒന്നാമത്തേതു്. പ്രഹസനകാരികളായ അത്തരം പ്രസംഗകരെ അല്ലാഹു ശത്രുക്കളുടെ ഗണത്തിൽ പെടുത്തുന്നതാണു്. അവരുടെ മാനസികവിനാശത്തേയും,

മതിമറന്ന ഹൃദയത്തേയുമാണ് അത്തരം പ്രമസനങ്ങൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ പ്രബോധനത്തിന്റെ പരമോദ്യോഗ്യമാകട്ടെ, പാരത്രിക വിപത്തുകളെയും അത്യുന്നതനും അതിമഹാനമായ യജമാനനവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഭൂതവൃത്തിയിലെ നൂനതകളേയും സംബന്ധിച്ച് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. സുരക്ഷിതമായ 'ഇരമാനോ'ടുകൂടെ ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നതിനും, 'മലക്കൽമഴത്തി'ന്റെ പിടി (മരണവേദന), മുൻകർ-നകീർ എന്ന മലക്കുകളുടെ ചോദ്യങ്ങൾ, അവർക്ക് ഉത്തരം നല്കൽ എന്നിവയുടെ ഭീകരതയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുമായി, നിന്റെ കഴിഞ്ഞകാലജീവിതത്തേയും, നിന്റെ പന്ഥാവിലുള്ള വിവിധ ഭർഷടഘട്ടങ്ങളേയും കുറിച്ച് നീ പരിചിന്തനം നടത്തുക. അതുപോലെതന്നെ അന്ത്യദിനം, അന്നത്തെ നിറുത്തം, വിചാരണ, കർമ്മങ്ങളുടെ തൂക്കം, 'സിറാഥ്' വിട്ടുകടക്കൽ, നരകം, നരകയാതനകൾ എന്നിവയുടെ ഭീകരതയെ സംബന്ധിച്ചും നീ ചിന്തിക്കുക. സ്വയം ഓർമ്മിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളാണിതൊക്കെ. കൂടാതെ സദസ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞകാലത്തെ ജീവിതവൈകല്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചേദപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടാതെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടി, ആയുഷ്കാലം വിനഷ്ടമാക്കിയതിൽ ഭുഷിക്കുവാനുമായി നരകാഗ്നിയേയും നരകയാതനകളെയും കുറിച്ച് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭയമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി അവരുടെ നൂനതകളെയും വീഴ്ചകളെയും അവരെ തിരുപ്പെടുത്തുകയും

ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ചമല്ക്കാരങ്ങളും നം പ്രാസങ്ങളും മറ്റും മനഃപൂർവ്വം വരുത്താതെയും, വാചകക്കുസർത്തുകൾ നടത്താതെയും മേല്പറയപ്പെട്ട വിധത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങളുടെ സമാഹാരത്തിനാണ് സഭപദേശപ്രസംഗം എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.

ഒരു ഗൃഹനാഥനെപ്പോലെയാണ് സഭപദേശപ്രസംഗകൻ. അയാളുടെ സന്തതികൾ, തന്റെ ഭവനത്തിലുണ്ടായിരിക്കവെ, ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി എന്നു വിചാരിക്കുക. ആ വെള്ളപ്പൊക്കം ഭവനത്തെ ബാധിക്കുമെന്നും, തന്റെ സന്തതികൾ അതിലകപ്പെടുമെന്നും അയാൾ ഭയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, "ഓടി രക്ഷപ്പെടൂ!! മക്കളേ, വെള്ളപ്പൊക്കം വരുന്നു!!!" എന്നിങ്ങനെ അയാൾ വിളിച്ചുപറയും. ചമല്ക്കാരങ്ങളും പ്രാസങ്ങളും ആംഗ്യങ്ങളുമുണ്ടാക്കുവാനും, വാചകക്കുസർത്തുകൾ നടത്തുവാനും ഈ അവസരത്തിൽ അയാൾ ഒരുമ്പെടുകയില്ല. ഈവിധത്തിലായിരിക്കണം ജനങ്ങളോടു് സഭപദേശപ്രസംഗം നടത്തേണ്ടതു്. പ്രസംഗമദ്ധ്യേ, സഭസ്ഥിത്വച്ചു് വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നവരോടും, കരയുന്നവരോടും, കൂടെക്കൂടെ ശബ്ദമുയർത്തി പ്രകീർത്തിക്കുന്നവരോടും നീ പ്രതിപത്തി കാണിക്കരുതു്. മതിമറന്ന ഹൃദയങ്ങൾ മാത്രമേ അതിലൊക്കെ പ്രതിപത്തി കാണിക്കുകയുള്ളൂ. നേരേമറിച്ച് ഭൃതികത്വത്തിൽനിന്നു പാരതികത്വത്തിലേയ്ക്കും, കമ്മരാഹിത്യത്തിൽനിന്നു കമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിലേയ്ക്കും, വിസ്മൃതിയിൽനിന്നു ജാഗ്രതയിലേയ്ക്കും, സുഖലോലുപതയിൽനിന്നു ഭയഭക്തിയിലേയ്ക്കും ജനങ്ങളെ തിരിച്ചുവിടുന്നതിലായിരിക്കണം നീ താല്പര്യം കാണിക്കേണ്ടതു്. ത്യാഗത്തി

നെറയും, ദാസവൃത്തിയുടെയും വിഷയങ്ങളായിരിക്കണം നീ സംസാരിക്കേണ്ടതു്.

ശ്രോതാക്കളുടെ താല്പര്യം സ്രഷ്ടാവിന്റെ തൃപ്തിക്കു് വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങളിലാണോ അല്ലയോ എന്നും, അവരുടെ പ്രതിപത്തി 'ശരൂ'ന് വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങളിലാണോ അല്ലയോ എന്നും, അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളിലും ചെയ്തികളിലും മികച്ചുനില്ക്കുന്നതു് നന്മയോ തിന്മയോ എന്നും അയാൾ പരിശോധിച്ചറിയണം. ഒരാളുടെ ഭയം പ്രത്യാശയെക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, അയാളെ പ്രത്യാശയിലേയ്ക്കു മടക്കിവിടണം. ഒരാളുടെ പ്രത്യാശ ഭയത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണെങ്കിൽ, അയാളെ ഭയത്തിലേയ്ക്കു മടക്കിവിടണം. മുരുകിപ്പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങൾ സദസ്സിൽനിന്നു് എഴുന്നേറുപോകുമ്പോൾ പുറമേയും അകമേയും യാതൊരു ദുർഗ്ഗണവും അവരിലുണ്ടായിരിക്കരുതു്. അവർ സൽഗുണസമ്പന്നരായിത്തീരണം; കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിമുഖന്മാർ കർമ്മാനുഷ്ഠാനതല്പരരായി മാറണം; പാപകർമ്മതല്പരന്മാർക്കു്, അതിനോടു അറപ്പും വെറുപ്പുമുണ്ടാകണം. ആവിധത്തിലായിരിക്കണം സദ്വ്യവഹാരപ്രസംഗം നടത്തേണ്ടതു്.

അപ്രകാരത്തിലുള്ളതല്ലാത്ത ഏതൊരു പ്രസംഗവും ശ്രോതാക്കൾക്കും പ്രസംഗകനും ദുഷ്കരമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ആ പ്രസംഗകൻ ഒരു ക്ഷുദ്രജീവിയും പിശാചുമായിരിക്കും. അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ജനങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും, അവരെ നിതാന്തനാശത്തിലകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആകയാൽ, അവനിൽനിന്നു് ഓടിപ്പോ

കുൽ ജനങ്ങൾക്കു നിർബ്ബന്ധമാണ്. അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്നതുപോലുള്ള കഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പിശാചുക്കൾക്കും കഴിയുകയില്ല. അവനെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽനിന്ന് പിടിച്ചിറക്കി, അവന്റെ പ്രസംഗത്തെ തടയൽ കൈയ്യുടക്കുള്ളവർക്കു നിർബ്ബന്ധമാണ്. “സല്ലാമങ്ങൾ കല്പിക്കുകയും, നീചവൃത്തികൾ തടയുകയും ചെയ്യുക” എന്നതിൽ പെട്ടതാണതു്.

3) ഭരണാധികാരികൾ, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാർ, ധനാഡ്യന്മാർ, വിധികർത്താക്കൾ എന്നിവരോടു് പ്രതിപത്തി പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കുകയോ, അവരോടു് സഹകരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. കണ്ണയത്തി അവരെ നോക്കുക പോലും ചെയ്യരുതു്. അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നതിലും, അവരോടു് സഹകരിക്കുന്നതിലുമുള്ള വിപത്തുകൾ അനവധിയാണ്. അവരെ കാണേണ്ടതായിട്ടോ, അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കേണ്ടതായിട്ടോ വന്നുകൂടിയാൽ, അവരെ നീ സ്തുതിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്. ഇനി അവർ നിന്നെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നാലും ഇപ്രകാരമുള്ള നന്മയായിരിക്കണം അവരോടു് നീ കൈയ്ക്കൊള്ളേണ്ടതു്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുന്നവരേയും, അതിക്രമകാരികളേയും ഒരാൾ പ്രശംസിച്ചാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു് വിധേയനായിത്തീരും. ഒരു അതിക്രമകാരിയുടെ ദീർഘായുസ്സിനുവേണ്ടി ഒരാൾ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ, അവന്റെ നിയമങ്ങൾ അതിലംഘിക്കപ്പെടുന്നതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവനായിത്തീരും.

4) അവരുടെ പക്കൽനിന്നു യാതൊന്നും നീ സ്വീകരിക്കരുതു്. അതു് 'ഹലാലാ'യതാണെന്നു് നിനക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായാലും ശരി. അവരുടെ ധന സമ്പത്തുകളെ ആഗ്രഹിക്കൽ, ദീനിന്റെ വിനാശത്തിനും, കുതന്ത്രത്തിനും, അവിശുദ്ധ കൂട്ടുകെട്ടിനും, അവരുടെ പക്ഷാപിടിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ അതിക്രമങ്ങളോടു് യോജിക്കുന്നതിനും കാരണമായിത്തീരും. നിയമലംഘനവും ദുർബ്ബുത്തിയും തന്നിമിത്തം അവരിൽനിന്നുളവാകുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം ദീനിനു് നശകരമാണു്. അവരോടു് പ്രതിപത്തി കാണിക്കുക എന്നതാണു് തന്നിമിത്തം ഉളവാകുന്ന അനന്തമങ്ങളിൽവെച്ചേററവും ലഘുവായതു്. മരൊരാളോടു് പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അവന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും അവനെ ഇഷ്ടപ്പെടും. അവന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും അവനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, അവന്റെ അതിക്രമങ്ങളേയും ലോകത്തിന്റെ വിനാശത്തേയും അനുകൂലിക്കുകയായിരിക്കും അയാൾ ചെയ്യുക. പിശാചു് നിന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് വഴിതെറിക്കാതെ രക്ഷിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ എന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവരുടെ പക്കൽനിന്നു് നീ പണം വാങ്ങി, അതു് ഭരിദ്രുക്കും സാധുക്കൾക്കും ദാനം ചെയ്യുകയും നിന്റെ അത്യാവശ്യച്ചെലവുകൾക്കു് വിനിയോഗിക്കുകയും മറ്റു നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് കൊള്ളാമെന്നും, അതു് വാങ്ങാതിരുന്നാൽ, അവരതു് നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ദുർവൃത്തികൾക്കും വിനിയോഗിക്കുമെന്നും പിശാചു് നിന്നോടു് ഉപദേശിക്കും. ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ എത്രയോ മനുഷ്യരുടെ രക്തമാ

ണം പിശാചുക്കൾ ചിന്തിയിട്ടുള്ളതു! പണമോഹ ഹത്തിന്റെ വിപത്തുകൾ അനവധിയാണ്. നമ്മുടെ 'ഇഹ്യാഉൽ ഉല്യം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവനാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് അവ നീ പഠിച്ചുകൊൾക.

അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

എന്റെ ക്ഷേത്രം; മേലെഴുതിയ നാല് കാര്യങ്ങളേയും നീ വർജ്ജിക്കുക. അതുപോലെതന്നെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും നാലെണ്ണമാകുന്നു. ആ നാല് കാര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കാതെ നിർവാഹമില്ല.

1. നിന്റെ ഭൃത്യൻ—അവനെ സംബന്ധിച്ചു നീ സംതൃപ്തനായിരിക്കുവേ—നിന്റെ ആജ്ഞകൾ നിറവേറുന്നതിനെ എപ്രകാരമായിരിക്കും നീ ഇഷ്ടപ്പെടുക? അതുപോലെയാകത്തക്കവണ്ണമായിരിക്കണം നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ നിറവേറേണ്ടതു്. നിന്റെ ഭൃത്യൻ നിന്നോടു് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നീ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത യാതൊന്നും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ദാസ്യത്തിൽ നിന്റെ പക്കൽനിന്നു് ഉണ്ടായിക്കൂടാ. അവൻ നിന്റെ ദാസനല്ല; നീ ആകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനാകുന്നു. നീ അവന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്; അവൻ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവു്!

2. ജനങ്ങൾ നിന്നോടു് എപ്രകാരം പെരുമാറുവാൻ നീ അഭിലഷിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ അവരോടും നീ പെരുമാറുക. നബി(സ.അ.) പറയുന്നു: "ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നിക്കുവേണ്ടി എന്തു് അഭിലഷി

കുറവോ, അതിനെ മറ്റു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അഭിലഷിക്കുന്നതുവരെ അവന്റെ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമാവുകയില്ല.

3. ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്റെ ആയുസ്സിൽനിന്ന് ഒരാഴ്ചക്കാലമേ ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂന്ന് നീ അറിഞ്ഞാൽ, ഏതുവിഷയത്തിലായിരിക്കുമോ നീ ഏറ്റെടുക്കുന്നത് അതേ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിജ്ഞാനമാണത്. അപ്പോൾ വൈയാകരണം, വൈദ്യം എന്നിവയോലെയുള്ള വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ നീ ഏറ്റെടുക്കയില്ലെന്നുള്ളത് സുവിദിതമാണ്. അത്തരം വിജ്ഞാനങ്ങൾ നിന്നെ തുണയ്ക്കുകയില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാം. എന്നാൽ ഹൃദയത്തെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിലും, അതിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ അറിയുന്നതിലും, ഭക്തിഗുണങ്ങളിലും ഭൗതികബാധവങ്ങളിലുംനിന്ന് അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിലും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹവും സൽസ്വഭാവങ്ങളും കൊണ്ട് അതിനെ ചമയിക്കുന്നതിലും, മറ്റു 'ഇബാദത്തു'കളിലുമായിരിക്കും അപ്പോൾ നീ ഏറ്റെടുക്കുക.

എന്റെ കണ്ണെ; ഒരേ ഒരു വാക്ക് നീ ശ്രവിക്കുകയും, അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ഭക്തയേയും സുരക്ഷിതത്വത്തേയും അതിൽ നീ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. നിശ്ചയം.

ഈ രാജ്യത്തെ ഭരണാധിപൻ, ഈ ആഴ്ചയിൽ നിന്നെ കാണാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കയാണെന്നുള്ള ഒരു വിവരം നിനക്കു ലഭിച്ചെന്ന് വിചാരിക്കുക. എ

നാൽ, തീർച്ചയായും അയാളുടെ കണ്ണെത്തുന്ന ഭാഗങ്ങളെല്ലാം മിനുസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിലല്ലാതെ, മറ്റെന്തിലും ഈ ആഴ്ചയിൽ നീ ഏറ്റെടുക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഇക്കാര്യം നീ മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നോട്ടസ്ഥാനത്തെ മിനുസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിലല്ലാതെ മറ്റെന്തിലും ഏറ്റെടുക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് നിനക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നോട്ടസ്ഥാനം ഹൃദയമാണ്. നബി(സ.അ.) പറയുന്നു: “തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ശരീരപ്രകൃതങ്ങളിലേക്കോ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മരൂപങ്ങളിലേക്കോ അല്ല നോക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കും നിങ്ങളുടെ മനോവൃത്തിയിലേക്കുമായിരിക്കും അവൻ നോക്കുക.” ഹൃദയത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ സംബന്ധിച്ച വിജ്ഞാനം അദ്ദേഹം സിദ്ധവാൻ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ ‘ഇഹ്’യാ ഉൽ-ഉല്യൂം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, എന്റെ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും അത് നീ പഠിച്ചുകൊൾക. അത് എല്ലാ മുസ്ലിംകളുടെയും വൈയക്തിക കടമയാണ്. മറ്റു വിജ്ഞാനങ്ങളാണെങ്കിൽ, ആജ്ഞാനവർത്തനത്തിനും പാപവർജ്ജനത്തിനും ഉതകുന്ന തോതിൽ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം സാമൂഹ്യകടമയാകുന്നു.

4. ഒരു വർഷത്തിൽ ഏറ്റാതെയുള്ള ഭക്ഷണം നിന്റെ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി കരുതിവെയ്ക്കുക. “അല്ലാഹുവേ, മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭക്ഷണത്തെ നീ പര്യാപ്തമാക്കേണമേ!” എന്ന് നബി

(സ. അ.) അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നിശ്ചയമാർഗ്ഗത്താലേപ്പോലെയല്ലാത്ത ഭാര്യമാർക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ, എല്ലാ ഭാര്യമാർക്കുവേണ്ടിയും അപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നില്ല. സമ്പൂർണ്ണ ആതുരശാ(റ)യെപ്പോലുള്ളവർക്കു നന്നായി, ഒരു വർഷത്തേതു പോകട്ടെ, ഒരു ദിവസത്തെ ഭക്ഷണംപോലും തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പ്രാർത്ഥന

എന്റെ കണ്ണേ; എന്നോടു നീ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് മുഴുവനും ഈ 'സന്ദേശ'ത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു മുഴുവനും നീ പ്രാവർത്തികമാക്കണം. അതിനിടയിൽ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നീ മറക്കരുത്.

നീ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളാണെങ്കിൽ, 'സിറാഹി'യും, 'താരീഖ് അഹ്‌ലിൽ ബൈത്തി'യും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെനിന്നു അവ നീ പഠിച്ചുകൊൾക. ഇപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രാർത്ഥന നിന്നെ ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. അത് നീ നിത്യവും ഓതു. നമസ്കാരങ്ങൾക്കുശേഷം വിശേഷിച്ചും. അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“അല്ലാഹുവേ; സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണതയേയും, നിർദ്ദോഷതാസുസ്ഥിരതയേയും, കാരണ്യാതിരേകത്തേയും, ആരോഗ്യലബ്ധിയേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഏറ്റവും സുഭിക്ഷമായ ജീവിതത്തേയും,

ഏറ്റവും വിജയകരമായ ആയുസ്സിനേയും, ഏറ്റവും
 പൂർണ്ണമായ നന്മയേയും, ഏറ്റവും വിപുലമായ അന്ന
 ഗ്രഹത്തേയും, ഏറ്റവും നിമ്ബലമായ ദൈവാര്യത്തേയും,
 ഏറ്റവും ആസന്നമായ ദയയേയും, ഏറ്റവും നല്ല
 തായ് കർമ്മത്തേയും, ഏറ്റവും ഫലവത്തായ വിജ്ഞാ
 നത്തേയും, ഏറ്റവും വിശാലമായ ഉപജീവനത്തേ
 യും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ,
 നീ ഞങ്ങളുടെ സഹായി ആകേണമേ! നീ ഞങ്ങളുടെ
 പ്രതിയോഗിയാകരുതേ! അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ
 കാലാവധിയെ നീ വിജയപൂർവ്വം അവസാനിപ്പി
 കേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ നീ വർദ്ധനവോ
 ടെ സ്ഥിരീകരിക്കേണമേ! ഞങ്ങളുടെ പ്രഭാതത്തേ
 യും പ്രദോഷത്തേയും നീ സൗഖ്യമയമാക്കേണമേ!
 നിന്റെ മാർപ്പാകുന്ന ദൈവാര്യത്തെ ഞങ്ങളുടെ പാപ
 ങ്ങളുടെമേൽ നീ ചൊരിയേണമേ! ഞങ്ങളുടെ നൂന
 തകളെ നന്നാക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കേ
 ണമേ! ഭയഭക്തിയെ ഞങ്ങളുടെ യാത്രാഭക്ഷണമാ
 കേണമേ! ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തെ നിന്റെ ദീനി
 ലാക്കിത്തീർക്കേണമേ! ഞങ്ങളുടെ അപ്പൂണത്തേയും,
 ഞങ്ങളുടെ ആശ്രയത്തേയും നിന്റെമേൽ മാത്രമാക്കി
 ത്തീർക്കേണമേ! ഞങ്ങളുടെ ഇലാഹേ, നേർമാർഗ്ഗ
 ത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണമേ! ഖിയാമ
 ത്തിന്റെ ദിവസം ചേദമുളവാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽനി
 ന്നു ഞങ്ങളെ നീ കാത്തുരക്ഷിക്കേണമേ! പാപഭാര
 ത്തെ ഞങ്ങളിൽനിന്നു നീ ലഘൂകരിക്കേണമേ!
 പുണ്യവാന്മാരുടെ ജീവിതത്തെ ഞങ്ങൾക്കു നീ പ്രദാ
 നംചെയ്യേണമേ! ഉപദ്രവകാരികളുടെ ഉപദ്രവത്തെ
 ഞങ്ങളിൽനിന്നു നീ തടയുകയും തിരിച്ചുവിടുകയും
 ചെയ്യേണമേ! ഞങ്ങളേയും ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാ

കുളേയം നരകത്തിൽനിന്നും, കടത്തിൽനിന്നും, അനീതികളിൽനിന്നും നീ മോചിപ്പിക്കേണമേ! യാ അസീസു, യാ ഗഹ്ഫാറു, യാ കരീമു, യാ സത്താറു, യാ ഹലീമു, യാ ജബ്ബാറു-ബിറഹ്മത്തിക്കു യാ അറുഫ്മർ റാഹിമീൻ! വസല്ലല്ലാഹു വസല്ലമ, അലാ-ഖൈറി ഘൽഖിഹി മുമ്മമ്മദീൻ, വ ആലിഹി, വസഹ്ബിഹി, അജ്മഇൻ. വൽ ഹംദുലില്ലാഹി റബ്ബിൽ ആലമീൻ. ആമീൻ.

[ഇമാം ഗസാലി(റ)യുടെ “ഘുലാസത്തുത്തസാനീഹ്” എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. ഇനി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥമായ “ബിദായത്തുൽ ഹിദായത്തു” എന്ന അറബിഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ തുടർന്ന് വായിക്കുക.]

ഭാഗം രണ്ടു്:

ബിദായത്തുൽ ഹിദായ:

അഥവാ

സമ്പാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഖവുര

പരമകാരണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

സർവ്വസ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. ലോകാനുഗ്രഹിയായ മുഹമ്മദുനബിയിലും, അവിടുത്തെ അനുചരന്മാരിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരണ്യവും സമാധാനവും സദാ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ.

യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹവും, നിസ്സീമമായ പ്രേമവും സ്വയം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, വിജ്ഞാനം പകർന്നുടുക്കുവാൻ മുനിട്ടിറങ്ങിയ ജ്ഞാനതൂണുകാ! നീ അറിയുക: സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കൈവരത്തരണം, സമകാലികന്മാരുടെ ഇടയിൽ മുൻഗണന നേടണം, ജനമുഖങ്ങളെ നിന്നിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കണം, ഭൗതികവിഭവങ്ങൾ സമാർജ്ജിക്കണം, പെരുമയും മാതൃത്വവും പ്രകടമാക്കണം എന്നൊക്കെയാണു് (മത) വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, നീ

നിന്റെ മതത്തെ പൊളിക്കുന്നതിനും നിന്നെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇഹലോകത്തിനുവേണ്ടി പരലോകത്തെ വില്ക്കുന്നതിനും പരിശ്രമിക്കുന്നവനാണ്. അതോടൊപ്പം നിന്റെ ഈ വിനിമയം പരാജിതവും, വ്യാപാരം നഷ്ടകരവുമാകുന്നു. നിന്റെ ഗുരുനാഥൻ നിയമലംഘനത്തിന് നിന്നെ സഹായിക്കുന്നവനും, നിന്റെ പരാജയത്തിൽ പങ്കുള്ളവനുമാണ്. വഴിക്കൊള്ളക്കാരന് വാടാവില്ക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണയാൾ. നബി(സ.) പറയുന്നു: “ഒരു വാക്കിന്റെ അംശംകൊണ്ടായാലും, ആരെങ്കിലും ഒരു ദുഷ്കൃത്യത്തിന് സഹായം നല്കിയാൽ, ആ ദുഷ്കൃത്യത്തിൽ അവനും പങ്കാളിയാകുന്നു.”

ഇനി(മത)വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് നിന്റെയും അല്ലാഹുവിന്റെയും മദ്ധ്യേയുള്ള നിന്റെ ലക്ഷ്യവുംമനോഗതിയും കേവലം കേട്ടുപകർന്നുപോകാതെ—സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കണമെന്നുള്ളതായാൽ നീ അനുമാദിതനാകുക. നീ നടക്കുമ്പോൾ, മലക്കുകൾ അവരുടെ ചിറകുകൾ നിനക്ക് വിരിപ്പാക്കിത്തരും; നീ യരുന്നിടത്തോൾ സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾ നിന്റെ പാപം പൊറുത്തുതരാൻ (അല്ലാഹുവിനോടു്) പ്രാർത്ഥിക്കും.

എന്നാൽ, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഹലമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സാന്നാഹ്നികത്വമാകട്ടെ, അതിന് ഒരു ആദിയും അവസാനവും, അകവും പുറവുമുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ആദിയെ ഉറപ്പിച്ചതിനുശേഷമല്ലാതെ അതിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രാപിക്കുകയില്ലെന്നും, അതിന്റെ പുറം മനസ്സിലാക്കിയതിനുശേഷമ

ല്ലാതെ അതിന്റെ അകം കണ്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നും
 എല്ലാറ്റിനെക്കാളും മുമ്പ് നീ മനസ്സിലാക്കണം.
 സാമാന്ത്രികത്വത്തിന്റെ ആദിയെ നീ നിനക്കു്
 അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു് നിന്റെ
 ഹൃദയത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിനുമായി ഇതാ അ
 തിനെ ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുതരുന്നു. അതിനോടു്
 നിന്റെ ഹൃദയം അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായും,
 നിന്റെ ശരീരം അതിനു് വിധേയമായി അതിനെ
 കൈയ്ക്കൊള്ളുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, അതിന്റെ
 അവസാനത്തിലേക്കു് കയറിച്ചെല്ലുവാനും, വിജ്ഞാ
 നസമുദ്രത്തിൽ കടന്നിറങ്ങുവാനും നീ ആരംഭിക്കുക.

ഇനി അതുമായി അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ,
 അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിനു താമസം വരുത്തുന്നതാ
 യും, അതിന്റെ ഗതികരസ്യതയായി പ്രവർത്തിക്കു
 വാൻ ഉദാസീനത കാണിക്കുന്നതായും നിന്റെ ഹൃദ
 യത്തെ നീ കണ്ടെത്തിയാൽ, വിജ്ഞാനസമ്പാദന
 ത്തിൽ അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നിന്റെ മനസ്സു്,
 തീർച്ചയായും ഭുഷ്ഠൃത്യത്തിനു് പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മന
 സ്സാണെന്നും, ആ മനസ്സു് പൈശാചികവഞ്ചനയാ
 കുന്ന കയറുകൊണ്ടു് നിന്നെ കെട്ടിത്താഴ്ത്താൻവേണ്ടി
 ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിനു് വഴിപ്പെടുനില്ക്കുകയാ
 ണെന്നും അറിയുക. ആ പിശാചിന്റെ ലക്ഷ്യം
 നമ്മയെ എടുത്തുകാണിച്ചുകൊണ്ടു് തിന്മ നിന്നിൽ
 നടപ്പിൽ വരുത്തുകയെന്നുള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ
 തന്റെ തന്ത്രംകൊണ്ടു് നാശഗർത്തത്തിലേക്കു് നിന്നെ
 ക്രമേണ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കും. അങ്ങനെ പ്രവൃ
 ത്തികൾ നഷ്ടപ്പെട്ട കൂട്ടരോടു് അവൻ നിന്നെ കൊ
 ണ്ടുചെന്നു് ചേർക്കും. തങ്ങൾ നമ്മ ചെയ്യുന്നവരാ

ണെന്ന് അവർ ധരിച്ചിരിക്കവേ, ഇഹലോകജീവിതത്തിലെ അവരുടെ യത്നം വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

“ആരെങ്കിലും അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, സന്മാർഗ്ഗാചാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അകൽച്ചയെ അല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല” എന്ന നബിവചനത്തെ സംബന്ധിച്ചും, “ലോകാവസാനദിവസത്തിൽ അതികഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നവൻ, തന്റെ അറിവുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവൻ ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ആലിമാകുന്നു” എന്ന നബിവചനത്തെ സംബന്ധിച്ചും, “അല്ലാഹുവേ, ഫലംചെയ്യാത്ത അറിവിൽനിന്നും, ഭയഭക്തിയുണ്ടാകാത്ത ഹൃദയത്തിൽനിന്നും, സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്ത കമ്മത്തിൽനിന്നും, ശ്രവിക്കപ്പെടാത്ത പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും നിന്നോടു് ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു എന്നു നബി(സ:) പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു” എന്ന ഫദീസിനെ സംബന്ധിച്ചും, “എനിക്ക് ഇസ്രാഅ് ഉണ്ടായ രാത്രിയിൽ തീയുടെ കത്രികകൾകൊണ്ട് ചിരികൾ കത്രികപ്പെടുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ സമീപത്തുകൂടി ഞാൻ നടന്നുപോരുകയും, നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നവരും, എന്നാൽ അത് പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നവരും, തിന്മയെ നിരോധിച്ചിരുന്നവരും, എന്നാൽ അത് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നവരും ആയിരുന്നു എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു” എന്ന നബിവചനത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇത്തരമുള്ള ആ പിശാചു് നിന്നെ വിസ്മൃതിയിലാക്കും. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയേയും, പണ്ഡിതന്മാരുടെ പദവിയേ

യും, തദ്വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള നബിവാക്യങ്ങളേയും മഹദ്വചനങ്ങളേയും നിന്നെ അവൻ ഓതി കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലയോ സാധു! ആ പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു് വശംവദനാകുന്നതിനേയും, അവന്റെ വഞ്ചനയാകുന്ന കയറിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനേയും നീ ഭയപ്പെടുക!! ഒരു അജ്ഞനു്, താൻ ഒരിക്കൽ പോലും പഠിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നാശം ഭവിക്കട്ടെ!! അറിവുള്ളവനു്, താൻ അറിഞ്ഞതനുസരിച്ചു് ആയിരം പ്രാവശ്യം പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നാശം ഭവിക്കട്ടെ!!! വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾ മൂന്നു തരക്കാരാണെന്നു് നീ അറിയുക. ഒന്നാമത്തവൻ, അല്ലാഹുവിന്റെ രൂപിയും പരലോക ഭവനവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി—വിദ്യയെ പരലോകത്തേക്കുള്ള വഴികേണമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി— പഠിച്ചവനാണു്. ഇവൻ വിജയികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെട്ടവനാണു്. രണ്ടാമത്തവൻ, ഈ ക്ഷണികമായ ജീവിതത്തിനു് സഹായമാകുകയു, ലൗകികമായ ശ്രേയസ്സും മേന്മയും നേടുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി വിദ്യ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവനാണു്. ഇക്കാരണത്താൽ തന്റെ അവസ്ഥയുടെ ബലഹീനതയും, തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നിന്ദ്യാവസ്ഥയും അവൻ സ്വയമേവ ഹൃദയത്തിൽ ബോധപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണു്. ഇവൻ അപകടത്തിൽ ചെട്ടവനുമാണു്. പശ്ചാത്താപത്തിനു മുമ്പു് അവന്റെ ആയുസ്സു് ചെട്ടെന്നു് അവസാനിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ അന്ത്യം ദുർമ്മരണത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ഭയപ്പെടേണ്ടതാണു്.

അവന്റെ കാര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ 'വേണ്ടുക' യുടെ ഗൗരവാവസ്ഥയിൽ അവശേഷിക്കും. ആയുസ്സ് അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അവൻ പശ്ചാത്താപത്തിന് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും, അറിവിനോടു പ്രവൃത്തിയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും, താൻ കൃത്യവിലോപം വരുത്തിയതിലുള്ള വിടവുകൾ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, വിജയികളോടു അവൻ ചേരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദോഷത്തിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവൻ, യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ലാത്തവനെപ്പോലെയാണ്. മൂന്നാമത്തവനാണെങ്കിൽ, ഇവനെ പിശാച് തികച്ചും സ്വാധീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവൻ ധനംകൊണ്ട് പെരുമ കാണിക്കുന്നതിനും, പ്രശസ്തികൊണ്ട് മേന്മ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും, അനുഗാമികളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു പ്രതാപം കാണിക്കുന്നതിനും തന്റെ അറിവിനെ ഒരു ഉപാധിയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

തന്റെ ഭൗതികമായ താല്പര്യം നിറവേറ്റണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു്, അവൻ തന്റെ അറിവുമായി പഴുതുളളിടത്തെല്ലാം കടന്നുകൂടും. അവൻ അതോടുകൂടി പണ്ഡിതന്മാരുടെ നാമം വരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും, താൻ ബാഹ്യമായും ആഭ്യന്തരമായും ഈ ലോകത്തോടു് ആസക്തി കാണിക്കുന്നതിനോടുകൂടെ വേഷത്തിലും സംസാരത്തിലും പണ്ഡിതന്മാരുടെ രൂപമണിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും അല്ലാഹുവിൻ്റെടുക്കൽ താൻ ഒരു വലിയ നിലയിലാണെന്ന് ഹൃദയത്തിൽ ഒരുക്കിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവൻ നാശത്തിലകപ്പെട്ടവരുടേയും, വഞ്ചിതരായ മൂഢന്മാരുടേയും കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണ്. എന്തുകൊണ്ടെ

ന്നാൽ, താൻ സദുത്തരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്ന ധാരണമൂലം അവനിൽനിന്നു് പശ്ചാത്താപത്തെ ആശിക്കാവതല്ല. “ഹേ! സത്യവിശ്വാസികളേ! നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തതു് നിങ്ങൾ എന്തിനാണു് പറയുന്നതു്?” എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ വിസ്മരിച്ചവനമാണവൻ. “ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഭജാലിനെക്കാൾ, ഭജാലല്ലാത്തവരെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുന്നു” എന്ന് നബി(സ:) പറയുകയും, “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അതാരാണു്” എന്നു ചോദിക്കപ്പെടുകയും, “ഭൂഷിച്ച പണ്ഡിതന്മാരാണെ”ന്നു് നബി(സ:അ:) മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തതു് ആരെക്കുറിച്ചാണോ, അവരിൽ പെട്ടവനമാണവൻ. കാരണം, ഭജാലിന്റെ ലക്ഷ്യം വഴിപിഴപ്പിക്കലാണു്. ഇതുപോലെയുള്ള വിദ്വാൻ, ജനങ്ങളെ തന്റെ നാവുകൊണ്ടും, പ്രസംഗംകൊണ്ടും, ഭൗതികത്വത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവിടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവൻ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്ഥിതിഗതികളുംകൊണ്ടു് ഭൗതികത്വത്തിലേക്കു് അവരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നവനാണു്. അനുഭവത്തിന്റെ നാവു്, വർത്തമാനത്തിന്റെ നാവിനെക്കാൾ ചാതുര്യമുള്ളതാണു്. ജനങ്ങളുടെ പ്രകൃതം, വാക്കുകൾ അനുകരിക്കുന്നതിനോടു് അനുഭാവം കാണിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലായി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുന്നതിനോടു് അനുഭാവം കാണിക്കുന്നതാണു്. അപ്പോൾ, ഈ വഞ്ചിതൻ തന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് നന്നാക്കിയിട്ടുള്ളവയെക്കാൾ കൂടുതൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് ഭൂഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിദ്വാന്മാർ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ, അജ്ഞന്മാർ ഇഹലോകത്തെ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അപ്പോൾ, അവന്റെ അറിവു്

അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാർ അല്ലാഹുവിന് വിചരീ
 തം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ധൈര്യം കൊടുക്കാൻ കാര
 ണമായിത്തീർന്നു. ഇതോടുകൂടെ തന്റെ മൂലമായ
 മനസ്സ് അവനുമായി കൊഞ്ചിക്കഴയുന്നതാണ്. ആ
 മനസ്സ് അവനെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും, അവന്
 ആഗ്രഹം ജനിപ്പിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടു് തന്റെ
 അറിവിനെ എടുത്തു് എണ്ണിപ്പറയുവാൻ അവനെ
 പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസ
 ന്മാരിൽ അധികമാളുകളെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്ന്
 അവന് ഭാവന ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലയോ വിദ്യാത്മി; അപ്പോൾ നീ ആദ്യ
 ഞ്ഞ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനാകുക! രണ്ടാമത്തെ കക്ഷി
 യിൽ പെട്ടുപോകുന്നതിനെ നീ ഭയപ്പെടുക!! എത്ര
 യോ ഉദാസീനന്മാരാണ്, പശ്ചാത്താപത്തിനുമുമ്പ്
 ആയുസ്സുരതി ആകസ്മികമായി അവരെ ബാധിക്കുക
 യും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? നീ ഭയപ്പെടുക!
 അതേ, നീ മൂന്നാമത്തെ കക്ഷിയിൽ പെട്ടുപോകുന്ന
 തിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുക!! അതിൽ നീ പെട്ടു
 പോയാൽ, നിന്റെ വിജയത്തെ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ
 നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം നീ നാശത്തിലകപ്പെടും.
 നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഗുണം പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുകയ
 മില്ല. “എന്നെ എന്നിക്കൊന്നു പരീക്ഷിച്ചറിയാൻ
 വേണ്ടി സന്മാർഗ്ഗാചാരത്തിന്റെ ആദി എന്താണെ”
 ന്ന് നീ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ ആദി
 ബാഹ്യമായ ‘തഖ് വാ’ ആണെന്നും, അതിന്റെ അ
 വസാനം, ആന്തരികമായ ‘തഖ് വാ’ ആണെന്നും
 നീ മനസ്സിലാക്കുക. ‘തഖ് വാ’കൊണ്ടല്ലാതെ ഭാവി
 ഫലം നന്നാകുകയില്ല. ‘തഖ് വാ’ ഉള്ളവർക്കല്ലാതെ
 സന്മാർഗ്ഗീകത്വം ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല. ‘തഖ് വാ’ എന്നതു്

അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾക്ക് വിധേയമായി ജീവിക്കുകയും, അവന്റെ നിരോധനങ്ങളെ തൃജിഷ്ടകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ അവ രണ്ടു വിഭാഗമാണ്. ഇതാ ഞാൻ നിനക്ക് സംക്ഷിപ്തവും സംയുക്തവുമായ ചില സംഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അത് പ്രസ്തുത രണ്ടു വിഭാഗത്തിലുമുള്ള 'തഖ് വാ'യുടെ ബാഹ്യജ്ഞാനത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം മതിയായ ഒരു സമാഹാരമായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി മൂന്നാമതൊരു വകപ്പുകൂടി ഞാൻ ചേർക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു സഹായത്തിന് അത്മീകപ്പെടുന്നവനാണ്.

കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

അറിയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ, നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതും ഐച്ഛികമായിട്ടുള്ളതും (സുന്നത്തായിട്ടുള്ളതു)മുണ്ട്. നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളത് മൂലധനമാണ്. അത് വ്യാപാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവുമാണ്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ രക്ഷ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഐച്ഛികമായിട്ടുള്ളത് ലാഭം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് പദവികൾ നേടുന്നത്. അല്ലാഹു (സു: ത:) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി നബി(സ:അ:) അരുൾ ചെയ്യുന്നു: * “എന്നോട് അടുക്കുന്നവർ, അവരിൽ

* ഇതുപോലുള്ള മറ്റൊരു ഹദീസ് ഇമാം ബുഘാരിയ്യ (റ:) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “അവനിൽ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ എനിക്ക് കൂടുതൽ പ്രിയംകരമായ യാതൊന്നും കൊണ്ടും എന്റെ ദാസൻ എന്നോട് അടുത്തിട്ടില്ല” എന്നാണ് ആ ‘ഹദീസി’ലുള്ളത്.

ഞാൻ നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതു നിർവ്വഹിക്കുന്നതു പോലുള്ളതുകൊണ്ട് അടുത്തിട്ടില്ല. ഒരു ഭാസൻ, ഐച്ഛികമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എന്നോട് അടുത്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവനെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിച്ചാൽ, ഞാൻ അവന്റെ കണ്ണുപുടമാകും; അതുകൊണ്ട് അവൻ കേൾക്കും. ഞാൻ അവന്റെ കണ്ണുമാകും; അതുകൊണ്ട് അവൻ കാണും. ഞാൻ അവന്റെ നാവുമാകും; അതുകൊണ്ട് അവൻ സംസാരിക്കും. ഞാൻ അവന്റെ കരവുമാകും; അതുകൊണ്ട് അവൻ പിടിക്കും. ഞാൻ അവന്റെ കാലുമാകും; അതുകൊണ്ട് അവൻ നടക്കും.

അല്ലയോ വിദ്യാർത്ഥി; നീ പ്രഭാതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു മുതൽ സായാഹ്നത്തിലെത്തുന്നതുവരെ— നിന്റെ എല്ലാ നിമിഷങ്ങളിലും ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങളിലും— നിന്റെ ഹൃദയവും അവയവങ്ങളും അല്ലാഹുവിൽ മുഴുകുകമുലമല്ലാതെ, അവന്റെ ആജ്ഞകൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോരുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുകയില്ലതന്നെ. നീ അറിയുക: അല്ലാഹുത്തന്നെയാണിന്റെ അന്തരംഗത്തെ അറിയുന്നവനും, നിന്റെ അകവും പുറവും മിഴിച്ചുനോക്കുന്നവനും, നിന്റെ എല്ലാ നിമിഷങ്ങളേയും, എല്ലാ ചേഷ്ടകളേയും, എല്ലാ ചുവട്ടികളേയും, എല്ലാ അനക്കങ്ങളേയും, എല്ലാ അടക്കങ്ങളേയും വലയം ചെയ്യുന്നവനാണു്. നിന്റെ സംസർഗ്ഗത്തിലും ഏകാന്തതയിലും നീ അവന്റെ മുമ്പിൽ കൂടി ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നവനാണു്. ദൃശ്യലോകത്തും അദൃശ്യലോകത്തും അനങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുടെ അനക്കമോ, അടങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുടെ അടക്കമോ ആകാശങ്ങളുടെ

യും ഭൂമിയുടെയും സർവ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. കണ്ണുകളുടെ വ്യാജദർശനവും മനസ്സുകൾ മാച്ചുവയ്ക്കുന്നതും, രഹസ്യമായിട്ടുള്ളതും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവൻ അറിയും.

ഓ, സാധുവായ മനുഷ്യാ! ആകയാൽ, സർവാധിപതിയും പരാക്രമശാലിയും അടക്കിഭരിക്കുന്നവനുമായ ഭരണാധിപന്റെ മുമ്പിൽ കുറവാളിയും നിസ്സാരനുമായ ഒരു ദാസൻ വിനയം കാണിക്കുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ബാഹ്യമായും ആഭ്യന്തരമായും നീ വിനയം കാണിക്കുക. നിന്റെ യജമാനനായ അല്ലാഹു നിന്നെ നിരോധിച്ചിട്ടു് നിന്നെ അവൻ കാണാതിരിക്കുന്നതിനും, അവൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടു് നിന്നെ അവൻ കാണുന്നതിനുമായി നീ പരിശ്രമിക്കുക. നിന്റെ സമയങ്ങളെ പകർത്തുവയ്ക്കുകയും, നിന്റെ നിഷ്ഠകളെ പ്രഭാതം മുതൽ സായാഹ്നംവരെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകമുലമല്ലാതെ, അതു് നിനക്കു് സാധ്യമാകുകയില്ല. ആകയാൽ, ഉറക്കത്തിൽനിന്നു് ഉണർന്നുമുതൽ നിന്റെ ശയ്യയെ അഭയംപ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളിൽനിന്നു് നിനക്കു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയെ നീ ശ്രദ്ധിക്കുക:

ഉറങ്ങിയെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിന്റെ ചിട്ടകൾ

നീ ഉറക്കത്തിൽനിന്നു് ഉണരുമ്പോൾ, ഉഷ്ണമുള്ളിരിക്കുന്നതിനു മുന്പുതന്നെ ഉണരവാൻ ശ്രമിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമമായിരിക്കണം നിന്റെ നാവിലും ഹൃദയത്തിലും ആദ്യമായി അങ്കുരിക്കേണ്ടതു്.

“ഞങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ജീവിപ്പിച്ചു
 അല്ലാഹുവിനാകുന്നു സർവ്വ സ്തുതികളും. അവന്റെ
 അടുക്കലേക്കുതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന
 ത്. ഞങ്ങളും ഭരണാധിപത്യവും അല്ലാഹുവിനുള്ള
 താകുന്നു. മഹത്വവും അധീശാധികാരവും അല്ലാഹു
 വിനുള്ളതാണ്. ശ്രേയസ്സും ശക്തിയും വിശ്വപാല
 കനായ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. ഞങ്ങൾ സഹജ
 മായ അനുസരണത്തിലും, നിഷ്കളങ്കതയുടെ വാക്യ
 ത്തിലും, ഞങ്ങളുടെ പ്രവാചകരായ മുഹമ്മദുനബിയു
 യുടെ മതത്തിലും, ചൊവ്വായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവി
 നെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇബ്രാ
 ഹീംനബിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലുമാണ്. അദ്ദേഹം ബഹു
 ദൈവവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അല്ലാ
 ഹുവേ, നിന്നെക്കൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങൾ പ്രഭാതത്തി
 ലായി; നിന്നെക്കൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങൾ സായാഹ്ന
 ത്തിലായി; നിന്നെക്കൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങൾ മരണപ്പെ
 ടുന്നു; നിന്റെ അടുക്കലേക്കു മാത്രമാണ് മടക്കം.
 അല്ലാഹുവേ, നിശ്ചയമായും ഇന്നേദിവസം എല്ലാ
 സൽപ്രവൃത്തികളിലേക്കും ഞങ്ങളെ നീ നിയോഗി
 ക്കേണമേ എന്ന് നിന്നോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു;
 ഈ ദിവസം ഞങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു തെറ്റായൊരു
 പോക്കുന്നതിൽനിന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മുസ്ലിമിലേ
 ക്ക് അതിനെ വലിച്ചുവരുത്തുന്നതിൽനിന്നും, അല്ലെ
 ക്കിൽ ആരെങ്കിലും ഞങ്ങളിലേക്കു അതിനെ വലിച്ചു
 വരുത്തുന്നതിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ രക്ഷതേട
 ന്നു. ഈ ദിവസത്തിന്റെ ഗുണത്തേയും ഈ ദിവസ
 ത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഗുണത്തേയും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ
 ചോദിക്കുന്നു. ഈ ദിവസത്തിലെ ദോഷത്തിൽനി
 ന്നും, ഈ ദിവസത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിൽനിന്നും

നിന്നോടു ഞങ്ങൾ രക്ഷതേടുന്നു.” എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉറക്കത്തിൽനിന്നു് ഉണരുന്നവോൾ നീ ഉച്ചരിക്കുക. പിന്നീടു് വസ്രൂം ധരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ ശോച്യഭാഗം മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നു എന്നുവേണം കരുതേണ്ടതു്. വസ്രൂധാരണംകൊണ്ടുള്ള നിന്റെ ലക്ഷ്യം ജനങ്ങൾ കാണുക എന്നുള്ളതാകുന്നതിനേയും, അങ്ങനെ നീ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതിനേയും ഭയപ്പെടുക.

മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ

മലമൂത്രവിസർജ്ജനാർത്ഥം അതിനു് നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലത്തു പോകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, തദ്സ്ഥാനത്തു് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഇടതു കാലും, പുറപ്പെടുമ്പോൾ വലതു കാലും മുന്തിക്കേണ്ടതാണു്. അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലിന്റെയും നാമമുള്ള യാതൊരു സാധനവും നിന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകരുതു്. തല തുറന്നിട്ടും, പാദം മറയ്ക്കാതെയും പ്രവേശിക്കേണ്ടതു്. “നികൃഷ്ടവും നീചവും നീചത്വത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു് അതായതു് ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിന്റെ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു് നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു” എന്നു് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം അവിടെ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുക. “നിന്നോടു ഞാൻ ചൊടുത്തുതരാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എനിക്കു് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവയെ എനിൽ നിലനിറുത്തുകയും, എനിക്കു് ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവയെ എന്നിൽനിന്നു് എടുത്തുകളയുകയും ചെയ്യു

അല്ലാഹു ചിന്താ സ്തോത്രം." എന്ന് അത്മമുള്ള പ്രാ
 ത്ഥനാസൂക്തം അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെടുമ്പോൾ ഉച്ച
 രിക്കുക. മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനുമുമ്പ് ശരചംചെ
 യ്യാനുള്ള കല്ലുകൾ തയ്യാർചെയ്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.
 മലമൂത്രവിസർജ്ജനംചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ
 വെള്ളംകൊണ്ടു ശരചംചെയ്യരുത്. മൂത്രവിസർജ്ജ
 നത്തിനുശേഷം തൊണ്ട ഇരുമിയും മൂന്നുപ്രാവശ്യം
 ലിംഗംകുടഞ്ഞും, ഇടതുകൈയ്ക്ക് ലിംഗത്തിന്റെ
 അടിഭാഗത്തു് തടവിയും മൂത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ പുറത്തുക
 ഉയുവാൻ ശ്രമിക്കണം. മരുഭൂമിപോലെയുള്ള തുറന്ന
 സ്ഥലത്തു് നീ ആയിരുന്നാൽ, കാണികളുടെ ദ്രഷ്ടിക
 ഉൽനിന്നു് നീ അകലുകയും, നിനക്കു കിട്ടുന്ന ഏതെ
 കിലും ഒരു സാധനംകൊണ്ടു് മറചിടിച്ചിരിക്കുകയും
 ചെയ്യണം. ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്നവസാനിക്ക
 ന്നതിനുമുമ്പു് നിന്റെ ഗോപ്യസ്ഥാനം തുറന്നിടരു
 തു്. സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും അഭിമുഖമായി ഇരിക്കരുതു്.
 'കൗംബത്തി'ന്റെ നേക്കു് പുഷ്ടിം തിരിഞ്ഞിരിക്കുക
 യുമരുതു്. ജനങ്ങൾസമ്മേളിക്കുന്നിടത്തും വിസർജ്ജ
 നത്തിനു് ഇരിക്കരുതു്; കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളത്തി
 ലും കായ്ക്കുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലും പുനങ്ങളിലും
 മൂത്രിക്കരുതു്. (അവിടെ കാഷ്ടിക്കയുംചെയ്യരുതു്). ഉറ
 ച്ചഭൂമിയിലും കാരവാക്കിനുംമൂത്രിക്കാൻ നീ ഭയപ്പെ
 ടുക. ഇതു് തെറിച്ചുവീഴുന്നതിനെസൂക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി
 യാണ്. 'ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇതു
 സൂക്ഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു് നബി(സ:അ:) പറ
 ഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നീ വിസർജ്ജനത്തിനു് ഇരിക്കുമ്പോൾ
 ഇടതുകാലിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കണം. നിവൃത്തിയു
 ള്ളിടത്തോളം നിന്നുകൊണ്ടു മൂത്രിക്കരുതു്. ശരചം
 ചെയ്യുമ്പോൾ, കല്ലും വെള്ളവും ഉപയോഗിക്കണം,

രണ്ടിലേതെങ്കിലും ഒന്നുകൊണ്ട് മതിയാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ വെള്ളമാണ് നല്ലത്. കല്ലുകൊണ്ട് മതിയാക്കിയാൽ, ശുദ്ധിയുള്ളതും അഴുക്കിന്റെ സത്തയെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുമായ മൂന്ന് കല്ലുകൾ ഉപയോഗിക്കുക. മാലിന്യം അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോ മാറിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ആ കല്ലുകൾകൊണ്ട് വിസർജ്ജനഭാരം തുടയ്ക്കുക. അതുപോലെതന്നെ, ലിംഗത്തിന്റെ അഗ്രഭാഗം ഒരു കല്ലിന്റെ മൂന്നുവശംകൊണ്ട് തുടയ്ക്കുകയും വേണം. മൂന്ന് ആവൃത്തികൊണ്ട് ശുദ്ധമായില്ലെങ്കിൽ, ശുദ്ധമാകുന്നതുവരെ ആവർത്തിച്ചു തുടയ്ക്കുകയും, ആവർത്തനത്തെ അഞ്ച്, ഏഴ് എന്നിങ്ങനെ ഒരായ സംഖ്യയിൽ തികയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. ഒരവരത്തൽ സുന്നത്തും, ശുദ്ധിവരത്തൽ നിർബന്ധവുമാണ്. ഇടതുകൈയ്ക്കൊണ്ടല്ലാതെ ശൗചം ചെയ്യരുത്. ശൗചംചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ “അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ഹൃദയത്തെ കപടവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് നീ ശുദ്ധമാക്കുകയും, നീചക്രങ്ങളിൽനിന്ന് എന്റെ ഗുഹ്യത്തെ നീ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക. ശൗചം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ട്, തറയിലോ മതിലിലോ കൈയ്ക്കേയ്ക്കുകയും അനന്തരം കൈയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം.

‘വൃസൃജ്ഞൻ ചിട്ടകൾ

ശൗചംചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ, പല്ലുതേയ്ക്കാൻ വിട്ടുപോകരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അത് വായെ ശുദ്ധമാക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പി ഉള്ളവയ്ക്കെന്നതും, പിശാചിന് ഭേഷ്യം വരുത്തുന്നതുമാണ്. പല്ലുതേയ്ക്കുന്നതോടുകൂടെയുള്ള ഒരു നമസ്കാരം, പല്ലു

തേയ്ക്കാതെയുള്ള എഴുപതു നമസ്കാരത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു. “എന്റെ സമുദായത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടായി എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എല്ലാ ഓരോ നമസ്കാരത്തിലും പല്ലതേയ്ക്കൽ അവർ ഞാൻ നിർബന്ധമാക്കി കല്പിക്കുമായിരുന്നു” എന്ന് നബി (സ:) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. “പല്ലതേയ്ക്കൽ എന്നിൽ നിർബന്ധമാക്കി കല്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുമാൻ, പല്ലതേയ്ക്കാൻ എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് നബി (സ:) യിൽനിന്ന് (ഒരു ഹദീസ്) വന്നിട്ടുണ്ട്. അനന്തരം ‘വുസൂഅ്’ ചെയ്യുന്നതിന് ‘കഅ്ബത്തിന്’ അഭിമുഖമായും, വെള്ളം തെറിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അല്പം ഉയർന്ന സ്ഥലത്തും ഇരിക്കുക. “പരമകാരണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. എന്റെ നാഥാ, പിശാചുക്കളുടെ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽനിന്ന് നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു. അവർ എന്റെ അടുക്കൽ ഹാജരാകുന്നതിൽനിന്നും എന്റെ നാഥാ! നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു.” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം അപ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുക. പിന്നീട് നിന്റെ രണ്ടുകൈയ്ക്ക്, അവ പാത്രത്തിൽ കടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് മൂന്നുപ്രാവശ്യം കഴുകുക. “അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ വണങ്ങുന്നതിനുള്ള ശേഷിയും, ഐശ്വര്യവും നിശ്ചയമായും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. തിന്മയിൽനിന്നും നാശത്തിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം അപ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അനന്തരം “ചെറിയ അശുദ്ധിയെ നീക്കുന്നു” എന്നോ, “നമസ്കാരത്തെ ‘ഹലാലാ’ക്കാൻ ‘വുസൂഅ്’ ചെയ്യുന്നു” എന്നോ

നീ കരുതണം. മുഖം കഴുകുന്നതിനു മുമ്പ് നിന്റെ
 ഈ 'കരുതൽ' വിട്ടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങ
 നെ അതു വിട്ടുപോയാൽ, നിന്റെ 'വൃന്ധനം' ശരി
 യാകുകയില്ല. അനന്തരം നിന്റെ വായ്മ്മുഖേണ്ടി
 ഒരുകോരൽ വെള്ളം എടുക്കണം. അതുകൊണ്ട് മൂന്നു
 പ്രാവശ്യം കലുക്കുഴിയുകയും ചെയ്യുക. നീ നോമ്പുള്ള
 വനാകാതിരുന്നാൽ, വെള്ളം തൊണ്ടക്കുഴി വരെ എ
 ത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നോമ്പുകാരനായിരുന്നാൽ
 അതിൽ അയവുവരുത്തേണ്ടതാണ്.

“അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ ഗ്രന്ഥം പാരായണം
 ചെയ്യുന്നതിനും, നിന്നെ കൂടുതൽ ധ്യാനിക്കുന്നതിനും
 എന്നെ നീ സഹായിക്കേണമേ! ഐഹികജീവിത
 ത്തിലും പരലോകത്തിലും സുസ്ഥിരമായ വചനംകൊ
 ണ്ട് (കലിമത്തുശ്ശഹാദത്തുകൊണ്ടു) എനിക്കു് സുസ്ഥി
 രത നല്കേണമേ!” എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാ
 സൂക്തം വായിൽ വെള്ളംകൊള്ളുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കു
 കയും ചെയ്യുക. അനന്തരം നിന്റെ മൂക്കിനുവേണ്ടി
 അല്പം വെള്ളം എടുക്കുകയും, അതുകൊണ്ടു മൂന്നുപ്രാ
 വശ്യം മൂക്കു ശുദ്ധീകരിച്ചു്, മൂക്കിനകത്തുള്ള ജലാം
 ശം ചീർന്നു പിഴിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക. മൂക്കിൽ
 വെള്ളം കയറുമ്പോൾ, “അല്ലാഹുവേ, നീ എന്നെ
 സംബന്ധിച്ചു് സംതുപ്തനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ
 സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സുഗന്ധം എനിക്കു നീ ആസ്വാദി
 പ്പിക്കേണമേ” എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂ
 ക്തവും, മൂക്കു ചീർന്നുപിഴിയുമ്പോൾ “അല്ലാഹുവേ!
 നരകത്തിലെയും, ദുഷിച്ച ഭവനത്തിലെയും ദുർഗ്ഗ
 ധങ്ങളിൽനിന്നു് നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു”
 എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തവും ഉച്ചരി

ക്കക. പിന്നീട് നിന്റെ മുഖത്തിനുവേണ്ടി ഒരുകോ
 രൽ വെള്ളം എടുക്കുക. അതുകൊണ്ട് നെററിയുടെ
 വിസ്തുതി ആരംഭിക്കുന്നിടംമുതൽ താടിയെല്ലി
 നോടു നേരിട്ടുനില്ക്കുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ അറ്റംവരെ
 നീളത്തിലും, ഒരു ചെവിമുതൽ മറുചെവിവരെ വീതി
 യിലുമുള്ള എല്ലാ ഭാഗവും കഴുകുകയും, (തലയിൽനി
 ന്ന് മുഖം വൃത്തമാക്കുന്നതിന്) വടിക്കുന്ന രോമങ്ങളു
 ടെ സ്ഥാനങ്ങൾവരെ വെള്ളം ചേർക്കുകയും ചെയ്യണം.
 സ്രീകൾ സാധാരണയായി മുഖം മിനുസ്സുമാക്കുവാൻ
 വടിച്ചുകളയാറുള്ള രോമങ്ങളുടെ ഭാഗമാണത്. പുരി
 കം, മേൽമീശ, കവിൾരോമം, താടീരോമം എന്നീ
 നാലുതരം രോമങ്ങളുടെ അടിഭാഗങ്ങളിലും വെള്ളം
 ചേർക്കണം. നേർത്തതും തിങ്ങാത്തതുമായ താടീരോമ
 ങ്ങളുടെ അടിഭാഗത്ത് വെള്ളംചേർക്കൽ നിർബ്ബന്ധ
 മാണു്. “അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ മിത്രങ്ങളുടെ മുഖ
 ങ്ങൾ വെളുക്കുന്ന ദിവസം, നിന്റെ പ്രകാശംകൊ
 ങ്ടു് എന്റെ മുഖം നീ വെളുപ്പിക്കേണമേ! നിന്റെ
 ശത്രുക്കളുടെ മുഖങ്ങൾ കറുക്കുന്ന ദിവസം നിന്റെ
 ഇരൾകൊണ്ടു് എന്റെ മുഖം നീ കറുപ്പിക്കരുതേ!”
 എന്ന് അത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം മുഖം കഴുക
 ന്വോൾ ഉച്ചരിക്കുക.

തിങ്ങിയ താടീരോമങ്ങൾ ചീകിക്കഴുകാതിരിക്ക
 രുതു്. പിന്നീട് നിന്റെ വലതുകൈയും, പിന്നെ
 ഇടതുകൈയും കൈയ് മട്ടുകൾ സഹിതം തോൾക്കെ
 യുടെ മദ്ധ്യഭാഗംവരെ കഴുകുക. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആഭ
 രണങ്ങൾ ‘വുസൂഇ’ന്റെ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലും എ
 തുണുന്താണ്. വലതുകൈയ് കഴുകുന്വോൾ “അല്ലാ
 ഹുവേ, എന്റെ ഏടു് എന്റെ വലതുകൈയിൽ

തരേണമേ! എന്നെ നീ എളുപ്പത്തിൽ വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണമേ” എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക. ഇടതുകൈയ്ക്ക് കഴുക്കുമ്പോൾ, “അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ഏട് നീ എന്റെ ഇടതുകൈയിലോ, എന്റെ പുറകഭാഗത്തുകൂടിയോ തരുന്നതിൽനിന്ന് നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക.

പിന്നീട് നിന്റെ രണ്ടു കൈയും നനച്ചു, വലതു കൈയുടെ വിരലുകളുടെ പുറ്റും ഇടതുകൈയുടെ വിരലുകളുടെ പുറ്റുത്തോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു, അവ രണ്ടും തലയുടെ മുൻഭാഗത്തുവെച്ചു, പിടലിയുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്കു തടവുക. അനന്തരം, അവ രണ്ടും മുൻഭാഗത്തേയ്ക്കു മടക്കിത്തടവുകയും ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരം തല തടവി പൂർത്തിയാക്കണം. ഇത് ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ തടവലാണ്. ഇങ്ങനെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രവർത്തിക്കണം. മറെറല്ലാ അവയവങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കണം. “അല്ലാഹുവേ; നിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് എന്നെ നീ പൊതിയേണമേ! നിന്റെ പുണ്യം എന്നിൽ നീ വർഷിക്കേണമേ! നിന്റെ തണലല്ലാതെ യാതൊരു തണലുമില്ലാത്ത ദിവസം, നിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ തണലിൽ കീഴിൽ എനിക്കു നീ തണൽ നല്കേണമേ! അല്ലാഹുവേ; എന്റെ രോഗവും, എന്റെ തൊലിയും നരകത്തിൽ നിന്നിഷിദ്ധമാക്കേണമേ!” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം തല തടവുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുക. പിന്നീട് നിന്റെ രണ്ടു ചെവിയുടെ അകവും പുറവും അതിനുവേണ്ടി വേറെ വെള്ളമെടുത്തു തടവുക. നിന്റെ ചുണ്ടുവീരൽ, നിന്റെ രണ്ടു

ചെവികളിൽ കടന്നി, തള്ളവിരലിന്റെ അകം കൊണ്ട് ചെവിയുടെ പുറഭാഗം തടവണം. “അല്ലാഹുവേ; വാക്യങ്ങൾകേട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചു, അവയിൽ നല്ലതിനെ പിന്തുടരുന്ന ജനങ്ങളിൽ എന്നെ നീ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! അല്ലാഹുവേ, സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു സ്വർഗ്ഗീയാഹ്വാനം എന്നെ നീ കേൾപ്പിക്കേണമേ!” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ചെവി തടവുമ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുക

പിന്നീടു് നിന്റെ പിടലി തടവുക. “അല്ലാഹുവേ, എന്റെ പിടലി നരകത്തിൽനിന്നു് നീ മോചിപ്പിക്കേണമേ! കടുക്കുവങ്ങളിൽനിന്നും വിലങ്ങുകളിൽനിന്നും നിന്നോടു് ഞാൻ രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം അപ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക. പിന്നീടു് നിന്റെ വലതുകാലും, അനന്തരം ഇടതുകാലും, രണ്ടു നെരിയാണികളോടുകൂടെ കഴുകണം. വലതുകാലിന്റെ ചിന്നിവിരലിൽ ആരംഭിച്ചു്, ഇടതുകാലിന്റെ ചിന്നിവിരലിൽ അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം, ഇടതുകൈയിലെ ചിന്നിവിരൽകൊണ്ടു് കലിന്റെ വിരലുകൾ ചീകിക്കഴുകുകയും, അവയുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി വിരലുകൾ കടത്തുകയും ചെയ്യണം. “അല്ലാഹുവേ; സൽപ്രവർത്തകരായ നിന്റെ ഭാസന്മാരുടെ പാദങ്ങളോടൊപ്പം, എന്റെ പാദവും “സിറാഹുൽമുസ്തഖീമി”ൽ നീ ഉറപ്പിച്ചുനിറത്തേണമേ!” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം അപ്പോൾ ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതുപോലെ ഇടതുകാൽ കഴുകുമ്പോൾ, “അല്ലാഹുവേ; കപടവിശ്വാസികളുടെയും ബഹുജ്ഞാവിശ്വാസികളുടെയും

പാദങ്ങൾ തെറുന്ന ദിവസം, “സിറാമുൽമുസ്തഖീ മി”ൽവെച്ചു എന്റെ പാദം തെറി നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിൽനിന്നു നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക. രണ്ടു കണംകാലിന്റെയും പകുതിവരെ വെള്ളംകയറി കഴുകണം. മൂന്നുപ്രാവശ്യത്തെ ആവർത്തനത്തെ നിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും നീ പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്.

“ഏകനും പങ്കുകാരനില്ലാത്തവനുമായ അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മുഹമ്മദുനബി അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമെന്നും ഞാൻ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ; നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനോടുകൂടെ. നീ അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഞാൻ തെറുചെയ്യുകയും, എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ ഭ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്തുപോയി. നിന്നോടു ഞാൻ പൊറുത്തുതരാൻ അരേ ക്ഷിക്കുന്നു. നിന്നിലേക്കു ഞാൻ ചേദിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു നീ എനിക്കു പൊറുത്തുതരേണമേ! നീ എന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കേണമേ! നീ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്. അല്ലാഹുവേ, എന്നെ നീ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തേണമേ! എന്നെ നീ ശുദ്ധിവരുത്തുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും പെടുത്തേണമേ! എന്നെ നീ നിന്റെ സൽപ്രവർത്തകരായ ദാസന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും പെടുത്തേണമേ! എന്നെ നീ വലിയ ക്ഷമയും നന്ദിയുമുള്ളവനാക്കേണമേ! എന്നെ നീ

നിന്നെ ധാരാളം സ്മരിക്കുന്നവനാക്കേണമേ! രാവി
 ലെയും വൈകുന്നേരവും നിന്നെ ഭജിക്കുന്നവനാക്കേ
 ണമേ!” എന്നീ അത്മത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം
 ‘വൃസ്മുഅ’ ചെയ്തതീർന്നാൽ ആകാശത്തിലേക്ക് നിന്റെ
 കണ്ണയത്തിക്കൊണ്ടു നീ ഉച്ചരിക്കുക.

ഒരാൾ തന്റെ ‘വൃസ്മുഇ’ൽ ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ
 നടത്തിയാൽ, അവന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളിലൂടെ
 യും അവന്റെ പാപങ്ങൾ പുറത്തുപോകുന്നതാണ്.
 അവന്റെ ആ ‘വൃസ്മുഇ’ന്റെ മേൽ ഒരു മുദ്രയടിക്കുകയും,
 അത് അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ
 താഴെ അവനുവേണ്ടി ഉയർത്തിവയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
 അങ്ങനെ അത് (അവിടെ) അല്ലാഹുവിനെ ഭജിക്കുകയും,
 അവനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും.
 ആ ‘വൃസ്മുഇ’ന്റെ പ്രതിഫലം ലോകാവസാനദിവസംവരെ
 അവനുവേണ്ടി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ ‘വൃസ്മുഅ’ ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ,
 ഏഴ് കാര്യങ്ങൾ നീ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിന്റെ
 കൈയ്ക്ക് കടഞ്ഞു വെള്ളം തെറുപ്പിക്കാതിരിക്കുക;
 നിന്റെ തലയിലും മുഖത്തും വെള്ളംകൊണ്ടു അടിക്കാതിരിക്കുക;
 ‘വൃസ്മുഇ’ന്റെ ഇടയിൽ സംസാരിക്കാതിരിക്കുക;
 അവയവങ്ങൾ കഴുകുന്നത് മൂന്നുപ്രാവശ്യം
 ഞെക്കാൾ ഏറ്റാതിരിക്കുക; കേവലം പൈശാചിക
 ദുർബ്ബോധനം (വസ്വാസു) മൂലം-യാതൊരു ആവശ്യവും
 കൂടാതെ-കൂടുതൽ വെള്ളം ചെലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും
 ചെയ്യുക. ‘ശൈഥാ’ന്റെ ദുർബ്ബോധനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്ന
 ജനങ്ങൾക്കു (വസ്വാസു) പ്രത്യേകം ഒരു ‘ശൈഥാന’ംണ്ട്. അവൻ

അവരെക്കൊണ്ട് കളിക്കുന്നതാണ്. ആ 'ശൈഥാന്റെ' പേര് 'വലഹാൻ' എന്നാണ്. വെയിലത്തു വെച്ചു മുട്ടുപിടിപ്പിച്ചു വെള്ളംകൊണ്ട് 'വൃന്ധൂ' ചെയ്യരുത്. പിള്ളപ്പാത്രത്തിലും വെച്ചു നീ 'വൃന്ധൂ' ചെയ്യരുത്. ഈ ഏഴുസംഗതികൾ 'വൃന്ധൂ'ൽ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്. "ഒരാൾ, 'വൃന്ധൂ' ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസ്മരിച്ചാൽ അവന്റെ ശരീരം മുഴുവനും അല്ലാഹു ശുദ്ധീകരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ അവൻ അനുസ്മരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവനിൽനിന്നു വെള്ളംതട്ടുന്ന ഭാഗമല്ലാതെ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതല്ല" എന്ന് ഹദീസിലുണ്ട്.

കുളിയുടെ ചിട്ടകൾ

ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനമോ സംയോഗമോമൂലം നിനക്കു* "ജനാബത്തു"ണ്ടായാൽ, നീ പാത്രവുമായി കുളി സ്ഥലത്തേയ്ക്കു പോകുക. ആദ്യമായി രണ്ടു കൈയ്ക്കളും മൂന്നുപ്രാവശ്യം കഴുകണം. ശരീരത്തുള്ള അഴുക്കുകൾ മാറുകയും, മുമ്പ് നമസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളോടും കൂടെ 'വൃന്ധൂ' ചെയ്യുകയും വേണം. വെള്ളം പാഴാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി കാൽരണ്ടും കഴുകുന്നതിനെ കുളിയുടെ അവസാനത്തേയ്ക്കു മാറിവയ്ക്കുക. 'വൃന്ധൂ' ഇൽനിന്നും വിരമിച്ചാൽ തലയിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം വെള്ളം വീഴ്ത്തുക. അപ്പോൾ, 'ജനാബത്തു' എന്ന

* വലിയ അശുദ്ധി. ['വൃന്ധൂ' ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയ്ക്കു ചെറിയ അശുദ്ധി എന്നും, കുളി നിർബ്ബന്ധമാകുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു 'വലിയ അശുദ്ധി' എന്നും പറയുന്നു.]

വലിയ അശുഭിയെ നീക്കുന്നു എന്നു കരുതണം. അനന്തരം മൂന്നുപ്രാവശ്യം വലതുഭാഗത്തും, പിന്നെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇടതുഭാഗത്തും വെള്ളം വീഴ്ത്തുക. ശരീരത്തിലെ പെട്ടെപ്പെട്ടെപ്പുകാണുന്നതും, വെളിപ്പെട്ടുകാണാത്തതുമായ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും തേച്ചുകഴുകണം. തലയിലെയും താടിയിലെയും രോമങ്ങൾ ഇടകോത്തു കഴുകണം. ഇടതുനൂർത്തും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ രോമങ്ങളുടേയും അടിഭാഗത്തും, ശരീരത്തിലെ ചുളുങ്ങിയ ഭാഗങ്ങളിലും വെള്ളം ചേർക്കണം. 'വൃസ്മുഹ്'നുശേഷം ഗൃഹ്യസ്ഥാനത്തു് തൊടാതെ സൂക്ഷിക്കുക. അവിടെ സ്ഥിതിച്ചാൽ 'വൃസ്മുഹ്' ആവർത്തിക്കണം. 'നിയന്തു' ചെയ്യുക, അഴുക്കുമാറുക, ശരീരം മുഴുവനും കഴുകുക എന്നിവയാണ് കളിയുടെ 'ഹർസു'കൾ. 'നിയന്തു' ചെയ്യുക, മുഖം കഴുകുക, രണ്ടുകൈയും മുട്ടുകൾ സഹിതം കഴുകുക, തലയുടെ കുറച്ചുഭാഗം തടവുക, രണ്ടുകാലും നെരിയാണിസഹിതം കഴുകുക—എന്നിവയാണ് 'വൃസ്മുഹ്'ന്റെ ഹർസു (അനിവാര്യഘടകം)കൾ. മറ്റൊല്ലാം പ്രബലമായ സൂന്നത്തു (ധാർമികഘടകം) കളാണ്. അവയുടെ മഹിമ വർദ്ധിച്ചതും, പ്രതിഫലം വമ്പിച്ചതുമാണ്. അവയെ നിസ്സാരമാക്കുന്നവൻ പരാജിതനാണ്. 'വൃസ്മുഹ്'ന്റെ 'ഹർസു'കളുടെ മൂലത്തെത്തന്നെ അപകടപ്പെടുത്തിയവനാണ്. 'സൂന്നത്തു'കൾ 'ഹർസു'കളുടെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുന്നവയാണ്.

'തയമ്മുമി'ന്റെ ചിട്ടകൾ

വെള്ളം അന്വേഷിച്ചിട്ടു് കിട്ടാതാകുക, രോഗം കാരണം വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചുകൂടാതാകുക, ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളോ, ശത്രുക്കളോ കാരണം വെള്ളമുള്ളിടത്തു് ചെന്നു

ചേരുന്നതിന് പ്രതിബന്ധം നേരിടുക, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെയോ നിന്റെ സ്നേഹിതന്റെയോ ഭാഹത്തിന് കൈയ് വശമുള്ള വെള്ളം ആവശ്യമാവുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് അന്യന്റെ വകയായിരിക്കുകയും, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ വിലയ്ക്കല്ലാതെ അയാളുത് വില്ക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ ആശങ്കാജനകമായ മുറിവോ രോഗമോ ശരീരത്തുണ്ടായിരിക്കുക എന്നീ കാരണങ്ങളാൽ നിനക്ക് വെള്ളം കൈയ്കാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെവന്നാൽ, നമസ്കാരത്തിന്റെ സമയം പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ നീ ക്ഷമിക്കുക. പിന്നീട് ശുദ്ധവും കലർപ്പില്ലാത്തതും ഇളകിയതും പൊടിയുള്ളതുമായ മണ്ണുള്ള പരിശുദ്ധമായ തറയെ നീ സമീപിക്കുക. വിരലുകൾ തമ്മിൽ അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടുകൈയ്കൊണ്ടും കൂടിമണ്ണിൽ അടിക്കണം. “ഹർസുനമസ്കാരത്തെ *‘ഹലാലാ’ ക്കവാൻ വേണ്ടി ‘തയമ്മു’ ചെയ്യുന്നു” എന്നു കരുതുകയും വേണം. എന്നിട്ട് ആ രണ്ടുകൈയ്കൊണ്ടും കൂടി മുഖം ഒരു പ്രാവശ്യം തടവുക. നേർത്തതോ, ഇടത്തു ന്നതോ ആയ രോമങ്ങളുടെ അടിഭാഗങ്ങളിൽ മൺ പൊടികൾ ചെലുത്താൻ സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ല. പിന്നീട് നിന്റെ (കൈയിൽ) മോതിരം (ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്) ഉജ്ജ്വലവും, കൈയിൽ പററിയിട്ടുള്ള മൺപൊടികൾ തട്ടിക്കടഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്യണം. അനന്തരം, വിരലുകൾ തമ്മിൽ അകറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാമതും മണ്ണിൽ അടിക്കുക. രണ്ടു കൈ

* ഹലാൽ = അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്. ഹറാം = നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്. വസുവോ, തയമ്മു മോ കൂടാതെ നമസ്കരിക്കുന്നത് ഹറാമാകുന്നു.

യ്കളും മുട്ടകളുംപ്പെടെ തടവണം. ഇനി രണ്ടു കൈയ്കളേയും അതുകൊണ്ട് മുഴുവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, മുഴുവിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടി മണ്ണിൽ അടിക്കുക. ഓരോ കൈയും മറുകൈയ്കൊണ്ടു തടവണം. ഒടുവിൽ വിരലുകളെ ഇടകോത്തു തടവുകയും ചെയ്യണം. ഈ 'തയമ്മം'കൊണ്ട് കേവലം ഒരു 'ഫർസും', നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തോളം 'സുന്നത്തു'കളും നമസ്കരിക്കുക. രണ്ടാമതു് ഒരു 'ഫർസു' നമസ്കരിക്കാൻ നീ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനുവേണ്ടി വീണ്ടും ഒരു 'തയമ്മം' ചെയ്യുക.

പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന്റെ ചിട്ടകൾ

ശുചീകരണത്തിൽനിന്നു് വിരമിക്കുമ്പോൾ, 'ഫജ്റ' (ഉഷ്ണ) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, 'സുബ്ഹി'യുടെ രണ്ടു 'റക്അത്തു' 'സുന്നത്തു' വീട്ടിൽ വെച്ചുതന്നെ നമസ്കരിക്കണം. നബി (സ:അ:) അങ്ങനെയൊണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. അനന്തരം പള്ളിയിലേയ്ക്കു് പോകുക. 'ജമാഅത്തു' (കൂട്ട) നമസ്കാരം നീ ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. 'സുബ്ഹി' നമസ്കാരത്തിൽ വിശേഷിച്ചും. ഒറ്റയ്ക്കുള്ള നമസ്കാരത്തെക്കാൾ ഇരുപത്തേഴു പദവികൾകൊണ്ടു് മെച്ചപ്പെട്ടതാണു് കൂട്ടനമസ്കാരം. ഇതുപോലെയുള്ള ലാഭങ്ങളെ നീ അവഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിന്റെ വിജ്ഞാനസമ്പാദനംകൊണ്ടു് എന്തുപ്രയോജനമാണുള്ളതു്? വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഫലം അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനമാത്രമാണു്.

പള്ളിയിലേക്കു് നീ നടന്നുപോകുമ്പോൾ, ശാന്തമായും സമാധാനമായും നടക്കണം. നീ ധൃതികാ

ണിക്കരതു്. “അല്ലാഹുവേ, നിന്നോടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ അവകാശത്തെ മുൻനിറുത്തിയും, നിന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ അവകാശത്തെ മുൻനിറുത്തിയും, നിന്നിലേക്കുള്ള എന്റെ ഈ നടത്തത്തെ മുൻനിറുത്തിയും നരകത്തിൽനിന്നു് എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ; എന്റെ പാപങ്ങൾ നീ പൊറുത്തുതരേണമേ! എന്തു് നിന്നോടു് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നീ അല്ലാതെ ആരും പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരികയില്ല. കൃതഘ്നനായിട്ടും, നിഗളിച്ചും, മുഖസ്തുതിക്കും പ്രശംസയ്ക്കും വേണ്ടിയും ഞാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നിന്റെ കോപത്തെ ചേടിച്ചും, നിന്റെ സംതൃപ്തിയെ ആഗ്രഹിച്ചും മാത്രം ഞാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്” എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം പള്ളിയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഉച്ചരിക്കുക.

പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്റെ ചിട്ടകൾ

പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വലതുകാൽ മുന്തിക്കണം. അപ്പോൾ “അല്ലാഹുവേ; മുഹമ്മദുനബിക്കും, മുഹമ്മദുനബിയുടെ കുടുംബത്തിനും, അവിടുത്തെ ‘സഹാബി’കൾക്കും നീ കരുണയേകുകയും, രക്ഷ നല്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അല്ലാഹുവേ, എന്റെ പാപങ്ങൾ എനിക്കു് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ! നിന്റെ അനഗ്രഹത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ എനിക്കു് നീ തുറന്നുതരേണമേ!” എന്നു് അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക. പള്ളിയിൽ ആരെങ്കിലും കച്ചവടം നടത്തുന്നതായി കണ്ടാൽ, നിന്റെ കച്ചവടത്തിൽ അല്ലാഹു ലാഭം വരുത്താതിരിക്കട്ടെ എന്നും, കളഞ്ഞുപോയ സാധനം പള്ളിയിൽവെച്ചു് അന്വേഷിക്കുന്നതായി ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ, നിന്റെ

കളഞ്ഞുപോയ സാധനം അല്ലാത്ത നിനക്കു തിരിച്ചു തരാതിരിക്കട്ടെ എന്നും പറയുക. നബി (സ: അ:) അപ്രകാരം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ നീ പ്രവേശിച്ചാൽ, *‘തഹിയ്യത്തി’ന്റെ രണ്ട് ‘റക്അത്തു’ നമസ്കരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇരിക്കരുത്. ശ്രവിതം ഇല്ലാതിരിക്കുകയോ, ‘തഹിയ്യത്തു’ നമസ്കരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശമില്ലാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, “സുബ്ഹാ നല്ലാഹി, വൽഹംദലില്ലാഹി, വലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ, വല്ലാഹ അക്ബർ” (അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു; സർവ്വ സൂതികളും അല്ലാഹുവിനത്രെ. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല; അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയവൻ.) എന്ന് മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഓതിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. നാലു പ്രാവശ്യമെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ‘വുസൂഅ’ ഇല്ലാത്തവർക്കു മൂന്നു പ്രാവശ്യമെന്നും, ‘വുസൂഅ’ ഉള്ളവർക്കു ഒരു പ്രാവശ്യമെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

വീട്ടിൽവെച്ചു ‘സുബ്ഹാ’യ്ക്കു മുമ്പുള്ള രണ്ട് ‘റക്അത്തു’ നീ നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ആ രണ്ട് ‘റക്അത്തു’ നമസ്കാരം പള്ളിയിൽവെച്ചു നിറുപ്പിക്കാൻ ‘തഹിയ്യത്തി’നുവേണ്ടി മതിയാകും. പ്രസ്തുത രണ്ട് റക്അത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചാൽ, ‘ഇഅ്ത്തിക്കാഹി’നെ (ഭജനമിരിക്കുന്നതിനു) കരുതണം. ‘സുബ്ഹാ’യുടെ രണ്ട് ‘റക്അത്തു’ ‘സുന്നത്തു’ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം, നബി (സ: അ:) നടത്തിപ്പോന്ന

* തഹിയ്യത്തു = അഭിവാദ്യം. ഒരു മുസ്ലിമിനെ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, ‘സലാം’ പറഞ്ഞ് അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ പള്ളിക്ക് അർപ്പിക്കുന്ന അഭിവാദ്യമത്രെ രണ്ട് ‘റക്അത്തു’ നമസ്കാരം.

പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്:

“അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള കാര്യത്തെ നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ നേർമാറ്റുരതിലാക്കേണമേ! എന്റെ ശിഥിലമായ കാര്യങ്ങളെ അതുകൊണ്ട് നീ സംയോജിപ്പിക്കേണമേ! എന്നിൽനിന്ന് ചിതറിപ്പോയതിനെ അതുകൊണ്ട് നീ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടേണമേ! വിപത്തുകളെ അതുകൊണ്ട് നീ തടഞ്ഞുനിർത്തേണമേ! എന്റെ നടപടികൃമത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ നന്നാക്കിത്തീർക്കേണമേ! എന്റെ അദൃശ്യത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണമേ! എന്റെ ദൃശ്യത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണമേ! എന്റെ കർമ്മത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ സംസ്കരിക്കേണമേ! എന്റെ മുഖത്തെ അതുകൊണ്ട് നീ ശുഭമാക്കേണമേ! എന്റെ സന്മാർഗ്ഗത്തെ അതുകൊണ്ട് എനിക്കു നീ തോന്നിപ്പിച്ചുതരേണമേ! എന്റെ ആവശ്യം അതുകൊണ്ട് നീ നിറവേററിത്തരേണമേ! എല്ലാവിധ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളിൽനിന്നും അതുകൊണ്ട് എന്നെ നീ കാത്തുരക്ഷിക്കേണമേ!

അല്ലാഹുവേ; എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആശ്ലേഷിക്കുന്ന—നിഷ്കളങ്കമായ ‘ഇമ്മാനി’നെ നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എനിക്കു നീ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ യാതൊന്നും എന്നെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ ബോധപ്പെടുമാറുള്ള സത്യസന്ധമായ ദ്രവവിശ്വാസത്തേയും, എനിക്കു നീ നിശ്ചയിച്ച ഓഹരിയിലുള്ള സംതൃപ്തിയേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ; സത്യസന്ധമായ ‘ഇമ്മാ

നിന്നേയും, അവിശ്വാസം അനുഗമിക്കാത്ത ദുഃഖവിശ്വാസത്തേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇഹത്തിലും പർത്തിലും നിന്റെ ബഹുമാനിയുടെ മഹത്വം ഞാൻ നേടത്തക്കവണ്ണമുള്ള കാര്യത്തേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. നിന്റെ വിധി നടക്കുമ്പോഴുള്ള ക്ഷമയേയും നിന്നെ സന്ദർശിക്കുമ്പോഴുള്ള വിജയത്തേയും, രക്തസാക്ഷികളുടെ പദവികളേയും, സൗഭാഗ്യവാന്മാരുടെ ജീവിതത്തേയും, ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയേയും, പ്രവാചകന്മാരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിനേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ; എന്റെ അഭിപ്രായം ദുർബ്ബലവും, എന്റെ കർമ്മം കുറവുള്ളതുമായെങ്കിലും, ഞാൻ എന്റെ ആവശ്യം നിന്റെ പക്കൽ സമർപ്പിക്കുകയും, നിന്റെ കാര്യത്തിന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാര്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നവനേ; ഹൃദയങ്ങൾക്കു ശമനം നല്കുന്നവനേ! നീ സമുദ്രങ്ങളുടെ ഇടയെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, നരകത്തിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും 'ഖബ്റ'കളിലെ വിചത്തിൽനിന്നും, നാശത്തിന്റെ വിളിയിൽനിന്നും എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ! അല്ലാഹുവേ; നിന്റെ ദാസന്മാരിൽ ആയെങ്കിലും നീ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആയെങ്കിലും നീ നല്കുന്നതോ ആയ ഏതൊരു നന്മയാണോ, എന്റെ കർമ്മം അതിൽനിന്ന് കുറവുള്ളതാകുകയും എന്റെ നിശ്ചയവും താല്പര്യവും അതിനെ പ്രാപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്, അങ്ങനെയുള്ള ആ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയും നിന്നോടു ഞാൻ കേണപേക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വലോകപാലകാ! അതിനെ ഞാൻ നിന്നോടു യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവേ; വഴി പിഴയ്ക്കാതെയും വഴി പിഴ
 പ്പിക്കാതെയും, നേർമാറ്റത്തിലായിത്തീരുകയും നേർ
 മാറ്റം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽ എന്നെ നീ പെടുത്തേണമേ! നിന്റെ ശത്രു
 കളോടുള്ള സമരത്തേയും നിന്റെ മിത്രങ്ങളോടുള്ള
 സന്ധിയേയും ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

നിന്റെ സ്നേഹംമുഖേന ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളെ
 സ്നേഹിക്കുന്നു; നിന്റെ വിരോധംനിമിത്തം ഞങ്ങൾ
 നിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് നിനക്ക് എതിരൂ പ്രവ
 ത്തിടുന്നവരോടു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവേ; ഇത് ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ്.
 സമാധാനം ചെയ്യേണ്ടത് നീയാണ്. ഇത് ഞങ്ങളു
 ടെ യത്നമാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആശ്രയം നീ മാത്രമാണ്.
 ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. ഞങ്ങൾ അവനി
 ലേക്കു മടങ്ങുന്നവരുമാണ്.

ദുഷ്ടർക്കിടയിൽനിന്നുള്ള പിന്മാറ്റവും സല്പഥ്
 ങ്ങൾക്കുള്ള ശേഷിയും, അത്യുന്നതനും അതിമഹാനു
 മായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നല്ലാതെ സിദ്ധിക്കയില്ല.
 സാമ്പാറ്റിക കാര്യത്തിന്റെയും ശക്തിമത്തായ പാശ
 ത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ
 സാമീപ്യം പ്രാപിച്ചവരുടെയും നിന്നെ ദർശിക്കുന്നവ
 രുടെയും, 'റക്ഉം' 'സുജുദും' നിർവ്വഹിക്കുന്നവരുടെയും,
 നിന്റെ കരാറുകൾ പാലിക്കുന്നവരുടേയുംകൂടെ,
 ഭയാനകദിനത്തിലെ വിശ്വാസ്തയെയും, ശാശ്വതദി
 വസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തെയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോ
 ദിക്കുന്നു. നീ കരുണാനിധിയും ദയാലുവുമാണ്.
 നീ ഇച്ഛിക്കുന്നത് നീ പ്രവർത്തിക്കും. അജ്ഞമായ
 ശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ട് സവിശേഷിതനായ ഒരുവനെ

ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. മഹത്വം അണിയുകയും, അനുഗ്രഹമേകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവനെ ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. സ്നോത്രത്തിന് അർത്ഥപ്പെട്ടവനെ ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഒരുഭാര്യത്തിന്റെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനെ ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. ശക്തിയുടെയും ദയയുടെയും ഉടമസ്ഥനെ ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. സർവ്വ ചരാചരങ്ങളെയും, തന്റെ വിജ്ഞാനംകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവേ! എനിക്ക് നീ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ 'ഖബ്റി'ൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ കാതിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ കണ്ണിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ രോമത്തിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ തപാകിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ മാംസത്തിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ രക്തത്തിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ അസ്ഥിയിൽ പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ മുൻഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ പിൻഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ വലതുഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ ഇടതുഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ മേൽഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! എന്റെ താഴ്ഭാഗത്ത് പ്രകാശം തരേണമേ! അല്ലാഹുവേ; എനിക്ക് പ്രകാശം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ! എനിക്ക് നീ മഹത്തായ പ്രകാശം തരേണമേ! കാരുണികന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ കാരുണികാ; നിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ എനിക്ക് നീ പ്രകാശം തരേണമേ!”

പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും നീ വിരമിച്ചാൽ, 'ഫർസു'നമസ്കാരത്തിലോ, 'ദിക്രി'ലോ, 'തസ്ബീഹി'

ലോ, ചുർത്തൻ പാരായണത്തിലോ അല്ലാതെ ഏ
 ഒട്ടെടരതും. അതിനിടയിൽ 'ബാക്' കേട്ടാൽ, അതു
 നിറുത്തിവെച്ചിട്ടും, 'ബാക്' ന് ഉത്തരം നല്കണം.
 'അല്ലാഹു അക്ബർ' എന്നു 'മുഅദിൻ' പറയുന്നതു
 കേൾക്കുമ്പോൾ, നീ അപ്രകാരം പറയണം. രണ്ടും
 'ഹയ്യ അലത്തു'കൾ ("ഹയ്യ അലസ്സലാത്തു" എന്ന
 തും, "ഹയ്യ അലൽഫലാഹ്" എന്നതും) ഒഴികെയു
 ള്ള എല്ലാ വാക്യങ്ങളിലും 'മുഅദിൻ' പറയുന്നതുപോ
 ലെതന്നെ പറയണം. 'ഹയ്യ അലത്തു'കളിൽ ഇപ്ര
 കാരം പറയുക: "ലാഹുല, വലാഖുവുത്ത, ഇല്ലാ
 ബില്ലാഹിൽ അലിയുൽ അസീം" (ദുഷ്ടമ്ങ്ങളിൽ
 നിന്നുള്ള പിന്മാറ്റവും സല്കൃതമ്ങ്ങളിൽക്കുള്ള ശേഷിയും
 സമുന്നതനും മഹത്തായവനുമായ അല്ലാഹുവിൽനി
 നല്ലാതെ സിദ്ധിക്കയില്ല.) "അസ്സലാത്തു, ഷൈറ
 മ്മിനന്നുമ്മി" (ഉറക്കത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു നമ
 സ്കാരം) എന്നു 'മുഅദിൻ' പറയുന്നതു കേൾക്കു
 മ്പോൾ നീ പറയണം: "സദഖ്ത, വ ബരിർത,
 വഅന അലാദാലിക്ക, മിനശ്ശാഹിദീൻ" (നീ വാസ്ത
 വം പറയുകയും, ഗുണവാനായിത്തീരുകയും ചെയ്തി
 രിക്കുന്നു. അതിന് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട
 വനാണ് ഞാൻ.) 'ഇഖാമത്തി'ലും 'മുഅദിൻ' പറ
 യുന്നതുപോലെ പറയണം. "ഖദ്ഖാമത്തിസ്സലാത്തു"
 (നമസ്കാരം നിലവിലുവന്നു) എന്നു 'മുഅദിൻ' പറ
 യുമ്പോൾ നീ പറയുക: "അഖാമഹല്ലാഹു, വ അദാ
 മഹാ, മാദാമത്തിസ്സമാവാത്തു-വൽഅർസു") ആകാ
 ശദ്രമികൾ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം, അല്ലാഹു
 നമസ്കാരത്തെ നിലനിർത്തുകയും, സുസ്ഥിരപ്പെടുത്തുക
 യും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ) 'ബാക്' ന് ഉത്തരം നല്കുന്ന
 തിൽനിന്നും വിരമിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, "അല്ലാഹുവേ;

നിനക്കുവേണ്ടിയുള്ള നമസ്കാരവും, നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ ശബ്ദങ്ങളും, രാത്രിയുടെ പിന്മാറ്റവും, പകലിന്റെ ആഗമനവും ആസന്നമായിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു: 'ഖസീലത്തും', 'ഫസീലത്തും' ഉയർന്ന പദവിയും മുഹമ്മദുനബി(സ: അ:)ക്ക് നീ നല്കേണമേ! നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്തുത്യർത്ഥമാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നീ എത്തിക്കേണമേ! കാരുണികന്മാരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ കാരുണികാ!" എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക.

നീ നമസ്കാരത്തിലായിരിക്കവേ 'ബാങ്കുകേട്ടാൽ നമസ്കാരം പൂർത്തിയാക്കുകയും, 'സലാം' വീട്ടിയശേഷം 'ബാങ്കി'ന്റെ ഉത്തരം, അതിന്റെ ക്രമപ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്യണം. 'ഫർസു'നമസ്കാരത്തിന്റെ 'ഇഹ്രാമി'ൽ ഇമാം പ്രവേശിച്ചാൽ, 'ഇമാമി'നോടു തുടരുന്നതിലല്ലാതെ നീ ഏറ്റെടുക്കരുത്. നമസ്കാരത്തിന്റെ സംവിധാനവും ചിട്ടകളും പിറകെ പറയുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് 'ഫർസു'നമസ്കാരം നീ നിർവ്വഹിക്കുക. നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക: "അല്ലാഹുവേ; മുഹമ്മദുനബി (സ: അ:) യിലും, മുഹമ്മദുനബി (സ: അ:) യുടെ കുടുംബത്തിലും നീ ഗുണം ചെയ്യേണമേ! നീ രക്ഷയേകുകയും ചെയ്യേണമേ! അല്ലാഹുവേ; നീ സുരക്ഷിതനാകുന്നു. നിന്റെ പക്കൽനിന്നാകുന്നു രക്ഷ. രക്ഷ നിന്നിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! രക്ഷകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ നീ മാനിക്കേണമേ! രക്ഷയുടെ വസതിയിൽ ഞങ്ങളെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കേണമേ! മഹത്വത്തിന്റേയും, ബഹുമാനിയുടേയും ഉടമസ്ഥനായിട്ടുള്ളവ

നേ! നീ ഐശ്വര്യവാന്മാകുന്നു. സമുന്നതനും അത്യുന്നതനുമായ എന്റെ നാഥനെ ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. അവൻ ഏകനാകുന്നു. അവൻ ഒരു പങ്കുകാരനുമില്ല. അധീശാധികാരം അവനാകുന്നു. സർവ്വസ്തുതികളും അവനാകുന്നു. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ്. അവൻ മരണപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാ നന്മകളും അവന്റെ പക്കലാകുന്നു. അവൻ സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെ മേലും സർവ്വശക്തനാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. അവൻ എല്ലാ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കും, പ്രകീർത്തനങ്ങൾക്കും അർഹനാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. 'ദീൻ' അല്ലാഹുവിന്റെതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അനിഷ്ടപ്പെട്ടാലും അവനെ അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയില്ല." അതിനുശേഷം "സർവ്വ ഗുണസമ്പന്നവും സംയുക്തവുമായ പ്രാർത്ഥന" കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ:അ:)ആഇശാ(റ:)യ്ക്കു പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണത്. അതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്:-

“അല്ലാഹുവേ; ആസന്നമായതും കാലതാമസമുള്ളതുമായ എല്ലാ നന്മകളിൽനിന്നും എനിക്കു അറിയാവുന്നതിനേയും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ആസന്നമായതും കാലതാമസമുള്ളതുമായ എല്ലാ തിന്മകളിലുംവെച്ചു എനിക്കു അറിയാവുന്നതിൽനിന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത

തിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യുന്നു. സർഗ്ഗത്തേയും സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളേയും, പ്രവൃത്തിയേയും, വിചാരത്തേയും, വിശ്വാസത്തേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. നരകത്തിൽനിന്നും, നരകത്തിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, വിചാരത്തിലും, വിശ്വാസത്തിലുംനിന്ന് നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു. നിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമായ മുഹമ്മദുനബി (സ:അ) നിന്നോടു ചോദിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ നന്മകളേയും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. നിന്റെ ദാസനും ദൂതനുമായ മുഹമ്മദുനബി(സ:അ:) നിന്നോടു രക്ഷതേടിയിട്ടുള്ള എല്ലാ തിന്മകളിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു. ‘അല്ലാഹുവേ; എനിക്കു നീ വിധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനം സാമ്പാറ്റികമാക്കേണമേ! അനന്തരം നബി(സ:) ഫാമിമ:(റ:) യോടു ഉപദേശിച്ചപ്രകാരം നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്: “ചിരഞ്ജീവിയായിട്ടുള്ളോവേ! സർവ്വനിയന്താവേ! മഹിമയുടേയും ബഹുമതിയുടേയും ഉടമസ്ഥനായിട്ടുള്ളോവേ! നീയല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. നിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ നിന്നോടു ഞാൻ സഹായം തേടുന്നു; നിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും ഞാൻ മോചനം തേടുന്നു. എന്റെ കാര്യങ്ങളെ ഞൊടിയിട നേരത്തേയ്ക്കുപോലും എന്തു നീ ഏല്പിക്കരുതേ! ഏതൊന്നുകൊണ്ടു് സജ്ജനങ്ങളെ നീ നന്നാക്കിയോ, അതുകൊണ്ടു് എന്റെ കാര്യങ്ങളേയും നീ നന്നാക്കേണമേ!” അനന്തരം, ഈസാനബി(അ:) പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അതിന്റെ അർത്ഥം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:— “അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ പ്രഭാതത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നിങ്ങ് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതിനെ തടയുന്നതിന് ഞാൻ ശക്തനല്ല. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നിന്റെയും ഫലം എന്റെ പക്കലല്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിന്റെ പക്കലാണ്. മററാരുടേയും പക്കലല്ല. ഞാൻ എന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ പണയമാണ്. നിന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നവരിൽ എന്നെക്കാൾ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നവരിൽ നിന്നെക്കാൾ വലിയ നിരാശ്രയനമില്ല. അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ വഴിയായി എന്റെ ശത്രുക്കളെ നീ സന്തോഷിപ്പിക്കരുതേ! ഞാൻ വഴിയായി എന്റെ മിത്രങ്ങളെ നീ മുഷിപ്പിക്കരുതേ! എന്റെ ദീനിൽ നീ വിപത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കരുതേ! നീ എന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലുതും, എന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യവും ഐഹിക സൗഖ്യമാക്കരുതേ! എന്നോടു കരുണചെയ്യാത്തവരെ—എന്റെ പാപംകാരണം—നീ എന്റെമേൽ അധികാരികളാക്കരുതേ!” പിന്നീടു മറു പ്രസിദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നു നിനക്കു അറിയാവുന്നവകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുക: “ഇഹ്യാ ഉലൂമിദ്ദീനി”ലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അദ്ധ്യായത്തിൽനിന്നും അവ നീ പഠിച്ചുകൊൾക.

സുബ്ഹിനമസ്കാരം കഴിഞ്ഞതു മുതൽ സൂര്യോദയംവരെയുള്ള സമയം താഴെപ്പറയുന്ന നാല് കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിഭജിക്കുക: 1) പ്രാർത്ഥനകൾ. 2) ദീകരുകളും തസ്ബീഹുകളും. 3) ചുർആൻ പാരായണം. 4) ചിന്ത.

നിന്റെ ചെറുദോഷങ്ങൾ, വൻദോഷങ്ങൾ, നിന്റെ യജമാനനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ വരുത്തുന്ന

വീഴ്ചകൾ, അവന്റെ വേദനാജനകമായ ശിക്ഷയേയും കഠിനമായ കേവലത്തേയും അഭിമുഖീകരിക്കൽ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് നീ ചിന്തിക്കാക. അങ്ങനെ, നിന്റെ വീഴ്ചകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ കേവലത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി ദൈനംദിനകർമ്മങ്ങൾ യഥാക്രമം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക. എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കുവേണ്ടിയും നീ നന്മയെ കരുതണം. എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലല്ലാതെ ഏർപ്പെടുകയില്ലെന്നു നീ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. നീ നിറുത്തിക്കൊടുക്കേണ്ട കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കരുതുകയും, അവയിൽനിന്നും യഥാസമയം ആവശ്യമായതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. ആരാധനകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി, അതിന്റെ മുന്നോടികൾ ഒരുക്കുന്നതിനെ നീ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും വേണം. നിന്റെ കാലാവധിയുടെ സമീപനത്തേയും, ആശ്രമങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന മരണത്തിന്റെ ആഗമനത്തേയും, നിന്റെ സ്വാധീനതയിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചുപോകുന്നതിനേയും നിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഗാധമായ അശ്രദ്ധമൂലം അനല്പമായ ക്ലേശവും അസാമാന്യമായ വേദനയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനേയും സംബന്ധിച്ച് നീ ചിന്തിക്കാതിരിക്കരുത്.

താഴെപ്പറയുന്ന 10 വാക്യങ്ങൾ നിന്റെ 'തസ്ബീഹ്'കളിലും 'ദിക്റ'കളിലും ഉൾപ്പെടുത്തുക:

- 1) "ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു വഹ്ദുള്ള ലാ ശരീക്കലഹു, ലഹുൽ മുൽകു വലഹുൽ ഹംദു യഹ്യി വയ്യ

മിത്തു വഹുവ ഹയ്യൻലായമുത്തു. ബിയദിഹിൽഘയ്
 ഹ വഹുവഅലാകല്ലി ശൈഇൻഖദീർ.”

2) “ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഇൽ മലിക്കുൽഹഖ്
 ഖുൽമുബീൻ.”

3) “ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഇൽ വാഹിദുൽ ഖഹ്
 ഹാർ, റബ്ബുസ്സമാവാത്തിവൽ അർസി, വമാബൈ
 നഹ്മൽ അസീസുൽ ഗഹ്ഹാർ.”

4) “സുബ്ഹാനല്ലാഹി, വൽഹംദുലില്ലാഹി,
 വലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഇ, വല്ലാഇ അക്ബർ. വലാ
 ഹശല, വലാഖുവ്വത്ത ഇല്ലാബില്ലാഹിൽ അലിയ്യിൽ
 അസീം.”

5) സുബ്ബുഇൻ, ഖുദ്ദൂസുൻ, റബ്ബുൽമലാഇക്ക
 ത്തി,വർ റഹ്മ്.”

6) “സുബ്ഹാനല്ലാഹി, വബ്ബിഹംദിഹി,
 സുബ്ഹാനല്ലാഹിൽ അസീം. വ അസുഅലുഇ
 ത്തബത്ത, വൽമഗ്ഹിറ:”

7) “അസ്സഗ്ഫീറല്ലാഹൽ അസീമല്ലദീ, ലാ
 ഇലാഹ ഇല്ലാ ഇവൽ ഹയ്യൽ ഖയ്യൂം.”

8) അല്ലാഇമ്മ, ലാമാനിഅ ലിമാഅഅ്ഫൈ
 ത്ത, വലാമുഅ്മിയ ലിമാമനഅ്ത, വലാറാദു
 ലിമാഖസൈത്ത, വലാ യൻഹള ദൽജദു മിൻകൽ
 ജദു.”

9) “അല്ലാഇമ്മ സ്വല്ലിഅലാമുഹമ്മദീൻ, വഅ
 ലാ ആലിമുഹമ്മദീൻ, വസ്വഹ്ബിഹി, വസല്ലിം.”

10) “ബിസ്തില്ലാഹിലുദീ ലായസുർറ മഅസ്സീ ഹി ശൈഖൻ ഫിൽ അർസി, വലാഫിസ്സുമാഇ, വഹു വസ്സുമീഉൽഅലീം.”

മേലെഴുതിയ വാക്യങ്ങൾ ഓരോന്നും നൂറോ, എഴുപതോ, പത്തോ പ്രാവശ്യംവീതം ആവർത്തിക്കുക. പത്തുപ്രാവശ്യം വീതമാണ് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, ആകെ സംഖ്യ നൂറായിത്തീരും. ഈ ‘ദിക്ർ’കൾ നീ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. സൂര്യോദയംവരെ നീ സംസാരിക്കുകയുമാരുത്. അത് ഇസ്താഇയ്ക്ക് സന്തതികളിൽ പെട്ട എൺപത് അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അത്യന്തമമാണെന്ന് ഹദീസിയിലുണ്ട്. സംസാരിക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ, സംസാരംകൊണ്ട് ‘ദിക്റി’ന് തടസ്സംവരുത്താതെ(1) ‘ദിക്റി’ൽ വ്യാപൃതനാകണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

സൂര്യോദയം മുതൽ മദ്ധ്യാഹ്നംവരെയുള്ള ചിട്ടകൾ

സൂര്യൻ ഉദിച്ചു്, ഒരു കന്തത്തിന്റെ തോതിൽ ഉയർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, നീ രണ്ടു് റക്അത്തു് നമസ്കരിക്കുക. ‘സുബ്ഹി’ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം സൂര്യൻ ഉദിച്ചു് ഇത്രയും ഉയരുന്നതുവരെ നമസ്കാരം(2) ‘കറാഹത്താ’ണ്. പകൽ പുലരുകയും, ഏകദേശം പകലിന്റെ നാലിലൊന്നു കഴിയുകയും ചെയ്താൽ, രണ്ടു് ‘റക്അത്തു’വീതം നാലോ, ആറോ, എട്ടോ റക്അ

(1) ദിക്ർ = നാമകീർത്തനം; ആത്മപ്രബോധനം

(2) കറാഹത്തു് = വർജ്ജ്യം.

തു് 'സുഹാ' (പൂർ്വ്വാനന്തമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കണം. ഈ എണ്ണങ്ങൾ മുഴുവനും നബി(സ:അ:)യിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നമസ്കാരങ്ങൾ മുഴുവനും പുണ്യമേറിയതാണ്. സുന്നത്തുനമസ്കാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; കുറയ്ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ കുറയ്ക്കട്ടെ! 'സുഹാ' നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ മദ്ധ്യാഹ്നംവരേയും, വേറെ നിത്യകർമ്മങ്ങളൊന്നുമില്ല. 'സുഹാ' നമസ്കാരത്തിനുശേഷമുള്ള സമയങ്ങളിൽ നാല് അവസ്ഥകളാണ് നിനക്കു കരണീയമായിട്ടുള്ളതു്. (അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു അവസ്ഥയായിരിക്കണം നീ കൈയ്ക്കൊള്ളേണ്ടതു്.)

ഒന്നാമത്തെ അവസ്ഥ:—പ്രസ്തുത സമയത്തു് ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനം സംഭരിക്കുന്നതിൽ നീ ഏർപ്പെടുക. അതാണ് ഏറ്റവും മഹത്തരം. ജനങ്ങൾ വിജ്ഞാനം എന്ന് പേരു പറയുകയും, അവശ്യം ആവശ്യമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ള മിഥ്യാബോധനങ്ങളിൽ (ക്ഷുദ്രവിദ്യ, ജ്യോത്സ്യം, നിഷിദ്ധ കലകൾ (ആദിയായവയിൽ) നീ ഏർപ്പെടരുതു്. ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു പറയാം: അല്പാഹ്ലവിനോടുള്ള ഭയത്തെ അതു് വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ ന്യൂനതകളെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ ബോധത്തെ അതു് വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ നാഥനെ ആരാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള വിജ്ഞാനത്തെ അതു് വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ ഭൗതികതൃഷ്ണയെ അതു് പരിമിതപ്പെടുത്തും; പാരത്രികതൃഷ്ണയെ അതു് വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്കുവേണ്ടി നിന്റെ

പ്രവൃത്തികളുടെ വിപൽവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിന്നെ
 അത് ബോധവാനാക്കും; വിശാചുക്കളുടെ വഞ്ചന
 കളെയും ചതിവുകളെയും നിനക്കത് വെളിപ്പെടുത്തി
 ത്തരും; ഭുഷിച്ച പണ്ഡിതന്മാരുടെ മേൽ, അവർ
 അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധത്തിനും കോപത്തിനും വി
 ധേയരാകുന്നതിനുവേണ്ടി വിശാചുക്കൾ പ്രയോഗി
 ക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങളുടെ രീതിയേയും അത് നിനക്ക്
 വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. ആരാണ് ഈ ഭുഷിച്ച
 പണ്ഡിതന്മാരെന്ന് പറയാം. ഭൗതിക സുഖത്തിനു
 വേണ്ടിദീനിനെ വിക്രയംചെയ്യുന്നവരാണവർ. ഭരണ
 കർത്താക്കളുടെ പാരിതോഷികങ്ങളും, വഖ്ഫുസ്വത്തു
 ക്കളും, അനാഥകളുടേയും, അഗതികളുടേയും ഫണ്ടുക
 ളും കരസ്ഥമാക്കുവാൻവേണ്ടി, വിജ്ഞാനത്തെ അവർ
 ഒരു മാർഗ്ഗമാക്കിത്തീർക്കും; മേന്മയും ജനഹൃദയങ്ങള
 ുളിൽ പദവിയും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ സദാ അവർ
 വ്യാപൃതരായിരിക്കും. ഈ ഭുഷിച്ച പ്രവണതകൾ,
 അഹന്തയിലേക്കും, ലോകമാന്യത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന
 തിലേക്കും, വാഗ്വാദങ്ങളിലേക്കും അവരെ വലിച്ചിഴ
 യ്ക്കുന്നതാണ്. ഫലവത്തായ വിജ്ഞാ
 നത്തിന്റെ ഈ തുറ “ഇഹ്യാ ഉലൂമിദ്ദീനി”ൽ നാം
 സമാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നീ ഫലവത്തായ വിജ്ഞാന
 ത്തിന് പ്രാപ്തനായിത്തീർന്നാൽ, അത് നീ കരസ്ഥ
 മാക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, അന
 ന്തരം അതിനെ ജനങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക
 യും, ജനങ്ങളെ അതിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ
 യ്ക. ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനം ഒരാൾ കരസ്ഥമാക്ക
 കയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, അതിലേ
 യ്ക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഈസാ
 നബി(അ:)യുടെ വെളിപ്പാടു് അനുസരിച്ച് അദ്ദേയ്യ

ലോകത്തു് 'മഹാൻ' എന്ന് അയാൾ വിളിക്കപ്പെടും.

മേല്പറഞ്ഞ ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും, ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും നിന്നെ നീ പരിശുദ്ധമാക്കുന്നതിൽനിന്നും വിരമിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സമയമുണ്ടെങ്കിൽ 'ഫിഖ് ഹി'ലെ (കമ്മ്ശാസ്രൂം) അഭിപ്രായഗതികൾ പഠിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു് നല്ലതാണ്. ജനങ്ങൾ, സ്വാതന്ത്ര്യതാല്പര്യങ്ങൾക്കു വശം വദരായി വഴക്കുകളുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, നീതിപാലനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും, 'ഇബാത്തു'കളെ സംബന്ധിച്ചു്, 'ഫർസുഐനി'നു് (വൈയക്തിക കടമയ്ക്കു) പുറമേയുള്ള ശാഖാപരമായ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അതു് ഉപകാരപ്പെടും. അവശ്യം ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ചശേഷം, മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം 'ഫിഖ് ഹി'ലെ അഭിപ്രായഗതികൾ പഠിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെടുക സാമൂഹ്യകർമ്മങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. മേൽ വിവരിച്ച നടപടികളും, 'ദിക് റ്'കളും അനുഷ്ഠിച്ചുപോരൽ ഭദ്രമാണെന്ന നിഗമനത്താൽ, അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് നിന്റെ ദേഹി നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പിശാചുക്കൾ മദ്ധ്യാവ്യാധികളെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പൂശിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് നീ അറിയുക. പണത്തിലും പ്രതാപത്തിലുമുള്ള താല്പര്യങ്ങളാണവ. പിശാചുക്കളാൽ വഞ്ചിതനാകാതെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. അല്ലാത്തപക്ഷം, നീ പിശാചുക്കൾക്കു് ഒരു വിനോദോപകരണമായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ അവർ നിന്നെ പരിഹസിക്കുകയും, 'ഫലാക്കാ'ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മേല്പറഞ്ഞ

ആരാധനകളും അനുഭവ പ്രാർത്ഥനകളും കുറഞ്ഞൊരു കാലംവരെ നിന്നെ നീ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവ നിനക്കു് ഒട്ടും ഭൃംഹമല്ലാതായി ഭവിക്കുകയും, ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള നിന്റെ ആഗ്രഹം പ്രകടമായിത്തീരുകയും, അല്ലാത്ത വിന്റെ തൃപ്തിയിലും പാരത്രിക ജീവിതത്തിലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും നിനക്കു് ആഗ്രഹം ജനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സമ്പാദിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം, 'സുന്നത്താ'യ ഇബാദത്തുകളെ (ഐച്ഛികാരാധനകളെ)ക്കാൾ അതിമഹത്താകുന്നു. ഉദ്ദേശം നന്നായിരിക്കുന്നതിലാണു് കായ്മമുള്ളതു്. നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ സമ്പാദിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം, മൂഢാത്മാക്കളുടെ സങ്കേതവും മഹത്തുകളെ അനുകരിക്കുന്നതിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനമാർഗ്ഗവുമായിത്തീരുന്നതാണു്.

രണ്ടാമത്തെ അവസ്ഥ:—'ദീനി'നെ സംബന്ധിച്ച ഫലവത്തായ വിജ്ഞാനം (മതവേദം) സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് നീ അപ്രാപ്തനായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദിക്റു്, തസ്ബീഹു്, ഖുർആൻ പാരായണം, നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ അനുഭവപ്രാർത്ഥനകളിൽ നീ ഏറ്റെടുക്കണം. അതു് ഭക്തജനങ്ങളുടെ പദവികളിലും സജ്ജനങ്ങളുടെ ചയ്യുകളിലും പെട്ടതാകുന്നു. മാത്രമല്ല, തന്നിമിത്തം നീ വിജയപത്വസായികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതുമാണു്.

മൂന്നാമത്തെ അവസ്ഥ:—മുസ്ലിംകൾക്കു (അനുസരണാശീലർക്കു്) ഗുണപ്രദവും, മുഅ്മിനീങ്ങളുടെ (സത്യവിശ്വാസികളുടെ) ഹൃദയങ്ങൾക്കു സന്തോ

ഷിദായകവും, സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു് സഹായകവുമായ കർമ്മവേദികളിൽ പ്രവേശിക്കുക. ഉദാഹരണം: (1)ഹൃദയാകാശം, (2)സ്മൃതികൾ, മതഭക്തന്മാർ എന്നിവർക്കുവേണ്ടി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുക; അവരുടെ ജോലികളിൽ സഹായിക്കുക; ദരിദ്രർക്കും സാധുക്കൾക്കും അന്നദാനം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക; രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുക; മയ്യിത്തു സംസ്കരണച്ചടങ്ങുകളിൽ ഏറ്റെടുക്കുക. ഇവ സുന്നത്തുനമസ്കാരങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ആരാധനകളാണു്. മുസ്ലിംകൾക്കു ഗുണപ്രദങ്ങളുമാണു്.

നാലാമത്തെ അവസ്ഥ:—മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്കു നീ അപ്രാപ്തനായാൽ, നിന്റെ നാവിലും കരത്തിലുംനിന്നു് യാതൊരു ഉപദ്രവവും മുസ്ലിംകൾക്കു് (അനുസരണാശീലർക്കു്) നേരിടാത്തവിധം നിന്റെയും നിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുക. തന്നിമിത്തം, ആരാധനകളിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഉന്നമിക്കുന്നവരിൽ നീ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും, ആരാധനകളിൽ മിതത്വം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ പദവി പ്രാപിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കും. മതപരമായ പദവികളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും താണ പദവിയാണിതു്. വിശാചുക്കളുടെ പുൽത്തകിടികളാണു് ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുള്ളതു്. നിന്റെ ദീനിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കു് അനന്തമുണ്ടാക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ

(1) കർമ്മശാസ്ത്രപട്ടക്കര, (2) ധർമ്മശാസ്ത്രപട്ടക്കര.

നീ ഏർപ്പെടുകയാണതു്. ഈ ഒരു പദവിയിൽ ചെ
ന്നു് പെടാതെ നിന്നെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചി
ടത്തോളം മൂന്നാലൊരു പദവിയിലായിരിക്കും. ഒന്നു
കിൽ അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടവൻ ആയിരിക്കുന്നതാണു്.
പാപകർമ്മങ്ങൾ വർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു്, അവശ്യം ആവ
ശ്യമായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്നവ
നാണവൻ. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ വിശിഷ്ടനായിരി
ക്കുന്നതാണു്. മേല്പറഞ്ഞ നിലവാരത്തോടൊപ്പം,
എല്ലാ സല്കർമ്മങ്ങളും സുന്നത്തായ ആരാധനകളും
നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്നവനാണവൻ. അല്ലെങ്കിൽ അ
വൻ ഭ്രഷ്ടനായിരിക്കുന്നതാണു്. അവശ്യം ആവശ്യ
മായ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽപോലും അനാസ്ഥ കാണി
ക്കുന്നവനാണവൻ. വിശിഷ്ടനായിത്തീരുവാൻ നി
നക്കു സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, രക്ഷപ്പെട്ടവനായിത്തീ
രുവാൻ നീ ശ്രമിക്കുക. ഭ്രഷ്ടനായിത്തീരാതെ എല്ലാ
യ്ക്കാഴ്ച നിന്നെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

അതുപോലെതന്നെ, ജനങ്ങളുമായുള്ള പെരുമാ
റ്റത്തിൽ, ഒരു മനുഷ്യൻ മൂന്നാലൊരു പദവിയിലാ
യിരിക്കും. (1) ഔദാര്യത്തിന്റെയും, നന്മയുടെയും
പര്യായമായ 'മലക്കു'കളുടെ പദവിയിൽ. ജനങ്ങളു
ടെ ആഗ്രഹലബ്ധിക്കുവേണ്ടി, ദയാപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കു
കയും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സന്തോഷപ്പെടുത്തുക
യും ചെയ്യുകയാണതു്. (2) നാല്ക്കാലികളുടേയും നിർ
ജീവ വസ്തുക്കളുടേയും സ്ഥാനത്തു്—അതായതു്,
ജനങ്ങൾക്കു തുണവും ഭോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കുക.
(3) തേളുകളുടേയും, സർപ്പങ്ങളുടേയും, ഭൃഷ്ടമൃഗങ്ങളുടേ

യും സ്ഥാനത്തു്—അതായതു്, ഭോഷമല്ലാതെ യാതൊരു ഗുണവും നിന്റെ പക്കൽനിന്നും ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുക. മലക്കുകളുടെ പദവിയിൽ നില്ക്കൊള്ളുവാൻ നിനക്കു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, നാല്ക്കാലികളുടേയും, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുടേയും അവസ്ഥവിട്ടു് തേളുകളുടേയും സർപ്പങ്ങളുടേയും ഭൃഷ്ടമൃഗങ്ങളുടേയും സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു വ്യതിചലിക്കാതെ നിന്നെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുവാൻ നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, അധഃപതിച്ചവരിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും അധഃപതിച്ചവരിലേയ്ക്കു തരംതാണുപോകുവാൻ നീ ഇഷ്ടപ്പെടരുതു്. എന്നാൽ, പരിമിതമായ തോതിൽ രക്ഷപ്പെടുവാൻ നിനക്കു സാധിച്ചേയ്ക്കും—ഗുണവുമില്ല, ഭോഷവുമില്ല—എന്ന മട്ടിൽ!

നിന്റെ പാരത്രിക വിജയത്തിനോ, ഐഹിക ജീവിതത്തിനോ ആവശ്യമാകുന്ന കാര്യങ്ങളിലല്ലാതെ നീ ഏർപ്പെടുകൂടാ. ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ആവക കാര്യങ്ങൾ കൂടാതെയോ, അവയെ ആശ്രയിക്കാതെയോ നിന്റെ പാരത്രിക വിജയവും ഐഹികജീവിതവും അപ്രാപ്തമായിരിക്കും എന്നു സാരം. ജനങ്ങളോടു സഹകരിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു് മതകമ്മങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നിർവ്വഹിച്ചുപോരുവാൻ നിനക്കു കഴിയാതെ വരികയും, നിനക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാതാവുകയും ചെയ്താൽ, ജനങ്ങളോടു നീ നിസ്സഹകരണം പാലിക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്. ഈ ഒരവസ്ഥയിൽ നീ ജനങ്ങളോടു നിസ്സഹകരണം പാലിക്കുകതന്നെവേണം. ഈ നിസ്സഹകരണാവസ്ഥയിൽ നിന്റെ 'വസുവാസു' (ഭർബ്ബോധനം) നിന്നെ

അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അനുഭവനാരായണകൾകൊണ്ട്, 'വസു'വാസു'കളെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ നിനക്കു കഴിയാതാവുകയും ചെയ്താൽ, നീ കിടന്നു ഉറങ്ങിക്കൊൾക! ഇത്തരത്തിൽ അതാണ് നിനക്കു അനുയോജ്യം. ആയോധനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു നേട്ടമുണ്ടാക്കുവാൻ സാഹചര്യം അനുഭവമല്ലെങ്കിൽ, ആപത്തിൽ കടുങ്ങാതെ രക്ഷപ്പെടുവാനെങ്കിലും നാം ആഗ്രഹിക്കണം. പക്ഷേ, ഒരാളുടെ ദീനിന്റെ സുരക്ഷിതത്വം നിലകൊള്ളുന്നത് അപ്രകാരം ജീവിതത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലാണെങ്കിൽ, അഹം, അവന്റെ സ്ഥിതി വിസ്തൃതാവഹമാണ്!! കാരണം, മരണത്തിന്റെ മിത്രമാണ് ഉറക്കം. അതുവഴി ജീവിതത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, — നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളോടു നീ തുല്യത പ്രാപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്!

നമസ്കാരത്തിന് ഒരുങ്ങുന്നതിന്റെ ചിട്ടകൾ

'സുഹൂർ' നമസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി, ഉച്ചതിരിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നീ ഒരുങ്ങിയിരിക്കണം. രാവുന്നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയോ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉറക്കമില്ലായ്മയോ ചെയ്യാവുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പ് നീ സ്വല്പം ഉറങ്ങുക. രാവുന്നമസ്കാരത്തിന് അതു സഹായകമായിത്തീരും. [ഇടയത്താഴം പ്രതാനുഷ്ഠാനത്തെ സഹായിക്കുന്നതുപോലെ] രാവുന്നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കാതെ ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഉറങ്ങുന്നത് പ്രതമനുഷ്ഠിക്കാതെ ഇടയത്താഴം കഴിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഉച്ചതിരിയുന്നതിനുമുമ്പ് ഉറക്കമുണ്ടാവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഉച്ചതിരിഞ്ഞാലുടൻ, നീ 'വസു'വാസു'

ചെയ്ത പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, 'തരിയത്തു'
 നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്, 'ബാജ്'വിളി പ്രതീക്ഷി
 ച്ചുകൊണ്ട് പള്ളിയിൽ ഇരിക്കുക. 'ബാജ്'വിളി
 കേട്ടാൽ 'ബാജി'ന് ഉത്തരം നല്കുകയും, അനന്തരം
 എഴുന്നേറ്റ് നാലു 'റക്'അത്തു' നമസ്കരിക്കുകയും
 ചെയ്യണം. നബി(സ: അ:) ഈ നാലു 'റക്'അത്തി'
 നെ ദീർഘിപ്പിക്കുകയും, ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്
 യുമായിരുന്നു: "ആകാശ കവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു
 ന സമയമാണിതു്. ഈ സമയത്തു് എനിക്കുവേണ്ടി
 ഒരു സല്ക്കർമ്മം ഉയർത്തപ്പെടുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കു
 നു." അപ്രകാരം നാലു 'റക്'അത്തു' നമസ്കരിക്കു
 നതു് 'സുഹ്'റീ'നമുവ് പ്രബലമായ സുന്നത്താകുന്നു.
 'ഹദീസി'ലുണ്ട്: "പ്രസ്തുത നാലു 'റക്'അത്തു' ഒരാൾ
 നമസ്കരിക്കുകയും, റക്ഉം, സുജൂദും ശരിയായി നിർവ്വ
 ഛിക്കുകയും ചെയ്താൽ, എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ
 അയാളോടൊപ്പം നമസ്കരിക്കുകയും, അവർ രാത്രിവ
 രെ അയാളുടെ പാപമോക്ഷത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി
 ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്." പിന്നീടു് ഇമാമോടുകൂടെ
 'ഹർസു' നമസ്കരിക്കണം. 'ഹർസു'നമസ്കാരം
 നന്തരം രണ്ടു 'റക്'അത്തു' സുന്നത്തും, അതു സ്ഥിരപ്പെ
 ട്ടു 'റവാത്തിബി'ൽ ചെയ്യതാണ്. ('ഹർസു'നമസ്കാ
 രങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായി നമസ്കരിക്കാറുള്ള
 'സുന്നത്തു' നമസ്കാരങ്ങൾക്കു 'റവാത്തിബു' എന്ന
 പറയുന്നു.) പിന്നീടു്, 'അസൂ'ർ'വരെ വിജ്ഞാനസ
 ന്യാദനത്തിലോ, ഒരു മുസ്ലിമിനെ സഹായിക്കുൻതി
 ലോ, ചുർആൻപാരായണത്തിലോ, നിന്റെ ദീനി
 ന് സഹായകമാകുമാറുള്ള ജീവിതവൃത്തിയിലോ
 അല്ലാതെ നീ ഏർപ്പെടുട്ടുകടാ. 'അസൂ'ർ'നമസ്കാര
 ത്തിനുമുമ്പ് നീ നാലു 'റക്'അത്തു' 'സുന്നത്തു' നമ

സ്കൂളുകളും. പ്രബലപ്പെട്ട സുന്നത്താണ്. അ
 തേപ്പറി നബി(സ: അ:) ഇപ്രകാരം ആശീർവാദം
 നടത്തിയിരിക്കുന്നു: “അസൂർ നമസ്കാരത്തിനു
 മുമ്പ് നാലു ‘റക്അത്തു’ നമസ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യ
 നെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ!” നബി
 (സ: അ:)യുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന നിനക്കു ലബ്ധമാകു
 വാൻ നീ ശ്രമിക്കുക. ‘അസൂർ നമസ്കാരം കഴി
 ഞ്ഞാൽ, അതിനുമുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങ
 ളിലല്ലാതെ നീ ഏറ്റെടുക്കരുത്. നിന്റെ സമയങ്ങൾ
 നിഷ്കലമാക്കിത്തീർക്കുക ഭ്രഷണമല്ല. സന്ദർഭചിതമാ
 യ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം നീ
 നിർവ്വഹിക്കണം. എന്നാൽ, നിന്നെത്തന്നെ നീ
 വിചാരണ നടത്തേണ്ടതും, രാത്രിയും പകലുമുള്ള
 നിന്റെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ക്രമാനുഗതമാ
 യി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതും, ഓരോരോ സമയത്തേയ്ക്ക്
 വെറുവെറു അനുഷ്ഠേയങ്ങൾ അലംഘനീയമായ നില
 യിൽ നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. ആ സമ
 യത്തു മറെറാരെ പ്രവൃത്തിയിൽ നീ ഏറ്റെടുക്കരുത്. അ
 ങ്ങനെ, ഈ നിഷ്ഠ നീ പാലിച്ചുപോന്നാൽ എല്ലാ സ
 മയങ്ങളുടേയും ‘ഖറകത്തു’(ഐശ്വര്യം)നിനക്കു ലഭ്യ
 മാകും. ഓരോ സമയത്തും എന്താണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട
 തെന്ന് അറിയാത്ത നിലയിൽ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ല
 ക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ ജീവിച്ചുകൊണ്ട്—നിന്റെ ദേഹി
 യെ നിർവീര്യമാക്കി മാറുകയാണെങ്കിൽ, നിന്റെ
 സമയങ്ങളും ആയുസ്സും വൃഥാ നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.
 നിന്റെ ആയുസ്സ് നിന്റെ ജീവിത വ്യവഹാരത്തി
 ന്റെ അടിത്തറയാണ്. അതുവഴിയാണ് അല്ലാഹു
 വിന്റെ സാമീപ്യത്തിലുള്ള നിന്യാനദഭവനത്തെ
 നീ പ്രാപിക്കുന്നത്. നിന്റെ ശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നു

ഉള്ള ഓരോ ശ്വാസവും വിലമതിക്കപ്പെടാത്ത ഓരോ രത്നമാണ്. അതിനു പകരമായി മരൊന്നു ലഭിക്കുന്നില്ല. അതു നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴാണ് മടങ്ങിവരികയുണ്ടാകുക. ഓരോ ദിവസവും ആയുസ്സ് ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ധനസമ്പത്തുകളുടെ വർദ്ധനവിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവർ വഞ്ചിതരായ മൂഢന്മാർ മാത്രമാണ്. നീ അവരെപ്പോലെ ആകരുത്. ആയുസ്സു ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ എന്തു മേന്മയാണുള്ളത്? വിജ്ഞാനത്തിന്റെയോ, സല്കർമ്മങ്ങളുടേയോ വർദ്ധനവിലല്ലാതെ നീ സന്തോഷിക്കരുത്. അവ രണ്ടുമാണ് നിന്റെ സഹയാത്രികർ. നിന്റെ ദമ്പതിയും നിന്റെ ധനവും, നിന്റെ സന്തതികളും, നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും നിന്നെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ, നിന്റെ 'ഖബ്റീ'ൽ (മരണാനന്തരഭവനത്തിൽ) നിന്നോടു സഹവസിക്കുന്നതു അവ രണ്ടുമാണ്.

പിന്നീട്, സൂര്യൻ മഞ്ഞനിറമാകാൻ, അസ്തമനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ നീ ശ്രമിക്കുക. (1) 'ഇസ്തിഗ്ഹാറി'ലും (2) 'തസബീഹി'ലും നീ ഏല്പെടുകയും ചെയ്യണം. ഈ സമയത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത, സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പുള്ള സമയത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതപോലെയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "സൂര്യന്റെ ഉദയത്തിനു മുമ്പും, അതിന്റെ അസ്തമനത്തിനു മുമ്പും നിന്റെ നാഥനെ വാഴ്ത്തുന്നതോടൊപ്പം നീ സ്തോത്രം ചെയ്യുക. അസ്തംസൂ, അല്ല

- (1) പാവമോക്ഷത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന.
- (2) അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുക.

യ്ക്ക്, അൽ-ഫലഖ്, അന്നാസ്-എന്നീ ചുർആൻ സൂറത്തുകൾ സൂത്യാസ്തമനത്തിനുമുമ്പ് നീ ഓതണം. നീ 'ഇസ്തിഗ്ഫാരി'ലായിരിക്കുമ്പോൾ, സൂർയ്യൻ അസ്തമിക്കട്ടെ! 'ബാക്'കേട്ടാൽ അതിനു ഉത്തരം പറയുകയും, അതിനുശേഷം താഴെപ്പറയുന്ന അത്മത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക: "അല്ലാഹുവേ; നിന്റെ രാത്രി ആഗമിക്കുകയും, നിന്റെ പകൽ പിന്മാറുകയും, നിനക്കുവേണ്ടിയുള്ള നമസ്കാരവും, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങളും ആസന്നമാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ നിന്നോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു: 'വസീല:' എന്ന സ്ഥാനം മുഹമ്മദുനബി(സ: അ:)യ്ക്കു നീ നല്കേണമേ!" തുടന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കുക:

'ബാക്'നീ'ന് ഉത്തരം നല്കിയതിന്റെയും 'ഇഖാമത്തി'ന്റെയും ശേഷം നീ 'ഫർസ്' നമസ്കരിക്കുക. അതിനുശേഷം സംസാരത്തിൽ ഏല്പിടാതെ, രണ്ടു 'റക്അത്തു' സുന്നത്തു നമസ്കരിക്കണം. 'മഗ്റിബി'ന്റെ 'റാത്തിബത്തു'(അനബന്ധം)ആണതു്. പ്രസ്തുത രണ്ടു 'റക്അത്തി'നുശേഷം, നീ നാലു 'റക്അത്തു' നമസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു് മറ്റൊരു സുന്നത്താകുന്നു. നിനക്കു സൗകര്യപ്പെടുമെങ്കിൽ, 'ഇശാഅ'വരെ 'ഇഅത്തികാഫി'നെ 'നിയ്യത്തു' ചെയ്തു് പള്ളിയിൽ താമസിക്കുക. 'ഇശാ-മഗ്റിബി'ന്റെ ഇടയിലുള്ള സമയം നീ നമസ്കാരംകൊണ്ടു സജീവമാക്കിത്തീർക്കണം. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ സംബന്ധിച്ചു് അസംഖ്യം രേഖകൾ വന്നിട്ടുണ്ടു്. രാത്രിയുടെ ഉദ്ഘാടനകർമ്മമാണതു്. 'ഇശാ-മഗ്റിബി'ന്റെ ഇടയിലുള്ള സമയം രാത്രിയുടെ ആദ്യഘട്ടമാണു്

ല്ലൊ. അല്ലാഹുവിലേയ്ക്കു പശ്യാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്ന വരുടെ നമസ്കാരമാണതു്. “കിടക്കുകൾ വിട്ടു്, തങ്ങളുടെ പാർപ്പങ്ങളെ അവർ അകറ്റുന്നതാണു്” എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ചുർആൻ വാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നബി(സ:അ:) ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “അതു് ‘ഇശാ-മഗ്റീബി’ന്റെ ഇടയിലുള്ള നമസ്കാരമാണു്. പകലിന്റെ ആദ്യാവസാനമുള്ള അനാശാസ്യപ്രവണതകളെ അതു പരിഹരിക്കുന്നതാണു്.”

‘ഇശാ’സമയം പ്രവേശിച്ചാൽ, ‘ബാങ്കി’ന്റെയും ‘ഇഖാമത്തി’ന്റെയും ഇടയെ സജീവമാക്കുവാൻ വേണ്ടി, ‘ഘർസു’നമസ്കാരത്തിനുമുമ്പു് നീ നാലു് ‘റക്അത്തു’ നമസ്കരിക്കണം. വർദ്ധിച്ച ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതാണതു്. ‘ബാങ്കി’ന്റെയും ‘ഇഖാമത്തി’ന്റെയും ഇടയിലുള്ള പ്രാർത്ഥന റദ്ദുചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഹദീസിലുണ്ടു്. അനന്തരം ‘ഘർസു’ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം രണ്ടു് ‘റക്അത്തു’ ‘റാത്തിബത്തു’(അനുബന്ധനമസ്കാരം) നിർവ്വഹിക്കണം. പ്രസ്തുത രണ്ടു് ‘റക്അത്തി’ൽ, ‘സജദ:’ ‘തബാറാക്’, എന്നീ ചുർആൻ സൂറത്തുകളോ, ‘യാസീൻ’, ‘ദുഘാൻ’ എന്നീ സൂറത്തുകളോ ഓതണം. നബി(സ:അ:)യിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണതു്. പ്രസ്തുത രണ്ടു് ‘റക്അത്തി’നുശേഷം നാലു് ‘റക്അത്തു’ നമസ്കരിക്കുക. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന രേഖകൾ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിനുശേഷം ഒരു ‘സലാമോ’ടുക്രൂടിയോ, രണ്ടു് സലാമോടുക്രൂടിയോ മൂന്നു് ‘റക്അത്തു’ ‘വിത്റു’ നമസ്കരിക്കുക. ‘സബ്തി

ഫിസ്സ് 'അൽ-കാഫിറുൻ' 'ഇഖ്ലാസ്' 'അൽ-ഫലഖ്' 'അന്നാസ്'—എന്നീ ചുർആൻ സൂറത്തുകൾ വിത്ഠനമസ്കാരത്തിൽ നബി(സ: അ:) കാരുമായിരുന്നു. രാവുനമസ്കാരം (തഹജ്ജുദനമസ്കാരം) നിവൃത്തിക്കുവാൻ നീ ദ്രുണിശ്വയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 'വിത്ഠ' നമസ്കാരത്തെ പിന്തിക്കണം. നിന്റെ നമസ്കാരങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും അവസാനത്തേതു 'വിത്ഠ' നമസ്കാരമായിരിക്കണം. 'വിത്ഠ'നമസ്കാരാനന്തരം വിജ്ഞാന പരിചിന്തനത്തിലോ, ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലോ നീ ഏല്പിക്കണം. പ്രസ്തുത സമയത്തു കളി-വിനോദങ്ങളിൽ നീ ഏല്പിക്കരുതു്. ഉറക്കത്തിനു മുമ്പുള്ള നിന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ പരിസമാപ്തി വിജ്ഞാന പരിചിന്തനവും ഗ്രന്ഥപാരായണവുമായിരിക്കട്ടെ! കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്, അവയുടെ സമാപനകൃത്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചാണ്.

ഉറക്കത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ

നീ ഉറങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, 'ഖിബ്ല:'യ്ക്കു അഭിമുഖമായി നിന്റെ വിരിപ്പ് നിവർത്തിയിടുക. വലതുഭാഗത്തിൻമേൽ കിടന്നു് ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുക—ശവകടീരത്തിൽ 'മയിത്തു്' കിടക്കുന്നതുപോലെ. അറിയുക: ഉറക്കം മരണംപോലെയാണ്. ഉറക്കത്തിൽനിന്നുള്ള ഉണർച്ച മരണാനന്തര യാത്രപോലെയും. ഈ രാത്രിയിൽതന്നെ നിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ലാഹു പിടിച്ചെക്കാനിടയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്, അല്ലാഹുവിനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നീ തയ്യാറായിക്കൊൾക. അതിലേയ്ക്കായി, ശുദ്ധീകരണത്തോടു

കൂടി നീ ഉറങ്ങണം; നിന്റെ 'വസിയുത്തു'കൾ നിന്റെ തലയുടെ താഴെ എഴുതിവയ്ക്കണം; ഭോഷങ്ങളിൽനിന്നും പശ്ചാത്തപിക്കണം; ഒരു ഭോഷത്തിലേയ്ക്കും മടങ്ങുകയില്ല എന്ന ദ്രുണനിശ്ചയത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനോടു് പൊറുക്കലിനെ തേടണം.

ഉറക്കമാകുന്ന ഈ മരണത്തിൽനിന്നും അല്ലാഹു നിന്നെ എഴുന്നേല്പിച്ചാൽ, മുസ്ലിംകൾക്കു (അനുസരണാശീലരായ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാർക്കു്) നന്മ ചെയ്യുവാൻ നീ ദ്രുണനിശ്ചയം ചെയ്യുക. പിറകെ ഏകാന്തനായും, ഒറ്റപ്പെട്ടവനായും നിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ ഇപ്രകാരം കിടക്കുമെന്നുള്ള വസ്തുതയേയും നീ ഓർക്കുക. നിന്റെ കർമ്മങ്ങളല്ലാതെ യാതൊന്നും അപ്പോൾ നിന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നിന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ല.

മുദുലമായ മെത്തകൾ വിരിച്ചുകിടന്നു് മനഃപൂർവ്വം ഉറക്കം വരുത്തരുതു്—ജീവിതത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തലാണു് ഉറക്കം. എന്നാൽ, ഉറക്കമില്ലാതെ ദുഷ്കലമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നപക്ഷം, നിദ്രാക്രിയകൾ സ്വീകരിച്ചു് ഉറക്കംവരുത്തുകതന്നെവേണം. അങ്ങനെയുള്ള നിന്റെ ഉറക്കം, നിന്റെ 'ദീനി'നു് സുരക്ഷകമായിത്തീരുന്നതാണു്.

അറിയുക: രാവു പകലുംകൂടി ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറുണ്ടു്. എന്നാൽ, രാവു പകലുംകൂടിയുള്ള നിന്റെ ഉറക്കം എട്ടുമണിക്കൂറിൽ കവിയരുതു്. ഉദാഹരണമായി, നീ അറുപതുവയസ്സുവരെ ജീവി

ചിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽനിന്നും ഇരുപതുവർഷം (ഉറക്കത്തിനുവേണ്ടി) പാഴാക്കുക നിനക്കു മതിയാകും. നിന്റെ ആയുസ്സിന്റെ മൂന്നിലൊന്നാണതു്.

പല്ലുതേയ്ക്കുവാനുള്ള ഉപകരണവും, ശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ജലവും ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾതന്നെ തയ്യാറാക്കിവയ്ക്കണം. 'തഹജ്ജദ്' നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനോ, അല്ലെങ്കിൽ 'സുബ്ഹി'ക്കുമുമ്പ് എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനോ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും വേണം. പാതിരാവേളയിലുള്ള രണ്ടു 'റക്അത്തു' നമസ്കാരം നന്മകളുടെ മഹാനിധികളിൽ പെട്ട ഒരു നിധിയാകുന്നു. നീ നിർലാഭനനായിത്തീരുന്ന ദിവസത്തിലേയ്ക്കുവേണ്ടി നിന്റെ നിധികളെ നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊൾക. ഈ ലോകത്തുള്ള നിധികൾ, നീ മരണപ്പെട്ടാൽ നിനക്കു ഫലം ചെയ്യുകയില്ല. ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന അത്മത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക:

“എന്റെ നാഥാ! നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ കിടക്കുന്നു. നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നു. [എന്റെ പാപങ്ങൾ എനിക്ക് നീ പൊറുത്തു തരണമേ! അല്ലാഹുവേ; നിന്റെ ദാസന്മാരെ നീ എഴുന്നേല്പിക്കുന്ന ദിവസം, നിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും എന്നെ നീ രക്ഷിക്കേണമേ! അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു; നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ മരണപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവേ, എല്ലാ ഉപദ്രവകാരികളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നും എല്ലാ ജന്തുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ സഹായം തേടുന്നു. അവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന

വൻ നീ ആകുന്നു. എന്റെ നാഥൻ നേർമാർഗ്ഗ
 തിലാകുന്നു. അല്ലാഹുവേ! നീ ആദ്യമേ ഉള്ളവനാ
 കുന്നു; നിനക്കുമുമ്പ് യാതൊരു വസ്തുവുമില്ല. നീ അ
 വസാനം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനാകുന്നു; നിനക്കുശേഷം
 ഒരു വസ്തുവുമില്ല. നീ ഉന്നതനാകുന്നു; നിന്റെ
 മുകളിൽ ഒരു വസ്തുവുമില്ല. (നിനക്കു മേൽഭാഗമില്ല)
 നാ ഇന്ദ്രിയാതീതനാകുന്നു. നിന്റെ താഴെ ഒരു വസ്തു
 വുമില്ല. (നിനക്കു താഴ്ഭാഗവുമില്ല) അല്ലാഹുവേ!
 എന്റെ ശരീരത്തെ നീ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനെ നീ
 മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ മരണ
 വും അതിന്റെ ജീവിതവും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു.
 അതിനെ നീ മരണപ്പെടുത്തിയാൽ, അതിന് നീ
 പൊറുത്തുകൊടുക്കേണമേ! അതിനെ നീ ജീവിപ്പി
 ക്കുകയാണെങ്കിൽ, സജ്ജനങ്ങളായ നിന്റെ ദാസന്മാ
 രെ ഏതൊന്നുകൊണ്ടു നീ കാത്തുരക്ഷിച്ചുവോ അതു
 കൊണ്ടു അതിനെ നീ കാത്തുരക്ഷിക്കേണമേ! അല്ലാ
 ഹുവേ! മാപ്പും ആരോഗ്യവും നിന്നോടു ഞാൻ ചോദി
 ക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ! സമയങ്ങളിൽവെച്ചു, നിനക്കു
ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട സമയത്തു എന്നെ നീ ഉണ
 തേർന്നമേ! കമ്മങ്ങളിൽവെച്ചു 'നിനക്കു ഏറ്റവും
 പ്രിയപ്പെട്ട കമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ എന്നെ നീ കടാ
 ക്ഷിക്കേണമേ! എന്നെ നിന്നിലേയ്ക്കു അടുപ്പിക്കു
 വാൻവേണ്ടിയും, നിന്റെ കോപത്തിൽനിന്നും എ
 ന്നെ അകറ്റുവാൻവേണ്ടിയുമാണതു'. നിന്നോടു
 ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; (ചോദിക്കുന്നതിനെ) എന്നിക്കു
 നീ നല്ലേണമേ! നിന്നോടു ഞാൻ പാപമോക്ഷം
 തേടുന്നു; എന്റെ പാപങ്ങൾ നീ പൊറുത്തുതരേ
 ണമേ! നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്റെ
 പ്രാർത്ഥന നീ സ്വീകരിക്കേണമേ!"

അനന്തരം, 'ആയത്തുൽ കർസിയ്യു', 'ആമനർ റസൂൽ', 'സൂറത്തുൽ ഇഫ്ലാസ്', 'സൂറത്തുൽ ഫലഖ്', 'സൂറത്തുന്നാസ്', 'സൂറത്തുതബാരക്'—എന്നിവ നീ ഓതണം. നീ സംശുദ്ധിയിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദിക്റിലും ആയിരിക്കവേ, നിനക്ക് ഉറക്കംവരട്ടെ! ഇപ്രകാരം ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അവന്റെ ആത്മാവ്* 'അശി'ലേയ്ക്കു ഉയരുന്നതാണ്. അവൻ, ഉറക്കമുണരുന്നതുവരെ നമസ്കരിച്ചുവന്നായി എഴുതപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

നീ ഉറക്കമുണർന്നാൽ, നിനക്ക് നാം ആദ്യം മുതൽ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു മടങ്ങുക. നിന്റെ ശേഷിച്ച ആയുഷ്കാലം മുഴുവനിലും, പ്രസ്തുത ക്രമീകരണത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇക്കാര്യങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിനക്കു പ്രയാസം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, രോഗശമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്, രോഗികൾ ശേഷധത്തിന്റെ കയ്യാരസം സഹിക്കുന്നതുപോലെ അതു നീ സഹിക്കണം.

ആറുവർഷംവരെ നീ ജീവിച്ചിരുന്നാലും ശരി, നിന്റെ ആയുസ്സ് പരിമിതമാണെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കുക. നിന്റെ പാരത്രിക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ച്, ആറുവർഷം വളരെ കുറവാണ്. പരലോക ജീവിതം എന്നെന്നുമുള്ളതാണ്. ഭൗതികജീവിതത്തിൽ, ഇരുപതുവർഷത്തെ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മാസമോ, ഒരു വർഷമോ നീ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളും വൈഷമ്യങ്ങളും എപ്രകാരമാണെന്നും എന്തെല്ലാമാണെന്നും നീ ആലോചിക്കുക. അപ്പോൾ, എന്നെന്നേയ്ക്കുമുള്ള സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി, ഏതാനും

* സൂഷ്യാവിന്റെ ആസ്ഥാനം.

ദിവസത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകളും വൈഷമ്യങ്ങളും എത്ര കൊണ്ട് നിനക്കു സഹിച്ചുകൂടാ? നിന്റെ മരണം നിന്നെ സമീപിച്ചിരിക്കുവേ, ഭൃതികാഭിലാഷങ്ങൾ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കരുത്. ഭൃതികാഭിലാഷങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിനക്കു ദുഷ്കരമായിത്തീരും. നിന്നോടു നീ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുക: “ഇന്നത്തെ രാത്രിയിൽ ഞാൻ മരണപ്പെട്ടേക്കാം. അതുകൊണ്ട് (കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള) എല്ലാ വൈഷമ്യങ്ങളും ഈ ദിവസം ഞാൻ സഹിക്കുന്നു.” (രാത്രിയിൽ നിന്നോടു നീ പ്രഖ്യാപിക്കുക:) “കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഈ രാത്രിയിൽ ഞാൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഉറക്കമില്ലെന്നു. എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ, നാളെ ഞാൻ മരണപ്പെട്ടേക്കാം.”

മരണത്തിന്റെ ആഗമനം ഒരു പ്രത്യേകവേളയിലോ, ഒരു പ്രത്യേകാവസ്ഥയിലോ ആയിരിക്കയില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും മരണം ആഗമിക്കാവുന്നതാണ്. എപ്പോഴും മരണത്തിനുവേണ്ടി തയ്യാറെടുത്തിരിക്കാൻ, ‘ദുസ്യാ’വിനുവേണ്ടി തയ്യാറെടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ കടമപ്പെട്ടതാണ്. ‘ദുസ്യാ’വിൽ, കുറഞ്ഞൊരു കാലംവരെയേ നീ ജീവിച്ചിരിക്കയുള്ളൂ എന്നു നിനക്കറിയാം. ഇനി ഒരൊറ്റ ദിവസമോ, ഒരൊറ്റ ശ്വാസമോ അല്ലാതെ നിനക്കുവേണ്ടി ശേഷിച്ചിരിക്കില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. മരണത്തിന്റെ ആഗമനം എല്ലാ ദിവസവും നിന്റെ മനസ്സിൽ നീ സങ്കല്പിക്കുക. ഓരോരോ ദിവസവും അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെടുന്നതിനുള്ള ക്ഷമയെ നിന്റെ ശരീരത്തിന് നീ അടിച്ചേല്പിക്കുക. സാങ്കല്പികമായി, അൻപതു വർഷംവരെ നീ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനു

വഴിപ്പെട്ടുന്നതിനുള്ള ക്ഷമയെ നിന്റെ ശരീരത്തിന് അടിച്ചേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആ ശരീരം നിനക്കു യാതനകൾ ഏല്പിക്കുകയും, അക്ഷമമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ നിന്റെ ശരീരത്തിന് ക്ഷമയെ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതായാൽ, മരണവേളയിൽ നീ സന്തോഷിക്കുന്നതാണ്. ആ സന്തോഷം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നതല്ല. നീ അനാഥനായും ഉദാസീനനായും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ഒരു സമയത്ത് മരണം ആഗമിക്കുകയും, അപ്പോൾ നീ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആ സന്തോഷം ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നതല്ല. “രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ പ്രഭാതവേളയിൽ വാഴ്ത്തപ്പെടും.” നിന്റെ ഭാവിഫലത്തെ സംബന്ധിച്ച സന്ദേശം മരണവേളയിൽ നിനക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആയുഷ്കാലം പൂർത്തിയായശേഷം ആ സന്ദേശം തീർച്ചയായും നീ അറിയും.

ദിനചയ്യുകളുടെ ക്രമീകരണങ്ങൾ ഇതാ നിനക്കു നാം അറിയിച്ചുതന്നു. ഇനി നമസ്കാരത്തിന്റെയും, നോമ്പിന്റെയും സംവിധാനങ്ങൾ, അവയുടെ ചിട്ടകൾ, ജമാഅത്തു നമസ്കാരത്തിന്റെയും ജുമുഅ: നമസ്കാരത്തിന്റെയും ചിട്ടകൾ എന്നിവ നിനക്കു നാം പഠിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

നമസ്കാരത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ

ചെറുതും വലുതുമായ അശുദ്ധികളിൽനിന്ന് ശരീരത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, ശരീരവും വസ്ത്രവും നമസ്കാരസ്ഥലവും നിർമ്മലമാക്കുകയും, ‘ഒരറത്ത്’

മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, നീ 'ചിബ്ബ'യ്ക്കു അഭിമുഖമായി നില്ക്കുക. രണ്ടു കാല്പാദങ്ങളെ പരസ്പരം ചേർക്കാതെ ഇണച്ചുവെച്ചു, നിവൻ നില്ക്കണം. അനന്തരം, ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നും രക്ഷ നേടുവാൻവേണ്ടി 'സൂരത്തുനാസു' ഓതുക. അതോടൊപ്പം, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം വരുത്തുകയും, എല്ലാ ഭുവ്വിചാരങ്ങളിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയും വേണം. ആരുടെ സമക്ഷത്തിലാണ് നീ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും, ആരുമായാണ് നീ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നതെന്നും ചിന്തിക്കുക! വിസ്മൃതഹൃദയത്തോടും, പൈശാചിക ചിന്തകളാലും, കാമ്യവസ്തുക്കളുടെ നീചവിചാരങ്ങളാലും പരിപൂരിതമായ നെഞ്ചോടുംകൂടി നിന്റെ യജമാനനുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാൻ നീ ലജ്ജിക്കുക. അല്ലാഹുത്തആലാ നിന്റെ അന്തകരണത്തെ വ്യക്തമായി അറിയുന്നവനും, നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു നോക്കുന്നവനുമെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കണം. ഭയഭക്തി, അവയവങ്ങളുടെ നിശ്ചലത, വിനയം, ആത്മാർത്ഥത എന്നിവയുടെ തോതനുസരിച്ചു മാത്രമാണ് നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അവനെ നീ കാണുന്നു എന്നപോലെ നമസ്കാരത്തിൽ അവനെ വണങ്ങുക. അവനെ കാണുന്നു എന്നപോലെ വണങ്ങുവാൻ നിനക്ക് സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിന്നെ അവൻ കാണുന്നു എന്നപോലെ നമസ്കാരത്തിൽ അവനെ നീ വണങ്ങുക. അല്ലാഹുത്തആലായുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ അറിവിന്റെ ന്യൂനതമൂലം, നിനക്ക് ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, നിന്റെ അവയവങ്ങൾ നിശ്ചലമാ

കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിന്റെ കുടുംബത്തിലെ പ്രമുഖന്മാരിൽ പെട്ട ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ നിന്റെ നമസ്കാരം എപ്രകാരമെന്ന് അറിയുവാൻ നിന്നെ വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നീ സങ്കല്പിക്കുക. അദ്ദേഹം നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നിനക്ക് ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുകയും നിന്റെ അവയവങ്ങൾ നിശ്ചലമാകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പിന്നെ നിന്നിലേയ്ക്ക് നീ തിരിഞ്ഞുനിന്ന്, ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുക: “അല്ലയോ! ഭൂഷിച്ച ശരീരമേ! നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെയും യജമാനനേയും നീ ലജ്ജിക്കുന്നില്ലയോ? അവന്റെ ദാസന്മാരിൽ പെട്ട നിസ്സാരനായ ഒരു ദാസൻ നിന്റെ നേരേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, നിന്റെ അവയവങ്ങളെ നീ നിശ്ചലമാക്കുകയും, നീ ഭംഗിയായി നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യന്റെ പക്കലാണെങ്കിൽ, രക്ഷയും ശിക്ഷയും ഇല്ലതാനും. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിന്റെ നേരേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവനാണെന്ന് നിനക്കറിയാം. അവന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നീ എന്തുകൊണ്ട് ഭയഭക്തി കാണിക്കുന്നില്ല? അല്ലാഹുത്ത ആലാ നിന്റെ പക്കൽ, അവന്റെ ദാസന്മാരിൽ പെട്ട ഒരു ദാസനെക്കാൾ നിസ്സാരനോ? അഹോ! ഇതെത്ര കടുത്ത വിരോധാഭാസം! ഇതെന്തൊരു അജ്ഞത!! നിന്നോടുള്ള നിന്റെ ശത്രുത എത്ര ഭീമമാണ്!!”

ഇത്തരം ഉപാധികളിലൂടെ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നീ ചികിത്സിക്കുക. അപ്പോൾ, നിനക്ക് ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായെന്നു വരാം. നീ ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ഒന്നുംതന്നെ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും നിനക്കു കിട്ടുകയില്ല. നീ

അശ്രദ്ധയോടും മറവിയോടുംകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാകട്ടെ, മാപ്പുപേക്ഷിക്കുന്നതിലേക്കും പിഴയൊടുക്കുന്നതിലേക്കും അത് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

അങ്ങനെ നിന്റെ ഹൃദയം സന്നദ്ധമായിത്തീർന്നാൽ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നാൽ തന്നെയും, നീ 'ഇഖാമത്തു' ഉപേക്ഷിക്കരുത്. നമസ്കാരത്തിന് മറുപലരും വന്നുചേരുമെന്ന് നിനക്കു പ്രതീക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യമായി നീ 'ബാജ്' വിളിക്കുക. അല്പം കഴിഞ്ഞശേഷം 'ഇഖാമത്തു' ഉദ്ധരിക്കുക.

'ഇഖാമത്തു' ഉദ്ധരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, നീ 'നിയ്യത്തു' (മനഃസങ്കല്പം) ചെയ്യണം. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ പറയുക: "സുഹ്ൻ, എന്ന 'ഫർസു' നമസ്കാരത്തെ അല്ലാഹുത്തആലായ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു." * "തക്ബീറത്തുൽ ഇഹ്റാമി"ന്റെ വേളയിൽ ഈ 'നിയ്യത്തു' നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. 'തക്ബീർ' ചൊല്ലിത്തീരുന്നതിനുമുമ്പ് ആ 'നിയ്യത്തു' വിട്ടുപോകരുത്. 'തക്ബീറി'ന്റെ അവസരത്തിൽ രണ്ടു കൈയ്കളും പരത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും, വിരലുകൾ നിവർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും അവ ആദ്യമായി താഴ്ത്തിയിട്ടതിനുശേഷം, രണ്ടു ചുമലുകളുടെ നേരേ ഉയർത്തണം. കൈയ്കൾ വിരലുകൾ നീ സാഹസപ്പെട്ട് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുകയോ, അകറ്റിപ്പിടിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. തള്ളവിരലുകൾ

* നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന 'തക്ബീർ' (അല്ലാഹു അക്ബർ—എന്ന വാക്യം)

ചെവിത്തട്ടുകളുടെ നേരെയും, മറ്റു വിരലുകൾ ചെവിയുടെ മേൽഭാഗത്തിന്റെ നേരെയും നേരിടത്തക്കവിധത്തിൽ രണ്ടു കൈയ്കളും ഉയർത്തുക. മുൻകൈകൾ രണ്ടു ചുമലുകളുടെ നേരെയും ആയിരിക്കണം. അങ്ങനെ രണ്ടു കൈയ്കളും അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് സ്ഥിരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, നീ 'തർക്കബീർ' ആരംഭിക്കുകയും, തദനന്തരം രണ്ടു കൈയ്കളേയും മെല്ലെ താഴ്ത്തിയിടുകയും ചെയ്യുക. കൈയ്കൾ ഉയർത്തുമ്പോഴും താഴ്ത്തുമ്പോഴും മുമ്പോട്ടു തട്ടുകയോ പിറകോട്ടു ഉയർത്തുകയോ ചെയ്യരുതു്. ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും കൈയ് വലിച്ചു് കുടയുകയും ചെയ്യരുതു്. അങ്ങനെ, താഴ്ത്തിയിട്ടുശേഷം വീണ്ടും നെഞ്ചുവരെ കൈയ് ഉയർത്തുക. വലത്തുകൈയ് ഇടത്തുകൈയ്യുടെ മുകളിൽ വയ്ക്കൽകൊണ്ടു്, വലത്തുകൈയിനെ മാനിക്കണം. ഇടത്തുകൈയ്യുടെ മുഴുകൈയ്യുടെമേൽ വലത്തുകൈയ്യുടെ മൂന്നു വിരലുകൾ നീളത്തിൽ പരത്തിവയ്ക്കുകയും, ഇടത്തുകൈയ്യുടെ മണിക്കണ്ണത്തെ വലത്തുകൈയ്യുടെ ചിന്നിവിരൽകൊണ്ടും, തള്ളവിരൽകൊണ്ടും പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. 'തർക്കബീറത്തുൽ ഇഹ്രാമീ'നുശേഷം, താഴെപ്പറയുന്ന അത്മത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള സൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക: "അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയവനാകുന്നു. അവൻ വലിയവനാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. സർവ്വസ്തുതികളും അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവനെ ഞാൻ വളരെയധികം സ്തുതിക്കുന്നു. കാലത്തും വൈകിട്ടും അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു." പിന്നീടു് നീ 'വജ്ജഹ്ത്തു്' ഓതുക. "സത്യമതാവലംബിയും, അനുസരണാശീലനുമായ നിലയിൽ, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സ്രഷ്ടാവിനെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനേ
അല്ല. എന്റെ നമസ്കാരവും, എന്റെ മറ്റൊല്ലാ
ആരാധനകളും, എന്റെ ജീവിതവും, എന്റെ മര
ണവും സർവ്വലോകപാലകനായ അല്ലാഹുവിന്റെ
അവകാശത്തിലും അധികാരത്തിലും പെട്ടതാകുന്നു.
അവൻ (അതിൽ) ഒരു പങ്കുകാരനമില്ല. ഇഴവക
കായ്ക്കങ്ങൾകെണ്ടു് ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവി
ലക്ഷകൾ അനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുന്നവരിൽ) പെട്ടവ
നാകുന്നു.” (എന്നിങ്ങനെയാണു് ‘വജ്ജഹ് ത്വീ’ന്റെ
അർത്ഥം.) അനന്തരം ‘അയ്യൂബ്’ ഓതണം. (ശ്ലാ
ക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നും, അല്ലാഹുവിനോടു്
ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു.) പിന്നീടു് ‘ഫാത്തിഹാ’ അ
തിന്റെ ‘ശുദ്ധ’കളെ ഗൗനിച്ചു് ഓതുക. തുല്യശബ്ദ
ങ്ങളുള്ള അക്ഷരങ്ങൾ വേർപെടുത്തി ഓതുവാൻ ശ്രമി
ക്കണം. ‘ഫാത്തിഹാ’യിലെ അവസാനത്തെ അക്ഷ
രവുമായി സന്ധിപ്പിക്കാതെ ‘ആമീൻ’ പറയുകയും
ചെയ്യുക. ‘സുബ്ഹ’, ‘മഗ്റീബ്’, ‘ഇശാഅ’
എന്നീ നമസ്കാരങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു് ‘റക്അ
ത്തു’കളിൽ ‘ഫാത്തിഹാ’യും മറ്റു് ‘സൂറത്തു’കളും, നീ
‘മഅ്മൂദ്’ (ഇമാമിനോടു തുടൻ നമസ്കരിക്കുന്ന
വൻ) അല്ലെങ്കിൽ ഉറക്കെ ഓതണം. ‘ആമീൻ’ ഉറ
ക്കെ പറയുകയും ചെയ്യുക. ‘ഫാത്തിഹാ’യ്ക്കുശേഷം
സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിൽ നീണ്ട വാക്യങ്ങളുള്ള
വലിയ ‘സൂറത്തു’കളിൽനിന്നും, ‘മഗ്റീബ്’ നമ
സ്കാരത്തിൽ ചെറിയ വാക്യങ്ങളുള്ള ചെറിയ സൂറ
ത്തുകളിൽനിന്നും, ‘സുഹ്റ’, ‘അസുർ’, ‘ഇശാഅ’
എന്നീ മൂന്നു നമസ്കാരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യമായ വാക്യങ്ങ
ളുള്ള ഇടത്തരം സൂറത്തുകളിൽനിന്നും ഓരോ സൂറത്തു

കുറു കാതുക. യാത്രയിലെ 'സുബ്ബ' നമസ്കാരത്തിൽ, 'ഫാത്തിഹാ'യ്ക്കു ശേഷം 'കാഫിറുൻ' എന്ന സൂറത്തും, 'ഇഖ് ലാസ്' എന്ന സൂറത്തും ഓതുക. സൂറത്തുകളുടെ അവസാനത്തെ അക്ഷരത്തെ 'റക്തു'ന്റെ 'തക്ബീറീ'നോടു ചേർക്കരുത്. നേരേമറിച്ചു, അവ രണ്ടിന്റെയും ഇടയായ "സുബ്ബ് ഫാനല്ലാഹി" എന്ന വാക്യത്തിന്റെ മാത്രകൊണ്ടു വേർപെടുത്തുക. നിന്റെ എല്ലാ നിറുത്തത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു നോട്ടത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തല താഴ്ന്നു നില്ക്കണം. അതു നിന്റെ മനസ്സിനെ കൂടുതൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതും, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തിനു ഏറ്റവും തരപ്പെടുത്തുമാണു്. നിന്റെ നമസ്കാരത്തിൽ, നീ ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

അനന്തരം 'റക്തു'നുവേണ്ടി, തക്ബീർ' ചൊല്ലുക. രണ്ടു കൈയ്കളും, മുഖ് പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുക. 'റക്തു'ൽ ചെന്നെത്തുന്നതുവരെ 'തക്ബീറീ'നെ നീട്ടുകയും വേണം. 'റക്തു'ൽ രണ്ടു് ഉള്ളുകൈയ്കളും വിരലുകൾ നിവർത്തി, കാൽമുട്ടുകളുടെമേൽ വയ്ക്കുകയും, കാൽമുട്ടുകളെ നിവർത്തി നിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. മുതുകും, പിടലിയും, തലയും—ഒരൊറ്റ പലക എന്നപോലെ—സമമാക്കി നീട്ടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ രണ്ടു പാശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നും കൈയ്കളെ അകറ്റിപ്പിടിക്കുകയും വേണം. സ്രീകൾ അങ്ങനെ അകറ്റിപ്പിടിക്കരുത്. അവർ രണ്ടു കൈയ്കളും, ശരീരത്തോടു ചേർത്തുവയ്ക്കണം. താഴെപ്പറയുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'തസ്ബീഹ്' മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

യ്യക: “മഹാനായ എന്റെ നാമന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു—അവനെ വാഴ്ത്തുന്നതോടൊപ്പം.” നീ ഒരയ്യോണം നമസ്കരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഈ ‘തസ്മീഹ്’ ഇരുപത്തേഴ് പ്രാവശ്യമാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. അതിനുശേഷം, ശരിയായി നിവർന്നില്ലാവാൻവേണ്ടി നീ തല ഉയർത്തുകയും, അതോടൊപ്പം താഴെപ്പറയുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്യം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു കൈയ്കളുയർത്തുകയും ചെയ്യുക: “അല്ലാഹുവിനെ വാഴ്ത്തുന്നവരെ അവൻ സ്വീകരിക്കട്ടെ!” അങ്ങനെ ശരിയായി നിന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ചുവടെ കാണുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള സൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക. “ഞങ്ങളുടെ നാഥാ! നിനക്കാകുന്നു, ആകാശം നിറയെയുള്ള സർവ്വ സൃതികളും; ഭൂമി നിറയെയുള്ള സർവ്വ സൃതികളും; പുറമേയുള്ള നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സകല വസ്തുക്കളും നിറയെയുള്ള സർവ്വ സൃതികളും” നീ ‘സുബ്ഹ്’ നമസ്കാരത്തിലാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ ‘റക്അത്തി’ലെ ‘ഇഅത്തിദാലി’ൽ ‘ഖുന്റത്തു’ ഓതണം. അതിനുശേഷം, കൈയ് ഉയർത്താതെ, തക്ബീർ ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് സുജൂദ് ചെയ്യുക. സുജൂദിൽ, ആദ്യമായി രണ്ടു കാൽമുട്ടുകൾ തറയിൽ വയ്ക്കണം; പിന്നെ രണ്ടു കൈയ്കൾ; പിന്നെ നെററിത്തടം തുറന്നിടപ്പെട്ടതായി (മറയ്ക്കപ്പെടാതെ) വയ്ക്കണം. നെററിത്തടത്തോടൊപ്പം മൂക്കും വയ്ക്കണം. കൈയ്കൾ പാശ്ചാത്യങ്ങളിൽനിന്നും അകറ്റുകയും, വയറിനെ തുടയിൽനിന്നും ഉയർത്തുകയും വേണം. സ്രീകൾ അപ്രകാരം അകറേണ്ട. രണ്ടു കൈയ്കളും ചുമലുകളോടു നേരിടത്തകുചിധം തറയിൽ വയ്ക്കുക. തറയിൽ മുഴം കൈയ്കൾ പരത്തിവയ്ക്കരുത്. ‘സുജൂദിൽ’, “അ

ത്വന്നതനായ എന്റെ നാമന്റെ പരിശുദ്ധിയെ
 ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു" എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള
 വാചകം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉച്ചരിക്കുക. റെറയ്ക്കാം
 നീ നമസ്കരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഈ 'തസ്ബീഹ്'
 ഏഴോ, പത്തോ പ്രാവശ്യം ഓതുക. 'ചിന്നീദ്' നീ
 'തക്ബീർ' ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു്, 'സുജുദീ'ൽനിന്നും
 തല ഉയർത്തി ഇടതുകാലിന്മേൽ ശരിയായി ഇരിക്കുക.
 നിന്റെ വലതു കാൽപാദത്തിലെ വിരലുകൾ
 കത്തിനിറുകയും, രണ്ടു കൈയ്കളും, വിരലുകൾ
 നിവർത്തിപ്പെട്ട നിലയിൽ രണ്ടു തുടകളുടെമേൽ വയ്ക്കു
 കയും ചെയ്യുക. ഈ ഇരട്ടത്തത്തിൽ താഴെക്കാണുന്ന
 അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക:
 "നാഥാ! എന്റെ പാപങ്ങൾ എനിക്ക് നീ പൊ
 ത്തുതരേണമേ; എനിക്ക് നീ കരുണചെയ്യേണമേ;
 നിന്റെ ചെന്താവിലുള്ള എന്റെ ഓഹരി എനിക്ക്
 നീ തരേണമേ; എന്നെ നീ നേർവഴിയിലാക്കേ
 ണമേ; എന്റെ കുറവുകൾ നീ പരിഹരിക്കേണമേ;
 എനിക്ക് നീ സൗഖ്യം നല്കേണമേ; എനിക്ക് നീ
 മാപ്പു തരേണമേ!" അനന്തരം, മുഖ് പഠഞ്ഞതു
 പോലെ രണ്ടാമതൊരു സുജുദുകൂടി ചെയ്യുക. "അത്ത
 ഹിയ്യാത്തു്" ഇല്ലാത്ത എല്ലാ 'റക്അത്തു'കളിലും,
 സുജുദിനുശേഷം നീ "വിശ്രമത്തിന്റെ ഇരിപ്പു്"
 *നിർവ്വഹിക്കണം. അതിനുശേഷം രണ്ടു കൈയ്ക
 ളും തറയിൽ കത്തി മേല്ലോട്ടു് എഴുന്നേല്ക്കുക. എഴു
 ന്നേല്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രണ്ടാലൊരു കാൽ മുന്തി
 കരുതു്. "വിശ്രമത്തിന്റെ ഇരിപ്പി"ന്റെ പരി

* സുജുദീൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു് അല്ലെങ്കിൽ ഇരി
 ക്കുക. ('ഇസ്തിരാഹത്തി'ന്റെ ഇരട്ടത്തം)
 ത്വന്നതനായ എന്റെ നാമന്റെ പരിശുദ്ധിയെ

ഡിയോട്ട് അടുക്കുമ്പോൾ, എഴുന്നേൽക്കുന്നതിന്റെ
 “തക്ബീർ” തുടങ്ങണം. നില്പിൽ ശരിയായി ചെ
 ന്നെന്നതുവരെ ആ “തക്ബീറി”നെ നീട്ടുകയും
 വേണം. “വിശ്രമത്തിന്റെ ഇരിപ്പ്” ലഘുവും
 വേഗത്തിലുള്ളതും ആയിരിക്കട്ടെ! ആദ്യത്തെ ‘റക്
 അതു’പോലെ നീ രണ്ടാമത്തെ ‘റക്അതു’ നമസ്ക
 രിക്കുക. ആരംഭത്തിൽ ‘അഉദ്ദ്’ ആവർത്തിക്കണം.
 രണ്ടാമത്തെ ‘റക്അത്തി’ൽ ആദ്യത്തെ ‘അത്തഹി
 യ്യാത്തി’നുവേണ്ടി ഇരിക്കണം. ‘അത്തഹിയാത്തി’
 നുവേണ്ടിയുള്ള ഇരിത്തത്തിൽ, വലതുകൈയ്ക്ക് വല
 ത്തെ തുടയുടെമേൽ വയ്ക്കുകയും, ചുണ്ടുവിരലും തള്ള
 വിരലും ഒഴികെയുള്ള വിരലുകൾ മടക്കിപ്പിടിക്കുക
 യും, ചുണ്ടുവിരലും തള്ളവിരലും താഴ്ത്തിയിട്ടേക്കുക
 യും ചെയ്യണം. ‘ഇല്ലാഹ്’ എന്ന് നീ പറയുന്ന
 സമയം ചുണ്ടുവിരൽ സ്വല്പം ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുക.
 ‘ലാഇലാഹ്’ എന്ന് പറയുമ്പോഴല്ല. ഇടത്തെകൈയ്ക്ക്,
 വിരലുകൾ നിവർത്തിച്ചു നിലയിൽ ഇടത്തെ തുട
 യുടെ മേൽ വയ്ക്കുക. ഈ ‘അത്തഹിയാത്തി’ൽ,
 രണ്ടു ‘സുജ്ദി’ന്റെ ഇടയിലെ ഇരിത്തംപോലെ,
 ഇടതുകാലിന്മേൽ ഇരിക്കുക. അവസാനത്തെ ‘അ
 ത്തഹിയാത്തി’ൽ പ്ലാമം തറയിൽവെച്ചു ഇരിക്കുകയും,
 നബി(സ:)യുടെ മേലുള്ള സ്വലാത്തിനുശേഷം ഹദീ
 സിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും, അറിയപ്പെട്ടതുമായ ‘ദുആ’
 പൂർണ്ണമായി ഓതുകയും ചെയ്യുക. ഇടത്തെ പ്ലാമത്തി
 ന്റെമേൽ ഇരിക്കുകയും, ഇടതുകാൽ വലതുഭാഗ
 ത്തെയ്ക്ക്, താഴ്ഭാഗത്തിലൂടെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും,
 വലതുകാലിന്റെ പാദം, വിരലുകളുടെമേൽ കത്തി

നിരന്തരമായും ചെയ്യുക. മേല്പറഞ്ഞ 'ഭൂത'യിൽനിന്നും വിരമിച്ചശേഷം, ഇരുവശങ്ങളിലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം "അസ്സലാമു അലൈക്കും വ റഹ്മ്മത്തുല്ലാഹ്" എന്നു പറയണം. ഇരുവശങ്ങളിലും, നിന്റെ കവിർത്തടങ്ങൾ കാണത്തക്കവണ്ണം തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യുക. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നതിനെ കരുതുക. 'സലാമി'നെ നിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള മലക്കുകളുടെയും മുല്ലിംകളുടെയുംമേൽ കരുതുക. ഒറ്റയ്ക്ക് നമസ്കരിക്കുന്നതിന്റെ രൂപമാണിത്. അത്ഥം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള 'ഖിറാഅത്തോ'ടും 'ദിക്റോ'ടും കൂടിയ ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യവും, അവയവങ്ങളുടെ നിശ്ചലതയുമാണ് നമസ്കാരത്തിന്റെ തൂണു്. ഹസൻബസരി(റ) പറയുന്നു: "ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യമില്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഏതു നമസ്കാരവും, ശിക്ഷയിലേയ്ക്ക് ഏറ്റവും ശീഘ്രമായതാകുന്നു." നബി(സ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "തീർച്ചയായും മനുഷ്യൻ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നും ആറിലൊന്നോ, പത്തിലൊന്നോ അല്ലാതെ അവനുവേണ്ടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ അവന്റെ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്, അതിൽനിന്നും അവൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും."

‘ഇമാമ’ത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ

‘ഇമാമു’ നമസ്കാരത്തെ ലഘുകരിക്കേണ്ടതാണ്. അനസൂ(റ:) പറയുന്നു: “നബി(സ:) യുടെ നമസ്കാരത്തേക്കാൾ പരിമിതവും പരിപൂർണ്ണവുമായ നമസ്കാരം മരൊറാജത്തരുടെ പിന്നിലും ഞാൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടില്ല. മുഅദിൻ ‘ഇചാമത്തു’ ഉദ്ധരിച്ചുതീരുന്നതിനും, ‘സഫ്ഹു’ (അണി)കൾശരിപ്പെടുന്നതിനും മുമ്പ് ഇമാമു “തക്ബീറത്തുൽ ഇഹ്റാം” ചൊല്ലരുതു്. ഇമാമു, ‘തക്ബീറ’കൾശബ്ദമുയർത്തിച്ചൊല്ലണം. സ്വയം കേൾക്കത്തക്ക തോതിലല്ലാതെ ‘മഅ്മൂമു’ (തുടൻ നമസ്കരിക്കുന്നവൻ) ശബ്ദമുയർത്താതിരിക്കുകയും വേണം. ‘ഇമാമത്തി’ന്റെ മഹത്വം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇമാമു, ‘ഇമാമത്തി’നെ ‘നിയ്യത്തു’ ചെയ്യണം. ഇമാമു ‘നിയ്യത്തു’ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുവരികിലും, ‘മഅ്മൂമി’ങ്ങൾ ഇമാമിനോടു തുടരുന്നതിനെ നിയ്യത്തുചെയ്താൽ, അവരുടെ നമസ്കാരം സാധുവാകുകയും, തുടർച്ചയുടെ മഹത്വം അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇമാമു, ‘വജ്ജഹ്ത്തു’ം, ‘അജ്ജഹ്’ റൊയ്ക്കു നമസ്കരിക്കുന്നവരെപ്പോലെ പതുക്കെ ഓതണം. സുബ്ഹിന്റെ എല്ലാ ‘റക്അത്തു’കളിലും, ‘മഗ്റബിന്റെയും, ‘ഇശായുടെയും ആദ്യത്തെ രണ്ടു ‘റക്അത്തു’കളിലും ‘ഹാത്തിഫ:’യും സൂറത്തും ഉറക്കെ ഓതുകയും വേണം. റൊയ്ക്കു നമസ്കരിക്കുന്നവരും അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യണം. ഉറക്കെ ഓതുന്ന ‘റക്അത്തു’കളിൽ ഇമാമു ഉറക്കെ “ആമീൻ” പറയണം. ഇമാമിനോടൊപ്പം—ഇമാമിനെക്കാൾ മുന്താതെയും പിന്താതെയും—മഅ്മൂമിങ്ങളും ഉറക്കെ “ആമീൻ” പറയണം. ‘ഇമാമു’

തന്റെ സ്വസ്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടി ഹാത്തിട:യ്ക്കുശേഷം
 അല്പസമയം നിശ്ശബ്ദനായി നില്ക്കണം. ഇമാദ്
 ഓരുന്ന 'സൂരത്ത്' ശ്രവിക്കുവാൻ "മഅ്ദുമീങ്ങടംകു
 അവസരം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ, 'ഇമാദ്'
 നിശ്ശബ്ദനായി നില്ക്കുന്നവേളയിൽ 'ഹാത്തിട:'
 ഓരണം. ഇമാദ് 'സൂരത്ത്' ഓരുന്നതു് "മഅ്ദുമീ"
 ങ്ങടം കേൾക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ സൂരത്ത് ഓര
 വാൻ പാടില്ല. രക്തമലെയും, സുജ്ജിലെയും 'തസു'
 ബീഹ്'കൾ ഇമാദ് മൂന്നെണ്ണത്തെക്കാൾ വർദ്ധിപ്പി
 ക്കരുതു്. ആദ്യത്തെ 'അത്തഹിയ്യാത്തിൽ' "അല്ലാ
 ഹമ്മ സ്വല്ലി അലാമുഹമ്മദ്." എന്ന വാക്യത്തിനു
 ശേഷം യാതൊന്നും വർദ്ധിപ്പിക്കരുതു്. അവസാ
 നത്തെ രണ്ടു റക്'അത്തുകളിലും 'ഹാത്തിട:" മാത്ര
 മേ ഓരാവൂ. ഇമാദ് ജനങ്ങളുടെമേൽ നമസ്കാര
 ത്തെ ദീർഘിപ്പിക്കരുതു്. അവസാനത്തെ അത്ത
 ഹിയ്യാത്തിലെ 'ദൂആ' 'അത്തഹിയ്യാത്തിന്റെയും
 'സ്വലാത്തി'ന്റെയും മാത്രയെക്കാൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക
 യും ചെയ്യരുതു്. സലാംവീട്ടുമ്പോൾ, ഇമാദ് സലാ
 മിനെ മഅ്ദുമീങ്ങളുടെമേൽ കരുതണം. മഅ്ദുമീ
 ങ്ങടം, ഇമാമിനു് സലാം മടക്കുന്നതിനെയും കരുത
 ണം. സലാം വീട്ടിയശേഷം, 'ഇമാദ്' കുറച്ചുസമ
 യം അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കണം. ജനങ്ങളിലേയ്ക്കു
 മുഖംതിരിഞ്ഞു് ഇരിക്കണം. പിന്നിൽ സ്രീകുള
 ങ്ങടകിൽ, അവർ ആദ്യമായിത്തന്നെ പിരിഞ്ഞു
 പോകേണ്ടതിനാൽ, ഇമാദ് തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതു്.
 ഇമാദ് എഴുന്നേല്ക്കുതുവരെ 'മഅ്ദുമീ'ങ്ങളാകും എഴു
 ന്നേല്ക്കരുതു്. താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തുകൂടി—വലതു
 ഭാഗത്തുകൂടിയോ, ഇടതുഭാഗത്തുകൂടിയോ—ഇമാദ്
 പിരിഞ്ഞുപോകണം. വലതുഭാഗമാണു് അതിനു

ഏറ്റവും നല്ലതു്. 'സുബ്ഹി'ന്റെ "ഘൃണത്തി"ലെ 'ഭൃണു' തനിക്കുവേണ്ടിമാത്രം ഇമാം ഓതരുതു്; "അല്ലാഹുവേ ഞങ്ങളെ നീ നേർവഴിയിലാക്കേണമേ!" എന്നു അർത്ഥംവരുന്ന ബഹുവചനം ചേർത്തുപറയുകയും ഉറക്കെ ഓതുകയും വേണം. 'മഅ്മൂമി'ങ്ങൾ "ആമീൻ" പറയുകയും ചെയ്യണം. 'ഘൃണത്തി'ൽ അവർ കൈയ് ഉയർത്തരുതു്. *ഹദീസുകളിൽ അതു സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ല. "തീർച്ചയായും നീ വിധിക്കുന്നവനാകുന്നു. നിന്റെമേൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല" എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്യം—മുതല്ലുള്ള "ഘൃണത്തി"ലെ അവസാനഭാഗം (ഇമാമിനോടൊപ്പം) 'മഅ്മൂമി' ഓർത്തു. മഅ്മൂമി; 'സഹ്ഫ' (അണി)വിട്ടു് റൊയ്ക്കു നില്ക്കരുതു്. അയാൾ, 'സഹ്ഫി'ൽ കയറിനില്ക്കുകയോ മറൊരാളെ തന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു പിടിച്ചുനിറുത്തുകയോ ചെയ്യണം. മഅ്മൂമി, ക്രിയകളിൽ ഇമാമിനെക്കാൾ മുന്തുകയോ, ഇമാമിനോടൊപ്പമാകുകയോ ചെയ്യാതെ, ഇമാമിനെക്കാൾ പിന്നെ നടതാകുന്നു. ഇമാമി 'റക്ഇ'ന്റെ പരിധിയിൽ ചെന്നെത്തിയാലല്ലാതെ, മഅ്മൂമി 'റക്ഇ'ലേയ്ക്കു കനിയരുതു്. ഇമാമിന്റെ നെറ്റിത്തടം, തറയിൽ ഏത്തുന്നതിനു മുമ്പ് മഅ്മൂമി സജ്ജിലേയ്ക്കു കനിയുകയും ചെയ്യരുതു്.

* ഇതു് ഇന്നു നടന്നുവരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിനു് വിരുദ്ധമാണു്. ശാഖാപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ 'ഇമാമി'ങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ സാധാരണമാണല്ലോ. അത്തരത്തിൽ പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്.

‘ജമുഅ:’യുടെ ചിട്ടകൾ

സത്യവിശ്വാസികളുടെ സുദിനമാണ് വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം. ഒരു മഹത്തായ ദിനവുമാണത്. അല്ലാഹുത്തആലാ, ആ ദിനംകൊണ്ടു് ഈ സമുദായത്തെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തിരിച്ചറിയപ്പെടാത്ത ഒരു സമയം പ്രസ്തുത ദിവസത്തിലുണ്ടു്. മുസ്ലിമായ ഒരു ഭാസൻ അല്ലാഹുവിനോടു് തന്റെ ആവശ്യനിർവ്വഹണത്തിനായി നടത്തുന്ന അപേക്ഷ പ്രസ്തുത സമയത്തോടു് യോജിച്ചുവരികയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അവനു് നല്കാതിരിക്കയില്ല.

വസ്തുങ്ങൾ വെടിപ്പാക്കിയും, വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം തസ്ബീഹും, ഇസ്ലീം ഹാദും വർദ്ധിപ്പിച്ചും പ്രസ്തുത സമയത്തിനുവേണ്ടി വ്യാഴാഴ്ചമുതൽ നീതയ്യാറെടുത്തു കൊൾക. വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം (അസ്റീനുശേഷം) ഉള്ള സമയം വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ‘ദുആ’യ്ക്കുത്തരം കിട്ടുന്ന സമയത്തോടു ശ്രേഷ്ഠതയിൽ കിടനില്ക്കുന്നതാണ്. വെള്ളിയാഴ്ച നീ വ്രതമനുഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുക. പക്ഷേ അതു ശനിയാഴ്ചയോടോ, വ്യാഴാഴ്ചയോടോ കൂടെ ആയിരിക്കണം. കാരണം വെള്ളിയാഴ്ചമാത്രം നോമ്പു് അനുഷ്ടിക്കുന്നതിൽ നിരോധനം വന്നിട്ടുണ്ടു്.

‘സുബ്ഹ’ സമയം ആകുമ്പോൾ നീ കളിക്കുക. വെള്ളിയാഴ്ചദിവസത്തെ കളി പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാവർക്കും നിർബ്ബന്ധമാണു്. അതായതു് സ്ഥിര

പ്പെട്ടതും പ്രബലപ്പെട്ടതുമാണ്. ചിന്നെ നീ ഭംഗിയുള്ള
 വെള്ളവസൂങ്ങൾ അണിഞ്ഞു് ഒരുങ്ങുക. വെള്ളവ
 സൂമാണ അല്ലാഹുവിനു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്. നി
 ഷ്ട പകൽ ഉള്ളതിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും നല്ല സുഗന്ധദ്ര
 വ്യങ്ങളും നീ വിനിഷയാഗിക്കുക. തലമുടി നീക്കുക,
 താടിമീശ വെട്ടുക, നഖം മുറിക്കുക, പല്ലതേയ്ക്കുക
 ആദിയാചന നിർവ്വഹിച്ചു, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുര
 ടിച്ചു നിന്റെ ശരീരത്തെ നീ കഴിവതും മനോഹര
 മാക്കുക. അങ്ങനെ രാവിലെതന്നെ പള്ളിയിലേയ്ക്കു
 പോകുകയും സാവധാനത്തോടും അച്ചടക്കത്തോടും
 കൂടി പള്ളിയിൽ സന്നിഹിതനാകുകയും ചെയ്യുക.
 നബി (സ: അ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഒന്നാമത്തെ
 ‘സാഅത്തി’ൽ (സമയത്തു്) ഒരാൾ ‘ജുമുഅ:’യ്ക്കു്
 പോയാൽ, അയാൾ ഒരാട്ടകത്തെ ദാനംചെയ്തവ
 നെപ്പോലെയും, രണ്ടാമത്തെ ‘സാഅത്തി’ൽ പോ
 യാൽ ഒരു പശുവിനെ ദാനംചെയ്തവനെപ്പോലെയും,
 മൂന്നാമത്തെ ‘സാഅത്തി’ൽ പോയാൽ ഒരു ‘നെയാ
 ടി’നെ ദാനംചെയ്തവനെപ്പോലെയും, നാലാമത്തെ
 ‘സാഅത്തി’ൽ പോയാൽ ഒരു കോഴിയെ ദാനംചെയ്ത
 വനെപ്പോലെയും, അഞ്ചാമത്തെ ‘സാഅത്തി’ൽ
 പോയാൽ ഒരു മുട്ട ദാനംചെയ്തവനെപ്പോലെയും ആ
 കുന്നു. ഇമാമു്, മിൻബറിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടാൽ ഏഴു
 കൾ മടക്കപ്പെടുകയും, പേനകൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും,
 മലക്കുകൾ ‘ഘുഫ്ബ:’ ശ്രവിക്കുവാൻവേണ്ടി ‘മിൻ
 ബറി’ന്റെ സമീപം സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാ
 ണു്. ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുതന്നെയാണു് “വജ്ഹി”
 നെ ഭരിക്കുന്ന വേളയിൽ അല്ലാഹുവിലേയ്ക്കുള്ള അ
 വരുടെ സാമീപ്യം, അവർ ജുമുഅ:യ്ക്കു് രാവിലെ
 പോകുന്നതിന്റെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കുമെന്നു

പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. നീ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഒന്നാമത്തെ 'സഫ്ഹ' (വരി) തേടിപ്പോകുക: ജനങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ പിടലികൾ കവച്ചുവെച്ചു പോകരുത്. നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ മുന്നിലൂടെ നടക്കുകയരുത്. ആളുകൾ നിന്റെ മുന്നിലൂടെ നടക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഭിത്തിയുടേയോ തൂണിന്റെയോ സമീപത്തു ഇരിക്കുക. 'തഹിയ്യത്തു' നമസ്കരിക്കാതെ നീ ഇരിക്കരുത്. നാലു 'റക്അത്തു' നമസ്കരിക്കൽ ഏറ്റവും നല്ലതാണ്. ഓരോ 'റക്അത്തി'ലും 'ഫാത്തിഹാ: യുക്കുശേഷം "സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസ്" അൻപതു പ്രാവശ്യം വീതം ഓതുകയും ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരം ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും തന്റെ ഇരിപ്പിടം കാണാതെ അയാൾ മരിക്കുകയില്ല എന്നു ഹദീസിലുണ്ട്. ഇമാമു 'ഘമ്ബ:' ഓതുകയാണെങ്കിലും "തഹിയ്യത്തു" നമസ്കാരം നീ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. "അൻആം", "അൽകഫ്ഹ്", "ഥാഹ്", "യാസീൻ" — എന്നീ സൂറത്തുകൾ നാലു റക്അത്തിലും ഓതുന്നത് 'സുന്നത്തി'ൽ പെട്ടതാകുന്നു. അത് നിനക്കു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ "യാസീൻ", "അദ്ദുഖ്ലാൻ" "അസ്സജദ:", "അൽമൽക്" എന്നീ സൂറത്തുകൾ നീ ഓതുക. വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രിയിൽ പ്രസ്തുത സൂറത്തുകൾ ഓതുന്നതിനെ നീ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. അതിൽ വളരെയധികം മഹത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ ഓതുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർ "സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസ്" വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! പ്രത്യേകിച്ചും ഈ ദിവസം നബി (സ: അ:) യുടെ മേലുള്ള 'സ്വപ്നത്തി'നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇമാമു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ നമസ്കാരവും സംസാരവും നീ നിർത്തി

വയ്ക്കുക. 'ബാങ്കി'ന് ഉത്തരം നൽകുന്നതിലും
 'ഘൃമ്ബ:' ശ്രവിക്കുന്നതിലും 'ഘൃമ്ബ:'കൊണ്ട്
 പ്രബോധനം നേടുന്നതിലും നീ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുക.
 'ഘൃമ്ബ:'യുടെ വേളയിൽ സംസാരം പാടേ
 നീ ഉപേക്ഷിക്കുക. "ഇമാമ് 'ഘൃമ്ബ:' ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു് 'അടങ്ങിയിരിക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പാഴ്വാക്കു് പറഞ്ഞു. "ഒരാൾ പാഴ്വാക്കു പറഞ്ഞാൽ, അവനു ജമുഅ: ഇല്ല" എന്നു ഹദീസിനുണ്ട്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, 'അടങ്ങിയിരിക്കുക' എന്ന വാക്യവും ഒരു സംസാരമാകുന്നു. അപ്പോൾ വാക്യംകൊണ്ടല്ല ആംഗ്യംകൊണ്ടാണു് മറുത്തുവരെ തടയേണ്ടതു്. പിന്നെ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപ്രകാരം ഇമാമിനോടു് നീ തുടരുക. നീ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയും സലാംവീടുകയും ചെയ്താൽ, സംസാരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു് 'ഹാത്തിഹ:', സ്വറത്തുൽ ,ഇഹ്ലാസു്', സ്വറത്തുൽ ഫലഖു്, സ്വറത്തുനാസു് എന്നിവ ഏഴുപ്രാവശ്യംവീതം ഓതുകയും ചെയ്യുക. അതു് ഈ വെള്ളിയാഴ്ചമുതൽ അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ചവരെയുള്ള എല്ലാ വിപത്തുകളെയും തടയുന്നതാണു്. പിശാചിൽനിന്നു് നിനക്കു അതൊരു കാവലായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. അനന്തരം താഴെക്കാണുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാസൂക്തം ഉച്ചരിക്കുക: "അല്ലാഹുവേ! നിരാശ്രയനായിട്ടുള്ളവനേ! സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനേ! ആരംഭസൃഷ്ടികർത്താവേ! നിമ്മാണം ആവർത്തിക്കുന്നവനേ! കരുണാനിധിയായിട്ടുള്ളവനേ! ദയാലുവേ! ഞാൻ 'ഹാമി'നെ കൈയ് വെട്ടിയുമാറു് 'ഹലാൽ'

കൊണ്ടും, നിന്റെ നിയമം ലംഘിക്കാതിരിക്കുമാറ്
 ആജ്ഞാനുസരണംകൊണ്ടും, നിന്നെ ഒഴികെ ആരെ
 യും ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുമാറ് നിന്റെ ദൈവത്വംകൊ
 ണ്ടും എന്നെ നീ സമ്പന്നനാക്കേണമേ!” ജൂദുരു:
 യുശേരേഷം രണ്ടോ, നാലോ, ആറോ റക്തത്തു ‘സു
 നത്തു’ നമസ്കാരം, ‘ഇരണ്ടു’-‘ഇരണ്ടു’ ‘റക്തത
 ത്തു’കളായി നീ നിർവ്വഹിക്കുക. ഇതെല്ലാംതന്നെ
 വിവിധ നിലകളിൽ നബി(സ)യിൽനിന്നും ഉദ്ധരി
 ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പിന്നീടു ‘മഗ്’രിബു’വരെയോ,
 ‘അസ്’റ’വരെയോ പള്ളിയെ നീ വിട്ടുപിരിയരുത്.
 ആ മഹത്തായ സമയത്തെ നീ നല്ലവണ്ണം പ്രതീക്ഷി
 ക്കുന്നവനാകുക. ഈ ദിവസത്തിലുടനീളം തിരിച്ച
 റിയാതെ കിടക്കുകയാണ് ആ സമയം. അല്ലാഹുത
 ആലായോടു നീ ഭക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചുവന്നും, ഉള്ളഴി
 ഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനും, താഴ്മ കാണിക്കുന്നവനും
 ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ പ്രസ്തുത സമയത്തെ
 നീ പ്രാപിച്ചെന്നു വരാവുന്നതാണ്. പള്ളിയിൽ
 ജനങ്ങൾ വട്ടംകൂടിയിരിക്കുന്നിടത്തും, കഥകൾ പറ
 യുന്നിടത്തും നീ സംബന്ധിക്കരുത്. പക്ഷേ, ഫല
 വത്തായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ സദസ്സിൽ നീ സംബ
 ന്ധിക്കുക. അത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നിന്റെ ഭയ
 തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും, നിന്റെ ഭൗതികതൃപ്തിയെ
 കുറയ്ക്കുന്നതുമാണ്. ഭൗതികത്വത്തിൽനിന്നും പാര
 ത്രികത്വത്തിലേക്ക് നിന്നെ ക്ഷണിക്കാത്ത ഏതൊരു
 വിജ്ഞാനത്തെക്കാളും, അറിവിലായ്മയാണ് നിന
 ക്കു നല്ലത്. ഫലവത്തല്ലാത്ത വിജ്ഞാനത്തിൽനി
 ന്നു അല്ലാഹുവിനോടു നീ അഭയം തേടുക. സൂര്യോ
 ദയസമയത്തും, ഉച്ചയ്ക്കും, അസ്തമനവേളയിലും,
 ‘ഇഖാമത്തി’ന്റെ അവസരത്തിലും ‘ഘമീബു’

‘മിൻബറി’ൽ കയറുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി നില്ക്കുമ്പോഴും നീ പ്രാർത്ഥന വർദ്ധിപ്പിക്കുക. മഹത്തായ ആ സമയം മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്നൊന്നിലായിരിക്കുവാൻ ഹിതമുണ്ട്. എത്രയും തുച്ഛമാണെങ്കിലും നിന്റെ കഴിവ് അനുസരിച്ച് ഈ ദിവസത്തിൽ ദാനധർമ്മത്തിനു നീ ശ്രമിക്കുക. അങ്ങനെ നമസ്കാരം, പ്രതാപനം, ദാനം, ഖർജ്ജൻ പാരായണം, ‘ദിക്റു’, ‘ഇഅ്ത്തിക്കാഫ്’, ഓരോരോ നമസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കൽ—എന്നീ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഈ ദിവസത്തിൽ നീ സംഭരിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ആഴ്ചയിൽനിന്നുള്ള ഈ ദിവസത്തെ നിന്റെ പരലോകത്തിനുവേണ്ടി നീ പ്രത്യേകം കരുതിവയ്ക്കുക. ഈ ദിവസം മറ്റു ദിവസങ്ങളിലെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നേക്കാം.

നോമ്പിന്റെ പിട്ടുകൾ

അധികമായ പ്രതാപനം വ്യാപാരത്തെയും, ഉന്നതസ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെ സമുന്നതപദവികളുടെ സമ്പാദനത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, ‘റമസാനി’ലെ പ്രതാപനംകൊണ്ടു മതിയാക്കുക നിനക്കു ഭ്രഷണമല്ല. ‘ഇല്ലിയീ’ന്റെ (സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപരിതലം) അത്യുന്നതഭാഗത്താണ് പ്രതാപനം. പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നപോലെ ആ പ്രതാപനംകളെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ നീ സന്തപിക്കും.

അറഹാദിനം, ആശൂരാദിനം, ദുൽഹിജ്ജത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്തുദിവസങ്ങൾ, മുഹർരത്തിലെ

ആദ്യത്തെ പത്തുദിവസങ്ങൾ എന്നിവ,—അവയുടെ
 മഹത്വത്തെയും മാഹാത്മ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചും,
 ആ ദിവസങ്ങളിലെ പ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ വർദ്ധി
 ച്ച പ്രതിഫലത്തെ സംബന്ധിച്ചും—നബി വചനങ്ങൾ
 സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ള സൂദാനങ്ങളാണ്. റജബ്,
 ശഅ്ബാൻ എന്നീ മാസങ്ങളിലെയും യുദ്ധം നി
 രോധിക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങളിലെയും പ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും
 ശ്രേഷ്ഠങ്ങളിൽ പെടുന്നു. ദുൽഖഅ്ദത്തു്, ദുൽഹിജ്ജ
 ത്തു്, മുഹർറം, റജബ് എന്നിവയാണ് യുദ്ധം നി
 രോധിക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങൾ. ഇവ വാഷിക പ്രതങ്ങള
 ളാണ്. മാസംതോറും പ്രധാനപ്പെട്ടതു് മാസത്തിന്റെ
 (അറബിമാസം) ആദ്യം, മദ്ധ്യം, അവസാനം എന്നീ
 ദിവസങ്ങളും, പതിമൂന്നു്, പതിനാലു്, പതിനഞ്ചു്
 എന്നീ തീയതികളുമാണ്. ആഴ്ചതോറും തിങ്കൾ,
 വ്യാഴം, വെള്ളി എന്നീ ദിവസങ്ങളുമാണ്. തിങ്കൾ,
 വ്യാഴം, വെള്ളി എന്നീ ദിവസങ്ങളിലെ പ്രതാനുഷ്ഠാ
 നംകൊണ്ടു് ഒരാഴ്ചയിലെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടു
 ന്നു. മാസത്തിന്റെ ആദ്യം, മദ്ധ്യം, അവസാനം
 എന്നീ ദിവസങ്ങളിലെയും, പതിമൂന്നു്, പതിനാലു്,
 പതിനഞ്ചു് എന്നീ തീയതികളിലെയും പ്രതാനുഷ്ഠാ
 നംകൊണ്ടു് ഒരു മാസത്തെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്ക
 പ്പെടും. മേൽ പറയപ്പെട്ട ദിനങ്ങളിലെയും മാസ
 ങ്ങളിലെയും പ്രതാനുഷ്ഠാനംകൊണ്ടു് ഒരു വഷത്തെ
 പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതാനുഷ്ഠാനം എന്ന
 പറഞ്ഞാൽ, അതു് ആഹാരം, പാനം, ഭോഗം എ
 ന്നിവമാത്രം പരിത്യജിക്കുകയാണെന്നു നീ ധരിച്ചു
 പോകരുതു്. നബി (സ: അ:) പറയുന്നു:—“എത്ര
 യെത്ര നോമ്പുകാരാണ്! അവരുടെ പ്രതാനുഷ്ഠാന
 ത്തിൽനിന്നു്, വിശപ്പും ദാഹവുമല്ലാതെ അവർക്കു

ലഭിനീല്പ!” അല്ലാഹു വെറുക്കുന്ന ഓരോന്നിനെ
 തൊട്ടും മുഴുവൻ അവയവങ്ങളെയും തടഞ്ഞുവയ്ക്കൽ
 കൊണ്ടാണ് പ്രതാനഷ്ടാനം സമ്പൂർണ്ണമാകുന്നത്.
 അനാശാസ്യസ്ഥാനങ്ങളിൽ നോക്കാതെ നീ കണ്ണി
 നെ സൂക്ഷിക്കണം; നിനക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത യാ
 തൊന്നും സംസാരിക്കാതെ നാവീനെ സൂക്ഷിക്കണം;
 അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതൊന്നും ശ്രവിക്കാതെ
 കാതിനെ സൂക്ഷിക്കണം. തീർച്ചയായും വക്താവി
 ന്റെ പങ്കാളിയാണ് ശ്രോതാവ്. അവൻ പരദൂഷ
 കരിൽ ഒരാളാണ്. ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെയും വയറിനെ
 യും നീ തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നതുപോലെ സർവ്വ കുററങ്ങ
 ളിൽനിന്നും എല്ലാ അവയവങ്ങളേയും നീ തടഞ്ഞുവ
 യ്ക്കണം. നണ, പരദൂഷണം, ഏഷണി, ശൃംഗാരം
 രമകമായ നോട്ടം, കള്ളസത്യം എന്നീ അഞ്ചു കായ്
 ങ്ങൾ നോമ്പിനെ മുറിക്കുന്നതാണെന്നു ഹദീസിലു
 ണ്ട്. നബി (സ: അ:) പറയുന്നു: “നിങ്ങളിൽ
 ഒരാൾ പ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ, അയാൾ ചീത്ത പറ
 യരുത്; പാപം പ്രവർത്തിക്കരുത്; ഭോഷത്വം
 കാണിക്കരുത്. വല്ലവരും അവനെ വധിക്കാൻ
 വരികയോ, അസഭ്യം പറയുകയോ ചെയ്താൽ “ഞാൻ
 നോമ്പുകാരനാകുന്നു” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞുകൊ
 ള്ളട്ടെ! നോമ്പ് ഒരു രക്ഷാകേന്ദ്രമാകുന്നു. അനുവ
 ദനീയമായ ആഹാരത്താൽ നോമ്പുമുറിക്കുന്നതിനു
 നീ പരിശ്രമിക്കുക. എല്ലാ രാത്രികളിലും ഭക്ഷിക്ക
 ന്നതിനെക്കാൾ അധികമായി നോമ്പിനുവേണ്ടി നീ
 ആഹാരം വർദ്ധിപ്പിക്കരുത്.

സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ നീ രണ്ടു പ്രാവശ്യ
 മായി കഴിക്കുന്ന ആഹാരം, ഒറ്റ പ്രാവശ്യമായി
 നോമ്പുമുറിച്ചിട്ട് നീ പുത്തിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ

നോമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഇല്ലാതായിത്തീരും. ശരീരരേഖകൾ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക, അതുവഴി കർമ്മാസക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുക—ഇതാണ് പ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം. നിനക്കു പകൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ആഹാരംകൂടി രാത്രിയിൽ കഴിക്കുമ്പോൾ, ആമാശയം ഘനപ്പെടുന്നു. തന്മൂലം നിന്റെ പ്രതാനുഷ്ഠാനംകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവും ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. അനുവദനീയമായ ആഹാരത്തോൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ട വയറിനെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന് വെറുപ്പുള്ള മറ്റൊരു പാത്രവുമില്ല. അപ്പോൾ അത് അനുവദനീയമല്ലാത്ത ആഹാരത്തോൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ടാലുള്ള അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? നോമ്പിന്റെ ഉള്ളടക്കം നീ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിനക്കു സാധിക്കുന്നിടത്തോളം അതിൽനിന്നും നീ വർദ്ധിപ്പിക്കുക. അത് എല്ലാ ആരാധനകളുടെയും അടിത്തറയാകുന്നു; എല്ലാവഴിപാടുകളുടേയും കവാടവുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ: അ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“അല്ലാഹുത്തആലാ പറയുന്നു:—എല്ലാ നന്മകൾക്കും അതുപോലെയുള്ള പത്തുമുതൽ എഴുന്നൂറുവരെ ഇരട്ടി പ്രതിഫലമുണ്ട്; നോമ്പിനൊഴികെ. അത് എനിക്കുള്ളതാണ്. ഞാനതിനു പ്രതിഫലം നല്കും.” വീണ്ടും നബി (സ: അ:) പറയുന്നു:—“എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഉടമസ്ഥനെക്കൊണ്ട് സത്യം—നോമ്പുകാരന്റെ വായുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ കസ്തുരിയുടെ വാസനയെക്കാൾ പരിശുദ്ധമാണ്.” അല്ലാഹു പറയുന്നു: “എ

നിക്കുവേണ്ടി ശരീരേറ്റുപയോഗം, ആഹാരത്തേയും, പാനീയത്തേയും അവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളതാണ് നോവ്. ഞാനതിനു പ്രതിഫലം പ്രദാനം ചെയ്യും.” നബി (സ: അ:) പറയുന്നു:—“സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു കവാടം ഉണ്ട്. അതിനു ‘റയ്യാൻ’ എന്നാണ് പേര്. നോവുകാ ള്ലാത്ത ആരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.”

“ബിദായത്തുൽഹിദായത്തു” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഇതരപദ്യങ്ങളുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാന വിവരങ്ങളെ നീനക്കു മതിയാകുന്നതാണ്. ഇനി ‘സകാത്തു’-‘ഫജ്ജ’ എന്നിവയെക്കുറിച്ചും, നമസ്കാരം, നോവ് എന്നിവയുടെ കൂടുതൽ വശങ്ങളും അറിയേണ്ട ആവശ്യം നീനക്കുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ “ഇഹ്യാ ഉല്യമിദ്ദീൻ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും അത് നീ പഠിച്ചുകൊൾക.

ഭാഗം മൂന്നാം

പാപവർജ്ജനവും സഹകരണച്ചിട്ടുകളും

[ബിദായത്തുൽ ഹിദായ: (സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ
മുഖവുര) രണ്ടാംഭാഗം]

ഇസ്ലാമതത്തിന് രണ്ടു ഘടകങ്ങളുണ്ടെന്ന് അറിയുക. ഒന്ന് നിരോധനങ്ങൾ വെടിയുക; മറെറാന്ന് ആജ്ഞകൾ അനുവർത്തിക്കുക. എന്നാൽ, നിരോധനങ്ങൾ വെടിയുക വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാണ്. ആജ്ഞാനുവർത്തനത്തിന് ഏവരും പ്രാപ്തരാണ്. സിദ്ദീഖീങ്ങൾ (സമ്പൂർണ്ണ സത്യവിശ്വാസികൾ)ക്കു മാത്രമേ ശരീരേച്ഛകൾ വെടിയുവാൻ കഴിയൂ. അക്കാരണത്താൽ നബി (സ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഭൃഷ്ടതങ്ങളെ ഭൂരികരിക്കുന്നവനാണ് ത്യാഗി; തന്റെ ശരീരേച്ഛകളോടു പടവെട്ടുന്നവനാണ് യോദ്ധാവ്.” അറിയുക: നിന്റെ അവയവങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചു നീ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നു! ആ അവയവങ്ങളുകളെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നും നിനക്കു സിദ്ധിച്ച മഹാ അനുഗ്രഹവും, നിന്റെ പക്കൽ നിക്ഷേപിച്ച സൂക്ഷിപ്പുസ്വത്തുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആ അനുഗ്രഹത്തെ, അവന്റെ നിയ

മങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിന് സഹായകമായി വിനിയോഗിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടു നീ കാണിക്കുന്ന അങ്ങേ അററത്തെ നന്ദികേടാകുന്നു; അല്ലാഹു നിന്നെ ഏല്പിച്ച ആ സൂക്ഷിച്ചുസ്വത്തിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ചതി അങ്ങേ അററത്തെ ധിക്കാരമാകുന്നു. നിന്റെ അവയവങ്ങൾ നിന്റെ പ്രജകളാണ്. ആ പ്രജകളെ നീ ഭരിക്കുന്നത് എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്ന് നീ പര്യാലോചിക്കുക. “നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഭരണകർത്താക്കന്മാരാണ്; നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഭരണീയരെ സംബന്ധിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരാണ്.” നിന്റെ സകല അവയവങ്ങളും പരലോകത്തുവെച്ച്, സരളതയും വാചാലതയുമുള്ള നാവുകൊണ്ട് നിന്നക്കെതിരായി അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷം മൊഴികൊടുക്കുമെന്ന് നീ അറിയുക. ആ അവയവങ്ങൾ ജനമദ്ധ്യേവെച്ച് നിന്നെ അവഹേളിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

“അവരുടെ നാവുകളും, അവരുടെ കരങ്ങളും, അവരുടെ കാലുകളും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഒന്നുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ദിവസത്തെ (ഓർക്കുക)” അല്ലാഹു പറയുന്നു: “ആ ദിവസം, അവരുടെ വായ്കളുടെ മേൽ നാം മുദ്ര വെയ്ക്കുന്നതാണ്; അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ കാലുകൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും.” നിന്റെ ശരീരത്തെ പൊതുവേയും, നിന്റെ ഏഴ് അവയവങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ചും നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ഏഴ് വാതിലുകൾ നരകത്തിനുണ്ട്. ഓരോ വാതിലിനും പാപികളിൽനിന്നും ഓരോ ഓഹരിയുണ്ട്. ഉപരിസു

ചിതമായ ഏഴ് അവയവങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് പ്രസ്തുത വാതിലുകൾക്കു നിജപ്പെടുന്നത്. കണ്ണു, ചെവി, നാവു, വയറു, ഇഹ്യസ്ഥാനം, കൈയ്, കാൽ എന്നിവയാണ് പ്രസ്തുത ഏഴ് അവയവങ്ങൾ.

കണ്ണു:—നീ ഇരുട്ടത്തു വഴികാണുന്നതിനും, മറു ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ആകാശഭൂമികളിലെ അൽഭുതങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനും, അവയിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ ആത്മബോധനം നേടുന്നതിനുമാണ് കണ്ണു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു്. ആകയാൽ അന്യസ്രീകളെ നോക്കുക, ശരീരേച്ഛയോടെ പ്രസന്നമായ രൂപങ്ങളും (പ്രതിമകളും) ഘോഷോകളും ദർശിക്കുക, ഒരു മുസ്ലിമിനെ നിന്ദിച്ചയോടെ വീക്ഷിക്കുക, ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ കുറവും കുറവും കണ്ടുപിടിക്കുക—എന്നീ നാലു കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ണിനെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

ചെവി:—(വീണവായന, നാദസ്വരക്കച്ചേരി, ചെണ്ടമേളം, ആദിയായ) ദുരാചാരങ്ങൾ, പരദൂഷണം, അസഭ്യം, അനാവശ്യസംസാരം, ജനങ്ങളുടെ കുറവും കുറവും പറഞ്ഞുരസിക്കുക—എന്നിവ ശ്രവിക്കാതെ കാതിനെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം, അവന്റെ തിരു ദൂതന്മാരുടെ ചർച്ച, യതിവർണ്ണനാരുടെ തത്വജ്ഞാനം എന്നിവ ശ്രവിച്ച് വിജ്ഞാനം സംഭരിക്കുക; അതുവഴി സുസ്ഥിരമായ ഉടമസ്ഥതയിലേക്കും, നിത്യാനന്ദത്തിലേക്കും ചെന്നുചേരുക—ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് നിനക്കു ചെവി

സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. അനാശാസ്വതകളിൽ വല്ലതും ആ ചെവികൊണ്ടു നീ ശ്രവിച്ചാൽ, നിനക്കു നന്മയായിരുന്നത് നിനക്കു തിന്മയായി ഭവിക്കുകയും, നിന്റെ വിജയഹേതു നിന്റെ നാശഹേതുവായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അതൊരു മഹാനഷ്ടമാണ്. ശ്രോതാവിനെ കൂടാതെ, വക്താവിനെ മാത്രമേ കുറും ബാധിക്കയുള്ളൂ എന്നു നീ ധരിച്ചുപോകരുത്. വക്താവിന്റെ പങ്കാളിയാണ് ശ്രോതാവെന്നും, അവൻ പരദൂഷകരിൽ ഒരുവനാണെന്നും ഹദീസി ലുണ്ട്.

നാവു:—ദീകു, ഖുർആൻപാരായണം എന്നിവ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കുക; അതുവഴി ജനങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുക, മതപരവും ഭൗതികവുമായ നിന്റെ ആശയങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുക—എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് നിനക്കു നാവു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളല്ലാത്തതിൽ നാവിനെ നീ വിനിയോഗിച്ചാൽ, നാവുവഴി അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിൽ നീ നന്ദിയില്ലാത്തവനായിത്തീരുന്നതാണ്. നിനക്കും ഇതരസൃഷ്ടികൾക്കും ദോഷം വരുത്തുന്ന അവയവങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മികച്ചതാണ് നാവു. “ജനങ്ങൾ, അവരുടെ നാവുകൾകൊണ്ട് കൊയ്തെടുത്തിട്ടുള്ള വിളവുകളല്ലാതെ യാതൊന്നും, അവരെ തങ്ങളുടെ മൂക്കുകളിന്മേലായ നിലയിൽ നരകത്തിൽ തല കീഴാക്കി മറിക്കുകയില്ല.” ആകയാൽ, നരകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നെ നാവു തല കീഴാക്കി മറിക്കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി, മുഴുവൻ കഴിവുമുപയോഗിച്ച് നിന്റെ നാവിനെ നീ നിയന്ത്രിച്ചുകൊൾക. “ത

ന്റെ സഹചാരികളെ ചിരിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഹാ സ്യവാക്കുകൾ തട്ടിവിടുന്നവർ (കോമാളികൾ) നരകത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അനേക കാലം ആഴ്ന്നുപെട്ട് മെന്നു ഹദീസിലുണ്ട്. റസൂലി(സ:)ന്റെ കാലത്തു്, പോർക്കളത്തിൽവെച്ചു് വധിക്കപ്പെട്ട ഒരു രക്തസാക്ഷിയെക്കുറിച്ച് ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: “അദ്ദേഹത്തിനു മംഗളം! അദ്ദേഹത്തിനു മംഗളം! അദ്ദേഹത്തിനു സ്വർഗ്ഗമുണ്ട്!” ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നബി (സ:) ചോദിച്ചു: “അയാൾ തന്റെ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതലുള്ള ധനം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കാതെ പിടിച്ചുവെച്ചിരുന്നവനോ, അനാവശ്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നവനോ ആയിരുന്നില്ല—എന്നു് നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം?”

ആകയാൽ, എട്ടുകായ്കളിൽനിന്നും നിന്റെ നാവിനെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

1) കളവു് പറയൽ:—കളിയിലും കായ്കളിലും കളവു പറയാതെ നിന്റെ നാവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. വിനോദമായിട്ടുതന്നെയും കളവു പറയുന്നതിനെ നീ പരിവാക്കിത്തീർക്കരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കാര്യത്തിലും കളവു പറയുന്നതിലേക്കു നിന്നെ അതൃപ്തപ്പെടുത്തും. (പ്രേരിപ്പിക്കും). മഹാപാപമൂലങ്ങളിൽ പെട്ടതാണു് കളവുപറയൽ. കൂടാതെ, കളവുപറയൽകൊണ്ടു് നീ അറിയപ്പെട്ടാൽ, നിന്റെ മാന്യതയും നിന്റെ വാക്കിലുള്ള വിശ്വാസ്യതയും പൊയ്ക്കൊക്കും; ജനദ്രഷ്ടികൾ നിന്നെ നിന്ദിക്കുകയും നിസ്സാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. കളവു പറയുന്നതിന്റെ ദോഷവശങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നും അറിയണമെന്നു് നീ വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അന്വൻ പറയുന്ന കളവിലേക്കും, അതി

നെപ്പറ്റി നിനക്കുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിലേക്കും, അവനെ നീ നിന്ദനം നീചന്മാക്കുന്നതിലേക്കും നീ നോക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിലും അപ്രകാരം നീ ചെയ്യുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ കുറ്റങ്ങളുടെ ദോഷവശങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നും നീ അറിയുകയില്ല. പക്ഷേ, അന്ത്യരിൽനിന്നും അത് നീ അറിയുന്നതാണ്. അന്ത്യരിൽ നീ നീചമായി കണക്കാക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തിയെ നിന്നിലും നീചമായിത്തന്നെ മറ്റുള്ളവർ കണക്കാക്കുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ നിനക്കുവേണ്ടി നീ ഇഷ്ടപ്പെടരുത്.

2) വാഗ്ദാനലംഘനം:—ജനങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതിനെയും, വാഗ്ദാനം പാലിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. പക്ഷേ, നീ ജനങ്ങൾക്കു ചെയ്യുന്ന നന്മ വാഗ്ദാനമല്ലാത്ത വെറും പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലായിരിക്കണം. ഇനി വാഗ്ദാനത്തിന് നീ പ്രേരിതനായിത്തീർന്നാൽ, കഴിവുകേടോ മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളോ മൂലമല്ലാതെ അത് ലംഘിക്കുന്നതിനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. കാപട്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിലും ദുഃസ്വഭാവങ്ങളിലും പെട്ടതാണ് വാഗ്ദാനലംഘനം. നബി (സ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടായാൽ, പ്രതമനുഷ്ടിക്കുന്നവനും നമസ്കരിക്കുന്നവനുമായാലും ശരി—അവൻ കപടവിശ്വാസിയായാകുന്നു. 1) സംസാരിച്ചാൽ കളവു പറയുക. 2) വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കുക. 3) വിശ്വാസിക്കപ്പെട്ടാൽ വഞ്ചിക്കുക.”

3) പരദൂഷണം:—പരദൂഷണം പറയാതെ നിന്റെ നാവിനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. പരദൂഷണം മുപ്പതു വ്യഭിചാരത്തേക്കാൾ ഇസ്ലാമിൽ കഠിനമാണ്. അപ്രകാരം ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച്, അയാൾ കേട്ടാൽ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതെന്തെങ്കിലും പറയുക എന്നതാണ് പരദൂഷണത്തിന്റെ വിവക്ഷ. നീ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥമാണെങ്കിലും, നീ ദ്രോഹിയും പരദൂഷകനുമായിരിക്കുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ വിഡ്ഢികളാക്കുന്ന വിചാറന്മാരുടെ തരം പരമായ പരദൂഷണസമ്പ്രദായത്തെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ദൂഷിതനെ വ്യക്തമാക്കാതെ ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണത്. ഉദാ: “അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നന്നാക്കുമാറാകട്ടെ! അദ്ദേഹത്തിൽ സംഭവിച്ച സംഗതി എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയും, വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നമ്മെയും അദ്ദേഹത്തെയും നന്നാക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിനോദ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു” എന്നു നീ പറയുക. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൽ രണ്ടു ഭോഷങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 1) പരദൂഷണം. 2) ആത്മപ്രശംസ. “അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നന്നാക്കട്ടെ” എന്ന നിന്റെ വാക്യത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം പ്രാർത്ഥനയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നീ റഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നിനക്കു വ്യസനം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ ലക്ഷണം അദ്ദേഹത്തെ അവഹേളിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും നീ വിചാരിക്കാതിരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറ്റം മൂലമുണ്ടായ വൈഷമ്യം നീ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ

പരസ്യമായി കുറും ആരോപിക്കുകയാണ് നീ ചെയ്യുന്നത്.

പരദൂഷണത്തിൽനിന്നും അകലുവാൻ താഴെപ്പറയുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം നിനക്കു മതിയാകും. “നിങ്ങളിൽ ചിലർ (മറു്) ചിലരെ ദൂഷണം പറയരുതു്; തന്റെ സഹോദരന്റെ മാംസം, അവൻ ശവമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഭക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ? (തീർച്ചയായും) നിങ്ങളതു വെറുക്കുന്നു” ശവത്തിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവനോടു് അല്ലാഹു നിന്നെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. അഹോ! പരദൂഷണത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ നീ എത്രയോ ബാല്യസ്ഥനാണ്! ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുസ്ലിംകളെ ദൂഷണം പറയുന്നതിൽനിന്നും ഒരു സംഗതി നിന്നെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതാണ്. ബാഹ്യമോ ആന്തരികമോ ആയ ഏതെങ്കിലും തെറ്റുകൾ നിന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടോ? രഹസ്യമായോ, പരസ്യമായോ വല്ല പാപവും നീ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്നൊരു ആത്മപരിശോധന നടത്തുകയെന്നതാണ് ആ സംഗതി. അങ്ങനെ നിന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറവുകൾ നിനക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകഴിഞ്ഞാൽ, അവന്റെ മേൽ നീ ആരോപിച്ച തെറ്റുകുറവുകളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനായിരിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ അപ്രാപ്തി നിന്റെ അപ്രാപ്തിപോലെയും, അവന്റെ പ്രതിബന്ധം നിന്റെ പ്രതിബന്ധംപോലെയുമാണെന്നും, നീ അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും, നിന്റെ മേൽ കുറവുകൾ ആരോപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് നീ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുപോലെതന്നെ അവനും അതു് ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും അറിയുക. ഇനി അവന്റെ കുറവുകൾ നീ

മറച്ചുവയ്ക്കുന്നപക്ഷം, നിന്റെ കുറങ്ങൾ അല്ലാത്ത മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതാണ്. (നേരേമറിച്ചു) അവനെ നീ അവഹേളിക്കുന്നപക്ഷം, നിനക്കെതിരിൽ മുർച്ചയേറിയ നാവുകൾക്കു് അല്ലാത്ത അധികാരം നല്കുന്നതാണ്. ഇഹലോകത്തു് ആ നാവുകൾ നിന്റെ അഭിമാനത്തെ പിച്ഛിച്ചിത്തും; പരലോകത്തു് അല്ലാത്ത ജനമദ്ധ്യേവച്ചു് നിന്നെ അവഹേളിക്കുന്നതുമാണ്. നിന്നിൽ ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും നിരീക്ഷണം നടത്തിയിട്ടു്, മതപരമായും, ഭൗതികമായും യാതൊരു കുറവും കുറവും നീ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ കുറങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ അറിവുകേടു് മൗഢ്യത്തിന്റെ ഇനങ്ങളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും നീചമായതാണെന്നും, മറ്റു യാതൊരു കുറവും മൗഢ്യത്തെക്കാൾ വലുതല്ലെന്നും നീ അറിയുക. അല്ലാത്ത നിനക്കു് എന്തെങ്കിലും ഗുണം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ, നിന്റെ കുറങ്ങൾ അവൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരുമായിരുന്നു. സംതുപ്പിയുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു് നിന്നെ നീ വീക്ഷിക്കുകയെന്നതു് അങ്ങേയറ്റത്തെ ബുദ്ധിഹീനതയാണ്. ഇനി നിന്റെ ധാരണയിൽ നീ യാഥാർത്ഥ്യവാനാണെങ്കിൽ, അതിനു് അല്ലാത്തവിനോടു് നീ നന്ദി കാണിക്കുക. ജനങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരുടെ അഭിമാനത്തിന്റെ നേരെ വായിളക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു് അതിനെ (ദീനിനേയും ദുന്യാവിനേയും) നീ താമരമാറാക്കരുതു്. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് കുറങ്ങളിൽവച്ചു് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതാണ്.

4) പ്രതിഷേധം, വിമർശനം, വാദപ്രതിവാദം:- പ്രതിയോഗിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുക, അയാളെ പാമരനാക്കി ചിത്രീകരിക്കുക, അയാളെ കുത്തുവാക്കുപറയുക,

ബുദ്ധിശക്തിയുടെയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വർദ്ധനവിൽ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുകയും ആത്മശുദ്ധി നടിക്കുകയും ചെയ്യുക—എന്നിത്യാദി ദുർഗ്ഗണങ്ങൾ പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ജീവിതത്തെ അതു് അസ്വസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പാമരനെ നീ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ നിന്നെ ശല്യപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു ക്ഷമാശീലനെ നീ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ നിന്നോടു വെറുപ്പും പകയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഒരാൾ ഒരു സത്യനിഷേധിയായിരിക്കേ, പ്രതിഷേധത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിസരത്തിൽ ഒരു ഭവനം നിർമ്മിക്കും; ഒരാൾ, ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കേ, പ്രതിഷേധത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവനുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ ഒരു ഭവനം നിർമ്മിക്കും.” പിശാചിന്റെ വഞ്ചനയ്ക്കു് വശംവദനാവുക നിനക്കു് ഭ്രഷണമല്ല; “നീ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുക. അതിൽ നീ അയവുചെയ്തുകൊടുക്കരുതു്” എന്നു പിശാചു് നിന്നോടു പറയും. പിശാചുക്കൾ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തിന്മയിലേയ്ക്കു് സദാ ഭോഷണമാരെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, പിശാചിന്റെ ചിരിയ്ക്കു് നീ പാത്രമാകരുതു്. നിന്നെ അവൻ പരിഹസിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, നീ പറയുന്നതു സ്വീകരിക്കുമെന്ന് കാണുന്നവരോടു് സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു നല്ലതാണ്. രഹസ്യമായുള്ള ഉപദേശത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തി

ലൂടെയാണത്ര വേണ്ടതു്. എതിർപ്പിന്റെ രൂപത്തിൽ ആകരുതു്. ഉപദേശത്തിനു് ഒരു മട്ടവും ചിട്ടയുമുണ്ടു്: വിനയമാണു് അതിനു് ആവശ്യം. അല്ലാത്തപക്ഷം അതൊരു അവഹേളനമായിത്തീരുന്നതാണു്. മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ദോഷം ഗുണത്തിലേറെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇക്കാലത്തെ കർമ്മശാസ്ത്രപടക്കളെന്തു് നടിക്കുന്നവരോടു് ഒരാൾ സഹകരിച്ചാൽ എതിർപ്പും, വിമർശനവും അവന്റെ പ്രകൃതത്തിൽ മികയ്ക്കുകയും, മൗനാവലംബം അവനു് ഭിന്നാധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അതാണു് ശ്രേഷ്ഠതയെന്നും, വിവാദം നടത്തി വിജയിക്കുന്നതിലും എതിർത്തുതോല്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള കഴിവാണു് സ്തുത്യർഹമെന്നും ഭിന്നിച്ചുപണ്ഡിതന്മാർ അവനെ ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും സിംഹത്തെ ഭയപ്പെടു് ഓടുന്നതുപോലെ നീ ഓടിക്കൊൾക. അല്ലാഹുവിന്റെയും സൃഷ്ടികളുടേയും വെറുപ്പു് സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള കാരണമാണു് പ്രതിഷേധമെന്നു് നീ അറിയുക.

5) ആത്മപ്രശംസ:—അല്ലാഹു പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ സ്വയം പ്രശംസിക്കരുതു്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണവൻ (അല്ലാഹു).” ‘നീചമായ യാഥാർത്ഥ്യം’ ഏതാണെന്നു് ഒരു തത്വജ്ഞാനിയോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, “മനുഷ്യൻ സ്വയം വാഴ്ത്തുക” എന്നാണു് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതു്. നീ ആത്മപ്രശംസ പതിവാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുക. അതു് ജനങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്റെ മതിപ്പു് കുറയ്ക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നെ വെറുക്കപ്പെട്ടവനാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും നീ ധരിക്കുക.

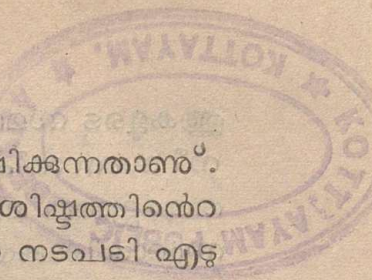
ആത്മപ്രശംസ, അന്യരുടെ പക്കൽ നിന്റെ മതിപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കയില്ല എന്ന വസ്തുത അറിയുവാൻ നീ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിന്റെ സഹജീവികളിലേക്ക് നീ ഉറുനോക്കുക. വൈശിഷ്ട്യം, മേന്മ, ധനം എന്നിവയുടെ പേരിൽ അവർ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുമ്പോൾ, നിന്റെ ഹൃദയം അതിനെ വെറുക്കുന്നതും, നിന്റെ പ്രകൃതം അതിനെ ദൂർവ്വഹമാക്കുന്നതും എപ്രകാരമാണെന്നും, അവരെ നീ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ അതിന്റെ പേരിൽ അവരെ നീ ഭുഷിക്കുന്നതു് എപ്രകാരമാണെന്നും നീ ചിന്തിക്കുക. അതുപോലെ നീ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുമ്പോൾ, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു ദുരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, നീ അവരെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ, നാവുകൾവഴി അവർതു് വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അറിയുക.

6) ശപിഷക:—അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഒന്നിനേയും—ഒരു ജന്തുവിനെയോ, ആഹാരത്തെയോ, ഒരു വൃക്തിയേയോ—ശപിക്കാതെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. ‘ഖിബ്ല:’യെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നു് ഒരുത്തർക്കുമെതിരേ *‘ശിർക്കു’കൊണ്ടോ, ‘കഫ്റു’കൊണ്ടോ, ‘നിഹാഖ്’കൊണ്ടോ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ നീ തുനിയരുതു്. നിഗ്രഹതകൾ നേരിട്ടറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. ആകയാൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ ദാസന്മാരുടെയും ഇടയിൽ നീ പ്രവേശിക്കരുതു്. നീ ‘ഇന്നവ’നെ

* ശിർക്കു് = സൃഷ്ടിവുജ. കഫ്റു - സത്യനിഷേധം. നിഹാഖ് = കാവട്ടം.

ശപിക്കാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ, നീ അതിൽ മൗനം ഭീക്ഷിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ ചിയാമത്തിന്റെ ദിവസം നിന്നോടു് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അറിയുക. എന്നല്ല, നിന്റെ ജീവിതകാലത്തിലൊരിക്കലും ഇബ്ലീസീനെത്തന്നെ നീ ശപിക്കുകയോ അവന്റെ പേര് പറയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, ചിയാമത്തിന്റെ ദിവസം അതുസംബന്ധിച്ച് നിന്നോടു് ചോദിക്കപ്പെടുകയോ നിന്റെമേൽ നടപടിയെടുക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. (നേരേമറിച്ചു്) അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആരെയെങ്കിലും നീ ശപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതുസംബന്ധിച്ച് നിന്റെമേൽ നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ യാതൊന്നിനേയും നീ ആക്ഷേപിക്കരുത്. നബി (സ) താണതരം ആഹാരത്തെ തീരെ കുറം പറയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ഏതെങ്കിലും ആഹാരം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, അത് ഭക്ഷിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തപക്ഷം അത് ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

7) സൃഷ്ടികൾക്കെതിരായുള്ള പ്രാർത്ഥന:— അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും ഒരാൾക്കും ദോഷമായി പ്രാർത്ഥിക്കാതെ നിന്റെ നാവിനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. ആരെയെങ്കിലും നിന്നെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവന്റെ കാര്യം നീ അല്ലാഹുവിനെ ഏല്പിക്കുക. ഫദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: “ഒരു ദ്രോഹിതൻ തന്റെ ദ്രോഹിയോടു് സമമാകുവോളം ദ്രോഹിക്കു ദോഷമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. എന്നല്ല, ഒടുവിൽ ആ ദ്രോഹിക്കു ദ്രോഹിതന്റെ

പക്കൽ കുറേ ശിഷ്യവൃന്ദം കൂടി അവശേഷിക്കുന്നതാണ്. വിയാമത്തിന്റെ ദിവസം, ആ ശിഷ്യത്തിന്റെ ചേരിൽ ഭ്രോഹി ഭ്രോഹിതന്റെമേൽ നടപടി എടുക്കും. ഒരാൾ ഹജ്ജാജി (ബുന യൂസൂഫി)നെപ്പറ്റി വളരെ ഭൂഷിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ, മുൻഗാമികളിൽ പെട്ട ഒരു മഹാൻ പറയുകയുണ്ടായി: “ഹജ്ജാജി ഭ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു ഹജ്ജാജിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഹജ്ജാജിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ ഭൂഷിക്കുന്നവരെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.”

8) തമാശ പറയുക, ജനങ്ങളെ പരിഹസിപ്പുക, അധിക്ഷേപിക്കുക:—കളിയിലും കാര്യത്തിലും ഇഴുവുക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും നിന്റെ നാവിനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക! അതു മുഖത്തിന്റെ പ്രസന്നത നശിപ്പിക്കുകയും, മുഖത്തിന്റെ പ്രശസ്തി എടുത്തുകളയുകയും, മുഷിപ്പു വലിച്ചുവരുത്തുകയും, ഹൃദയങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ശബ്ദങ്ങളുടെയും വിരോധത്തിന്റെയും, നിസ്സഹകരണത്തിന്റെയും നിദാനമാണതു്. ജനഹൃദയങ്ങളിൽ അതു് പകനട്ടുവളത്തുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ, നീ ആരോടാതമാശ പറയരുതു്. നിന്നോടു ആരെങ്കിലും തമാശ പറഞ്ഞാൽ, അവരോടു നീ മറുവാക്കു് പറയുകയുമരുതു്. മറ്റു സംസാരങ്ങളിൽ അവർ പ്രവേശിക്കുവോളം അവരിൽനിന്നും നീ പിന്തിരിയുക. അനാവശ്യ സംസാരത്തിന്റെ അരികെക്കൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ മാനുന്മാരായ നിലയിൽ കടന്നുപോകുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽ നീ ഉൾപ്പെടുക. മേൽ വിവരിച്ച എട്ടു കാര്യങ്ങൾ നാവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിപ

ത്തുകളുടെ സമാഹാരമത്രെ. ആവശ്യാർത്ഥം മാത്രമേ നീ സംസാരിക്കാവൂ. മൗനാവലംബവും, ഏകാന്തതയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഓവിനെതിരായി നിന്നെ സഹായിക്കുകയില്ല. ആവശ്യമില്ലാത്ത സംസാരത്തിൽനിന്നും നാവിനെ തടയുവാൻവേണ്ടി അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ:) തന്റെ വായിൽ കല്ലെടുത്തു വയ്ക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം, തന്റെ നാവു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ഇതെന്നിങ്ങു വിപത്തുകൾ വരുത്തിവെച്ചു എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു് നിന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു് നാവിനെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. നിന്റെ ഇഹപരനാശങ്ങളുടെ ഘോരങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ശക്തമായതാണതു്.

വയറു്:—‘ഹറാമാ’യതും, ഹറാമോ-ഹലാലോ (നിരൂപമോ-സാധുവോ) എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതുമായ ആഹാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ വയറിനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. ‘ഹലാലാ’യ ആഹാരം സംഭരിക്കുതിനു് നീ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹലാലായ ആഹാരം നിനക്കു ലഭിച്ചാൽ, അതു് വയറുനിറയെ കഴിക്കാതെ മിതമാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുക. ഉദരപുരണം റൂദയത്തെ കുറിക്കുതരമാക്കും; ബുദ്ധിയെ ശിഥിലമാക്കും; മനുഷ്യാംത്തെ വിഘ്നപ്പെടുത്തും; വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലും ആജ്ഞാനുവർത്തനത്തിലും ഏർപ്പെടുന്നതിൽ അവയവങ്ങൾക്കു് അലസത വരുത്തും; ശരീരേറ്റുകളെ പ്രബലമാക്കും; പിശാചിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ ‘ഹലാലാ’യ ആഹാരത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദരപുരണം എല്ലാ അനന്തങ്ങളുടെയും ഉറവിടമാണെന്നിരിക്കേ, അതു് ‘ഹറാമാ’യ ആഹാരത്തിൽ നിന്നായിരുന്നാലു

ഉള്ള അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? 'ഹലാലാ'യ ആഹാരസമ്പാദനം എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. 'ഹറാമ'യ ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന വിജ്ഞാന സമ്പാദനവും കർമ്മാനുഷ്ഠാനവും ചാണകത്തിന്റെ മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ബംഗ്ലാവുപോലെയാണ്. ഒരു വർഷത്തേയ്ക്ക് നീ പരുപരുത്ത ഒരു ചമീസും (നീളക്കുപ്പായം), മാത്രയും പകലുംകൂടി തൊലിക്കോതവിന്റെ രണ്ടു ഉണക്കപത്തിരിയും കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയും, ഏറവും മെച്ചപ്പെട്ട കറികൾകൊണ്ടുള്ള ആസ്വാദ്യത വെടിയുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിനക്ക് മതിയായതു 'ഹലാലി'ൽനിന്ന് കിട്ടാതാവുകയില്ല. ഹലാലായ ധനം സുലഭമാണ്. വസ്തുതകളുടെ ആന്തരികവശങ്ങളെ ചൂഴ്ന്നിടയിൽ നിനക്ക് നിർബ്ബന്ധമില്ല. എന്നാൽ 'ഹറാമ'ണെന്നു നിനക്കു ബോദ്ധ്യമുള്ളതോ, 'ഹറാമ'ണെന്ന് വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ നീ അനുമാനിക്കുന്നതോ ആയ ധനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീ സൂക്ഷിച്ചുനില്ക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. ഹറാമണെന്ന് അറിയപ്പെട്ട ധനമാണെങ്കിൽ അതു വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഹറാമണെന്ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾമൂലം അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ധനമാണെങ്കിൽ, അതു ചക്രവർത്തിയുടെ ധനം, അയാളുടെ കീഴിലുള്ള അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ധനം, മരിച്ചവരുടെ പേരിൽ കരയുന്നതിൽനിന്നോ, കള്ളക്കച്ചവടത്തിൽനിന്നോ, പലിശയിടപാടിൽനിന്നോ, വീണപോലുള്ള നിരോധിക്കപ്പെട്ട വിനോദോപകരണങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നോ അല്ലാതെ വരുമാനമില്ലാത്തവരുടെ ധനം എന്നിവയാണ്. തന്റെ ധനത്തിന്റെ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഹറാമണെന്ന് നീ ഉറപ്പായി അറി

ണ്തിട്ടുള്ളവന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ സ്വീകരിക്കുന്ന
 ധനം, അത് അപൂർവ്വമായി ഹലാലായിരിക്കുവാൻ
 സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും ഹറാമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടി
 ന്നാൽ, അതാണ് അന്തമാനത്തിൽ പൊന്തിവരുന്ന
 ത്ത്. 'വഖൂ'ഹ്' ചെയ്തവന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വിച
 രീതമായി 'വഖൂ'ഹ്' സ്വത്തുകളിൽനിന്നും ഭക്ഷിക്ക
 പ്പെടുന്നതു് തനി 'ഹറാമി'ൽ പെട്ടതാകുന്നു. മത
 വിജ്ഞാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ, 'മദ്രസ്'ക
 ഉടെ ഫണ്ടിൽനിന്നും സ്വീകരിക്കുന്ന ധനവും 'ഹറാ
 മാകുന്നു. സാക്ഷിനില്ക്കൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്ത
 വിധം പാപം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ, 'വഖൂ'ഹ്' സ്വ
 ത്തിൽനിന്നോ, അല്ലാത്തതിൽനിന്നോ 'സൂഫിസ്'
 ത്തിന്റെ പേരിൽ വാങ്ങുന്ന ധനവും 'ഹറാമാ'കുന്നു.
 'ഹലാലായ' ധനത്തിന്റെയും, 'ഹറാമാ'യ ധനത്തി
 ന്റെയും, സമ്മിശ്രധനത്തിന്റെയും രംഗങ്ങൾ,
 "ഇഹ്'യാ ഉലൂമിദ്ദീനി"ൽ ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യായ
 ത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു പഠിക്കുന്നതിൽ
 നീ ബദ്ധശ്രദ്ധനാവുക. 'ഹലാലി'നെ അറിയലും,
 അതിനെ സംഭരിക്കലും—അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാ
 രംപോലെ—എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും നിർബ്ബന്ധമാണ്.

ഗുഹ്യസ്ഥാനം:—അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള
 എല്ലാ സംഗതികളെത്തൊട്ടും അതിനെ നീ ഭദ്രമാ
 ക്കി വയ്ക്കുക. "അവരുടെ ദമ്പതികളിലോ, അവരു
 ടെ അടിമസ്ത്രീകളിലോ അല്ലാതെ (അന്യരെ സംബ
 ണ്ധിച്ചു്) തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ ഭദ്രമാക്കിവ
 യ്ക്കുന്നവർ, തീർച്ചയായും അവർ അധികേഷപിക്ക
 പ്പെടാത്തവരാകുന്നു." എന്ന് അല്ലാഹുത്തആലാ പറ
 ണ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ നീ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുക.

കുറകരമായ നോട്ടത്തിൽനിന്നു കണ്ണിനെ നിയന്ത്രിക്കാതെയും, വഴിതെറിയ ചിന്തയിൽനിന്നു ഹൃദയത്തെ ഭദ്രമാക്കാതെയും, വയറുനിറയ്ക്കുക, 'ശുബ്ദം' (സാധുവോ, നിരുദ്ധമോ എന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടാത്ത ധനം) ഭക്ഷിക്കുക എന്നിവയിൽനിന്നും വയറിനെ സംരക്ഷിക്കാതെയും ഗുഹ്യസ്ഥാനം ഭദ്രമാക്കുക നിനക്കു സുസാദ്ധ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശരീരേച്ഛകളെ ചലിപ്പിക്കുന്നവയും, അവയുടെ അടിത്തറകളുമാണിവ.

രണ്ടു കൈയ്കൾ:—ഒരു മുസ്ലിമിനെ പ്രഹരിക്കാതെയും, ഹറാമായ ധനം കൈയ്കാര്യം ചെയ്യാതെയും, ഒരു സൃഷ്ടിയേയും ഉപദ്രവിക്കാതെയും, വിശ്വസ്ഥസാധനത്തിലോ, സൂക്ഷിപ്പുസ്വത്തിലോ വഞ്ചന കാണിക്കാതെയും, പറയാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ എഴുതാതെയും നിന്റെ കൈയ്കളെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. [ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ] രണ്ടു നാവുകളിൽ ഒന്നാകുന്നു തൂലിക. ഏതൊന്നിൽനിന്നും നാവിനെ സൂക്ഷിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുമോ, അതിൽനിന്നു തൂലികയേയും നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.

രണ്ടു കാലുകൾ:—ഒരു ഹറാമിലേക്കും അധർമ്മകാരിയായ ഒരു ഭരണാധിപന്റെ വീട്ടുപടിക്കലേയ്ക്കും പോകാതെ കാലുകളെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. (ശർത്തുയായ) ആവശ്യങ്ങളോ, കുറകൃത്യങ്ങളോ സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ ധർമ്മഭ്രംശകരായ ഭരണാധിപന്മാരിലേയ്ക്കു പോകുന്നതു മഹാപാപമാകുന്നു. അവർ

ചെയ്യുന്ന അധർമ്മ പ്രവൃത്തികളുടെ പേരിൽ, അവരെ ആദരിക്കലും ബഹുമാനിക്കലുമാണത്രേ. അവരിൽ നിന്നും പിന്തിരിയുവാൻ, താഴെപ്പറയുന്ന ഖുർആൻ വാക്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹുത്തആലാ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു: “അക്രമികളായ കൂട്ടരോടു് നിങ്ങൾ അനുഭാവം കാട്ടരുതു്. അക്കാരണത്താൽ നരകാഗ്നി നിങ്ങളെ സ്വർത്തിക്കുന്നതാണ്.” ധനസമ്പാദനാർത്ഥമാണു് അവരിലേക്കു് നീ പോകുന്നതെങ്കിൽ, അതു ‘ഹറാമി’ലേക്കുള്ള പോക്കാകുന്നു. നബി (സ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “നല്ലവനായ ഒരു ധനികനെ, അയാളുടെ ധനത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരാൾ ആദരിച്ചാൽ, തന്റെ ‘ദീനി’ന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം ചെയ്തപ്പോകുന്നതാണ്.” നല്ലവനായ ഒരു ധനികനെക്കുറിച്ചാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, അധർമ്മകാരിയായ ധനികനെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ വിചാരമെന്താണ്? പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ നിന്റെ അവയവങ്ങളുടെ അനക്കങ്ങളും, അടക്കങ്ങളും അല്ലാഹു നിനക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. ആ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നിനേയും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമം ലംഘിക്കുന്നതിൽ നീ ഒരിക്കലും ചലിപ്പിക്കരുതു്. അല്ലാഹുത്തആലായുടെ ആജ്ഞകൾ അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ അവയെ നീ വിനിയോഗിക്കുക. നീ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു് അനുഭവിക്കേണ്ടതു് നീയാകുന്നു. നീ പരിശ്രമിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം മടങ്ങുന്നതു് നിന്നിലേക്കാകുന്നു. നിന്നിൽ നിന്നും നിന്റെ കർമ്മത്തിൽനിന്നും അല്ലാഹു നിരാശ്രയനാകുന്നു. എല്ലാ ആത്മാക്കളും, അവ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നോടുകൂടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ) പണയമാകുന്നു.

മാനസിക പാപങ്ങൾ

“അല്ലാഹു ഔദാര്യനിധിയും, പരമകാരണികനമാണ്; പാപികൾക്ക് അവൻ ദോഷങ്ങൾ ചൊറുത്തുകൊടുക്കും” എന്നൊക്കെ വ്യാമോഹേച്ഛ പരയാതെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. യഥാർത്ഥമായ ഒരു വാക്യമാണതെങ്കിലും, അധർമ്മമാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു തിരുമൊഴിയിലൂടെ നബി (സ:) സ്ഥാനപ്പേര് നൽകിയിട്ടുള്ളതുപ്രകാരം, മൂഢതകൊണ്ട് സ്ഥാനപ്പേര് നൽകപ്പെട്ടവനാണ് പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. നബി (സ:) പറയുന്നു: “തന്റെ ശരീരേച്ഛകളെ അടിച്ചമർത്തുകയും, മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് ബുദ്ധിമാൻ; തന്റെ ശരീരേച്ഛകളെ പിന്തുടരുകയും, എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ വ്യാമോഹങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് മൂഢൻ.”

പഠിക്കാതെ സമയം മിനക്കെടുത്തിക്കൊണ്ട്, മതപണ്ഡിതനായിത്തീരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന്റെ വാക്യത്തോടു തുല്യമായതാണ് നിന്റെ ഈ വാക്യം. അവൻ പറയും: “തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഔദാര്യനിധിയാണ്; പരമകാരണികനാണ്; ജ്ഞാനോദയങ്ങളിൽനിന്നും, തന്റെ അൻബിയാക്കളുടെയും ഔലിയാക്കളുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, യാതൊരു പരിശ്രമവും പഠിത്തവും ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലും വിജ്ഞാനം ചൊരിഞ്ഞുതരാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്

വൻ.” കൃഷിയും, കച്ചവടവും, മറ്റു തൊഴിലുകളും ചെയ്യാതെ, നിഷ്ക്രിയനായിരുന്നുവെന്നുകൊണ്ട് ധനംസമ്പാദിക്കാനുദ്ദേശിക്കുകയും, “അല്ലാഹു ഔദാർദ്യനിധിയും, പരമകാരണികനമാകുന്നു; ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ഖജനാവുകൾ അവനുള്ളതാകുന്നു; ഞാൻ തൊഴിലിൽ ആശ്രിതനാകാതിരിക്കുമാറ്, നിധികളിൽനിന്ന് ഒരു നിധിയെ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണവൻ; അവന്റെ പല ദാസന്മാർക്കും അപ്രകാരം അവൻ ചെയ്യുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്” എന്നൊക്കെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ വാക്യം പോലെയാണത്. ഇവരുടെ രണ്ടുപേരുടെയും സംസാരം നീ കേൾക്കുമ്പോൾ, -അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാർദ്യത്തെയും കഴിവിനെയും കുറിച്ച് ഇവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് സത്യവും യഥാർത്ഥവുമാണെന്നു വരികിലും, -ഇവരെ നീ വിഡ്ഢികളായി ചിത്രീകരിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അതുപോലെ, പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതെ, അതിനെ നീ തേടിയാൽ വിജ്ഞാൻ നിന്നെ പുച്ഛിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുത്തആലാ പറയുന്നു: “മനുഷ്യൻ അവൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ യാതൊന്നുമില്ലതന്നെ.” വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: “നിങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കു തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നവരാണ്.” വീണ്ടും പറയുന്നു: “ഗുണവാന്മാർ തീർച്ചയായും സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ്. നിർഗ്ഗുണന്മാർ തീർച്ചയായും നരകത്തിലാ!”

അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാർദ്യത്തെ ആസ്പദിച്ചുകൊണ്ട് അറിയും ധനവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം നീ ഉപേക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ, അപ്ര

കാരം പരലോക ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഭക്ഷണ സമ്പാദനത്തേയും നീ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ നീ അയവുവരുത്തുകയുമരുത്. ഇഹലോകത്തിന്റെയും പരലോകത്തിന്റെയും നാമൻ ഒരുവനാണ്. അവൻ ഇരുലോകത്തും ഔദായ്യിനിയും കാരണ്യനിയ്യമാണ്. നീ വഴിപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് ഔദായ്യിം വർദ്ധിക്കുകയില്ല.

ഏതാനും ദിവസം ശരീരേച്ഛകൾ വെടിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതിനുള്ള മനക്കരുത്ത് പ്രദാനം ചെയ്യുകവഴി, സുസ്ഥിരമായ ഉടമസ്ഥതയും നിത്യാനന്ദവും (സ്വർഗ്ഗം) പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിനക്കു ലളിതമാക്കിത്തരുന്നതിലാണ് അവന്റെ ഔദായ്യിം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവന്റെ ഔദായ്യിത്തിന്റെ പരിധിയാണിത്. നിഷ്ക്രിയരുടെ അവലംബങ്ങൾ നീ അനുകരിക്കരുത്. ബുദ്ധിയും സ്വൈര്യവും ഉള്ളവരെ അതായത് പ്രവാചകന്മാരെയും സച്ചരിതന്മാരെയും നീ പിന്തുടരുക. കൃഷി ചെയ്യാത്തത് കൊയ്തെടുക്കാമെന്ന് നീ വ്യാമോഹിക്കരുത്. പ്രതമനഷ്ടിക്കുകയും, നമസ്കരിക്കുകയും, (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ) സമരം ചെയ്യുകയും, (അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാതെ) സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മരപ്പ് ലഭിക്കപ്പെട്ടവരായേക്കാം. നിന്റെ ബാഹ്യമായ അവയവങ്ങളെ ഭദ്രമാക്കുവാൻ നീ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, ആദ്യമായി ഹൃദയശുദ്ധീകരണത്തിൽ നീ ബദ്ധശ്രദ്ധനാകണം. ആന്തരികമായ 'തഖ് വാ' (ഭക്തി)യാണത്. ഹൃദയം ഒരു മാംസക്കഷണമാണ്. ആ മാംസക്കഷണം നല്ലതായിത്തീർന്നാൽ ശരീരം മുഴുവനും നല്ല

താകും. അതു ഭൂഷിച്ചാൽ, അതുകാരണം ശരീരം മുഴുവനും ഭൂഷിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ നിന്റെ അവയവങ്ങൾ ഗുണപ്രദമാവാൻവേണ്ടി, നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നന്നാക്കുന്നതിൽ നീ ഏർപ്പെടുക. അല്ലാഹുവുമായുള്ള സാന്നിധ്യത്തിലും, ഏകോന്മുഖതയിലും മുഴുകുമ്പോഴാണ് ഹൃദയം നന്നാകുന്നത്.

മാനസികമായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ വളരെയുണ്ടെന്ന് അറിയുക. ഹൃദയത്തെ ആ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളാകുന്ന നീചതപങ്ങളിൽനിന്ന് ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം സുദീർഘവും, അവയുടെ ചികിത്സാമുദ്ര ദുർഘടവുമാകുന്നു. സ്വന്തം മനസ്സുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ വിസ്മൃതിയും, ഭൗതികാർത്ഥങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ ആസക്തിയും കാരണം ആ ചികിത്സാമുദ്രയും, അതിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയും നാശോന്മുഖമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ മാനസിക ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും, അവയുടെ ശുദ്ധീകരണ മാർഗ്ഗങ്ങളും “ഇഹ്യാ ഉല്യമിദ്ദീനി”ൽ-“റബ്ബ് ഉൽമുഹ്ലിക്കാത്തി”ലും, “റബ്ബ് ഉൽമുൻജിയാത്തി”ലും-നാം സവിസ്തരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരത്തിൽ നീ കരുതിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി, മാനസിക ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽപ്പെട്ട മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിന്നെനാം ഭയപ്പെടുത്തി അറിയിക്കുന്നു. ഈ കഠലഘട്ടത്തിലെ പണ്ഡിതവേഷധാരകളിൽ അവ സർവ്വസാധാരണമാണ്. സ്വയം നാശകരങ്ങളും, മറെറല്ലാ ദൃഷ്ടിങ്ങളുടെയും അടിത്തറകളുമാണവ. 1) അസൂയ. 2) ലോകമാന്യതേച്ഛ (രിയാഅ്). 3) അഹംഭാവം. ഇവയിൽനിന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ നീ പരിശ്രമിക്കുക. അതു നിനക്കു സാദ്ധ്യമായാൽ, “റബ്ബ് ഉൽമുഹ്ലിക്കാത്തി”ൽ വിവരിച്ചി

ടുള്ള ഇതര ഭക്തന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ചുനില്ക്കേണ്ട വിധം നീ പറിക്കണം. മേൽ പറയപ്പെട്ട മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും നീ അശക്തനാണെങ്കിൽ, ഇതര ഭക്തന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ നീ ഏറ്റവും അശക്തനായിരിക്കുന്നതാണ്. അന്യയ, ലോകമാന്യതേറ്റു, അഹംഭാവം എന്നിവയിലേതെങ്കിലും ഒന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായിരിക്കേ, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശശുദ്ധി വഴി മോക്ഷപ്രാപിക്കാമെന്ന് നീ വിചാരിച്ചുപോകരുത്. നബി (സ:) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നാശകരങ്ങളാകുന്നു—1) അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന ലുബ്ധി. 2) അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന ശരീരേച്ഛ. 3) മനുഷ്യൻ സ്വയം പ്രശംസിക്കുക.”

അന്യയ:—അതു ഉപരിസൂചിത ലുബ്ധിയിൽനിന്നുള്ള ഒരു ശാഖയാകുന്നു. തന്റെ കൈയ് വശമുള്ള ധനം അന്യർക്കു നല്ലാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവനാണ് സാധാരണ ലുബ്ധൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം, അവന്റെ ദാസന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്നതിനെ തടയുന്നവനാണ് അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന ലുബ്ധുള്ളവൻ. ആ അനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, അവന്റെ ചെറുനാവിലുള്ളതല്ല; പ്രത്യുത-അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവാകുന്ന ചെറുനാവിലുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, അവന്റെ ആ ലുബ്ധി ഏറ്റവും നീചമാകുന്നു.

അല്ലാഹു, അവന്റെ കഴിവാകുന്ന ചെറുനാവിൽനിന്നും, അവന്റെ ദാസന്മാരിൽ ആക്കെങ്കിലും വിജ്ഞാനമോ, ധനമോ, ജനസ്വാധീനമോ, മറ്റേ

തെങ്കിലും ഭാഗ്യമോകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതു് തനിക്കു ഭൃത്യഹമായിത്തീരുകയും, ആ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു് ഒന്നുതന്നെ തനിക്കു ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, മററവനിൽനിന്നും അവ നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു അസൂയാലു. നീചത്വത്തിന്റെ പരമകാഷ്ടയാണിതു്. അക്കാരണത്താലാണു് “തീ വിറകിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, അസൂയ സൂക്ഷ്മമജ്ജാമശിപ്പിക്കുന്നതാണെ”ന്നു് നബി (സ:) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം യാതനയേല്ക്കപ്പെടുന്ന ഒരുവനാണു് അസൂയാലു. ഈ ലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ അവൻ നിത്യയാതനയിലായിരിക്കുന്നതാണു്. വിജ്ഞാനമോ, ധനമോ, മേന്മയോകൊണ്ടു് അല്ലാത്ത അനുഗ്രഹിച്ചു,—തന്റെ സഹജീവികളും സമകാലികരുമായ—കുറേ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു് ഈ ലോകം ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കുകയില്ല. തന്നിമിത്തം അവൻ ഈ ലോകത്തുവെച്ചു്, തന്റെ മരണംവരെ നിത്യയാതനയിലായിരിക്കും. പാരത്രികയാതനയാകട്ടെ, അതികഠിനവും അതീവശക്തവുമാകുന്നു. എന്നാൽ തനിക്കുവേണ്ടി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്, ഇതര മുസ്ലിംകൾക്കുവേണ്ടിയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തീടത്തോളം ഒരു മനുഷ്യൻ ശരിയായ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നതല്ല. എന്നല്ല, സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും അവൻ ഇതര മുസ്ലിംകളോടു് പങ്കുചേരേണ്ടതാകുന്നു. മുസ്ലിംകൾ, ഒരേയൊരു കെട്ടിടംപോലെയാകുന്നു—അതിന്റെ ചില ഭാഗം മറ്റു ഭാഗത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു; ഒരേയൊരു ശരീരംപോലെയുമാകുന്നു—ശരീരത്തിൽനിന്നു് ഒരു അവയവം വേദനപ്പെട്ടാൽ ശരീരം മുഴുവനും വേദന അനുഭവിക്കുന്നതാണു്. ഈ സ്നേഹവാസ്തു് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ

കണ്ടെത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, നീ നാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷ നേടുന്നതിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു ശാഖാപരമായ അപൂർവ്വപ്രശ്നങ്ങളിലും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിലും ഏർപ്പെടുന്നതിന്കൊണ്ട് ഏറ്റവും ആവശ്യമാകുന്നു.

പരോക്ഷമായ സൃഷ്ടിപൂജ:—രിയാഅ് അഥവാ ലോകമാന്യതേറ്റു പരോക്ഷമായ ശീർഷ് (സൃഷ്ടിപൂജ) ആകുന്നു. സൃഷ്ടിപൂജയുടെ രണ്ടിനങ്ങളിൽ ഒന്നാണതു്. മേന്മയും മഹത്വവും ആർജ്ജിക്കുവാൻവേണ്ടി ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ തേടുകയാണു് ലോകമാന്യതേറ്റുയുടെ അടിസ്ഥാനം. ഭൗതികമായ ഉല്ക്കർഷ്കുത്ത അനുഗമിക്കപ്പെടുന്ന ശരീരേറ്റുകളിൽ പെട്ടതാണു്. വളരെ അധികം ആളുകൾ അതിനുവേണ്ടി നാശമടഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങളെ, ജനങ്ങളല്ലാതെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ജനങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു നീതി കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ അമിതമായ വിജ്ഞാനത്തിലും, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുംനിന്നു് അധികത്തിനും ലോകമാന്യതേറ്റുയല്ലാതെ, മറ്റൊന്നുതന്നെ തങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവർ അറിയുമായിരുന്നു. അതു സല്കർമ്മങ്ങളെ പൊളിക്കുന്നതുമാണു്. ഒരു 'ഹദീസി'ൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: "ഖിയാമത്തിന്റെ ദിവസം ഒരു രക്തസാക്ഷിയെ നരകത്തിലേക്കു് വിധിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അയാൾ അല്ലാഹുവിനോടു പറയും: "നാഥാ! ഞാൻ നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരംചെയ്തു രക്തസാക്ഷിയായിത്തീന്നു എന്ന്! അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: "പക്ഷേ—

നീ ഒരു ധീരനാണെന്ന് പറയപ്പെടണമെന്നാണ് അതുകൊണ്ട് നീ ഉദ്ദേശിച്ചത്. അതു പറയപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു. നിന്റെ പ്രതിഫലമാണത്." ആലി മിനോടും, ഹാജജിയോടും 'ഖാരിഇ' (ഖുർആൻ പറയണം ചെയ്യുന്നവൻ)നോടും അപ്രകാരം പറയപ്പെടുന്നതാണ്.

അഹംഭാവം, അഹങ്കാരം, ദുരഭിമാനം:— അഹംഭാവമാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു മഹാരോഗമാണ്. മനുഷ്യൻ, സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെ ശ്രേഷ്ഠതയുടേയും മഹത്വത്തിന്റേയും ദൃഷ്ടികൊണ്ടും, ഇതരരെ നിന്ദ്യതയുടേയും, നിസ്സാരതയുടേയും ദൃഷ്ടികൊണ്ടും വീക്ഷിക്കുകയാണത്. "അവനേക്കാൾ ഉത്തമനാണ് ഞാൻ; എന്നെ നീ തീയാൽ സൃഷ്ടിച്ചു; അവനെ നീ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചു." എന്ന് ഇബ്ലീസ് പറഞ്ഞതുപോലെ "ഞാൻ, ഞാൻ" എന്ന വീമ്പിളക്കമാണ് നാവിന്മേലുള്ള അതിന്റെ പ്രതിഫലനം. ഭയനത്വവും, മുൻഗണനയും, നേതൃത്വവും ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്, സമിതികളിലുള്ള അതിന്റെ പ്രതിഫലനം. തന്റെ നിർദ്ദേശം റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെടാൻ വിസമ്മതിക്കലാണ് ചർച്ചയോഗങ്ങളിലുള്ള അതിന്റെ പ്രതിഫലനം. തന്നോടു് ആരെങ്കിലും ഉപദേശിച്ചാൽ ആ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവനും, താൻ ഉപദേശിച്ചാൽ, അതിൽ വിനയം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവനാണ് അഹങ്കാരി. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ മറ്റാരെക്കാളും താൻ ഉത്തമനാണെന്ന് സ്വയം വിചാരിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും അഹങ്കാരിയത്രെ. എന്നാൽ പാരത്രിക ഭവനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ

പക്കൽ ഉത്തമൻ ആരാണോ, അവനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉത്തമനെന്ന് നീ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യനിൽനിന്നും മറഞ്ഞ കാര്യമാണത്. മനുഷ്യന്റെ അവസാനത്തെ അവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നതുമാണത്. നീ ഇതരനെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്നുള്ള നിന്റെ ആത്മവിശ്വാസം തനിവിഡ്ഢിത്തമാണ്. എന്നാൽ ഏതൊരുത്തരേയും, അവൻ നിന്നെക്കാൾ ഉത്തമനും ശ്രേഷ്ഠനുമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി മാത്രമേ നീ വീക്ഷിക്കാവൂ.

ഒരു ബാലനെ കണ്ടാൽ നീ പറയുക:—“ഇവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ ഒന്നും അതിലംഘിച്ചിട്ടില്ല; ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ അനവധി ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇവൻ എന്നെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.” നിന്നെക്കാൾ പ്രായമുള്ള ഒരാളെ കണ്ടാൽ നീ പറയുക:—“ഇദ്ദേഹം എന്നെക്കാൾ മുമ്പേ അല്ലാഹുവിന് ‘ബാദത്തു’ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, എന്നെക്കാൾ ഉത്തമനാണിദ്ദേഹമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.” അദ്ദേഹം ഒരു പണ്ഡിതനാണെങ്കിൽ നീ പറയുക:—“എനിക്ക് നല്ലപ്പൊക്കത്തു് ഇദ്ദേഹത്തിന് നല്ലപ്പൊക്കമില്ല; ഞാൻ ചെന്നെത്താത്തിടത്തു് ഇദ്ദേഹം ചെന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഞാനറിയാത്തതു് ഇദ്ദേഹം അറിയുകയും ചെയ്യൂ. അപ്പോൾ ഞാൻ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയാകുന്നതെങ്ങനെ?” ഇനി അദ്ദേഹം ഒരു പാമരനാണെങ്കിൽ നീ പറയുക:—“ഇദ്ദേഹം അജ്ഞതമൂലമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ അതിലംഘിക്കുന്നതു്. ഞാൻ അറിവോടുകൂടിയാണ് അവന്റെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കു

നതു്. അപ്പോൾ എനിക്കെതിരിലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രമാണം ഏറ്റവും പ്രബലമാണു്. എന്റെ അവസാനസ്ഥിതി എങ്ങനെയെന്നോ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനസ്ഥിതി എങ്ങനെയെന്നോ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.” ഇനി അദ്ദേഹം ഒരു അമൂല്യമാണെങ്കിൽ നീ പറയുക: “ഇദ്ദേഹം മുസ്ലിമാകുകയും, ഉത്തമകർമ്മങ്ങളോടുകൂടി അന്തരിക്കുകയും, മുസ്ലിമായതു കാരണം, — കഴുപ്പു് ഗോതമ്പുമാവിൽനിന്നും മുടിനാൽ ഒഴിവാക്കപ്പെടുംപോലെ — ഇദ്ദേഹം പാപങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തേക്കുമോ എന്നും, ഞാനാണെങ്കിൽ, — അല്ലാഹു രക്ഷിക്കട്ടെ — അല്ലാഹു എന്നെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും, അങ്ങനെ ഞാൻ അവിശ്വാസിയായിത്തീരുകയും ഭൃഷ്ടകർമ്മങ്ങളോടുകൂടി അന്തരിക്കുകയും, അങ്ങനെ നാളെ ഇദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപസ്ഥരിൽ ഉൾപ്പെടുകയും, ഞാൻ ശിക്ഷിതന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കുമോ എന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.” “അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ ആരാണോ വലിയവൻ, അവനാണു് വാസ്തവത്തിൽ വലിയവൻ” എന്നു നീ അറിയാതെ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് അഹങ്കാരം ഒഴിവാകുന്നതല്ല. അതു് അവസാന സ്ഥിതിയുടെമേൽ ആസ്പദവുമാണു്. അതു് സംശയനീയമാണു്. അപ്പോൾ അവസാന സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ പേടി, അതിൽ നീ സംശയാലുവായിരിക്കുന്നതോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരുടെമേൽ അഹങ്കരിക്കുന്നതിൽനിന്നു് നിന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതാണു്. നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉറപ്പും വിശ്വാസവും ഭാവിയിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കാനിടയുള്ളതിനോടു് എതിരാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങളെ കൈയ്കാതും ചെയ്യുന്നവനാ

൯. അവൻ ഇച്ഛിച്ചവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലെത്തി
ക്കുകയും, അവൻ ഇച്ഛിച്ചവരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും
ചെയ്യും.

ഒരു ഹദീസ്

അസൂയ, അഹങ്കാരം, ലോകമാന്യതേറ്റു, അഹം
ഭാവം—എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ‘ഹദീസ്’കൾ ധാരാ
ളമുണ്ട്. സർവ്വസംയുക്തമായ ഒരൊറ്റ ഹദീസ് തദ്
വിഷയങ്ങളിൽ നിനക്കു മതിയാകൂ. ഇബ്നാൽ
മുബാരക് (റ:) ഒരാളിൽ (ഘാലിദിബ്നമഅ്ദാൻ)
നിന്നു് ഇപ്രകാരം റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നു: അദ്ദേഹം
മുആദി (റ:)നോടു് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി: ‘അല്ല
യോ മുആദ്! അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ:)യിൽ
നിന്നു് അങ്ങു് ശ്രവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസ് എനിക്കു
പറഞ്ഞുതരിക.’ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: അപ്പോൾ
മുആദ് (റ:) കരഞ്ഞു. അദ്ദേഹം കരച്ചിലടക്കുകയി
ല്ലെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചുപോയി. കരച്ചിലടക്കിയശേ
ഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അഹോ! റസൂലിനോടുള്ള
എന്റെ സ്നേഹം നിഷ്കളങ്കമാണു്!!! റസൂലിനെ
സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹം നിസ്സീമ
മാണു്!!!” പിന്നീടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നബി(സ)
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. അവിടുന്ന് പറയുകയാണു്—
“അല്ലയോ മുആദ്! നിന്നോടു ഞാനൊരു വൃത്താന്തം
പറയുന്നു. നീ അതു് ഹൃദിസ്ഥമാക്കുകയാണെങ്കിൽ,
അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നീനക്കതു് ഉപകാരപ്പെടും.
നീ അതു് ഹൃദിസ്ഥമാക്കാതെ, പാഴാക്കുകയാണെ
ങ്കിൽ ‘ഖിയാമത്തി’ന്റെ ദിവസം, അല്ലാഹുവിന്റെ

സന്നിധിയിൽ നിന്റെ പ്രമാണം അസ്ഥിരപ്പെട്ടു പോകും. അല്ലയോ, മുആദ്! ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അല്ലാഹു ഏഴ് മലക്കുകളെ സൃഷ്ടിച്ചു. (പിന്നീട് അല്ലാഹു ആകാശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും,) ഏഴ് ആകാശങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും ഓരോ മലക്കുകളെ കാവൽക്കാരാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷംവരെയുള്ള കർമ്മവുമായി അംഗരക്ഷകരായ മലക്കുകൾ ആകാശത്തിലേക്കു കയറും. അതിനു് സൂര്യപ്രകാശം പോലുള്ള പ്രഭ ഉണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ ഒന്നാം ആകാശത്തിലെത്തുവോളം, അംഗരക്ഷകർ ആ കർമ്മത്തെ പദ്മതീകരിച്ചു കാണിക്കുകയും, പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവൽക്കാരൻ അംഗരക്ഷകനോടു പറയും: ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു്, നിങ്ങൾ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തടിക്കുവിൻ! പരദൂഷണവകുപ്പിന്റെ ചുമതലക്കാരനാണ് ഞാൻ. പരദൂഷകന്മാരുടെ കർമ്മത്തെ എന്നെ വിട്ടു് അപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “പിന്നീടു് അംഗരക്ഷകർ പരദൂഷകനല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മവുമായി കയറും. അങ്ങനെ രണ്ടാം ആകാശത്തിലെത്തുവോളം അവരതിനെ വളരെ വലുതായി കണക്കാക്കുകയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവൽക്കാരനായ മലക്കു് അവരോടു പറയും: നില്ലുവിൻ; ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ ഇതിന്റെ കർമ്മിയുടെ മുഖത്തടിക്കുവിൻ! ഇഹലോകനേടു്

ത്തെ കരുതി ചെയ്തതാണിത്. അവന്റെ കർമ്മം എന്തെവിട്ട് അപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ സദസ്സുകളിൽവെച്ചു്, ജനങ്ങളുടെ മേൽ അഭിമാനം നടിക്കുന്നവനായിരുന്നു. ദുരഭിമാനം കടന്നുകൂടിയ കർമ്മത്തെ ചെക്കുചെയ്യുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കാകുന്നു ഞാൻ.”

അവിടുന്ന് പറയുന്നു:—പിന്നീടു് അംഗരക്ഷകർ ദുരഭിമാനിയല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മവുമായി കയറും. ദാനം, നമസ്കാരം, നോമ്പു് എന്നിത്യാദികളാൽ അതിന്റെ പ്രകാശം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നുണ്ടാകും. അംഗരക്ഷകർക്കു് അതു വളരെ തൃപ്തികരമായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവർ അതുമായി മൂന്നാം ആകാശത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവല്ക്കാരനായ മലക്കു് അവരോടു പറയും: നില്ക്കുവിൻ; ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു്, നിങ്ങൾ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തടിക്കുവിൻ! അഹങ്കാരം കലൻ കർമ്മത്തെ ചെക്കുചെയ്യുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കാകുന്നു ഞാൻ. അവന്റെ കർമ്മത്തെ എന്തെ വിട്ടു് അപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ സദസ്സുകളിൽവെച്ചു് ജനങ്ങളുടെമേൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവനായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് പറയുന്നു: “മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മവുമായി അംഗരക്ഷകർ കയറുന്നതാണ്. മിന്നി പ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ അതു തിളങ്ങും, ‘തസ്മിഹി’; നമസ്കാരം, നോമ്പു്, ‘ഹജ്ജു’;

‘ഉറഃ’ എന്നിവയുടെ ആരവവും അതിനുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ, അതുകൊണ്ട് നാലാം ആകാശത്തിലേയ്ക്കു് അവർ പ്രവേശിക്കും. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവൽക്കാരനായ മലക്കു് അവരോടു പറയും: “നില്ക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തും, മുതുകത്തും, വയറത്തും അടിക്കുവിൻ! അഹംഭാവം കലൻ കർമ്മത്തെ ചെക്കു ചെയ്യുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കുക്കുന്നു ഞാൻ. അവന്റെ കർമ്മം എന്നെ വിട്ടു് അപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നു് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ, ഒരു കർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അതിൽ അഹംഭാവത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് പറയുന്നു: അടുത്ത ദിവസം മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മവുമായി അഞ്ചാം ആകാശത്തു് ചെന്നെത്തുവോളം അംഗരക്ഷകർ കയറും. മണവാളന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു് അണിയിച്ചൊരുക്കി ആനയിക്കപ്പെടുന്ന മണവാട്ടി എന്നപോലെ ആയിരിക്കുമതു്. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവൽക്കാരനായ മലക്കു് അവരോടു പറയും: നില്ക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മംകൊണ്ടു് ഇതിന്റെ കർമ്മിയുടെ മുഖത്തടിക്കുകയും, ഇതിനെ അവന്റെ പിടലിയിൽ കയറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! അസൂയ കലൻ കർമ്മങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കുക്കുന്നു ഞാൻ. വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നവരോടും, തന്റെ കർമ്മങ്ങൾപോലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരോടും അവൻ അസൂയപ്പെടുന്നവനായിരുന്നു. ഉത്തമ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നവരോടൊന്നും അവൻ അസൂ

യപ്പെടുകയും, അവരെ ഭുഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിരുന്നു. അവന്റെ കർമ്മം എന്നെ വിട്ട് അപ്പറത്തേക്കു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: അടുത്ത ദിവസം മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ കർമ്മവുമായി അംഗരക്ഷകർ കയറും. നമസ്കാരം, സകാന്തു്, ഹജ്ജു്, ഉറു; സമരം, പ്രതാനുഷ്ഠാനം—എന്നിവമൂലം സൂര്യപ്രകാശംപോലുള്ള പ്രകാശം അതിനുണ്ടായിരിക്കും. ആ കർമ്മവുമായി ആറാം ആകാശത്തിലേയ്ക്കു് അവർ കടന്നുചെല്ലും. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവല്ലാരനായ മലക്കു് അവരോടു പറയും: നില്ക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മം കൊണ്ടു് ഇതിന്റെ കർമ്മിയുടെ മുഖത്തടിക്കുവിൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരിൽവെച്ചു്, വല്ല വിപത്തോ രോഗമോ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യനോടും അവൻ യാതൊരു കരുണയും കാണിക്കാത്തവനായിരുന്നു. എന്നല്ല, അവനതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവനായിരുന്നു. കാരുണ്യത്തെ പരിശോധിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കുക്കുന്നു ഞാൻ. അവന്റെ കർമ്മം എന്നെവിട്ടു് അപ്പറത്തേക്കു കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ നാഥൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവിടുന്ന് പറയുന്നു: അടുത്ത ദിവസം മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ പ്രതാനുഷ്ഠാനം, നമസ്കാരം, ദാനധർമ്മം, സമരം, മതസൂക്ഷ്മത എന്നിവയാലുള്ള കർമ്മവുമായി അംഗരക്ഷകർ കയറും. തേനീച്ചയുടെ ശബ്ദംപോലുള്ള ശബ്ദവും സൂര്യപ്രകാശംപോലുള്ള പ്രകാശവും

അതിനുണ്ടായിരിക്കും. മൂവായിരം മലക്കുകൾ അതിനു് അകമ്പടി സേവിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ കർമ്മവുമായി ഏഴാം ആകാശത്തിലേക്ക് അവർ കടന്നുചെല്ലും. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ കാവൽക്കാരനായ മലക്ക് അവരോടു പറയും: നില്ക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മംകൊണ്ട് ഇതിന്റെ കമ്മിയുടെ മുഖത്തും, അവന്റെ അവയവങ്ങളിലും അടിക്കുകയും, അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അടച്ചുപൂട്ടുകയും ചെയ്യുവിൻ! കീർത്തിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളെ പരിശോധിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കാകുന്നു ഞാൻ. എന്റെ നാമന്റെ തൃപ്തിയെ കാംക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ കർമ്മങ്ങളെയും എന്റെ നാമനിൽനിന്നു് ഞാൻ തടഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയല്ലാത്തതിനെയാണ് തന്റെ കർമ്മംകൊണ്ട് അവൻ കാംക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മതപണ്ഡിതന്മാരുടെ പക്കലുള്ള ഔന്നത്യത്തേയും, വിദ്വാന്മാരുടെ അടുക്കലുള്ള കീർത്തിയേയും, ജനപദങ്ങളിലുള്ള പ്രശസ്തിയേയുമാണ് ഇതുകൊണ്ട് അവൻ കാംക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവന്റെ കർമ്മം എന്നെവിട്ടു് അപ്പുറത്തേക്ക് കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നു് എന്റെ നാമൻ എന്നോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഏതൊരു കർമ്മവും 'രിയാഉ' (ഇഹലോകമാന്യതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതു്) ആണ്. ഇഹലോകമാന്യത ഇച്ഛിക്കുന്നവരുടെകർമ്മത്തെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല.

അവിടുന്ന് പറയുന്നു: അടുത്ത ദിവസം മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ നമസ്കാരം, സകാത്തു്, പ്രതാനുഷ്ഠാനം, ഹജ്ജു്, 'ഉറു;' സൽസപ്താവം, മൗനാവലംബം,

ജപം എന്നിവയാലുള്ള കർമ്മവുമായി അംഗരക്ഷകർ കയറും. ഏഴ് ആകാശങ്ങളിലേയും മലക്കുകൾ, എല്ലാ മറകളും വിട്ടുകടന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷത്തിലെത്തുവോളം അതിനെ അനുഗമിക്കും. അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സമക്ഷത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്കളങ്കമായ സല്ക്കർമ്മമാണിതെന്ന് ആ മനുഷ്യനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരോടു പറയും: എന്റെ ദാസന്റെ കർമ്മത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. ഞാൻ അവന്റെ അന്തർഗ്ഗതത്തെ വീക്ഷിക്കുന്നവനാണ്. ഈ കർമ്മംകൊണ്ട് എന്റെ തൃപ്തിയെ അവൻ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഞാനല്ലാത്തവരെയാണ് ഇതുകൊണ്ട് അവൻ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ആകയാൽ അവന്റെ മേൽ എന്റെ ശാപമുണ്ട്. “നിന്റെ ശാപവും ഞങ്ങളുടെ ശാപവും അവന്റെമേലുണ്ടാകട്ടെ” എന്ന് എല്ലാ മലക്കുകളും അപ്പോൾ പറയും. അങ്ങനെ ഏഴ് ആകാശങ്ങളും അവയിലുള്ളവരും അവനെ ശപിക്കുന്നതാണ്.”

ഇതു പറഞ്ഞശേഷം മുആദ് (റ) സങ്കടപ്പെടുകയും, ശക്തിയായി പൊട്ടിക്കരയുകയും ചെയ്തു. മുആദ് (റ) പറയുന്നു: നബി(സ:)യോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: “അല്ലയോ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ; അങ്ങ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണ്! ഞാൻ കേവലം ഒരു മുആദ് മാത്രമാണ്. അവയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷയും മോചനവും എങ്ങനെയാണെന്നിരിക്കട്ടെ?” അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “മുആദേ, എന്നെ നീ പിന്തുടരുക. എന്തെങ്കിലും പോരായ്മ നിന്റെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ

ഉല്പന്നങ്ങളിൽ അന്യരെ ഭുഷിക്കാതെ നിന്റെ നാവി
 നെ നീ സൂക്ഷിക്കുക; നിന്റെ സഹോദരങ്ങളിൽ
 നിന്നു് ചുറ്റുതൂണു് ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയ പണ്ഡിതന്മാരെ
 വിശേഷിച്ചും. നിന്റെ പാപങ്ങളെ നിന്റെമേൽ
 തന്നെ നീ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവയെ
 അവരുടെ മേൽ നീ ആരോപിക്കരുതു്; അവരെ
 നീ ഭുഷിക്കുകവഴി നിന്നെ നീ വാഴ്ത്തരുതു്; അവരെ
 നീ തരംതാഴ്ത്തുകവഴി നിന്നെ നീ ഉയർത്തരുതു്. പാ
 രത്രിക കർമ്മത്തിൽ ഐഹിക താല്പര്യത്തെ നീ
 ഉൾപ്പെടുത്തരുതു്. നിന്റെ സ്വഭാവമെന്തെങ്കിലും ജന
 ങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കമാറു്, സദസ്സുകളിൽ നീ അഹ
 ങ്കരിക്കരുതു്. നിന്റെ അടുക്കൽ ഒരാൾ ഉണ്ടായിരി
 ക്കവേ, മറ്റൊരാളുമായി നീ രഹസ്യം പറയരുതു്.
 ജനങ്ങളുടെമേൽ നി മഹത്വം നടിക്കരുതു്. തന്മൂലം
 ഇഹ-പരനന്മകൾ നിന്നിൽനിന്നു് വേറിട്ടുപോകും.
 നിന്റെ നാവുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തെ
 നീ പിടിച്ചിടുന്നരുതു്; തന്മൂലം ഖിയാമത്തിന്റെ
 ദിവസം, നരകത്തിൽവെച്ചു് നരകത്തിലെ നായ്ക്കൾ
 നിന്നെ പിടിച്ചിടുന്നൂ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള
 ‘നാശിമാത്തു്’ എന്താണെന്നു നിനക്കറിയാമോ?
 മുആദേ!” ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എന്റെ മാതാപിതാ
 കളേക്കാൾ എനിക്കു കടപ്പെട്ട അല്ലാഹുവിന്റെ
 റസൂലേ; അവ എന്താണെന്നു് അങ്ങു പറഞ്ഞുതന്നാ
 ലും!” അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “നരകത്തിലെ നായ്ക്കു
 ളാണവ. അവ അസ്ഥിയിൽനിന്നു മാംസത്തെ വാ
 ന്നെടുക്കുന്നതാണു്.” ഞാൻ ചോദിച്ചു: “എന്റെ
 മാതാപിതാക്കളേക്കാൾ എനിക്കു കടപ്പെട്ട അല്ലാഹു
 വിന്റെ റസൂലേ; ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു് ആരാണു
 പ്രാപ്തരാകുക? ഇവയിൽനിന്നു് ആരാണു് രക്ഷപ്പെ

ടുകു?" അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "മുആദേ, അല്ലാഹുത്ത
 ആലാ, നിഷ്പ്രയാസമാക്കിക്കൊടുത്തവർക്കു് ഇതു
 എളുപ്പമാണു്! നിനക്കുവേണ്ടി നീ എന്തു് ഇഷ്ട
 പ്പെടുന്നുവോ, അതു് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നീ ഇഷ്ട
 പ്പെടുക എന്നതും, നിനക്കു നീ ഏതൊന്നു വെറുക്കു
 നുവോ, അതു ജനങ്ങൾക്കും നീ വെറുക്കുക എന്നതും
 അവയുടെ നിവാരണത്തിനു് നിനക്കു മതിയാവുന്ന
 താണു്. മുആദേ; അപ്പോൾ നീ സുരക്ഷിതനായി
 തീരുന്നതാണു്." "ഈ ഫദീസു്, മുആദിനെക്കാൾ
 കൂടുതലായി ഉരുവിടുന്ന ഒരുത്തരെയും ഞാൻ കണ്ടി
 ടില്ല" എന്നു ഖാലിദിബ്നു്നു മഅ്ദാൻ പറഞ്ഞി
 രിക്കുന്നു.

സമാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഖവുര

അല്ലയോ വിജ്ഞാന തൃഷ്ണകാ! ഈവക കാര്യങ്ങൾ
 നീ ഒന്നു ചിന്തിക്കുക! പൊങ്ങച്ചത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യ
 താല്പ്യത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമാ
 ണു് ഈദൃശ ഭൂഷ്യങ്ങൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വേരൂ
 നുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമെന്നു്
 അറിയുക. എന്നാൽ പാമരൻ ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ
 അധികത്തിൽനിന്നും വിദൂരത്താണു് സ്ഥിതിചെയ്യ
 നതു്. ഇവയ്ക്കു ലക്ഷ്മീഭവിച്ചു് നിലകൊള്ളുന്നതു്
 പണ്ഡിതവേഷധാരിയാണു്. അക്കാരണത്താൽ അ
 വൻ വിനാശത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുവനാകുന്നു. ആക
 യാൽ നിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രമുഖം ഏ
 തൊക്കെയാണെന്നു് നീ ചിന്തിക്കുക. അതായതു്
 നാശകരങ്ങളായ ഈവക കാര്യങ്ങളെ പ്രതിരോധി

കേണ്ട ക്രമങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, നിന്റെ ഹൃദയത്തെയും, നിന്റെ പാരത്രിക ജീവിതത്തെയും നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതിലേപ്പെടുകയും ചെയ്യുവാനോ? അതല്ല, നശപരന്മാരോടൊപ്പം നശിച്ചൊടുങ്ങുവാൻവേണ്ടി അഹങ്കാരം, ഇഹലോകമാന്യത, അസൂയ, അഹംഭാവം എന്നിവയുടെ വർദ്ധനവിന്റെ നിദാനമായ വിദ്യകൾ അഭ്യസിച്ചു, വിടന്മാരോടൊപ്പം അനാവശ്യ സംസാരങ്ങളിലേർപ്പെട്ട് സല്ലപിക്കുവാനോ നിനക്ക് ഏറ്റവും പ്രമുഖമെന്നു നീ ചിന്തിക്കുക! ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഹൃദയ ഭൂഷ്യമൂലങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നും, അവയ്ക്കൊരു അടിത്തറയുണ്ടെന്നും, അത് ഭൗതികതൃഷ്ണയാണെന്നും അറിയുക. അക്കാരണത്താൽ നബി (സ) പറയുന്നു: “എല്ലാ തെറ്റുകളുടെയും തലയാകുന്നു ഭൗതികതൃഷ്ണ” എന്ന്. കൂടാതെ, ഇഹലോകം പരലോകത്തിന്റെ കൃഷിപ്പാടവുമാകുന്നു. ഒരാൾ ഭൗതികസമ്പത്തിൽനിന്ന് തന്റെ പാരത്രിക ജീവിതത്തിനു സഹായകമാകമാറ്, അത്യാവശ്യമായ തോതനുസരിച്ചുമാത്രം സ്വീകരിച്ചാൽ ഇഹലോകം അവന്റെ പാരത്രിക ജീവിതത്തിന്റെ കൃഷിപ്പാടമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഭൗതിക സമ്പത്തുകൾകൊണ്ട് ആനന്ദിച്ചൊരാടുവാൻ ഒരാൾ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഇഹലോകം അവന്റെ നാശസ്ഥലമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

‘തഖ് വാ’ (ഭക്തി)യെ സംബന്ധിച്ച വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ബാഹ്യഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ചെറിയ ഒരു ‘സാമ്പിള’ണ് ഇരുപതുനൂറ് വിവരിച്ചത്. സന്മാർത്തിന്റെ മുഖവുരയാണത്. അതിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം നിന്നെ നീ പരിശോധിക്കുകയും, നിന്റെ

മനസ്സ് അതിനു വിധേയമായി നിനക്കു വഴിപ്പെട്ട കയ്യും ചെയ്താൽ, 'തഖ് വാ'യുടെ അന്തർഭാഗത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ ക്രമം അറിയുന്നതിന് "ഇഹ് യാ ഉലൂമിദ്ദീൻ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ നീ ആശ്ശേഷിക്കുക. 'തഖ് വാ'കൊണ്ട് നിന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തെ നീ അലംകൃതമാക്കിയാൽ നിന്റെയും നിന്റെ നാഥന്റെയും ഇടയിലുള്ള മറകൾ അത്തരണത്തിൽ ഉയരുന്നതാണ്. ജ്ഞാനകിരണങ്ങൾ നിനക്കു വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. [അഭൂതപൂർവ്വമായ നിലയിൽ] നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അറിവിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുകുകയും, ദൃശ്യലോകത്തിന്റെയും അദൃശ്യലോകത്തിന്റെയും രഹസ്യങ്ങൾ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 'സഹാബത്തി'ന്റെയും 'താബിഇ'ങ്ങളുടെയും കാലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, നൂതനവിജ്ഞാനങ്ങളെ നിസ്സാരമാക്കിത്തീർന്ന ആത്മജ്ഞാനം നിനക്കു സുലഭമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ കിംവദന്തി, വിവാദം, വിമർശനം, മത്സരം എന്നിവയിലൂടെയാണ് നീ വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അഹോ; നിന്നെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന വിപത്ത് എത്ര വമ്പിച്ചതാണ്! നിന്റെ യത്നം എത്ര ദൈർഘ്യമേറിയതാണ്!! നിന്റെ തടസ്സവും നിന്റെ നഷ്ടവും എത്ര ഭീമമാണ്!!! നിനക്കു തോന്നുന്നതെല്ലാം നീ ചെയ്യുക! പക്ഷേ, 'ദീനി'നു പകരം നീ തേടുന്ന ഭൗതിക സമ്പത്ത് നിനക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു കിട്ടുകയില്ല. പാരത്രിക സമ്പത്ത് നിന്നിൽനിന്ന് വഴുതിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. ഒരുവൻ 'ദീനി'നു പകരം ഭൗതികസമ്പത്ത് തേടിയാൽ രണ്ടും ഒരുപോലെ അവന് നഷ്ടപ്പെടും. ഒരാരും 'ദീനി'നുവേണ്ടി ഭൗതികസമ്പത്തുകൾ ചെരിച്ചു

ജിച്ചാൽ രണ്ടും ഒരുപോലെ അവൻ ലഭ്യമാകും. അല്ലാഹുവിനോടു്, അവന്റെ കല്പനകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടും, അവന്റെ നിരോധനങ്ങൾ വജ്ജിച്ചുകൊണ്ടും ഇടപെടുന്നതിലുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സാമാർത്ഥികാചാരത്തിന്റെ ഒരു സമുച്ചയമാണു് ഇതഃപര്യന്തം വിവരിച്ചതു്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാസനാരോടു്, ഈ ലോകത്തുവെച്ചു് സഹവസിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നീ പാലിക്കേണ്ട ചിട്ടകളുടെ ഒരു സമാഹാരംകൂടി ഇത്തരണത്തിൽ നിനക്കു് ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചുതരാം.

സഹകരണച്ചിട്ടകൾ

നീ നാട്ടിലായിരിക്കുമ്പോഴും, യാത്രയിലായിരിക്കുമ്പോഴും, ഉറക്കത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും ഉണച്ചയിലായിരിക്കുമ്പോഴും എന്നല്ല-നിന്റെ ജീവിതകാലത്തും നിന്റെ മരണവേളയിലും വേർപെടാത്ത നിന്റെ കൂട്ടുകാരൻ, നിന്റെ നാഥനും നിന്റെ നേതാവും നിന്റെ യജമാനനുമായ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവുവെന്നു് അറിയുക. അവനെ നീ ഓർക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവൻ നിന്റെ കൂടെയാണു്. അല്ലാഹുത്തആലാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നവരുടെകൂടെയാണു് ഞാൻ.” മതകർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിലുള്ള നിന്റെ ചോരായ്മയുടെ പേരിൽ നിന്റെ ഹൃദയം വ്യസനിച്ചു് വ്യാകുലപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവനും, നിന്നെ വേർപെടാത്തവനുമായവൻ. അല്ലാഹുത്തആലാ പറ

ഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എനിക്കുവേണ്ടി ഹൃദയം വ്യാകുലപ്പെടുന്നവരുടെ അടുക്കലാകുന്നു ഞാൻ.” അവനെ നീ അറിയേണ്ടതുപോലെ അറിഞ്ഞാൽ, കൂട്ടുകാരനായി അവനെ സ്വീകരിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അത് എല്ലാ സമയത്തും നിനക്ക് സാധ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ യജമാനനുവേണ്ടി നീ ഏകാഗ്രനാകുകയും, അവനുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു സമയം തിരഞ്ഞെടുക്കാതെ നിന്റെ അഹോരാത്രങ്ങളെ ഒഴിച്ചുവിടാൻ ഭയപ്പെടുക! അത്തരണത്തിൽ അല്ലാഹുവുമായുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ പഠിച്ചിരിക്കുക നിനക്ക് നിർബന്ധമാണ്.

തല താഴ്ത്തുകയും കണ്ണടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, വിചാരത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, മൗനാവലംബനത്തിൽ നിരന്തരനാകുക, അവയവങ്ങളെ നിശ്ചലമാക്കുക, ആജ്ഞകൾ അനുവർത്തിക്കുക, നിരോധനങ്ങൾ വജ്ജിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ സംബന്ധിച്ച് വിമർശനം നടത്താതിരിക്കുക, ധ്യാനനിരതനാകുക, ചിന്താനിമഗ്നനാകുക, അധർമ്മത്തെ വെടിഞ്ഞു സത്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക, ജനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിനയം ഉണ്ടായിരിക്കുക, കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ വീഴ്ചകളിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ലജ്ജയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മനഃക്ലേശം ഉണ്ടായിരിക്കുക, നിന്റെ ഉപജീവനത്തെ അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ ദൃഢവിശ്വാസം

അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ധനസമ്പാദനമാർഗ്ഗത്തിൽ കഠിന
 ലാഭങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാതെ ആത്മസംയമനം പാലിക്കു
 കയും, അല്ലാഹു നിനക്കുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുത്തിരി
 ക്കുന്നതിന്റെ നന്മയെ മനസ്സിലാക്കി, അല്ലാഹുവി
 ന്റെ ദയയ്ക്കുതീർന്നതിന്റെ മേൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യു
 ക—എന്നിവയാണു് അല്ലാഹുവുമായുള്ള സഹകരണ
 ത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ. ഇവ മുഴുവനും, നിന്റെ അഹോ
 രാത്രങ്ങളിൽ മുറുകെ പിടിക്കേണ്ടതാണു്. എന്തുകൊ
 ണ്ടെന്നാൽ നിന്നെ വിട്ടുപിരിയാത്ത കൂട്ടുകാരനോടു
 ഉള്ള സഹകരണത്തിന്റെ ചിട്ടകളാണിവ. ജനങ്ങൾ
 മുഴുവനും ഒരവസരത്തിൽ നിന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്ന
 താണു്.

പണ്ഡിതന്മാരുടെ ചിട്ടകൾ:—നീ ഒരു 'ആലി
 മാ'ണെങ്കിൽ, സഹനം, ശാന്തശീലം, തലതാഴ്ന്ന
 തോടൊപ്പം ഒരുങ്ങിയ മട്ടിൽ പ്രശസ്തിയോടുകൂടി
 ഇരിക്കുക,—തെമ്മാടിത്തത്തിൽനിന്നു് തെമ്മാടിക
 ഉള്ള പിന്തിരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഒഴികെ, മറെറല്ലാവ
 രോടും—അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക, യോഗങ്ങളിലു
 സമിതികളിലും വിനയം കൈക്കൊള്ളുക, കളിതമം
 ശകൾ പരിത്യജിക്കുക, വിദ്യാത്മികളോടു് ദയകാ
 ണിക്കുക, ചോദിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും, അറി
 വില്ലാതെ അറിവുണ്ടെന്നു് നടിക്കുന്നവരുമായ വിദ്യാ
 ത്മികൾക്കു് സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക,
 മായന്മാർക്കു് നല്ല നിദ്ദേശം കൊടുത്തു് അവരെ
 നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും അവരോടു് കോപിക്കാതിരി
 ക്കയും ചെയ്യുക, തനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യം
 അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറയുന്നതിനു് സങ്കോചിക്കാ
 തിരിക്കുക, ചോദ്യകർത്താവിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരി

ക്ഷേമം, അയാളുടെ ചോദ്യം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക, തെളിവുകൾ സ്വീകരിക്കുക, സത്യത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുമ്പോൾ സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് സത്യത്തെ അനുസരിക്കുക, വിദ്യാത്മിയെ അവൻ ഉപദ്രവകരമായ എല്ലാവിധ വിദ്യകളിൽനിന്നും തടഞ്ഞുനിർത്തുക, “ഫലപ്രദമായ വിജ്ഞാനം” കൊണ്ട് അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയല്ലാത്തത് കാണിക്കുന്നതിനെ വിലക്കുക, ‘ഫർസു’എൻ’ (വൈയക്തികകടമ) നിർവ്വഹിച്ചതീരുന്നതിനുമുമ്പായി, ‘ഫർസുകിഫായ:’(സാമൂഹ്യകടമ)യിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് വിദ്യാത്മിയെ തടയുക, [ഭക്തിപ്രധാനമായ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു തന്റെ ബാഹ്യഭാഗത്തേയും ആന്തരികഭാഗത്തേയും നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയാണ് അവന്റെ ‘ഫർസു’എൻ’-വൈയക്തികകടമ.] വിദ്യാത്മികൾ ആദ്യമായി ഗുരുനാമന്റെ അനുവർത്തനങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതിനും, രണ്ടാമതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനത്തിൽനിന്ന് പഠിക്കുന്നതിനുമായി, അദ്ദേഹം ആദ്യമായി സ്വന്തം ദേഹത്തെ ‘തഖ്വ്വ’യിൽ നിരന്തരമാക്കി മാതൃക കാണിക്കുക—എന്നിവയാണ് ‘ആലിമി’ന്റെ ചിട്ടകൾ.

വിദ്യാത്മികളുടെ ചിട്ടകൾ:—നീ ഒരു വിദ്യാത്മിയാണെങ്കിൽ, ‘ഉസ്താദി’(ഗുരുവി)നെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന് അഭിവാദ്യവും സലാമും അർപ്പിക്കുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു സംസാരം കുറയ്ക്കുക, ‘ഉസ്താദു’ ആവശ്യപ്പെടാതെ സംസാരിക്കാതിരിക്കുക, മുൻകൂട്ടി അനുവാദം കിട്ടാതെ യാതൊന്നും അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കാതിരിക്കുക, “അങ്ങു” അരുളിയതിന്റെ വിരുദ്ധം

ഇന്നയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരത്തിനെതിരേ പറയാതിരിക്കുക, ‘ഉസ്താദി’നെക്കാൾ യാഥാർത്ഥ്യം ശരിക്കു് അറിയുന്നവൻ താനാണെന്ന നാട്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു് വിരുദ്ധമായ ഒരുഭിപ്രായവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമക്ഷത്തിൽ ഉന്നയിക്കാതിരിക്കുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭസ്സിൽവെച്ചു് തന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്നവരോടു് യാതൊന്നും ചോദിക്കാതിരിക്കുകയും, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, [നമസ്കാരത്തിലെന്നപോലെ കണ്ണു് താഴ്ന്നിടവന്നും നിശ്ചലനും അച്ചടക്കപാലകനുമായിരിക്കണം.] അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈമനസ്സുവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു് ചോദ്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കുക, അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റാൽ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുന്നേല്ക്കുക, ചർച്ചകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടോ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടോ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കാതിരിക്കുക, അദ്ദേഹം തന്റെ താവളത്തിൽ ചെന്നെത്തുന്നതുവരെ-വഴിയിൽവെച്ചു് യാതൊന്നും ചോദിക്കാതിരിക്കുക, ബാഹ്യരൂപത്തിൽ അനാശാസ്യമെന്നു് തനിക്കു തോന്നുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികളുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിക്കുക, അവയുടെ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുന്നതു് അദ്ദേഹമാണു്. “ആകപ്പലിലുള്ള ആളുകളെ മുക്കി നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണോ അതിന്റെ പലക നിങ്ങൾ വെട്ടിയിളക്കിയതു്? തീർച്ചയായും ഭീകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു് നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്!”—എന്നിപ്രകാരം മൂസാനബി (അ:) ഖസുദ് നബി (അ:) യെ കുററപ്പടുത്തിയതിനെയും, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ

ബാഹ്യവശമാത്രം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ആ പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിഷേധിച്ചതിൽ മൂസാനബി (അ:) അമ്മളി പിണഞ്ഞവരായിത്തീർന്നതിനേയും അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നീ ഓർക്കുക—എന്നിവയാണ് ഗുരുനാഥന്മാരോടു വിദ്യാർത്ഥികൾ പാലിക്കേണ്ട ചിട്ടകൾ.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ചിട്ടകൾ:—നിനക്ക് മാതാപിതാക്കളുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ പറയുന്നതു് കേൾക്കുക, അവർ എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ അവരോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം എഴുന്നേല്ക്കുക, അവരുടെ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കുക, അവരുടെ മുമ്പേ നടക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഉപരിയായി ശബ്ദം ഉയർത്താതിരിക്കുക, അവരുടെ ക്ഷണത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക, അവരുടെ തൃപ്തിയെ കാംക്ഷിക്കുക, അനുസരണയുടെ ചിറകുകൾ അവർക്കുവേണ്ടി താഴ്ന്നിരിക്കുക, അവർക്ക് ചെയ്യുകൊടുത്ത നന്മകളെയും അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ നിവൃത്തിച്ചുപോന്നതിനേയും അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത ഗുണമായി അവരോടു് എടുത്തുപറയാതിരിക്കുക, അമച്ഛത്തോടുകൂടി അവരെ വീക്ഷിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ മുഖഭാവിൽ തന്റെ മുഖം ചുളിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ യാത്രചെയ്യാതിരിക്കുക—എന്നിവയാണ് മാതാപിതാക്കളോടു് സന്താനങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ട ചിട്ടകൾ.

ജനങ്ങളോടുള്ള ചിട്ടകൾ:--മേൽ പറയപ്പെട്ടവർക്കു പുറമേ നിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ സ്നേഹിതന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ സുപരിചിതന്മാർ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അപരിതന്മാർ എന്നീ

ങ്ങനെ മൂന്നു വിഭാഗക്കാരാണെന്ന് അറിയുക. അപരിചിതന്മാരായ പാമരജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ പെട്ടുപോയാൽ അവരുടെ സംസാരത്തിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുക, അവരുടെ അനാവശ്യ സംസാരത്തിൽ ശ്രദ്ധ കറയ്ക്കുക, അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന അപശബ്ദങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധനാകുക, അവരെ അധികം സന്ദർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുക, അവരുടെ അനാശാസ്യതകളുടെമേൽ തന്ത്രപരമായി അവരെ ഉണർത്തുക, അവർ സ്വീകരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശയുള്ളപ്പോൾ സഭുപദേശം ചെയ്യുക എന്നിവയാണ് അവരോടുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ ചിട്ടകൾ.

സ്നേഹിതന്മാരുടെ യോഗ്യതകൾ:—സഹോദരന്മാരും സുഹൃത്തുക്കളുമാകട്ടെ, അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടു നടപടികൾ നീ കൈയ്ക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. സഹകരണത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും ചട്ടങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണ് അതിൽ ഒന്നാമത്തേതു്. സാഹോദര്യത്തിനും സൗഹൃദത്തിനും പഠനിയപരമായിട്ടല്ലാതെ നീ സഖ്യം സ്ഥാപിക്കരുതു്. നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ നടപടിക്രമത്തിന്മേലാണ് മനുഷ്യൻ നിലകൊള്ളുന്നതു്. ആകയാൽ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും താൻ ആരുമായിട്ടാണ് സഖ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!” നിന്റെ പഠിത്തത്തിൽ നിന്റെ സഹപാഠിയാകുന്നതിനും, നിന്റെ മതപരവും ഭൗതികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്റെ സഹപാഠിയാകുന്നതിനും ഒരു സ്നേഹിതൻ നിനക്കു വേണ്ടിവന്നാൽ, അവനിൽ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ ഗൗനിച്ചുകൊൾക.

1) ബുദ്ധി:—ഭോഷനാരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിൽ യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിന്റെ പരിസമാപ്തി വെറുപ്പിലേക്കും വിരോധത്തിലേക്കും മടങ്ങുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലതുതന്നെ നിനക്ക് അനത്ഥകരമായിരിക്കുന്നതാണ്. അവൻ നിനക്ക് ഗുണത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവനാണുതാനും. ബുദ്ധിമാനായ ശത്രുവാണ് ഭോഷനായ മിത്രത്തെക്കാൾ നല്ലത്. അലിയ് (റ:) പറയുന്നു:—

- “സഖ്യംപുലർത്താതെ മൃഗരമായി നീ,
സൂക്ഷിക്കവരെയും നിന്നെപ്പോലും! 1
- ശാന്തശീലന്മാരിലെത്ര വിനാശങ്ങൾ
അജ്ഞാൽ വന്നു ഭവിച്ചതില്ലേ? 2
- രണ്ടുപേരൊന്നായി സഞ്ചരിച്ചിടുകിൽ
തുല്യതനോക്കണം തമ്മിൽത്തമ്മിൽ. 3
- ജോടിചെരുപ്പുകളൊന്നിച്ചിരിക്കുകിൽ,
ജോടി നോക്കപ്പെടുന്നെന്നുപോലെ. 4
- കാണമതേതിനും മറെറൊരു വസ്തുവിൽ
മാനദണ്ഡങ്ങളും തുല്യതയും. 5
- ഹൃദയലാഭസമ്മേളനമെപ്പോഴും
ഒന്നൊന്നിൽ മാത്രകനൽകീടുന്നു.” 6

2) സൽസ്വഭാവം:—സ്വഭാവം ഭൂഷിച്ചവനോടു നീ കൂട്ടുകൂടരുത്. കാമ-കോപവേളകളിൽ ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കാത്തവനാണവൻ. ‘അൽഖമത്തുൽ അഗ്ലാരിദ്’ (റ:) അവർകൾ, തന്റെ മറ്റു

ഞാസന്നവേളയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനോടു
 ചെയ്ത 'വസിയുത്തി'ൽ അതിനെ സമാഹരിച്ചിട്ടു
 ണ്ടു്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "മകനേ, ഒരു മനുഷ്യനു
 മായി നീ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, ഒരാളോ
 ടു് നീ കൂട്ടുകൂടുക: അവൻ നീ സേവനം അനുഷ്ഠി
 ച്ചാൽ, അവൻ നിന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കും; അവനു
 മായി നീ സഹകരിച്ചാൽ, അവൻ നിന്നെ യോഗ്യ
 നാക്കും; വല്ല ചെലവും നിന്നെ പിടികൂടിയാൽ
 അവൻ അതു നിർവ്വഹിക്കും. ഒരാളോടു നീ കൂട്ടുകൂ
 ടുക: നീ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനു മുതിർന്നാൽ, അവൻ
 അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും; ഒരു നല്ല കാര്യം
 നിന്റെ പക്കൽനിന്നു് കണ്ടാൽ അവൻ അതിനെ
 കണക്കിലെടുക്കും; ഒരു ചീത്തകാര്യം നിന്റെ
 പക്കൽനിന്നു് കണ്ടാൽ അവൻ അതിനെ മുടിവയ്ക്കും.
 ഒരാളോടു നീ കൂട്ടുകൂടുക: നീ സംസാരിച്ചാൽ
 നിന്റെ വാക്കുകൾ അവൻ വിശ്വസിക്കും; ഏതെ
 കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ നീ ഇടപെട്ടാൽ, അവൻ
 നിന്നെ സഹായിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും;
 നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ പര
 സ്പരം മത്സരിച്ചാൽ, അവൻ അതിൽ നിനക്കു മുൻഗ
 ണന നല്കും." അലിയു് (൨) പറയുന്നു:-

"ആരെന്നറിയുക! സാക്ഷാൽ സഹോദരൻ,
 കൂറാന്നിലും നിന്നെ വിട്ടുനില്ക്കാത്തവൻ;
 യാതനയേതും നിനക്കായ് സഹിക്കുവോൻ,
 മേദുരരക്ഷ നിനക്കു് നല്കീടുവാൻ;"
 കാലദോഷം നിന്നെ താമരമാറാക്കുകിൽ
 തൻകാര്യമൊക്കെയും മാറിവയ്ക്കുന്നവൻ
 സമ്പൽ സമൃദ്ധിയിലെത്തുവോളവും നീ.

3) സച്ചരിതം:—ഒരു മഹാ പാപത്തിന്മേൽ സ്ഥായിയായി നിലകൊള്ളുന്ന ദോഷിയുമായി നീ കൂട്ടുകൂടരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു മഹാപാപത്തിന്മേൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്ഥായിയായി നിലകൊള്ളുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടാത്തവനാണെങ്കിൽ, അവന്റെ അനന്തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കപ്പെടാവതല്ല. ക്രൂരകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും മാറ്റം അനുസരിച്ച് അവൻ മാറുന്നതാണ്. അല്ലാഹുത്തആലാ, അവന്റെ നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “നമ്മെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനെയും വിട്ട്, തന്റെ ഹൃദയത്തെ നാം വിസ്മൃതമാക്കുകയും, തന്റെ ശരീരേറ്റിയെ പിൻപറുകയും, തന്റെ കാൽക്കും അതിക്രമമാകുകയും ചെയ്യുവാൻ നീ വഴങ്ങരുത്.” പാപികളുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്ന് നീ അകന്നുനില്ക്കുക. പാപകർമ്മങ്ങളോടും നിയമവിരുദ്ധനടപടികളോടുമുള്ള നിത്യസമ്പർക്കം, പാപകർമ്മങ്ങളോടുള്ള ബീഭത്സതയെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിൽനിന്ന് നിർമ്മാജ്ഞം ചെയ്യുന്നതും, അത്തരം കാര്യങ്ങളെ നിന്റെമേൽ നിസ്സാരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമാണ്. അക്കാരണത്താലാണ് പരദൂഷണപാപം, അതുമായുള്ള ഇണക്കം കാരണം ഹൃദയങ്ങളിൽ നിസ്സാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഒരു സ്വർണ്ണമോതിരമോ, പട്ടുവസ്ത്രമോ ഒരു മതപണ്ഡിതന്റെദേഹത്തു കണ്ടാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി അധിക്ഷേപിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, സ്വർണ്ണമോതിരമോ, പട്ടുവസ്ത്രമോ ധരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കഠിനമാണ് പരദൂഷണം.

4) അവൻ ഭൗതികതൃഷ്ണകനാകാതിരിക്കുക:—
 ഭൗതികതൃഷ്ണകനമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് മാറുകമായ വിഷ-
 മാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അനുകരണത്തിന്റെ
 യും അനുഗമനത്തിന്റെയും മേൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാ-
 ണു് മനുഷ്യപ്രകൃതം. എന്തല്ല-മനുഷ്യൻ അറിയാത്ത
 വിധത്തിൽ, അവന്റെ പ്രകൃതം മറെറൊരു പ്രകൃത-
 ത്തിൽനിന്നു് മോഷ്ടിച്ചെടുക്കും. ഭൗതികതൃഷ്ണകനമാ-
 യുള്ള നിന്റെ കൂട്ടുകെട്ടു് നിന്റെ ഭൗതികതൃഷ്ണയെ
 വർദ്ധിപ്പിക്കും. ത്യാഗനിഷ്ണനമായുള്ള നിന്റെ കൂട്ടു-
 കെട്ടു് നിന്റെ ത്യാഗനിഷ്ണയെ വർദ്ധിപ്പിക്കും.

5) സത്യസന്ധത:— അസത്യവാന്മാരുമായി
 നീ കൂട്ടുകെട്ടരുതു്. അവനെ സംബന്ധിച്ചു്, അറി-
 യാതെ നീ വഞ്ചനയിൽപ്പെടുപോകുന്നതാണു്.
 മദ്ധ്യാഹ്നസമയത്തുള്ള കാനൽപോലെയാണവൻ.
 അവൻ അകന്നവരെ നിന്നോടു് അടുപ്പിക്കുകയും,
 അടുത്തവരെ നിന്നിൽനിന്നു് അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന
 താണു്.

ഈ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളുടെ സമുച്ചയത്തെ മദ്രസ:
 കളിലെയും പള്ളികളിലെയും അന്തേവാസികളിൽ നീ
 കണ്ടെത്തിയെന്നു വരികയില്ല. ആകയാൽ, രണ്ടു കാ-
 ര്യങ്ങളിലൊന്നു് നീ മുറുകെപ്പിടിക്കുക. ഒന്നുകിൽ
 നിസ്സഹകരണവും ഏകാന്തതയും പാലിക്കുക. അതി-
 ലാണു് നിന്റെ സുരക്ഷിതത്വം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.
 അതല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടുകാരോടുള്ള നിന്റെ സഹകരണം
 അവരുടെ യോഗ്യതകളുടെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്ക-
 ണം. സുഹൃത്തുക്കൾ മൂന്നുതരമുണ്ടെന്നു നീ അറിഞ്ഞി-
 റിക്കണം, 1. നിന്റെ പാരത്രികജീവിതത്തിനുവേ-

ണ്ടിയുള്ള സുഹൃത്തു്. 'ദീനി'നെയല്ലാതെ അവനിൽ നീഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. 2. നിന്റെ ഐഹികജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സുഹൃത്തു്. അവനിൽ സൽസ്വഭാവത്തെയല്ലാതെ ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല. 3. വിനോദത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സുഹൃത്തു്. ഉപദ്രവത്തിലും, വിപത്തിലും, നീചവൃത്തിയിലുംനിന്നുമുള്ള സുരക്ഷിതത്വത്തെയല്ലാതെ അവനിൽ ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല.

ജനങ്ങൾ മൂന്നുതരമുണ്ട്:— അവരിൽനിന്നു് ഒന്നാമത്തവൻ ഭക്ഷണംപോലെയാണ്. അതു് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാവതല്ല. രണ്ടാമത്തവൻ ഭയം പോലെയാണ്. ചിലപ്പോൾമാത്രം അതിലേക്കു് ആവശ്യം നേരിടുന്നതാണ്. മൂന്നാമത്തവൻ രോഗം പോലെയാണ്. ഒരിക്കലും അതിലേക്കു് ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. എങ്കിലും അതുമൂലം മനുഷ്യൻ വിപത്തിലകപ്പെടുന്നതാണ്. യാതൊരു വിനോദവും യാതൊരു പ്രയോജനവും തുല്യാത്തവനാണവൻ. അവനിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുവോളം അവനോടു് നീലോഘ്യം കാണിക്കൽ, നിർബ്ബന്ധമാണു്. നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അർവന്ദമായി ഇടപെടുന്നതിൽ വമ്പിച്ച പ്രയോജനമുണ്ട്. അവന്റെ നിന്ദ്യവും നീചവുമായ സ്ഥിതിഗതികളും പ്രവൃത്തികളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി, അവയെ ദൂരീകരിക്കലാണതു്. ഇതരനിൽനിന്നു് ഗുണപാഠം സിദ്ധിക്കുന്നവനാണു് ഭാഗ്യവാൻ. ഒരു വിശ്വാസി മറ്റൊരു വിശ്വാസിയുടെ കണ്ണാടിയാണ്. ആരാണു് നീങ്ങൾക്കു് സദാചാരം പഠിപ്പിച്ചുതന്നതെന്നു് ഈസാനബി (അ)യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമാണു്:—“ആരും എനിക്ക് സദാ

ചാരം പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ ഭോഷ നാരുടെ ഭോഷത്വം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും, അത് എന്നിൽനിന്ന് ഭൂരികരിക്കുകയും ചെയ്തു." തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് വാസ്തവമാണ്. അന്യരിൽനിന്ന് തങ്ങൾ അനിഷ്ടപ്പെടുന്നതൊക്കെ ജനങ്ങൾ ഭൂരികരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ സദാചാരങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമാകുകയും സദാചാരഗുരുക്കന്മാർ അവർക്ക് ആവശ്യമില്ലാതാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ ബാല്യതകൾ കണക്കിലെടുക്കുകയാണ് രണ്ടാമത്തെ നടപടി. പങ്കാളിത്വത്തിന്റെ ബാധ്യത്വം സ്ഥാപിക്കുകയും, നിന്റെയും നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെയും ഇടയിൽ സൗഹൃദം നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്താൽ, സൗഹൃദത്തിന്റെ ബാധ്യത്വം അനിവാര്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ബാല്യതകൾ നീക്കം ചെയ്യാം. അവയുടെ നിർമ്മൂലനത്തിന് ചില ചിട്ടകളുണ്ട്. "ഇരുകരങ്ങളെന്നപോലെയാണ് രണ്ടു സഹോദരന്മാർ; അവയിൽ ഒന്ന് മറ്റേതിനെ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നതാണ്" എന്ന് നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരിക്കൽ നബി (സ) ഒരു വൃക്ഷക്കാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് ദന്തശുദ്ധിക്കുള്ള രണ്ടു ചെടിത്തണ്ടുകൾ ('മിസ്മാക്ക്'കൾ) ഒട്ടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവയിൽ ഒന്ന് വളഞ്ഞതും മറ്റൊന്ന് ശരിയായ നിലയിലായിരുന്നു. ഒരു 'സഹാബിയ്യ' അവിടുത്തെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് നിവർണ്ണമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് 'മിസ്മാക്ക്' ആ 'സഹാബിയ്യ'ക്ക് കൊടു

ക്ഷമയും, വളഞ്ഞത്ത് സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് എടു
 ക്ഷമയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, ആ സഹാബിയ്ക്ക് ഇപ്ര
 കാരം ഉണർന്നുകയറിയായി: “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂ
 ലേ! നിവന്ന് ‘മിസ്വാക്കി’ന് എന്നേക്കാൾ ഏറ്റ
 വും അർഹൻ അങ്ങല്ലയോ?” അപ്പോൾ അവിടുന്ന്
 പറഞ്ഞു: “ഒരു ദിവസം അല്ലസമയമെങ്കിലും, ഒരു
 സ്നേഹിതനോടു സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരാളു
 തന്നെ—അയാളുടെ ആ സഹകരണത്തെ സംബന്ധി
 ച്ച്—ആ സഹകരണത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള
 കടമ അവൻ നിർവ്വഹിച്ചുവോ, അതല്ല—അതിനെ
 അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയോ എന്ന്—ചോദിക്കപ്പെടാ
 തിരിക്കയില്ല.” നബി (സ) പറയുന്നു: “രണ്ടുപേർ
 തമ്മിൽ കൂട്ടുകൂട്ടുവോൾ തന്റെ സ്നേഹിതന് കൂടു
 തൽ ഗുണം ചെയ്യുന്നവനാണോ, അവനാണ്
 അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ.”

കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ ചിട്ടകൾ:—ധനപരമായ കാര്യ
 ങ്ങളിൽ തന്റെ സ്നേഹിതന് മുൻഗണന നൽകുക;
 അത് സാധ്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ മിച്ചമുള്ള ധനം
 അവന് ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ നൽകുക; അവന്റെ
 ആവശ്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ അവൻ ആവ
 ശ്യപ്പെടാതെതന്നെ അടിയന്തിരമായി ശരീരംകൊ
 ങ്ങും സഹായിക്കുക; അവൻ പറയുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ
 മൂടിവയ്ക്കുകയും, അവന്റെ ന്യൂനതകൾ മറച്ചുവയ്ക്കുക
 യും ചെയ്യുക; ജനങ്ങൾ അവനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞി
 ട്ടുള്ള—അവനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന—ദൃഷണങ്ങൾ അവ
 ന് അറിയിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ
 അവനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള—അവനെ
 സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന—പ്രശംസകൾ അവന് അറി

യിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; അവൻ സംസാരിക്കു
 മ്പോൾ അതു നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും,
 അതിൽ വിമർശനം നടത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക;
 അവന്റെ പേരുകളിൽ വെച്ചു അവൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ട
 പ്പെടുന്ന പേരുകൊണ്ടു അവനെ സംബോധന ചെ
 യ്യുക; അവന്റെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
 അറിയുവോൾ, അവനെ പ്രശംസിക്കുകയും, തന്നോ
 ടുള്ള ബാല്യതകൾ അവൻ നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ
 അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക; അവന്റെ അസാന്നി
 ഛ്യത്തിൽ, ആരെങ്കിലും അവനെ അധികേഷപി
 ച്ചാൽ—തനിക്കുവേണ്ടി ചെറുക്കുന്നതുപോലെ—അ
 വനുവേണ്ടി അതിനെ ചെറുക്കുകയും ചെയ്യുക; അവ
 നോടു ഉപദേശിക്കേണ്ടിവന്നാൽ, അതു വിനയത്തോ
 ടുകൂടിയും സൂചനാരൂപേണയുമായിരിക്കുക; അവന്റെ
 തെറ്റു കുറ്റങ്ങൾ അവനു മാപ്പു ചെയ്യുകൊടുക്കുക
 യും, അതിന്റെ പേരിൽ അവനെ ശാസിക്കാതിരി
 ക്കുകയും ചെയ്യുക; അവന്റെ ജീവിതകാലത്തും മര
 ണശേഷവും അവനുവേണ്ടി ഏകാന്തതയിൽ പ്രാർത്ഥി
 ക്കുക; അവന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ കുടുംബ
 കാരോടും ബന്ധുക്കളോടുമുള്ള കടപ്പാടുകൾ നിർവ്വഹി
 ക്കുകയും, അവരോടു നല്ല നിലയിൽ പെരുമാറുകയും
 ചെയ്യുക; അവനു താനൊരു ഭാരമായിത്തീരാതി
 രിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക; അതായതു തന്റെ മിക്ക കാര്യ
 ങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അവന്റെ മനസ്സ് സ്വസ്ഥമാ
 യിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, തന്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ
 യാതൊന്നിനുംതന്നെ അവനിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലു
 ത്താതിരിക്കുക; അവനു ആശ്വാസം നൽകുന്ന—
 അവന്റെ എല്ലാ സന്തുഷ്ടികളിലും സന്തോഷം കാണി
 ക്കുകയും, അവനെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള വിഷമതകളിൽ

ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക; [താൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സന്തോഷത്തേയും സന്താപത്തേയും ഹൃദയത്തിൽ രൂഢമൂലമാക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാൽ മാത്രമേ അവനോടു കാണിക്കുന്ന സഹാനുഭൂതിയിൽ താൻ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സത്യസന്ധനാവുകയുള്ളൂ.]

അവനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, ആലുമായി അവൻ 'സലാം' പറയുകയും, ഇരിപ്പിടത്തിൽ അവൻ ഇടമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; അവൻ എഴുന്നേറ്റുപോകുമ്പോൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ കൂടെ പുറപ്പെടുകയും, അവനെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക; അവന്റെ സംസാരവേളയിൽ, അവൻ സംസാരിച്ച തീരുവോളവും നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുകയും, അവന്റെ സംസാരത്തിൽ കടന്നുകയറി സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക; ചുർക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അവൻ തന്നോടു ഏതു വിധത്തിൽ പെരുമാറണമെന്നാണോ താൻ അഭിലഷിക്കുന്നത്, അതേ വിധത്തിൽ അവനോടും പെരുമാറുക. തനിക്കുവേണ്ടി അഭിലഷിക്കുന്നതുപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ തന്റെ സഹോദരനുവേണ്ടിയും അഭിലഷിക്കാത്തവനാരോ, അവന്റെ സൗഹൃദം കപടമാകുന്നു. അവൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അതു ഭാരമേറിയതുമായിരിക്കും. കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ്നേഹിതന്മാരോടു പാലിക്കേണ്ട ചിട്ടകളാണു് മേൽ വിവരിച്ചതു്. അപരിചിതരായ പൊതുജനങ്ങളോടു പാലിക്കേണ്ട ചിട്ടകളും ഇതിനകം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

പരിചിതരോടുള്ള സഹകരണം

മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരാണെങ്കിൽ, അവർ സുപരിചിതന്മാരാകുന്നു. അവരിൽനിന്ന് നീ സൂക്ഷിച്ചു നിൽക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽനിന്നല്ലാതെ അനന്തമത്തെ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. സ്നേഹിതനാണെങ്കിൽ അവൻ നിന്നെ സഹായിക്കും. അപരിചിതനാണെങ്കിൽ, അവൻ നിന്നിലേക്കു നേരിടുകയില്ല. തങ്ങളുടെ നാവുകൾ കൊണ്ടു് സൗഹൃദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സുപരിചിതന്മാരിൽനിന്നാണ് അനന്തമങ്ങൾ മുഴുവനും ഉണ്ടാകുന്നതു്. ആകയാൽ, പരിചിതന്മാരെ നീ കഴിയുന്നിടത്തോളം കുറയ്ക്കുക. മദ്രസയിലോ, നമസ്കാരപ്പള്ളിയിലോ ജ്യേഷ്ഠന്മാരുള്ളിയിലോ, കമ്പോളത്തിലോ, നാട്ടിലോവെച്ചു് അവരുമായി ഇടപെടേണ്ടിവന്നാൽ, അവരിൽനിന്നു് ഒരുത്തരേയും നീ നിന്ദിക്കാതിരിക്കേണ്ടതു് നിന്റെ കടമയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, അവൻ നിന്നേക്കാൾ ഉത്തമനായിരിക്കും. നീ അറിയുകയില്ല. അവർ ഭൗതികവ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ബഹുമതിയുടെ ദ്രഷ്ടികൊണ്ടു് അവരെ നീ വീക്ഷിക്കരുതു്. അങ്ങനെയായാൽ നീ പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വളരെ നിസ്സാരമാണ് ഭൗതികം. ഭൗതികപരമായിട്ടുള്ളതും നിസ്സാരമാണ്. ഭൗതികപ്രേമികൾക്കു് (ധനവാന്മാർക്കും പ്രതാപശാലികൾക്കും) നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മഹത്തായ പദവി നൽകിയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനോട്ടത്തിൽനിന്നു് നീ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. അവരുടെ ഭൗതികസമ്പത്തു്

കളിൽനിന്നു വല്ലതും നേടുവാൻവേണ്ടി, നിന്റെ ദീനീനെ അവർക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുതെ നിന്നെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അവരുടെ ദുഷ്ടിയിൽ നിസ്സാരനായിത്തീരുകയും, അനന്തരം അവരുടെ പക്കൽനിന്നു യാതൊന്നും അയാൾക്കു കിട്ടാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ നിന്നോടു ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു വഴി അവരെ നീ നേരിടരുതു്. ശത്രുതയിൽ അവരോടു കിടപിടിക്കുന്നതിനു് ക്ഷമിച്ചുനില്ക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ല. അവരോടുള്ള ശത്രുതയിൽ നിന്റെ 'ദീൻ' പൊയ്പോകുകയും ചെയ്യും. അവരോടു നേരിട്ടു നില്ക്കാനുള്ള നിന്റെ യത്നം ദീർഘിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിന്റെ മുഖദാവിൽവെച്ചു നിന്നെ അവർ ബഹുമാനിക്കുകയും, നിന്നെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും, നിന്നോടു താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതുകണ്ടു് നിന്റെ മനസ്സു് മയങ്ങുകയും, നീ അവരിലേക്കു ചായുകയും ചെയ്യരുതു്. അതിലുള്ള ആത്മാർത്ഥതയെ അന്വേഷിച്ചാൽ, നൂറിൽ ഒരാളില്ലാലും അതു നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. അവർ നിന്നോടു പ്രത്യക്ഷത്തിലും പരോക്ഷത്തിലും ഒരുപോലെയിരിക്കണമെന്നു് നീ ആശിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്. അവർ നിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു നിന്നെ ആക്ഷേപിച്ചാൽ, അതിൽ നീ അതഭൂതപ്പെടുകയും കോപിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ നിഷ്കൃഷ്ടമായി ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടേയും, ബന്ധുക്കളുടേയും എന്നുവേണ്ട:- നിന്റെ ഗുണനാമന്റെയും, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും കാര്യത്തിൽപോലും, നിന്നിൽ

നിന്നുതന്നെ നിനക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അവരോടു നേരിട്ടു പറയാത്ത പലതും അവരുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നീ പറയുന്നതാണല്ലോ. അവരുടെ (സുപരിതന്മാരുടെ) ധനത്തിലും മേന്മയിലും സഹായത്തിലുമുള്ള നിന്റെ ആശയെ നീ മുറിക്കുക. മിക്കപ്പോഴും അങ്ങനെ ആശിക്കുന്നവൻ ഒടുവിൽ പരാജിതനായിത്തീരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവൻ നിസ്സന്ദേഹം നിസ്സാരനുമായിത്തീരും. നീ ഒരാളോടു വല്ലതും ആവശ്യപ്പെടുകയും, അയാൾ അത് നിർവ്വഹിച്ചതരികയും ചെയ്താൽ, അതിനു് അല്ലാഹുവിനോടു് നീ നന്ദിയുള്ളവനായിത്തീരുക. അയാൾക്കും നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുക. ആ ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചതരുന്നതിൽ അവൻ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ അവനെ നീ ശാസിക്കരുത്. അവനെ സംബന്ധിച്ചു് നീ പരാതി പറയുകയും ചെയ്യരുത്. അതു് അവന്റെ വൈരാഗ്യത്തിനു് കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. നീ 'മുഅ്മിനി'നെപ്പോലെയാകുക (സത്യവിശ്വാസിയായാകുക.) സ്നേഹിതന്റെ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയാണ് 'മുഅ്മിൻ' അന്വേഷിക്കുന്നത്. നീ 'മുനാഫിഖി'നെപ്പോലെയാകരുതു്; സ്നേഹിതന്റെ ന്യൂനതകളെയാണ് 'മുനാഫിഖി' (കുടവിശ്വാസി) അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഞാൻ അറിയാത്ത പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വല്ലതും അയാൾക്കു് നേരിട്ടുകൊണ്ടായിരിക്കും അയാൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതു് എന്ന് നീ ധരിക്കുക. അവരിൽനിന്നു് ഒരത്തരോടും, അവനിൽ ആദ്യമായി സ്വീകാര്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ നിരീക്ഷണം ചെയ്തറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ നീ ഉപദേശിക്കരുതു്. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിന്റെ പക്കൽനിന്നു് അയാളതു് കേൾക്കുകയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല,

തന്നിമിത്തം അവൻ നിന്റെ എതിരാളിയായിത്തീ
 രുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്ന
 ത്തിൽ അവർക്ക് തെറ്റു പറയുകയും, നിന്റെ പക്കൽ
 നിന്ന് അതു പഠിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കുകയും ചെയ
 യ്ക്കാൽ, അതു അവർക്ക് നീ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട
 തില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ നിന്റെ പക്കൽ
 നിന്ന് അതേക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം നേടുകയും തുടർന്ന്
 നിന്റെ ശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.
 അവർക്ക് പററിയ ആ തെറ്റു അജ്ഞതമൂലം അവർ
 ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും പാപകർമ്മവുമായി ബന്ധ
 പ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലാണ് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെ
 ന്നു പറഞ്ഞതു്. അങ്ങനെയുള്ളതാണെങ്കിൽ പര
 ഷസ്വഭാവത്തിലാകാതെ, സൗമ്യതയോടെ സത്യാവ
 സ്ഥ അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം. അവർ നിന്നെ
 ബഹുമാനിക്കുകയും നിന്നോടു് നല്ലനിലയിൽ പെരു
 മാറുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടാൽ, നിന്നെ അവർക്ക്
 പ്രിയംകരനാക്കിത്തീർത്ത അല്ലാഹുവിനോടു് നീ
 നന്ദിയുള്ളവനാകുക. അവരുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല
 അനർത്ഥത്തേയും നീ കണ്ടാൽ അവരുടെ കാർഷ്ഠ്യം
 അല്ലാഹുവിലേക്കു് ഭരമേല്പിക്കുകയും, അവരുടെ അന
 തർത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോടു് രക്ഷ നേടുകയും
 ചെയ്യുക. അവരെ നീ ശാസിക്കരുതു്. “എന്നോ
 ടുള്ള കടപ്പാടു് എന്തുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ അറിയുന്നി
 ല്ല? ഇന്നവന്റെ മകൻ ഇന്നവനാണ് ഞാൻ; വി
 ജ്ഞാനസമ്പന്നനാണ് ഞാൻ.” എന്നൊക്കെ അവ
 രോടു നീ പറയുകയുമരുതു്. വിഡ്ഢികളുടെ സംഭാ
 ഷണത്തിൽ പെട്ടതാണതു്. ആത്മപ്രശംസ നട
 ത്തുകയും, സ്വയം പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്
 ജനങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ വിഡ്ഢി.

നിന്റെ പക്കൽനിന്നു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും പാപം മൂലമല്ലാതെ നിനക്കെതിരായി അല്ലാത്ത അവരെ നിയോഗിക്കുകയില്ലെന്നു് അറിയുക. ആകയാൽ നിന്റെ പാപത്തിൽനിന്നു് അല്ലാത്തവരോടു് നീ മാപ്പു തേടുക. അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിപത്തു് അല്ലാത്തവരിൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷയാണെന്നു് നീ അറിയുക. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നീ അവരുടെ സത്യസന്ധമായ സംസാരത്തെ ശ്രവിക്കുകയും, അവരുടെ അധർമ്മമായ സംസാരത്തെ ശ്രവിക്കാതിരിക്കുകയും, അവരുടെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുകയും, അവരുടെ ചീത്തകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആരോടും ഉരിയാടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇക്കാലത്തെ പണ്ഡിതവേഷധാരികളുമായി, വിശിഷ്ട വിവാദങ്ങളിലും വിവിധാഭിപ്രായഗതികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുമായി സഹകരിക്കുവാൻ നീ ഭയപ്പെടുക! (എല്ലായ്പ്പോഴും) അവരെ നീ ഭയപ്പെടുക!! നിന്നോടുള്ള അന്യമൂലം, നിനക്കു് വിപത്തുകൾ വന്നു ഭവിക്കുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നവരാണവർ. തെറ്റിദ്ധാരണകൾമൂലം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിന്നെ അവർ എതിർക്കും; അവർ നിന്റെ പുറകിൽനിന്നു് കണ്ണുകൾകൊണ്ടു് പരസ്പരം ആംഗ്യം കാണിക്കും; അവർ പരസ്പരം സഹകരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ തെറ്റുകാരങ്ങളെ നിനക്കെതിരിൽ എണ്ണിപ്പറയുകയും, അവർക്കു വിദ്വേഷം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും, നിന്നോടു വിവാദം നടത്തുമ്പോഴും അവയെ നിനക്കെതിരേ പ്രയോഗിച്ചു, നിന്നെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിന്റെ യാതൊരു വീഴ്ചയിലും നിന്നെ അവർ പിടിച്ചുയർത്തുകയില്ല; നിന്റെ യാതൊരു തെറ്റിന്നും അവർ നിനക്കു്

മാപ്പു തരികയില്ല; നിന്റെ യാതൊരു ന്യൂനതയും അവർ മറച്ചുവയ്ക്കുകയില്ല; വെറും നിസ്സാര സംഗതികളുടെ പേരിൽപോലും നിന്നെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും; അല്ലവം അനല്ലവുമായ എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ പേരിലും നിന്നോട് അവർ അന്വയപ്പെടും; നിനക്കെതിരിൽ ഏഷണിയും ഭൂരാഭോപണവും ഭുഷ്പ്രചരണവും നടത്തുന്നതിന് അവർ സഹോദരന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിന്നെ കുറ്റിച്ച് അവർ സംതുപ്തരായാൽ അവർ പുറമേ സൗമ്യരായിരിക്കും; നിന്നോട് അവർ കോപിഷ്ടരായാൽ, അവർ അകമേ ശൗശ്ച്യരായിരിക്കും. അവർ പുറമേ വസ്രങ്ങളും അകമേ ചെന്നായ്ക്കുകളുമാണ്. അവരിൽവെച്ച് അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ച ചിലരെഴികെയുള്ള അധികംപേരേ സംബന്ധിച്ചും അനുഭവം ഖണ്ഡിതമായി തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്. ആകയാൽ അവരുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് പരാജയവും അവരോടുള്ള സഹകരണം നിർഗ്ഗണവുമാകുന്നു. നിന്നോട് സൗഹൃദം പുലർത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിധിയാണിത്. അപ്പോൾ പരസ്യമായിത്തന്നെ നിന്നോട് ശത്രുത പുലർത്തുന്നവരുടെ കാര്യം എങ്ങനെയിരിക്കും?

ഖാസീ ഇബ്നു മഅ്റൂഫ് (റ:) പറയുന്നു:—

- “ശത്രുവെ ഭയന്നിട്ടു, വേളയൊന്നതിൽ മാത്രം; മിത്രത്തെ ഭയന്നിട്ടു, വേളകളൊരായിരം 1
- മിത്രങ്ങൾ ശത്രുക്കളായ് മാറുമേ പലപ്പോഴും ശല്യങ്ങൾക്കുവരപ്പോൾ ആകുമേ വിരുതന്മാർ” 2

അതുപോലെ ഇബ്നു തമാം പറയുന്നു:—

“മിത്രങ്ങളിൽനിന്നായി ശത്രുക്കളുണ്ടായിട്ടും

മിത്രങ്ങൾ അവരുടെ വർദ്ധനവരുതൊട്ടും 1

തീറ്റിയും കടിയും നന്നെന്നതു ശരി, പക്ഷേ-
 ഏറ്റമാകിലോ ഫലം രോഗങ്ങൾ പലതല്ലോ!" 2

ഫിലാലിബ്നുസ് അലാഉർരിഖിയ്യൂ പറഞ്ഞതു
 പോലെ നീ ആകുക:—

“മാപ്പുത്താനേകുന്നോരിലല്ലവും പകയില്ലാ-
 തെപ്പോഴും മമതതൻ വീഥികളൊരുക്കിടും 1

ശത്രുവെക്കണ്ടാലും ഞാൻ വന്ദിക്കമവനിലെ
 ശത്രുവെ ജയിക്കുവാനേററവും വിനീതനായ് 2

ഖിദ്വേഷംതോന്നുന്നോരിൽ പ്രിയതപംഭാവിക്കുംഞാൻ
 സന്തുഷ്ടികളാൽ മമ ഹൃദയം നിറഞ്ഞപോൽ 3

അന്യരിൽപ്പോലുംനിന്നു് രക്ഷയില്ലെന്നിപ്പോൾ
 എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും സിൽബന്ധികളിൽനിന്നും? 4

ഭോഗമാം ജനമതിൻ ഔഷധം ഏകാന്തത!
 സൗഹൃദവിച്ഛേദനം ഉണ്ടാകും പിണങ്ങിയാൽ 5

മർത്യരുമായിട്ടു നീ സന്ധിയിൽ വാണീടുകിൽ
 മോചനം ലഭിച്ചിടും ശല്യങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം 6

ആലംബ ലാഭേച്ഛകൾ ആരിലും മോഹിക്കാതെ,
 സ്വാശ്രയം പാലിച്ചു നീ ജീവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു. 7

ഉത്തമയും ബധിരനും അന്ധനുമായെന്നപോൽ
 വാഴുക മഹീതലേ സൂക്ഷിച്ചും ക്ഷമിച്ചും നീ.” 8

മറ്റൊരു തത്ത്വജ്ഞാനി പറഞ്ഞതുപോലെയും
 നീ ആകുക: നിന്റെ മിത്രത്തോടും നിന്റെ ശത്രു
 വിനോടും നീ നിന്ദയും ഭീതിയും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ

സംഗ്രഹിയുടെ വദനത്തോടുകൂടിയും, പെരുമ കാണിക്കാതെ ഒരുക്കത്തോടുകൂടിയും, എളിമകാട്ടാതെ വിനയത്തോടുകൂടിയും അഭിമുഖീകരിക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നീ മദ്ധ്യാവസ്ഥ അവലംബിക്കുന്നവനാകുക. ഒരു കവി പാടിയതുപോലെ, മദ്ധ്യാവസ്ഥയുടെ രണ്ടരുകകളും ഭൂഷിതങ്ങളാകുന്നു:

“കാര്യങ്ങൾ സർവ്വതിലും, മാദ്ധ്യമം കൈയ്ക്കൊള്ളുക സൽപാഥയിൽ ചെന്നെത്തും, നേർവൃഴിയാമതത്രെ 1
പിന്നോക്കം നില്ക്കാതെയും, പരിധിവിട്ടിടാതെയും കാര്യങ്ങൾ ഏതൊന്നിലും മാദ്ധ്യമം കൈക്കൊള്ളുക 2
ഏതുകാര്യവുമതിൻ അങ്ങേയറ്റവുമതിൻ ഇങ്ങേയറ്റവും സദാഭൂഷിതം നിസ്സംശയം.” 3

നീ നടക്കുമ്പോൾ അഹംഭാവത്തോടുകൂടി ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും ഒളിഞ്ഞുനോക്കരുത്. പുറകിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോട്ടത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു നില്ക്കുകയും ചെയ്യരുത്. ജനങ്ങളുമായി കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ നീ തഞ്ചക്കേട് കാട്ടരുത്. വിരലുകൾ പരസ്പരം കോർക്കുക, താടിയിലും മോതിരത്തിലും പിടിച്ചു വിനോദിക്കുക, പല്ലുകത്തുക, മൂക്കിൽ വിരലിടുക, കൂടെക്കൂടെ തുപ്പുക, തൊണ്ട അനക്കുക, മുഖത്തുനിന്നു് ഇഴച്ചുയടിക്കുക, കൂടെക്കൂടെ ന്കൈയ്ക്കു കടയുകയും, ശരീരം ഞെളിക്കുകയും ചെയ്യുക, ജനങ്ങളുടെ മുഖദാവിൽവെച്ചും നമസ്കാരവേളയിലും മറ്റും കോട്ടുവായ്വിടുക-എന്നിവയിൽ നിന്നെല്ലാം നീ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. സദസ്സിൽ നീ അച്ഛടക്കം പാലിക്കണം; നിന്റെ സംഭാഷണം

രചനാത്മകവും ക്രമീകൃതവുമായിരിക്കണം. നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവരുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള നല്ല ഭാഷണത്തെ, പരിധിവിട്ട് കഴുകും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾക. അതിനെ ആവർത്തിക്കുവാൻ അവരോടു് ആവശ്യപ്പെടരുത്. കഥകളും ചിരിവിഷയങ്ങളും പറയാതെ നീ മൗനം അവലംബിക്കുക. നിന്റെ സന്തതി, നിന്റെ കവിത, നിന്റെ ഭാഷണം, നിന്റെ ഗ്രന്ഥം, നിന്റെ ഇതര സവിശേഷതകൾ മുതലായവ ഉളവാക്കുന്ന കഴുകുതെ സംബന്ധിച്ചും നീ സംസാരിക്കരുത്. മോടിയിൽ സ്രീകളെപ്പോലെ നീ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങരുത്. അടിമകളെപ്പോലെ വെറും മോശപ്പെട്ട വസ്ത്രങ്ങളും ധരിക്കരുത്. അധികമായി 'സൂര്യ' ഇടാതെയും, അമിതമായി എണ്ണ പുശാതെയും നീ സൂക്ഷിക്കുക. നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നതിനെ നീ തൊഴിലാക്കരുത്. അക്രമപ്രവൃത്തികൾക്കുവേണ്ടി ആരെയും നീ പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നിന്റെ പുത്രകുളത്രാദികളിൽ ഒരുത്തരേയും, വിശേഷിച്ചു്-അന്യരേയും നിന്റെ സാമ്പത്തികനിലവാരം നീ അറിയിക്കരുത്. അതു് തുല്യമാണെന്ന് അവർ കണ്ടാൽ, അവരുടെ ഇടയിൽ നീ നിസ്സാരനായിത്തീരും. അതു് അധികമാണെന്ന് കണ്ടാൽ, അവരുടെ സംരൂപിയെ ഒരിക്കലും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. പരുഷമായ നിലപാടു് സ്വീകരിക്കാതെയാവണം അവരോടു് നീ നിസ്സഹകരിക്കേണ്ടതു്. ദുർബ്ബലവും പ്രകടിപ്പിക്കാതെയാവണം അവരോടു് നീ സൗമ്യത കാണിക്കേണ്ടതു്. നിന്റെ ദാസനോടും നിന്റെ ദാസിയോടും നീ തമാശ പറയരുത്. തന്നിമിത്തം, നിന്നോടുള്ള ബഹുമാനം അവരുടെ ഹൃദയ

ത്തിൽനിന്നു് പൊക്കുലാകുന്നതാണു്. ജനങ്ങളുമായി തർക്കമുണ്ടാകുമ്പോൾ, നീ വിനയമുള്ളവനാകുക: നിയമവിരുദ്ധമായി വല്ലതും പറയാതെയും, പ്രവർത്തിക്കാതെയും, അതിവേഗത്തിൽ മറുപടി പറയാതെയും സൂക്ഷിക്കുകയും, നിന്റെ രേഖകളിൽ നീ പരിചിന്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. വിവാദവേളയിൽ നീ കൈയ് കൊണ്ടുള്ള ആംഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കരുതു്; നിന്റെ പുറകിലുള്ളവരിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞു നോട്ടവും വർദ്ധിപ്പിക്കരുതു്; മുട്ടുകത്തിയിരിക്കരുതു്; നിന്റെ കോപം അടങ്ങുമ്പോൾ നീ സംസാരിക്കുക. ഭരണാധിപൻ നിന്നെ വിളിച്ചു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയാൽ, അയാളുടെ അടുത്തു് നീ നിയമത്തിന്റെ "സൂചിമുനയിൽ" നില്ക്കുക. നിന്റെ സുഖജീവിത കാലത്തു് നിന്നോടു കൂട്ടുകൂടുന്നവനെ നീ സൂക്ഷിക്കുക. ശത്രുക്കളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവാണവൻ. നിന്റെ ധനത്തെ, നിന്റെ അഭിമാനത്തെക്കാൾ അത്യൽക്കൃഷ്ടമായി നീ കണക്കാക്കരുതു്.

അല്ലയോ യുവാവേ; സമ്പാദ്യത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽനിന്നു് ഇരുപതുനൂറം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് നിനക്കു മതിയാകുന്നതാണു്. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു ആത്മപരിശോധനയ്ക്കു് നീ വിധേയനാവുക. കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, പാപവർജ്ജനം, സഹകരണച്ചിട്ടകൾ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളാണിതു്. സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ അനുവർത്തന സമുച്ചയങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണിതു്. അതു് നിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തോടു് യോജിക്കുന്നതായും, നിന്റെ ഹൃദയം അതിന്റെഅനു

ഞാനത്തിൽ താല്പര്യപൂർവ്വം അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, തീർച്ചയായും അല്ലാത്ത ആലാ 'ഇരുമാൻ' (സത്യവിശ്വാസം) കൊണ്ട് നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പ്രകാശപൂരിതമാക്കിത്തീർക്കുകയും, നെഞ്ചിനെ വിശാലതരമാക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ഭാസനാണ് നീയെന്ന് അറിയുക! ഈ മുഖവുരയ്ക്ക് അഥവാ തുടക്കത്തിന് ഒരു അവസാനമുണ്ടെന്നുള്ളതും, ആ അവസാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും നിഗ്രഹതകളും അറിവുകളും ദിവ്യവെളിപ്പാടുകളുമുണ്ടെന്നുള്ളതും ഉറപ്പാകുന്നു. "ഇഹ്യാ ഉല്യമിദ്ദീൻ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവയെ നാം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, അതു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ നീ ശ്രമിക്കുക. ഇനി "ഇരുവക വിജ്ഞാനം, വിദ്യാന്മാരുടെ സദസ്സുകളിൽ നിന്നക്കെങ്ങിനെ പ്രയോജനപ്പെടും? ഇതു നിന്റെ സമന്മാരുടേയും സമകാലികന്മാരുടേയും മുൻപന്തിയിൽ നിന്നെ എപ്പോൾ നിർത്തും?, രാജാക്കന്മാരുടേയും മന്ത്രിമാരുടേയും ഡർബ്ബാദികളിലുള്ള നിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഇതു എങ്ങനെ ഉയർത്തും?, സമ്മാനങ്ങളും വേതനങ്ങളും 'വഖ്ഹ്' സ്വത്തുക്കളുടേയും വിധിതീരുമാനങ്ങളുടേയും കൈകാര്യകർതൃത്വവും ഇതു എങ്ങനെ നിനക്ക് നേടിത്തരും?" എന്നൊക്കെ നിന്റെ മനസ്സ് നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതായും, ഈ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനം ഭാരമേറിയതാണെന്നു പറഞ്ഞു നിന്റെ മനസ്സ് അതിനെ പുറംതള്ളുകയും, ഇരുവക വിജ്ഞാനത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, തീർച്ചയായും പിശാച് നിന്നെ വഴിതെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, നിന്റെ മടക്കസ്ഥലത്തേയ്ക്കു നിന്റെ പാരത്രികസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു അവൻ

നിന്നെ വിസ്തരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും നീ അറിയുക. ആകയാൽ, നിനക്കു് പ്രയോജനപ്പെടുകയും, നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നേടീത്തരികയും ചെയ്യുമെന്ന് നീ വിചാരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം നിനക്കു പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിനു് നിന്നെപ്പോലുള്ള ഒരു പിശാചിനെ-നിനക്കുവേണ്ടി-നീ തേടിക്കൊൾക. നിന്റെ നാട്ടിലുള്ള വിശിഷ്ട-നിന്റെ ഗ്രാമത്തിലും നിന്റെ രാജ്യത്തുമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ നിനക്കുമാത്രമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും പിന്നീടു് സർവ്വലോകനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിലുള്ള സുസ്ഥിരമായ ശ്രേഷ്ഠതയും നിത്യാനന്ദവും നിനക്കു് നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും നീ അറിയുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, അവന്റെ കടാക്ഷവർദ്ധനവും, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ! ആദ്യമായും അവസാനമായും, ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ഉള്ള സർവ്വ സ്തുതികളും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. ദുഷ്ടർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനവും, സല്കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള ശേഷിയും സമുന്നതനും അഭിവന്ദ്യനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. നമ്മുടെ നേതാവായ മുഹമ്മദുനബിക്കും, അവിടുത്തെ കുടുംബത്തിനും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹമേകുകയും; രക്ഷ നൽകുകയും, ചെയ്യുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ النِّعْمَةِ مِمَّا هِيَ مِنْ الْعِصْمَةِ دَوَائِمًا وَمِنَ
 الرِّزْقِ مِمَّا هِيَ مِنْ الْعَافِيَةِ حُصُولًا وَمِنَ الْعَيْشِ أَرْعَدُهُ وَمِنَ
 الْعُمْرِ أَسْعَدُهُ وَمِنَ الْإِحْسَانِ أَمَّةً وَمِنَ الْإِنْعَامِ أَعْمَةً وَمِنَ الْفَضْلِ
 أَعْدَبَهُ وَمِنَ اللَّطْفِ أَقْرَبَهُ وَمِنَ الْعَمَلِ أَصْلَحَهُ وَمِنَ الْعِلْمِ أَفْقَحَهُ
 وَمِنَ الرِّزْقِ أَوْسَعَهُ اللَّهُمَّ كُنْ لَنَا وَلَا تَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ احْتَرِمِ بِالْعَادَةِ
 أَبَالِنَاهُ وَحَقِّقِ بِالرِّيَادَةِ أَعْمَالِنَاهُ وَأَقْرُبِ بِالْعَافِيَةِ عُنُودِنَا وَأَمَلِنَا وَأَجْعَلْ
 إِلَيَّ رَحْمَتَكَ مَصِيرًا وَمَالِنَاهُ وَأَصِيبْ بِجَهَنَّمَ عَفْوَكَ عَلَى ذُنُوبِنَاهُ وَمِنَ
 عَلَيْنَا بِاصْلَاحِ مَجُوبِنَاهُ وَاجْعَلِ التَّقْوَى زَادِنَاهُ وَفِي دِينِكَ ابْتِهَادًا
 نَاوَعَلِيكَ تَوَكُّلًا وَاعْتِمَادِنَاهُ الْوَسَائِلِ عَلَيَّ نَجِّ الْإِسْتِقَامَةِ وَاعِدِنَا
 مِنْ مُوجِبَاتِ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَخَفِّفْ عَنَّا قِوَالِ الْأَوْزَارِ وَارْتَبِ
 قَنَا عَيْشَةَ الْأَنْبَارِ وَالْقِيَامَةَ وَاصْرِفْ سُرَّ الْأَسْرَارِ وَاعْتَمِدْ رِافِدِنَا وَرِافِدِنَا
 تَنَا وَمَهَاتِنَا مِنَ الدُّنْيَا وَالْمَظَلِّ وَالنَّارِ بِاعْزِيزِ بَاعْتِمَادِنَا بِكُلِّ يَوْمٍ بِإِسْتِ
 نَاعِلِيهِ بِأَنْبَارِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَةَ الرَّاحِمِينَ وَمَا لِي اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرٌ خَلْفِيهِ
 سَيِّدِنَا وَالْبُرُوقِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آمِينَ

വിജയാശംസ!

ആർഭാടവും ബഹുളവും കൂടാതെ, ശാന്തസുന്ദരമായ മതസാഹിത്യപ്രചരണം വഴി സമൂഹത്തിനും രാഷ്ട്രത്തിനും ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട സേവനം അർപ്പിക്കുന്ന തൻവീർ പബ്ലിക് കോൺസ്റ്റിന്റ് വിജയം ആശംസിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഭാവിതലമുറയെ, സച്ചരിതരും സദ്ഗുണസമ്പന്നരമാക്കി വാർത്തെടുക്കാൻ പശ്ചാത്തമമായ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണ് തൻവീർ പബ്ലിക് കോൺസ്റ്റിന്റ് തിരഞ്ഞെടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത അഭിമാനപൂർവ്വം ഇവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! ക്ലേശങ്ങളും വൈഷമ്യങ്ങളും എത്രതന്നെ മുന്നിൽ കണ്ടാലും, അതെല്ലാം വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യുവാനും, ധർമ്മിക-സദാചാരമൂല്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു മാതൃകാസമൂഹത്തെ രാഷ്ട്രത്തിന് സംഭാവന ചെയ്യുക എന്ന മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തിൽ പതരാതെ ഉറച്ചുനില്ക്കുവാനും സർവ്വശക്തൻ തൻവീർ പബ്ലിക് കോൺസ്റ്റിന്റ് കൂടുതൽ കൂടുതൽ കഴിവു പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ! പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തെ സാക്ഷാല്ക്കരിക്കുമാറ്, ഇനിയും നിരവധി ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ തൻവീർ പബ്ലിക് കോൺസ്റ്റിന്റിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിക്കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ ആകയാൽ, മതസാഹിത്യ പ്രചാരണരംഗത്തുള്ള 'തൻവീറി'ന്റെ ജൈത്രയാത്രയ്ക്ക് സർവ്വഭാവുകങ്ങളും നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

വിനീതൻ

എ. ശംസുദ്ദീൻ സാഹിബ്,
 താജ്മൻസിൽ, P. O. വഞ്ചിയൂർ
 (Via) ആലംകോട് (T. V. M. Dt)

“സർവ്വലോക സമാധാനം”

അച്ചടിയിൽ

“സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശനം”, “സർവ്വലോകസമാധാനം”- എന്നീ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു്, പ്രീപ: പലാതിപ്രകാരം പണമടച്ച മാന്യബന്ധുക്കൾ അക്ഷമരായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ മാന്യവരിക്കാക്കു് കാലേ കൂട്ടി എത്തിക്കുവാൻ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചിട്ടും, “സന്മാർഗ്ഗപ്രവേശനം” മാത്രമേ ഇതിനകം പുത്തിയാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു “സർവ്വലോകസമാധാനം”ത്തിന്റെ അച്ചടി ദു:ഗതയിൽ തുടരുകയാണ്. എത്രയുംവേഗം അതിന്റെ അച്ചടി ജോലി പുത്തിയാക്കി മാന്യ ഹസ്തുങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ അല്ലാഹു സഹായിക്കട്ടെ!

പുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ അച്ചടി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, പൊട്ടുന്നനവേ നേരിട്ട കടലാസ്സു് ദുർബലവും, വിലക്കയററവും, പ്രസ്സിലെ സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങളും മൂലം അച്ചടി പുത്തിയാക്കുവാൻ കാലതാമസമുണ്ടായതിനു് പുറമേ, പുസ്തകങ്ങളുടെ വിലയിൽ ചെറിയ ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതായും വന്നു ഭവിച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു് വിതരണം നടത്തുക എന്നതു് ‘തൻവീർ’ന്റെ തുടക്കംമുതൽ കോയുള്ള ഒരു നയമാണു്. തൻവീർ സാഹിത്യങ്ങളുടെ വില, കേരളത്തിലെ പേരുകേട്ട പ്രസിദ്ധീകരണാലയങ്ങളിലെ, പുസ്തക നിരക്കുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നവക്കു് അതു് പകൽ പോലെ വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. എല്ലാ അഭ്യർത്ഥകാക്ഷികളുടെയും, ബന്ധുക്കളുടെയും, സഹായികളുടെയും നിർലോപമായ സഹകരണം മേലിലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വശക്തൻ നമ്മുടെ ഈ ദേവനത്തെ, ഇഹ-പരസൗഭാഗ്യത്തിനു് നിദാനമാക്കിത്തീർക്കട്ടെ!

മാനേജർ,

കൊല്ലം-6

തൻവീർ പബ്ലിഷേഴ്സസ്സ്.

30-9-77.

സർവ്വലോക

സമാധാനം

ശാസ്ത്രപുരോഗതികൾ, ചരിത്രഗതികൾ, സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥകൾ, ലോകാനുഭവങ്ങൾ, പ്രതിഭാശാലികളുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ, സത്യമതപ്രബോധനം, പ്രവാചകചരിത്രം-എന്നിവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനഞ്ഞെടുത്ത ഒരു സമുജ്ജ്വല ഗ്രന്ഥം.

200-ൽപരം പേജുകൾ! വില രൂപ 6 മാത്രം.

തൻവീർ സാഹിത്യങ്ങളുടെ സവിശേഷത

മനഃശാന്തിയും ദുരിതവിമുക്തിയും എങ്ങനെ നേടാം? ജീവിത സാഹചര്യത്തിന്റെയും സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമെന്തു്? മഹത്വത്തിന്റെയും വിജയത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡങ്ങളേവ? മോക്ഷപ്രാപ്തിയുടെയും ശാശ്വത സമാധാനത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗമെന്തു്? സമുദായമെത്രൊ, സാമൂഹ്യഭദ്രത, ഭരണമാതൃക എന്നിവ എങ്ങനെ മെച്ചപ്പെടുത്താം? ആദ്ധ്യാത്മിക വിപ്ലവം അനിവാര്യമോ? ഇവക ജീവത്തായ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഉത്തരം കാണാൻ തൻവീർ സാഹിത്യങ്ങൾ വായിക്കുക!

N. B. എജൻസിയില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏജൻറമാരെ ആവശ്യമുണ്ടു്.

കെ. എം. നൂറുദീൻ മൗലവി
തൻവീർ പബ്ലിഷേഴ്സസ്
കൊല്ലം-6, (691006)

‘തൻവീറിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

12 പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	സ.
1) അതീവ ശക്തൻ	1	50
2) ജീവിത വിജയം	1	00
3) ഇഹലോക സൗഭാഗ്യം	1	50
4) ആത്മാവും പരലോകവും	1	50
5) ആദ്ധ്യാത്മ പണ്ഡിതന്മാർക്കുവേണ്ടി	1	00
6) ഇസ്ലാമും സാഹിത്യകലയും	0	75
7) നബി(സ)യുടെ മാതൃകാജീവിതം	1	50
8) ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടും ഇസ്ലാമിനും	1	25
9) ഒരു സൂഫി വ്യക്തിയുടെ ആത്മരേഖണം	1	00
10) അഭിനവ മുസ്ലിം സമൂഹം എങ്ങനെ?	1	50
11) ഭാരതമുസ്ലിംകളുടെ നവോത്ഥാനമാർഗ്ഗം	1	50
12) മതവും മനുഷ്യനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് - ലോകത്തിൽ	1	00
ആകെ രൂ.		15 00

N. B. മേല്പറഞ്ഞ 12 പുസ്തകങ്ങൾക്കുംകൂടി ഒരുമിച്ച് പണമയയ്ക്കുന്നവർ, പോസ്റ്റേജ് സഹിതം 12 രൂ. 50 സ. മാത്രം അയച്ചാൽ മതിയാകും.

കെ. എ. നൂറുദീൻ മതലവി
തൻവീർ പബ്ലിഷേഴ്സസ്,
കൊല്ലം—691006.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM

Cl. No. M297

Acc. No. R3240

This book should be returned on or before the date
last stamped below.

28 JUN 1985

31 JUL 1985

13 SEP 1985

19 FEB 1986

2 MAR 1989

13 MAY 1989

16 NOV 1989

17 FEE 1990

1-6 FEB 1991

4 DEC 1991

7 MAR 1997

26 JUL 2006

6 NOV 2012

M297

R
3240

ഇ മാംഗസാലി
സമാഹൃത പ്രവേശനം

പ്രതീക്ഷിക്കുക!

“മക്ക : മദീന:

മസൂജിദ്ദൽ അഖുസാ”

ഹജ്ജ് അത്രാവിവരണ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ക്രോഡിക
... ഒരു അമൂല്യ ഗ്രന്ഥം!

നിരൂപിത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാതൃഭാഷയിൽ, ഹജ്ജാജി ലോക
മിത്രം, ഏണല്ലാം വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഈ വിശിഷ്ട
ഗ്രന്ഥം, മാനവരാശിയുടെ ആദ്യകാല ചരിത്രവും സംസ്കാ
രിക പൈതൃകവും തുറന്നുകാട്ടുന്നു.

അച്ചടി ജോലി ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നു!!!

കൂടുതൽ വിവരത്തിന് എഴുതുക:-

തർവീർ പബ്ളിഷേഴ്സസ്

കൊല്ലം - 691 006

സമാർശം
പ്രവേശനം

By ഇമാംഗസാഫി (റ)

പി. ചൗകൻ:

കെ. മുഹമ്മദ് കുട്ടിൻ

